

CEO

สรุปผล การประชุมเชิงปฏิบัติการเพื่อพัฒนาระบบการทำงานร่วมกัน
ระหว่าง **เอกอัครราชทูตแบบบูรณาการ** ในประเทศเพื่อนบ้านของไทย
กับ **ผู้ว่าราชการจังหวัดบูรณาการ** ในกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน

CEO

สรุปผลการประชุมเชิงปฏิบัติการ เพื่อพัฒนาระบบการทำงานร่วมกัน
ระหว่างเอกอัครราชทูตแบบบูรณาการในประเทศเพื่อนบ้านของไทย
กับผู้นำราชการจังหวัดแบบบูรณาการในกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน

สรุปผลการประชุมเชิงปฏิบัติการ เพื่อพัฒนาระบบการทำงานร่วมกัน
ระหว่าง เอกอัครราชทูต แบบบูรณาการ ในประเทศเพื่อนบ้านของไทย
กับผู้ว่าราชการจังหวัดแบบบูรณาการในกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน

พิมพ์ครั้งที่ 1 : 2547

ISBN : 974-9777-12-5

พิมพ์ที่ บริษัท วิชั่น พรินท์ แอนด์ มีเดีย โทร 02-864-5889, 06-814-0029, 06-572-9838

ที่ปรึกษา

นายสุจริต นันทมนตรี	ผู้ช่วยรัฐมนตรีประจำกระทรวงมหาดไทย
นายสรจักร เกษมสุวรรณ	ผู้ช่วยรัฐมนตรีประจำกระทรวงการต่างประเทศ
นายเฉลิมพล ทันจิตต์	เอกอัครราชทูตประจำกระทรวงการต่างประเทศ
นายปิยะวัติ บุญ-หลง	ผู้อำนวยการสำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.)
นายทศพร ศิริสัมพันธ์	เลขาธิการ ก.พ.ร.
นายอาวุธ วรรณวงศ์	รองเลขาธิการ ก.พ.ร.
นางสาวทัศนีย์ ดุลิตสูทธิรัตน	ผู้อำนวยการภารกิจการพัฒนาระเบียบราชการส่วนภูมิภาค และความสัมพันธ์กับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น สำนักงาน ก.พ.ร.
นางสุพรรณิ ไพรัชเวทย์	ผู้อำนวยการภารกิจติดตามและประเมินผล การพัฒนาระบบราชการ สำนักงาน ก.พ.ร.
นางจันทร์เพ็ญ ไชว์พันธุ์	ผู้อำนวยการภารกิจเผยแพร่และสนับสนุนการมีส่วนร่วม ในการพัฒนาระบบราชการ สำนักงาน ก.พ.ร.
นายนครเชตต์ สุทธิปรีดา	ผู้อำนวยการสำนักงานเลขาธิการ สำนักงาน ก.พ.ร.

คณะผู้จัดทำ

สำนักงาน ก.พ.ร.	กระทรวงมหาดไทย
1. นางสาวดารัตน์ บริพันธ์กุล	1. นางปรีชา ปาลีโพธิ์
2. นางวรรณพร สุทธิปรีดา	กระทรวงการต่างประเทศ
3. นายสมใจ สังข์แสดมปี	1. นายวิทวัส ศรีวิหค
4. นางเยาวลักษณ์ ตั้งบุญญะศิริ	2. นายประสิทธิ์พร เวทย์ประสิทธิ์
5. นางสาวนางง ขวัญยืน	3. นางสาววีรกา มุทิตานนท์
6. นางสาววิภาดา ฤทธิโรจน์	สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.)
7. นางสาวปิยะสุรางค์ ทิมกาญจนะ	1. นายชจิต จิตตเสวี
8. นางสาวมนอดี จันทร์มา	2. นางสาวพัทธิณี พิเศษพงษา

สิ่งพิมพ์รัฐบาล

สมบัติห้องสมุดรัฐสภา

นโยบายด้านการพัฒนาระบบบริหารราชการของไทยในต่างประเทศและการบริหารงานแบบบูรณาการของผู้ว่าราชการจังหวัดได้ประสบความสำเร็จก้าวหน้าขึ้นไปอีกขั้นหนึ่งแล้วเมื่อผู้บริหารส่วนราชการและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทั้งภาครัฐ และภาคเอกชน ได้ร่วมประชุม อภิปรายแลกเปลี่ยนความเห็นเกี่ยวกับการพัฒนาแนวทางและระบบการทำงานร่วมกันระหว่างเอกอัครราชทูตแบบบูรณาการในประเทศเพื่อนบ้านของไทย 9 ประเทศกับผู้ว่าราชการจังหวัดแบบบูรณาการในกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน 8 จังหวัด ที่จัดขึ้นเมื่อวันเสาร์ที่ 17 กรกฎาคม 2547 ณ โรงแรมอิมพีเรียลแมมปิ้ง จังหวัดเชียงใหม่

นับเป็นประวัติศาสตร์ที่สำคัญอีกเหตุการณ์หนึ่งของการพัฒนาระบบราชการไทยที่ได้มีความพยายามริเริ่มให้เส้นทางการทำงานของกระทรวงการต่างประเทศ กระทรวงมหาดไทย กระทรวงอื่นๆ และภาคเอกชนสามารถบูรณาการกันได้อย่างเป็นระบบและมีประสิทธิภาพ โดยแนวนโยบายด้านการต่างประเทศและการบริหารภายในประเทศมีความชัดเจนและเป็นเอกภาพ ผู้บริหารเห็นความสำคัญให้การสนับสนุน ภารกิจที่ใกล้เคียงหรือคาบเกี่ยวกันมีการวางยุทธศาสตร์ร่วมกัน และมีการประสานงานกันอย่างสม่ำเสมอระหว่างหน่วยงานต่างๆ อันจะนำไปสู่ผลสัมฤทธิ์ที่เป็นรูปธรรม

สำนักงาน ก.พ.ร. ขอขอบคุณกลุ่มพัฒนาระบบบริหาร และสำนักนโยบายและแผน กระทรวงการต่างประเทศ ส่วนประสานความร่วมมือภาครัฐและเอกชนฯ สำนักพัฒนา และส่งเสริมการบริหารราชการจังหวัด กระทรวงมหาดไทย และฝ่ายนโยบายชาติและความสัมพันธ์ข้ามชาติ สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.) รวมทั้งทุกหน่วยงานที่เกี่ยวข้องที่ร่วมกันผลักดันให้เกิดการประชุมครั้งประวัติศาสตร์นี้ขึ้น

สำนักงาน ก.พ.ร. หวังว่าสรุปผลการประชุมเชิงปฏิบัติการฉบับนี้จะเป็นประโยชน์ต่อกลุ่มจังหวัด/จังหวัดอื่น ในการดำเนินแนวทางและยุทธศาสตร์ร่วมกันระหว่างหน่วยงานต่างๆ อันจะนำไปสู่ความมีประสิทธิภาพและความมีประสิทธิภาพของการดำเนินยุทธศาสตร์ในต่างประเทศเพื่อหาจุดยืนของไทยในสังคมโลก อีกทั้งจะนำไปสู่การดำเนินยุทธศาสตร์ในประเทศที่เป็นรูปธรรม มีเอกภาพ อันจะก่อให้เกิดประโยชน์สุขต่อประชาชนชาวไทยตามวิถีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีต่อไป

คณะผู้จัดทำ

สำนักงาน ก.พ.ร.

	หน้า
บทที่ 1. คำกล่าวรายงานการประชุมเชิงปฏิบัติการ โดย เลขาธิการ ก.พ.ร. (นายทศพร ศิริสัมพันธ์)	7
บทที่ 2. คำกล่าวเปิดการประชุม/แนวนโยบาย	
■ รองนายกรัฐมนตรี (นายวิษณุ เครืองาม)	11
■ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศ (นายสุรเกียรติ์ เสถียรไทย)	25
■ ผู้ช่วยรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย (นายสุจิริต นันทมนตรี)	42
■ ปลัดกระทรวงมหาดไทย (นายเสริมศักดิ์ พงษ์พานิช)	47
บทที่ 3. การนำเสนอยุทธศาสตร์กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน	52
บทที่ 4. การนำเสนอยุทธศาสตร์ด้านการต่างประเทศ ในประเทศ เพื่อนบ้านของไทย	61
บทที่ 5. การนำเสนอรูปแบบการทำงานร่วมกันระหว่างเอกอัครราชทูต แบบบูรณาการ และผู้ว่าราชการจังหวัดแบบบูรณาการ	73
บทที่ 6. การนำเสนอเครื่องมือสนับสนุนระบบการทำงานร่วมกันระหว่าง เอกอัครราชทูตแบบบูรณาการและผู้ว่าราชการจังหวัดแบบบูรณาการ	85
บทที่ 7. สรุปผลการประชุม	93
บทที่ 8. คำกล่าวปิดการประชุมเชิงปฏิบัติการ โดย รองนายกรัฐมนตรี (นายวิษณุ เครืองาม)	103
ภาคผนวก	
1. โครงการวิจัยเพื่อหาแนวทางการทำงานร่วมกันระหว่างเอกอัครราชทูต แบบบูรณาการในประเทศเพื่อนบ้านของไทยกับผู้ว่าราชการจังหวัด แบบบูรณาการในกลุ่มจังหวัดภาคเหนือของไทย	119
2. กำหนดการประชุมเชิงปฏิบัติการ	129
3. รายชื่อผู้ว่าราชการจังหวัดและเอกอัครราชทูต	133
4. รายชื่อผู้เข้าร่วมการประชุม	143
5. เอกสารประกอบการประชุม	163
6. คำแถลงข่าวการประชุมเชิงปฏิบัติการ	181
7. ภาพการประชุม	189

บทที่ 1

คำกล่าวรายงานและวัตถุประสงค์ ของการประชุมเชิงปฏิบัติการ

คำกล่าวรายงานและวัตถุประสงค์ของการประชุมเชิงปฏิบัติการ

โดย เลขาธิการ ก.พ.ร. (นายทศพร ศิริสัมพันธ์)

กราบเรียนฯพณฯรองนายกรัฐมนตรี (ศาสตราจารย์ ดร.วิษณุ เครืองาม) ฯพณฯรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศ ท่านผู้ช่วยรัฐมนตรีประจำกระทรวงมหาดไทย ท่านเอกอัครราชทูต ท่านผู้ว่าราชการจังหวัด ท่านผู้แทนภาคเอกชน และผู้เข้าร่วมประชุมเชิงปฏิบัติการที่มีเกียรติทุกท่าน

ในนามของผู้จัดการประชุมเชิงปฏิบัติการ กระผมขอกราบขอบพระคุณท่านรองนายกรัฐมนตรีเป็นอย่างสูงที่ได้กรุณาให้เกียรติมาเป็นประธานการจัดประชุมในครั้งนี้ พร้อมทั้งมอบนโยบายและแนวทางการทำงานร่วมกันระหว่างเอกอัครราชทูตแบบบูรณาการในประเทศเพื่อนบ้าน และผู้ว่าราชการจังหวัดแบบบูรณาการในกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน

การประชุมเชิงปฏิบัติการเพื่อพัฒนาระบบการทำงานร่วมกันระหว่างเอกอัครราชทูตแบบบูรณาการในประเทศเพื่อนบ้านของไทย กับผู้ว่าราชการจังหวัดแบบบูรณาการในกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบนในวันนี้ เป็นผลสืบเนื่องมาจากนโยบาย

ของรัฐบาลซึ่งมุ่งเน้นการเสริมสร้างศักยภาพในการแข่งขันระหว่างประเทศ และการสร้างความเข้มแข็งให้กับสังคม ประกอบกับการปฏิรูประบบราชการโดยการจัดรูปแบบระบบการบริหารในแบบบูรณาการ ทั้งในส่วนของการบริหารจังหวัดแบบบูรณาการ และการบริหารราชการในต่างประเทศแบบบูรณาการ หรือที่เรียกกันโดยทั่วไปว่า ผู้ว่า CEO และทูต CEO ที่เน้นให้มีการจัดวางยุทธศาสตร์ และการผนึกกำลังของฝ่ายต่าง ๆ ให้เข้ามาทำงานร่วมกัน รวมทั้งการมุ่งเน้นให้ผู้ว่าราชการจังหวัดและเอกอัครราชทูตเป็นผู้นำการเปลี่ยนแปลงเพื่อเชื่อมโยงท้องถิ่นและชุมชนไทยเข้าด้วยกัน และเพื่อก้าวเข้าไปสู่การแข่งขันในเวทีโลกอย่างมั่นคงภายใต้แนวทางที่เรียกว่า Local Link- Global Reach เพื่อให้สอดคล้องกับนโยบายรัฐบาล และตอบสนองของวัตถุประสงค์ของการพัฒนาระบบราชการไทยโดยรวม

สำนักงาน ก.พ.ร. และส่วนราชการที่เกี่ยวข้องอันประกอบด้วยกระทรวงการต่างประเทศ กระทรวงมหาดไทย และสำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย จึงได้จัดให้มีการศึกษาวิจัยและการประชุมเชิงปฏิบัติการขึ้นเพื่อพัฒนาระบบการทำงานร่วมกันระหว่างเอกอัครราชทูตแบบบูรณาการในประเทศเพื่อนบ้านของไทย กับผู้ว่าราชการจังหวัดแบบบูรณาการในกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ตลอดจนหาวิธีการในการทำงานร่วมกันที่มีความเป็นไปได้ เหมาะสม และสอดคล้องกับสภาพการณ์ในปัจจุบันและอนาคต ตลอดจนเป็นการเสริมสร้างความรู้ ความเข้าใจ และเพิ่มศักยภาพในการทำงานร่วมกัน โดยมีเป้าหมายหลักสุดท้ายคือประโยชน์สุขของประชาชน

บัดนี้ได้เวลาอันสมควรแล้วกระผมขอกราบเรียนเชิญฯ พณฯรองนายกรัฐมนตรีเปิดการประชุมเชิงปฏิบัติการเพื่อพัฒนาระบบการทำงานร่วมกัน พร้อมทั้งมอบนโยบายการทำงานร่วมกัน แก่ผู้ว่าราชการจังหวัดแบบบูรณาการในกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน และเอกอัครราชทูตแบบบูรณาการในประเทศเพื่อนบ้านของไทยในโอกาสนี้ด้วย ขอกราบขอบพระคุณ

หน้าว่าง

บทที่ 2

คำกล่าวเปิดการประชุมเชิงปฏิบัติการและนโยบาย
การทำงานร่วมกันระหว่างเอกอัครราชทูตแบบบูรณาการ
และผู้ว่าราชการจังหวัดแบบบูรณาการ

คำกล่าวเปิดการประชุมเชิงปฏิบัติการและนโยบาย การทำงานร่วมกันระหว่างเอกอัครราชทูตแบบบูรณาการ และผู้ว่าราชการจังหวัดแบบบูรณาการ

โดย รองนายกรัฐมนตรี (นายวิษณุ เครืองาม)

ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศ ท่านผู้ช่วยรัฐมนตรีประจำกระทรวงการต่างประเทศ ท่านผู้ช่วยรัฐมนตรีประจำกระทรวงมหาดไทย ท่านปลัดกระทรวงมหาดไทย เลขาธิการ ก.พ.ร. เอกอัครราชทูต ผู้ว่าราชการจังหวัด หัวหน้าส่วนราชการในจังหวัดภาคเหนือตอนบนทั้ง 8 จังหวัด ผู้แทนองค์กรภาคเอกชน เพื่อนข้าราชการ และท่านผู้มีเกียรติทั้งหลาย

ในชีวิตที่ผมเคยเป็นข้าราชการประจำมานานพอสมควร แม้แต่ในระยะหลังที่มารับตำแหน่งทางการเมือง ได้เคยมีโอกาสเห็นการประชุมผู้ว่าราชการจังหวัดโดยเฉพาะมาแล้วหลายครั้ง แล้วก็ได้เคยเห็นการประชุมเอกอัครราชทูต กงสุลโดยเฉพาะมาแล้วหลายครั้งเช่นกัน แต่ที่จะมาจัดประชุมร่วมกันซึ่งประกอบด้วยท่านเอกอัครราชทูต

และท่านผู้ว่าราชการจังหวัดนั้น เรียนตรง ๆ ว่าไม่เคยเห็น อาจจะมีก็ได้นะครับ แต่ถ้าผมเข้าใจไม่ผิดผมเชื่อว่าไม่มี โดยเฉพาะอย่างยิ่งถ้าเป็นการประชุมร่วมกันเพื่อความมุ่งหมายที่จะทำภารกิจอย่างเดียวกันนั้นเชื่อว่ายิ่งไม่เคยมี ถ้าเป็นการประชุมเพื่อรับนโยบายจากท่านนายกฯ อย่างนั้นอาจจะระดมอธิบดี ผู้ว่าราชการจังหวัด ทูตทั่วไปมานั่งฟังพร้อม ๆ กัน แล้วก็แยกย้ายกันไปทำภารกิจของตน แต่มาประชุมร่วมกันเพื่อทำภารกิจอย่างเดียวกันนั้นยังไม่เคยเห็น เพราะฉะนั้นถ้าผมเข้าใจไม่ผิดงานในวันนี้ก็เป็นเหตุการณ์ในทางประวัติศาสตร์อย่างหนึ่งของการปฏิรูประบบราชการของไทย และถ้าดี ถ้าได้ผลก็คงจะต้องดำเนินการต่อไปอีก

ที่บอกว่าเป็นการระดมเอาข้าราชการชั้นผู้ใหญ่ ของกระทรวงมหาดไทยคือผู้ว่าราชการจังหวัด และท่านข้าราชการชั้นผู้ใหญ่ของกระทรวงการต่างประเทศคือเอกอัครราชทูตมาประชุมร่วมกันนั้นดูแล้ว เป็นเหตุการณ์ที่ไม่น่าจะเกิดขึ้นได้ และยิ่งบอกว่าจะต้องมาทำภารกิจอย่างเดียวกันนั้นยิ่งไม่น่าจะเป็นไปได้ใหญ่ ชื่อกระทรวงในภาษาไทยคือกระทรวงการต่างประเทศและกระทรวงมหาดไทยอาจจะไม่ค่อยสื่อความเท่าไรนัก ว่าทำไมถึงจะมาประชุมร่วมกันไม่ได้ ทำภารกิจอย่างเดียวกันไม่ได้ แต่ชื่อในภาษาอังกฤษนั้นยิ่งฟังใหญ่ว่าที่รัก เราคงรักกันไม่ได้ เพราะว่ากระทรวงมหาดไทยก็คือ Ministry of Interior; Interior นั้นแปลว่าภายใน ส่วนกระทรวงการต่างประเทศก็คือ Ministry of Foreign Affairs; Foreign แปลว่าภายนอกหรือต่างประเทศ แล้ววันนี้เราจะเรียกทั้งภายในภายนอกมาพูดกันเพื่อทำเรื่องเดียวกันนั้นคงจะต้องมีคำถามว่า จะให้ใครทำอะไร ที่ไหน เมื่อไรอย่างไร โดยประการใด คำตอบคือทำได้

ท่านนายกรัฐมนตรีมีนโยบายที่สำคัญประการหนึ่ง ซึ่งที่จริงเดินหน้ามาก่อนที่จะเริ่มการปฏิรูประบบราชการเสียอีก แต่เป็นผลมาจากการทำงานออกตรวจราชการในพื้นที่ต่างจังหวัดตั้งแต่เมื่อเข้ารับตำแหน่งใหม่ ๆ เมื่อสามสี่ปีที่แล้ว ว่าผู้ว่าราชการจังหวัดในประเทศไทยนั้น สังคมมีความคาดหวังสูงมากว่าท่านจะต้องมีความรับผิดชอบน้ำไหล ไฟสว่าง ทาง ดีหรือไม่ดี โจรผู้ร้ายจะชุกชุมหรือไม่ชุกชุม

ฝนจะตกต้องตามฤดูกาลหรือไม่ เขาบอกว่าผู้ว่าฯ ทั้งนั้นจะต้องรับผิดชอบ ความรับผิดชอบตรงนี้ทำให้ผู้ว่าราชการจังหวัดกระอักกระอ่วนใจ เพราะเขาเข้าใจจริงแล้วท่านมีความรับผิดชอบหรือ responsibility โดยที่ท่านไม่ได้มีอำนาจ คนไปตีตีภาพผู้ว่าราชการจังหวัดสมัยเมื่อสักร้อยปี สองร้อยปีก่อนเมื่อสมัยถือพระแสงดาบ อาญาสิทธิ์ตัดคอคนได้ เป็นเจ้าเมืองส่งออกไปกินเมือง แต่มาวันนี้ผู้ว่าราชการจังหวัดอยู่ภายใต้กฎหมาย และในจังหวัดนั้นก็มีการเข้าราชการจากหน่วยงานต่าง ๆ ไปนั่งทำงานสนองนโยบายของกระทรวงตัวเองอยู่ ตั้งมากมาย หันไปทางซ้ายก็เจออุตสาหกรรมจังหวัดมาจากกระทรวงอุตสาหกรรม หันไปทางขวาก็เจอสาธารณสุขจังหวัดมาจากกระทรวงสาธารณสุข หันไปข้างหน้าก็เจอคลังจังหวัดมาจากกระทรวงการคลัง หันอีกทางก็เจอศึกษาธิการจังหวัดมาจากกระทรวงศึกษาธิการ แม้แต่ในกระทรวงมหาดไทยด้วยกันเองก็ยังมีที่ดินจังหวัด พัฒนาชุมชนจังหวัด แล้วก็อื่น ๆ จนในที่สุดผู้ว่าราชการจังหวัดก็เลยมี responsibility โดยไม่ได้มีอำนาจ ท่านนายกฯ ก็กลับมาปรึกษาหารือกับหลายหน่วยงานแล้วก็คิดว่าที่จริงกฎหมายนั้นเปิดทางให้ผู้ว่าราชการจังหวัดมีอำนาจได้ แต่โดยวิธีปฏิบัติหลายกระทรวงทบวงกรมไม่มอบอำนาจลงไปที่ท่านผู้ว่าฯ แต่มอบให้กับผู้แทนส่วนราชการของตัวที่ไปนั่งอยู่ในจังหวัด เพราะฉะนั้นที่จะเกณฑ์ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดมีความรับผิดชอบนั้นดูจะเป็นบาปกรรมหรือคาดหมายเกินความเป็นจริง ตรงนี้ก็เลยมีการแก้กฎระเบียบต่าง ๆ ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดกลายเป็นผู้บังคับบัญชาของข้าราชการทุกกระทรวงทบวงกรมที่นั่งทำงานอยู่ในจังหวัดนั้น ๆ โดยสมบูรณ์แบบอำนาจในที่นี้มีทั้งการสั่งการ การกำหนดนโยบาย การแต่งตั้งโยกย้ายให้คุณให้โทษ ซึ่งดูจะเป็นเรื่องสำคัญที่สุดในระบบราชการของไทย ถ้าตราบใดที่ผู้ว่าฯ ยังให้สองชั้นข้าราชการกระทรวงต่าง ๆ ไม่ได้ หรือย้ายข้าราชการในจังหวัดไม่ได้ ป่วยการที่จะมาพูดถึงอำนาจ

วันนี้เราค่อย ๆ ทอยยให้ลงไปแล้วแม้กระทั่งเรื่องเงิน ๆ ทอง ๆ เพื่อให้ผู้ว่าราชการจังหวัดมี responsibility แล้วก็มี authority ขึ้นมาอีกตัวหนึ่ง ที่นี้เมื่อมันมีอำนาจแล้วก็จะล่อยไปล่อยมาคงไม่ได้

คงจะต้องลงมือทำอะไรสักอย่างเสียที่ สิ่งก็ตามมาก็คือ duty หรือหน้าที่ การที่ผู้ว่าราชการจังหวัดมี responsibility คือความรับผิดชอบ มี authority คืออำนาจ และมี duty คือหน้าที่ สามตัวนี้ ซึ่งมันเรียกยาก ก็เรียกย่อ ๆ ว่า RAD ก็ได้ การที่ผู้ว่าราชการจังหวัดมีสิ่งที่เรียกว่า RAD; Responsibility, Authority และ Duty นี้คือตรงกันกับที่นิยามของฝรั่งเขาเรียกกันในเชิงบริหารธุรกิจว่า คนที่มี 3 อย่าง นั้นนั่นเป็น CEO ซึ่งเราอาจจะไม่ค่อยคุ้นนักเมื่อเอาคำนี้มาใช้ในระบบราชการ ความจริงก็คือเป็นผู้มีอำนาจเบ็ดเสร็จพอสมควรวินิจฉัย สั่งการได้ กำหนดนโยบายได้ และเป็นหัวหน้านั่นเอง ในจังหวัดเดียวกับที่รัฐบาลได้เอา RAD ไปใส่ให้ผู้ว่าราชการจังหวัด แล้วก็มันยาวมากก็เรียกว่าผู้ว่าราชการจังหวัด CEO หรือในภาษาไทยเรียกว่าผู้ว่าราชการจังหวัดแบบบูรณาการ

ท่านนายกรัฐมนตรีมองออกไปนอกประเทศ มองออกไปถึงประเทศ ที่เรามีเอกอัครราชทูตอยู่ 60 กว่าคนทั่วโลกว่ามีภาวะอย่างเดียวกัน ในสมัยก่อนนั้นกรณีอย่างนี้อาจจะไม่เกิดกับเอกอัครราชทูต เพราะสถานทูตไทยในต่างประเทศก็มีเอกอัครราชทูตเป็นหัวหน้า มองไปในสถานทูตก็มีข้าราชการกระทรวงการต่างประเทศทั้งนั้นที่นั่งกันอยู่ วันเวลาผ่านไปกระทรวงทบวงกรมต่าง ๆ ก็นิยมส่งคนของตัวเองไปประจำในต่างประเทศด้วย และมากขึ้นทุกที มองไปทางซ้ายมีทูตทหารบก มองไปทางขวาทูตทหารเรือ ทูตทหารอากาศ นี่ถ้า ๆ ก็จะมีทูตตำรวจอีก ในบางประเทศเขาเคยมีทูตแรงงาน มีทูตวิทยาศาสตร์ มีทูตพาณิชย์ ในบางประเทศก็มีทูตศึกษา เช่น ฝรั่งเศสมีทูต UNESCO ในบางประเทศมีทูตสาธารณสุข บางประเทศมีทูตการคลัง และในบางประเทศ ผมไปฝรั่งเศสหรือไปอังกฤษกลับมาเพิ่งรู้ว่าธนาคารชาติก็มีผู้แทนไปประจำอยู่ด้วย เหมือนกัน เมื่อมันอยู่กันมาก ๆ อย่างนี้ก็ต้องถามว่าทั้งหมดไปทำงานเพื่อประเทศแล้วมันเป็นยังไง คำตอบก็คือบางที่มันขัดกันแย้งกัน เพราะว่าข้าราชการจากกระทรวงทบวงกรม รัฐวิสาหกิจใดที่ออกไป ท่านก็ทำงานตามนโยบายของผู้บังคับบัญชาที่อยู่กรุงเทพ แล้วก็บางครั้ง ก็ไปขัดกับนโยบายของเอกอัครราชทูตซึ่ง

ถือนโยบายของกระทรวงการต่างประเทศ ความขัดแย้งในที่นี้ทำให้เกิด
ความเสียหายอยู่บ้าง ในบางคราวเพราะว่าทุกคนที่ไปจากเมืองไทยก็
พูดอย่างเดียวกันหมดว่าทำเพื่อประเทศ แต่พอไปนั่งประจำทำการอยู่
ใน South Africa ในอังกฤษ ใน Washington D.C. ในฝรั่งเศส ใน
โตเกียว ในปักกิ่ง ประเทศเหล่านั้นเขาไม่สนใจว่าคุณมาจาก กระทรวงใด
แต่เขาถืออย่างเดียวว่าเป็น Thailand แล้วทำไมถึงพูดกันคน
ละภาษา เจรจากันไม่ค่อยจะลงรอยเดียวกัน จุดนั้นแหละที่ทำให้เกิด
ความคิดมาตั้งแต่ในสมัยรัฐบาลก่อนๆ ว่าพวกที่ไปอยู่ต่างประเทศต้อง
เป็นทีมเดียวกันให้หมดเรียกว่าทีม Thailand และขึ้นชื่อว่าเป็นทีมมัน
ก็ต้องมีหัวหน้าทีมรับ ผิดชอบ ส่วนจะมีเหรียญกิตติมศักดิ์
ทีมอะไรหรือไม่ก็อีกเรื่องหนึ่ง แล้วก็ต้องยกให้เอกอัครราชทูตนั้นแหละ
ที่เป็นหัวหน้าทีม

วันนี้ก็พัฒนามาจนถึงขั้นที่ว่าท่านผู้ว่าราชการจังหวัดมี R. มี
A. มี D. เอกอัครราชทูตท่านก็มี R. คือมี responsibility คนไทยไป
ตกระกำลำบาก กระทรวงทบวงกรมใดค้าได้ขายไม่ได้ในเมืองนอก วิธี
ง่ายๆ คือโทษทูตเอาไว้ก่อนน่าจะง่ายดี ทูตก็เกิด responsibility แต่ทูต
ไม่ได้มี authority จะไปสั่งการทูตทหารบก ทูตทหารเรือ ทูตพาณิชย์
ทูตคลังก็ไม่ได้ ก็ให้สั่งได้ซิ ก็เกิดตัว A. ตามเข้าไปคือ authority เมื่อ
คุณมี R. คุณมี A. แล้วก็ต้องมี duty ตามไปด้วย แล้วตรงนั้นก็ทำให้
เอกอัครราชทูตกลายเป็น CEO ขึ้นมาอีกขนานหนึ่งคู่กับผู้ว่าราชการ
จังหวัดในประเทศ แล้วก็ถูกต้องเพราะข้าราชการสองตำแหน่งนี้เป็น
ผู้แทนรัฐบาลทั้งนั้น ท่านผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นผู้แทนรัฐบาลออกไป
อยู่หัวบ้านหัวเมือง 75 จังหวัด ท่านเอกอัครราชทูตเป็นผู้แทนรัฐบาล
ออกไปอยู่ต่างประเทศ 60 กว่าประเทศทั่วโลก ก็ถือนโยบายรัฐบาล
เดียวกันไป ยุทธศาสตร์หลักก็คือยุทธศาสตร์ของชาติที่กำหนดไปจาก
รัฐบาลแห่งราชอาณาจักรไทย ความที่ท่านเป็น CEO หรือจะเป็น
บูรณาการ หรือจะเป็นอะไรก็ตามที่ที่พูดกันเรียกกันนี้ ถ้าว่ากันแล้วก็คือ
ต่างคนต่างทำกันไปเพราะว่ามันแบ่งกันโดย Jurisdiction เขตอำนาจ
หรือแบ่งกันโดยพื้นที่ มันไม่น่าจะมีอะไรที่ต้องมาพบกัน หรือว่าคุยกัน

หรือว่าตกลงกัน หรือชักซ้อมความเข้าใจกัน แต่คำตอบมันมี มันมีก็เพราะ
ว่าโดยภารกิจของทั้งสองประเภทแล้วมันมีบางอย่างที่ตรงกัน

ย้อนมาดูตรงกรณีของท่านเอกอัครราชทูตก่อน รัฐบาล
โดยกระทรวงการต่างประเทศได้กำหนดไว้ชัดเจนว่า ทูตไทยต่อไปนี่ก็คง
จะไม่เหมือนทูตไทยสมัยก่อน ทูตไทยเมื่อสมัยสัก 50-60 ปีคงไม่ต้องย้อน
ไปถึงโกษาปานอะไรหรอก แต่ทูตไทยสมัยก่อนนั้นอาจจะมีภารกิจอย่าง
หนึ่งหนักไปในด้านการข่าวหรือความมั่นคง ท่านทูตในประเทศหลาย
ประเทศเขียนบันทึกความทรงจำผมไปอ่านดู ท่านมีเวลาไปตีกอล์ฟ มี
เวลาเดินสายไป ปาฐกถาตามมหาวิทยาลัยต่าง ๆ มีเวลารับแขก มีเวลา
ไปเยี่ยมทูตประเทศโน้นประเทศนี้ แต่นั้นเป็นบทบาทในอดีต วันนี้โดย
เฉพาะในรัฐบาลนี้ความคาดหวังของเอกอัครราชทูตนั้นเปลี่ยนแปลงไป
เพราะได้มีการกำหนดกฎเกณฑ์ให้ท่านเอกอัครราชทูตต้องกระทำภารกิจ
ที่สำคัญอย่างน้อย 6 ประการ ประการแรกก็คือนโยบายการทูตไทยต่อไป
นี้เป็นนโยบายการทูตในเชิงรุกคำว่า "เชิงรุก" ก็คือหมายความว่า
จะต้องทำทุกทางเพื่อยกระดับประเทศไทยให้ดีขึ้นสูงขึ้น มีคุณค่าขึ้นใน
สายตาของประเทศที่ตนไปประจำการ รุกในการเกษตร รุกในการ
อุตสาหกรรม รุกในการค้า รุกในการลงทุน รุกในการท่องเที่ยว รุกทาง
ไหนได้ให้รุกเพื่อเปิดตลาดเมืองไทย โขวให้เขาเห็นว่าประเทศไทยมี
ศักยภาพจะทำสิ่งนี้ได้

นโยบายที่ 2 วันนั้นนโยบายการทูตไทยเป็นนโยบายการทูตในเชิง
เศรษฐกิจ คือเรามุ่งการค้าการขายมาก ทูตวันนี้ก็หนักไปในทางขายของ
เพราะฉะนั้นในฐานะที่ผมเคยเป็นเลขาธิการคณะรัฐมนตรีอยู่ยาวนานพอ
สมควร ผมจำได้ปีสองปีแรกที่ผมดำรงตำแหน่งนั้นเขาจัดกระทรวงการ
ต่างประเทศว่าเป็นกระทรวงสายความมั่นคง พอจัดลำดับว่ากระทรวง
ไหนเศรษฐกิจ กระทรวงไหนมั่นคง กระทรวงไหนสังคม กระทรวงการ
ต่างประเทศอยู่ในสายความมั่นคง จำได้ครั้งสุดท้ายสมัยรัฐบาลท่าน
นายกอานันท์ก็ยังคงจัดกระทรวงการต่างประเทศอยู่ในกลุ่มเดียวกับ
กระทรวงกลาโหมและกระทรวงมหาดไทย วันนั้นกระทรวงการต่างประเทศ
อยู่ในสายเศรษฐกิจ แล้วก็เมื่อเร็ว ๆ นี้กำลังมีแนวโน้มว่านอกจาก

อยู่ในสายเศรษฐกิจ กระทรวงการต่างประเทศก็จะอยู่ในสายสังคม คือสายวัฒนธรรมด้วย นี่เป็นความเปลี่ยนแปลง เพราะฉะนั้นบทบาทที่สำคัญของกระทรวงการต่างประเทศในวันนี้ก็คือ ต้องทำภารกิจหรือดำเนินนโยบายด้านเศรษฐกิจ นี่คือการเปลี่ยนแปลงไป คือมุ่งค้า มุ่งขายให้มากขึ้น วันนี้รัฐบาลดำริคิดแม้กระทั่งบางที่ถ้าเปลี่ยน ชื่อกระทรวงการต่างประเทศได้น้อยากเปลี่ยน เป็นกระทรวงการ ต่างประเทศและอะไรสักอย่างหนึ่งให้รู้ว่าภารกิจมันเปลี่ยนแปลงไป แต่อีกฝ่ายหนึ่งก็แย้งบอกว่า คำว่า "การต่างประเทศ" มันครอบคลุมหมดแล้ว

ประการที่ 3 ก็คือต้องดำเนินนโยบายในทางวัฒนธรรม เพราะว่าเราจะต้องส่งเสริมการท่องเที่ยว เราจะต้องทำให้ประเทศไทย มีคุณค่ามีความหมายเชิงเอกลักษณ์ในสายตาของต่างประเทศ เพราะ วันนี้เรามีดีจะรอด เรามีทั้งของที่ seen และ unseen มากมายที่จะ ไปโชว์

ประการที่ 4 วันนี้โดยเฉพาะในสมัยรัฐบาลนี้ภายใต้การนำ ของท่านนายกรัฐมนตรีคนนี้ แล้วก็ถ้าจะเชียร์กันตรงนี้ก็คือภายใต้ การนำของ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศท่านนี้ เราพูดถึง เรื่อง ACD : Asia Cooperation Dialogue ซึ่งหมายถึงกรอบในการที่ จะส่งเสริมความร่วมมือของ Asia โดยดึงเอาจุดแข็งของประเทศทั้ง หลายในทวีปเอเชียที่ประสงค์ จะมาร่วมกันเข้ามาทำงานด้วยกัน แล้ว วันนี้มันก็ขยายออกไปมากขึ้น ๆ ไปทางไหนตั้งแต่ Middle East จน กระทั่งถึงปักกิ่ง ถึงโตเกียว เขาก็เริ่มพูดถึง ACD เพราะฉะนั้น เอกอัครราชทูตก็มีหน้าที่จะต้องส่งเสริมเรื่อง ACD คือความร่วมมือ ของเอเชีย ซึ่งตอนนี้เราก็ทำไปแล้วในหลายเรื่อง ในหลายภารกิจ เข้าใจว่าอีกไม่กี่วันก็จะมีการประชุมกันอยู่แถว ๆ เชียงใหม่นี้ด้วย นี่ก็เป็น อีกบทบาทหนึ่งของเอกอัครราชทูต เมื่อนโยบายมันยึดหลัก 3 อย่างคือ นโยบายเชิงรุก นโยบายเศรษฐกิจ นโยบายการทูตในเชิงวัฒนธรรม แล้วมาบวกเข้ากับเรื่องการส่งเสริม ACD มันก็ต้องมาถึงที่ว่า การทูต ต่อไปนี้ก็ต้องทำงานโดยมียุทธศาสตร์ และไม่ใช่ยุทธศาสตร์ ของกระทรวงการต่างประเทศเท่านั้น แต่เป็นยุทธศาสตร์ของชาติด้วย

แล้วก็ลงมาถึงวิธีการทำงานเป็นข้อสุดท้ายที่นับว่ามีความสำคัญ ว่ากันว่าการทำงานในอดีตนั้นทำงานแบบศัพท์ท่านนายกสมัยนี้คือ inside out คือมองจากข้างในออกไปสู่ข้างนอก ก็อยากให้ทำอีกอย่างหนึ่งคู่กัน ไม่ใช่ถึงขนาดยกเลิกและเปลี่ยนไปใช้อีกอย่างหนึ่ง แต่ให้คู่กันคือมี outside in คือเอาจากข้างนอกเข้ามาสู่ภายในตัวบ้าง และตรงนี้คือตัวสำคัญของการจัดประชุมในวันนี้ เพราะการที่เอาผู้ว่าราชการจังหวัดโดยเฉพาะเราได้ทดลองนำร่องในกลุ่มภาคเหนือตอนบน 8 จังหวัด คือแม่ฮ่องสอน เชียงราย พะเยา เชียงใหม่ ลำปาง ลำพูน แพร่ น่าน มาคุยกับท่านเอกอัครราชทูตในจังหวัดที่มีพรมแดนติดต่อกันและใกล้เคียงกันนั้น ก็คือต้องการที่จะให้ท่านเอกอัครราชทูต ถ้าเราเอาทูตเป็นตัวตั้ง มี outside in outside ของท่านที่จะมา in ก็คือผู้ว่าราชการจังหวัด 8 จังหวัดนี้ แล้วถ้าเรากลับกันคือเอาผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นตัวตั้ง เพื่อให้ผู้ว่าราชการจังหวัดทำงานแบบ inside out คือข้างในออกไปหาข้างนอก เอกอัครราชทูตทั้งหลายนั้นคือ outside ที่จะมา in เข้ามาสู่จังหวัดของท่าน

หกอย่างนี้พูดจากมุมมองของกระทรวงการต่างประเทศ พูดจากภารกิจของกระทรวงการต่างประเทศ พูดจากภารกิจของท่านเอกอัครราชทูต ผู้ว่าราชการจังหวัดของเราโดยเฉพาะจังหวัดชายแดน ถ้าจังหวัดสระบุรี จังหวัดลพบุรี จังหวัดราชบุรี ก็อาจจะไม่ต้องพูดถึงเรื่อง ACD เท่าใดนัก แต่จังหวัดชายแดนไม่ว่าจะเป็นแม่ฮ่องสอน เชียงราย อย่างที่ว่า หรือแม้แต่จะไปแถวจังหวัดชายแดนที่ติดกับประเทศลาว ประเทศกัมพูชา ลงใต้ติดกับมาเลเซีย นั้น ทำภารกิจเหมือนท่านทูตเปลี่ยนจากคำวาทนโยบายการทูตเป็นนโยบายการปกครองเท่านั้นแหละ เพราะฉะนั้นวันนี้ผู้ว่าราชการจังหวัด ก็ต้องทำนโยบายการปกครองเชิงรุก นโยบายการปกครองเชิงเศรษฐกิจ นโยบายการปกครองเชิงวัฒนธรรม จะต้องทำในเรื่องยุทธศาสตร์ ผู้ว่าราชการจังหวัดทั้งหลาย ท่านได้เสนอยุทธศาสตร์ต่อคณะรัฐมนตรีแล้ว ทดสอบแล้ว ผ่านแล้ว ได้ออกไปทำงานจนกระทั่งถูกจับเซ็นสัญญากับรัฐมนตรีมหาดไทยไปแล้ว และก็ถูกกำชับแล้วว่าท่านจะทำงานแบบ inside out ไม่ได้ ทำ ต้อง

คิดถึง outside in คือข้างนอกเข้ามาด้วย ข้างนอกในที่นี้ก็คือคิดว่าประชาคมในจังหวัดเขาคิดอย่างไร แล้วถ้าเป็นจังหวัดชายแดนก็ต้องคิดถึงไปถึงว่าคนต่างด้าวทำวต่างแดน หรือข้าราชการของเราที่ไปประจำทำการในต่างแดนเขาคิดอย่างไร เขาเสนออะไร เอาเข้ามาสู่การบริหารทำงานของท่านด้วย แม้กระทั่งเรื่อง ACD จังหวัดตามแนวชายแดนก็จำเป็นต้อง ส่งเสริมเรื่อง ACD ด้วยเหมือนกัน ผมเรียนแล้วว่า เรื่อง ACD ผมอาจจะไม่ต้องไปพูดกับผู้ว่าราชการจังหวัดสระบุรี หรืออาจจะไม่ต้องเอาเรื่องนี้ไปพูดกับผู้ว่าราชการจังหวัดชัยนาท ชัยภูมิ อ่างทอง แต่กับแม่ฮ่องสอน เชียงราย เชียงใหม่ ลำปาง ลำพูน แพร่ น่าน หรือเลยไปแม้กระทั่งหนองคาย นครพนม ศรีสะเกษ อุบลราชธานี หรือลงไปสกล นราธิวาส ขึ้นมาแม้กระทั่งระนอง ผู้ว่าจะต้องมีความเข้าใจเรื่อง ACD และความที่ผู้ว่าราชการจังหวัดจะต้องหมุนเวียนกันได้ วันหนึ่งผู้ว่าเชียงใหม่อาจจะลงไปเป็นผู้ว่าสกล นี่สมมติอย่าเพิ่งตกใจ แล้ววันหนึ่งผู้ว่านราธิวาสอาจจะต้องขึ้นมาเป็นผู้ว่าลำปาง ผู้ว่าลำปางอาจจะต้องไปเป็นผู้ว่าราชการจังหวัดชัยภูมิ ไม่ว่าจะไปไหน ความเข้าใจเรื่อง ACD ก็เลยต้องมีทั้งหมดอยู่ดี เพราะวันหนึ่งท่านอาจจะต้องหมุนเวียนไปอยู่ในจังหวัดที่ต้องทำงานเรื่อง ACD

ภารกิจ 6 อย่างของทูตกับภารกิจ 6 อย่างของผู้ว่ามันก็ตรงกัน เปลี่ยนจากคำว่า Diplomatic อันหนึ่งมาเป็น Administrative อีกอันหนึ่งเท่านั้น ตรงนี้ก็เลยทำให้เกิดความคิดว่า เมื่อต่างก็เป็น CEO มีอำนาจ มีหน้าที่ มีความรับผิดชอบ ต่างก็มีภารกิจละม้ายคล้ายคลึง หรือจะตรงกันก็ได้ ทำยังไงที่จะไม่ให้แจ่วเรือดคนละที่ พายเรือคนละที่ ก็ต้องมาพบกันและคุยกัน ประสานการทำงานกัน เราไม่สามารถจะเชิญผู้ว่าราชการจังหวัดทั้ง 76 มาคุยกับท่านเอกอัครราชทูตทั้ง 66 ได้ ก็ต้องแบ่งออกไป วันนี้ก็นำร่องภาคเหนือตอนบน ถ้าได้ผลต่อไปก็ไปภาคอีสาน ตอนล่าง ภาคกลางตอนไหนสักตอน หรือภาคใต้ตอนล่าง ก็จะไปกันไป ซึ่งวันนี้ก็เลยเป็นนิมิตหมายที่ดีอย่างที่ว่าวัตถุประสงค์สำคัญในการที่เราจะพูดจากันในวันนี้ ครั้นนี้ ก.พ.ร. ซึ่งเป็นตัวประสานในเรื่องนี้ได้แจ้วว่า หนึ่งก็คือต้องการมาพูดกันถึงปัญหา และแม้แต่การกระทบกระทั่งที่มีอยู่ระหว่างการทำงานของท่านเอกอัครราชทูต CEO

ตามแนวชายแดน กับผู้ว่าราชการจังหวัดตามแนวชายแดน เราไม่พูดถึงปัญหาของผู้ว่าฯนครสวรรค์เราไม่ได้พูดถึงปัญหาของท่านผู้ว่าฯนครศรีธรรมราช แต่เราสนใจปัญหาของผู้ว่าราชการจังหวัดแม่ฮ่องสอน พะเยา เชียงราย เราสนใจปัญหาของผู้ว่าราชการจังหวัดที่มีพรมแดนประชิดติดกันหรือต้องไปมาค้าขายกัน แม้ประเทศที่อยู่ beyond คือเลยออกไป เช่น อาจจะต้องพูดไปถึงเนปาล ศรีลังกา อินเดีย เพราะวันนี้การทำงานคำว่า “บูรณาการ” นั้นมันทำให้เหนื่อยหนักหนาสาหัสขึ้นกว่าเดิมมาก

เมื่อตอนรัฐบาลเริ่มนโยบาย CEO สำหรับผู้ว่าเมื่อสองปีที่แล้ว ผมเคยพูดมาหลายที มีผู้ว่าราชการจังหวัดมาปรารภกับผมว่า ท่านครับ ทันใหม่ถ้าจะขอเป็นผู้ตรวจ ผมถามว่าทำไม ท่านบอกผมจะเกษียณอยู่แล้ว ผมไม่นึกว่าผมต้องมานั่งเหนื่อยทำอะไรกันมากมาย กายกองในปีสุดท้าย สองปีสุดท้ายของชีวิตราชการ เผลอ ๆ พลาดไปทำให้รัฐบาลพึงพอใจไม่ได้ แล้วพูดไปทำไม มีเอกอัครราชทูตที่มาปรารภท่านองนั้นก็มี สมัยหนึ่งบางจังหวัดในประเทศไทยเราถือว่าเป็น strategic post คือตำแหน่งที่มีความสำคัญ เพราะฉะนั้นบางที่เราก็อย้ายผู้ว่าจังหวัดนี้ไปจังหวัดที่ทุกคนพอใจว่าดีขึ้นไปสูงขึ้น แล้วถ้าใครได้ไปอยู่จังหวัดนั้นก็รู้สึกว่าคุณลดชั้นเพราะไม่ได้มีความสำคัญในเชิงยุทธศาสตร์ วันนี้ไม่มีจังหวัดใดในประเทศไทยที่ไม่ใช่ strategic post เพราะทุกจังหวัดก็เป็น CEO ฉันทัดกรณีของเอกอัครราชทูตก็ฉันทันนั้น วันหนึ่งท่านทูตคนไหนไปอยู่ประเทศนี้ก็มีความรู้สึกว่าคุณลดชั้น ลดชั้น วันหนึ่งไปอยู่ประเทศโน้นก็รู้สึกว่าได้รับ promotion วันนี้อยู่ทุกประเทศเป็น strategic post ทั้งหมด ต้องทำภารกิจ 6 อย่าง อย่างที่ผมได้เรียนทั้งหมด

ท่านเลขาฯ ก.พ.ร. ถึงได้บอกวัตถุประสงค์ว่าวันนี้ต้องมาคุยกันว่าปัญหามันมีอะไร ความกระทบกระทั่งมีอะไร สองปีที่ผ่านมานั้นผมได้ยินเยอะ วันนี้อาจจะหายไปแล้ว แต่ที่ได้ยินมีแม้กระทั่งความไม่เข้าใจ หรือความไม่รู้จกมักคุ่น ผมเชื่อที่พระพุทธเจ้าท่านบอก วิชาสาปรมานาติ ความคุ้นเคยเป็นญาติอย่างยิ่ง ปรมาญาติกันเอง ขึ้นต่อไปก็คือปัญหาที่มีนั้นคงต้องเอามาถกแถลงกัน หลายเรื่องเป็น

ปัญหาของ attitude นะครับ ท่านผู้ว่าฯหลายคนซึ่งอาจจะไม่ใช่ผู้ว่าฯ
ในที่นี้ แต่ผมไปตรวจราชการในบางที่ท่านก็บ่น ว่าต้องทำงานติดต่อกับ
ท่านทูตตามประเทศเพื่อนบ้าน ท่านทูตนะมองผู้ว่าฯเหมือนลูกทุ่ง
แล้วผมก็ไปเยี่ยมท่านทูตหลายประเทศเหมือนกัน ทูตบางประเทศก็บ่น
กับผมว่าทำงานกับผู้ว่านี่อึดอัด เพราะว่าท่านผู้ว่าฯชอบมองพวกเราเป็น
เหมือน elite group คักดินา ผู้ลากมากดี inter ทัศนคติอย่างนี้คงจะ
ต้องปรับให้มาพบกันตรงจุดไหนสักจุดหนึ่ง แล้วเชื่อว่าเวทีอย่างนี้เป็น
การเริ่มต้นที่ดี ความกระตือรือร้นยังมีแม้กระทั่งในการทำงานโดย
ตั้งใจหรือไม่ตั้งใจก็ตาม ผู้ว่าซึ่งยุคนี้เป็น CEO นี้ หน้าที่ท่านก็คือว่า
ทำอย่างไรก็ตามชายของให้ได้มากที่สุด ทำอย่างไรก็ตามให้ประชาชนอยู่ดี
กินดีมีความสุขให้มากที่สุด ทำอย่างไรก็ตามให้รายได้ประชาชาติสูง ขึ้น
มากที่สุด ซึ่งก็เป็นการทำในกรอบของจังหวัด แต่การค้าขาย การ อยู่
ดีกินดี มันก็ต้องไปกระทบกระทั่งกับคู่กรณีซึ่งบางทีก็เป็นประเทศเพื่อน
บ้าน

ตัวอย่างสมมติก็คือแม่ฮ่องสอนก็จำเป็นต้องส่งเสริมการ
ท่องเที่ยว หรือการไปมาหาสู่กับพม่า หนองคายก็ต้องไปมาหาสู่และ
ส่งเสริมอะไรหลายอย่างกับลาว ศรีสะเกษก็ต้องไปมาหาสู่แล้วทำอะไร
หลายอย่างกับกัมพูชา นครราชสีมาก็ต้องทำอะไรหลายอย่างกับมาเลเซีย
ทีนี้ถ้าประเทศไทยมีแค่แม่ฮ่องสอนไม่เผชิญกับพม่ามันก็ง่าย แต่ขณะ
เดียวกันในภาคเหนือตอนบนถ้าจะยกเป็นตัวอย่างมันก็มีลำปาง มี
ลำพูน มีพะเยา มีแพร่ มีน่าน ซึ่งเขาเรียกตัวเองว่ากลุ่มล้านนา แลวนี่
ก็มีอะไรคล้าย ๆ กัน พออยากจะขายอะไรทั้ง 8 จังหวัดก็ขายเหมือน
กัน แล้วถ้าตลาดคือพม่า พม่าก็ถามบอกมาทีเดียวทั้งหมดได้ไหม
อย่ามากันคนละที แล้วก็ถ้ามาก็ที่ ๆ ก็พูดให้มันเหมือนกันให้หมดได้ไหม
อย่าพูดกันคนละที เพราะหนัก ๆ เข้านี้ไม่ได้พูดถึงราชการ บางทีภาค
เอกชนด้วยกันเองนี่ มีทูตบางท่านมาเล่าให้ผมฟัง ไม่ใช่ตัวทูตนะ
ข้าราชการในสถานทูต บอกบางจังหวัดของเราไปขายของใน
ต่างประเทศบอกว่า อันนี้ จังหวัดผมเป็นที่หนึ่ง จังหวัดไหนอย่าไปซื้อ
เชียวนะ ของไม่ดี ของปลอม ใช้แรงงานเด็ก ไปบอกเขาหมดเลย
ตรงนี้ก็เลยต้องคุยกันเพราะมันเป็นปัญหาที่สำคัญ เพราะว่าเราต้อง

อายุทศศาสตร์ของชาติเป็นตัวตั้งและ ใหญ่ที่สุด

ปัญหาเหล่านี้ก็นำมาสู่วัตถุประสงค์ประการที่สอง ของการประชุมวันนี้คือต้องการทางแก้ ท่านนายกฯโกรธมากถ้าเวทีไหนพูด
ปัญหาแล้วก็เลิกกลับบ้านไปเลย ต้องลงทำด้วยทางแก้ แก้ได้ไม่ได้ก็
ขอให้พูดกันไว้ก่อนว่ามีทางแก้ก็แล้วกัน ชีวิตนี้มีหวัง ไม่ต้องถึงขนาด
access for all ทางแก้มันมีครับ ปัญหาว่าเราจะเอาทางแก้ไหนเท่านั้น
นะ ผมมองมาปีสองปีผมนึกเหมมตามแนวชายแดนนี้มันคงจะต้องมี
หน่วยงานอะไรสักอย่างไว้อุดช่องว่างรอยต่อ ท่านรัฐมนตรีว่าการ
กระทรวงการต่างประเทศเคยพูดถึงว่าให้จังหวัดมีวิเทศสัมพันธ์จังหวัด
แต่ผมยังไม่ได้ยินกระทรวงมหาดไทยพูดถึงว่าให้สถานทูตมีมหาดไทย
ประจำสถานทูตนะครับ แต่มันต้องมีองค์กรอะไรสักอันหนึ่งตรงนี้จะ
คอยเชื่อม หรือเป็นตัวประสาน วันนี้ถ้าเวทีนี้ผู้ว่ากับทูตนับญาติกันได้
ตามหลัก วิชาสาปรมาญาติ แต่ถ้าวันหนึ่งท่านผู้ว่าสูญพันธ์ย้ายไป หรือ
ท่านทูตพม่าย้ายไป แล้วต่อไปจะทำยังไง มันก็ต้องมีองค์กรถาวรอยู่
จะเก็บสมุดบัญชีเอกสารข้อตกลงทั้งหลายเอาไว้ มีเจ้าหน้าที่คอย
ติดตาม ยังคิดไม่ออกว่ารูปแบบของหน่วยงานหรือองค์กรที่จะมาอุด
ช่องว่างรอยต่อตรงนี้ควรจะทำในรูปใด แต่เมื่อวานผมมีแรงบันดาลใจ
จากคณะรัฐมนตรีที่ไปประชุมที่นครศรีธรรมราช ท่านนายกรัฐมนตรีได้
ปรารภขึ้นโดยที่ไม่ได้เกี่ยวกับการประชุมวันนี้ แต่มันตรงกับเรื่องของ
การประชุมวันนี้ ท่านบอกวันนี้ท่านได้รับรายงานลับว่าตามแนวชาย
แดนซึ่งก็ไม่ว่าแนวภาคไหน ยังมีปัญหาเรื่องการค้ามนุษย์ข้ามเขตแดน
แรงงานต่างชาติดะลักเข้ามา ยาเสพติดจากต่างแดนก็ยังคงเข้ามา
การพนันแถวพรมแดนก็ยังมี และเป็นการพนันที่ผิดกฎหมาย ผู้มี
อิทธิพลยังเข้าไปข้ามมาอยู่ แล้วก็พอส่งการลงไปก็ดูว่าจะได้รับการ
ตอบสนองไม่คล่องตัวเท่าที่ควร อ้างอุปสรรคนานาประการ แล้ว
เรื่องอย่างนี้จะโยนให้ผู้ว่าราชการ จังหวัด CEO รับผิดชอบก็คงจะลำ
บาก เพราะท่านก็ทำเรื่องอยู่ดีกินดีของประชาชนหนักหนาสาหัสพอ
แล้ว ถ้าต้องไปบร่ำมาพินกับข้าราชการกระทรวงต่าง ๆ ที่มาอยู่ตาม
แนวชายแดนภายใต้บังคับบัญชาของท่านอีก ท่านก็ทำดีได้ทางหนึ่ง
แล้วมันก็จะเสียในทางอื่นไป คงจะต้องมีหน่วยงานไปช่วยท่านผู้ว่า

ท่านนายกยังโยนคำถามมาถึงผมเลยว่า มีกรมอะไรสักกรมหนึ่งได้
ใหม่นี้ที่จะเอาไว้ดูเรื่องชายแดน ศุลกากร ตชด. ตรวจคนเข้าเมือง
เป็นต้น อย่างมากไปกว่านี้เดี่ยวจะตกอกตกใจกันมาก เฉพาะที่ไป
ประจำทำการอยู่ตามแนวชายแดนมาอยู่ภายใต้สังกัดเดียวกันชั่ว
คราว แล้วพอหันตรงนี้ก็ย้ายกลับสังกัดเดิม เราคงไม่ถึงขนาดเป็นกรม
แต่คงต้องคิดถึงเรื่องสำนักงานอะไรสักอย่างสำหรับแนวชายแดนที่จะ
ต้องเข้าไปใช้อำนาจเพื่อให้การ enforce กฎหมายมันได้ผล ซึ่ง ก.พ.ร.
กับผมจะได้ช่วยกันคิดต่อไป

ทุกปัญหามันมีทางแก้ ก็ขอให้พบกันแล้วก็ได้คุยกัน ผมต้อง
ขอบพระคุณใครก็ตามที่คิดจัดให้มีการประชุมนำร่องครั้งนี้ขึ้น ซึ่งก็
ทราบว่าเป็นกระทรวงการต่างประเทศ กระทรวงมหาดไทย แล้วก็
ก.พ.ร. ท่านผู้ว่าฯ และท่านทูตก็อาจจะบอกว่าเรื่องให้เป็น CEO นี้ไม่
ยาก ความรับผิดชอบเราก็มี อำนาจเราก็พอมี หน้าที่เราก็น่าจะทำ
แต่มันไม่มีมารทศพล อุปกรณ์อำนวยความสะดวก มันควรต้องจัด
ให้บ้าง เงินก็ไม่มี คนก็ไม่มี ได้แต่อำนาจ ก็จะค่อย ๆ ทอยย จัดให้
ผมเองในฐานะที่นอกจากเป็นประธาน ก.พ.ร. วันนี้ก็ได้รับมอบหมาย
จากท่านนายกให้มาดูแลสำนักงบประมาณ สภาพัฒน์ และเมื่อวาน
นี้คณะรัฐมนตรีก็รับทราบที่จะให้ผมเป็นผู้ดูแลนโยบายเรื่องเอก
อัครราชทูตบูรณาการกับผู้ว่าราชการจังหวัดบูรณาการ ตรงนี้ก็คงจะ
ต้องทำอะไรหลายอย่างให้มันเป็นมรรคเป็นผลมากขึ้นกว่านี้ ในส่วน
ที่ยังขาดยังแคลนกันอยู่ ทั้งในเรื่องงบประมาณและบุคลากร โดยเฉพาะก็คือในเรื่องของระเบียบ อาทิเคยที่แล้วผมไปตรวจราชการที่
สถานทูตไทยในอังกฤษและในฝรั่งเศส แค่สองประเทศนี้ ก็ได้รับ
ทราบปัญหาอะไรหลายอย่างเกี่ยวกับเรื่องระเบียบการเงินการคลัง
ผมก็บอกว่า ที่จริงกฎหมายก็เปิดโอกาสให้กระทรวงการต่างประเทศ
สร้างระเบียบของตัวเองขึ้นได้ แต่วันนี้ก็ยังซุกมุนเรื่องอื่นกันอยู่ เพราะ
ฉะนั้นเมื่อใช้หัดตนกลาง พวกมาประชุมโรคเอดส์กลับไป กระทรวง
การต่างประเทศช่วยจับเรื่องนี้เสียที คือสร้างระเบียบของตัวเองตัดเสีย
ตัวเองใส่ อย่าไปใช้เสียที่กระทรวงการคลังตัดให้แล้ว แต่ผมก็เห็นว่า
ว่าข้าราชการกระทรวงการต่างประเทศมีลักษณะพิเศษจริง ๆ คือท่าน

มาจากร้อยเอ็ดเจ็ดเจ็ดยาน้ำแล้วมานั่งอยู่ในกระทรวง แล้ววันหนึ่งยังไม่ทัน
จะเริ่มงานเริ่มการหรือเริ่มไปยังไม่ทันจะเสร็จ เพราะงานมันใช้เวลา
ท่านก็ต้องหมุนเวียนออกไป ผมก็เลยปรารภดัง ๆ ขออนุญาตปรารภกับ
ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศตรงนี้ว่า ก.พ.ร. ยินดีจะรับ
เป็นเจ้าของจัดทำระเบียบทั้งหลายให้กับกระทรวงการต่างประเทศ เพื่อ
กระทรวงการต่างประเทศเป็นอิสระจากระเบียบทั้งหลาย แล้วก็จะได้ไม่
ต้องอ้าง และจะได้ไม่ต้องปฏิเสธว่าการกระทำหรือภารกิจทั้งหลายนั้นมี
อุปสรรค ผมได้ปรารภเรื่องนี้กับท่านมีชัย ฤชุพันธุ์ในฐานะประธาน
อนุกรรมการฝ่ายกฎหมายของ ก.พ.ร. ท่านรับเลยที่ท่านยินดีจะทำให้
จริง ๆ ท่านบอกผมด้วยซ้ำไปว่า ถ้าสิ่งวันนี้ก็วันเสร็จ แต่ผมยังไม่ค่อยกล้า
สิ่ง ก็แน่นอนว่าก็ต้องทำร่วมกับกระทรวงการต่างประเทศ แต่ของอย่าง
นี้มันแก้ได้ ทั้งนี้ ขอให้รู้ว่าปัญหามันติดอยู่ที่ตรงไหน ถ้าติดอยู่ที่คน
แก้คน ติดอยู่ที่เงินก็ให้เงิน แต่อย่าขอมาก ติดอยู่ที่ระเบียบก็แก้ระเบียบ
ผมไม่รู้จริง ๆ ว่าติดอยู่ที่ไหน นั่งฟังวันนี้คงจะรู้แล้วละกว่าจะถึง 4 โมง
เย็นนี้ต้องรู้แล้ว

ขอตอบสนองสิ่งที่ท่านเลขาธิการ ก.พ.ร. เชิญชวนไว้ในตอนท้าย
คำรายงานของท่านคือ ให้ผมมาเปิดการประชุม ไม่ได้ให้ทำอย่างอื่น
ผมก็คงจะต้องตอบสนองท่านว่า บัดนี้ได้เวลาอันสมควรแล้ว ขอเปิดการ
ประชุมเชิงปฏิบัติการระหว่างเอกอัครราชทูตแบบบูรณาการและผู้ว่า
ราชการจังหวัดแบบบูรณาการตามจังหวัดแนวชายแดนในกลุ่มล้านนา
คือภาคเหนือตอนบน และขอขอบพระคุณทุกท่านที่มาร่วมการประชุม
หวังว่าการประชุมครั้งนี้จะบังเกิดผลเป็นประโยชน์สมดังความมุ่งหมาย
ของท่านผู้จัดและท่านผู้เข้าร่วมการประชุมทุกท่าน

คำกล่าวมอบนโยบายการดำเนินงาน ของเอกอัครราชทูตแบบบูรณาการ

โดย รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศ (นายสุรเกียรติ์ เสถียรไทย)

กราบเรียน ฯพณฯ รองนายกรัฐมนตรี ผู้ช่วยรัฐมนตรีประจำ
กระทรวงมหาดไทย ผู้ช่วยรัฐมนตรีประจำกระทรวงการต่างประเทศ
ปลัดกระทรวงมหาดไทย ท่านผู้ว่าราชการจังหวัด และข้าราชการกลุ่มจังหวัด
ภาคเหนือตอนบน ท่านเอกอัครราชทูตและท่านกงสุลใหญ่ เลขาธิการคณะ
กรรมการพัฒนาระบบราชการ ผู้อำนวยการสำนักงานกองทุนสนับสนุน
การวิจัย และแขกผู้มีเกียรติทุกท่าน

ผมมีความยินดีเป็นอย่างยิ่ง ที่มีโอกาสนำคณะข้าราชการกระทรวง
การต่างประเทศ พร้อมด้วยท่านเอกอัครราชทูต และท่านกงสุลใหญ่ จำนวน
17 คน จาก 9 ประเทศ ประกอบด้วย ลาว พม่า จีน เวียดนาม กัมพูชา อินเดีย
ศรีลังกา เนปาล และบังคลาเทศ มาประชุมร่วมกับผู้ว่าราชการจังหวัด 8
จังหวัดภาคเหนือตอนบน ซึ่งเราเรียกกันว่าจังหวัดล้านนา ในการประชุม
เชิงปฏิบัติการในวันนี้

ต้องขอบคุณท่านรองนายกรัฐมนตรีที่ได้กรุณาปูพื้นเอาไว้เป็นอย่างดี
ทำให้กระผมเองได้ตัดสินใจที่เตรียมไว้จะพูดออกไปได้มากพอสมควร
ผมเห็นด้วยกับท่านรองนายกฯว่าการพบกันครั้งนี้ เป็นการพบกันครั้งประวัติ
ศาสตร์ ทำให้ผู้ว่าฯ เอกอัครราชทูต และกงสุลใหญ่ ได้รู้จักบุคคลิกซึ่งกันและ
กัน ผมเคยพูดมาเสมอตั้งแต่วันแรกที่เข้ารับตำแหน่งในเดือน ก.พ. 2544
ว่า ในรัฐบาลนี้ ฯพณฯ นายกรัฐมนตรี ต้องการให้กระทรวงการต่าง
ประเทศ (กต.) ซึ่งมีความเชี่ยวชาญด้านต่างประเทศ มองเข้ามาในประเทศ

มากขึ้น และให้กระทรวงมหาดไทย (มท.) ซึ่งมีความเชี่ยวชาญชำนาญด้าน
ในประเทศ มองออกไปนอกประเทศสักหน่อย เมื่อ กต. มองเข้ามาข้างในมาก
ขึ้น และ มท. มองออกไปข้างนอกมากขึ้น นโยบายยุทธศาสตร์ต่าง ๆ
ของประเทศชาติ เพื่อความกินดีอยู่ดีของพี่น้องประชาชน และเพื่อความสงบ
สันติสุขในบริเวณจังหวัดชายแดน ก็จะบรรลุผลได้

ผมเองพยายามดำเนินนโยบายในเรื่องต่างๆ เหล่านี้อยู่พอสมควรใน
ช่วงที่ผ่านมา ผมได้ริเริ่มสิ่งที่เรียกกันว่า "การทูตเพื่อประชาชน" ในโครงการ
บัวแก้วสัญจร เพื่อตอบสนองนโยบายที่ ฯพณฯ นายกรัฐมนตรีได้วางไว้
ตามที่ท่านรองนายกฯ ได้กล่าวเมื่อสักครู่ คือ เรื่องการดำเนินนโยบาย หรือ
กำหนด นโยบาย และมาตรการต่าง ๆ ด้านต่างประเทศในลักษณะ outside
in คือ ฟังความเห็นจากข้างนอกเข้ามาด้วย ฉะนั้น นอกเหนือจากการที่เรา
มีประชุมร่วมกับ นักวิชาการ ส.ส. วุฒิสมาชิก ภาคเอกชน สภาหอการค้า
สภาอุตสาหกรรม อยู่เสมอๆ ทั้งที่เป็นชาว และไม่เป็นชาว เรายังเปิดกว้าง
ให้กับประชาชนอีกด้วย

ที่เรียกว่าโครงการบัวแก้วสัญจร หลายท่านอาจสงสัยว่า ทำไม
กระทรวงการต่างประเทศ จึงไปเกี่ยวข้องกับ บัวแก้ว บัวแก้วเป็นตรา
ของกระทรวงการต่างประเทศมาตั้งแต่ต้น เกือบ 130 ปีแล้ว เป็นเทวดา
พระหัตถ์ข้างหนึ่งถือดอกบัว พระหัตถ์อีกข้างหนึ่งถือศาสตราวุธ จึงเป็นที่มา
ของกระทรวงบัวแก้ว ในโครงการบัวแก้วสัญจร ผมได้นำข้าราชการ ตั้งแต่
ท่านปลัดกระทรวงฯ เป็นต้นไป และทูตของประเทศที่เกี่ยวข้องกับชายแดน
ไปเยี่ยมประชาชน และผมได้ให้นโยบายไว้ว่า เวลาไป ให้จัดได้ 2 แห่งเท่า
นั้น คือ โรงอาหารของโรงเรียน หรือ ศาลาวัด และไม่ต้องมีการจัดโต๊ะ
ที่มีผ้าคลุมข้างหน้า เพราะวัตถุประสงค์ผมไม่ได้มาพูดให้ประชาชนฟัง แต่ผม
จะมาฟังประชาชนพูด และผมก็อยากให้ข้าราชการ กต. ที่มีประสบการณ์
เป็นทูตมาแล้วในประเทศในยุโรป อเมริกา ประเทศเพื่อนบ้าน ได้มาสัมผัส
กับพี่น้องประชาชน

เราเชิญผู้ว่าฯ รองผู้ว่าฯ ผู้แทนหน่วยงานในพื้นที่มา เพื่อให้เขามี
โอกาสปฏิสัมพันธ์กัน มีการพูดคุยกัน เข้าอกเข้าใจ ซึ่งได้จัดมาหลายแห่ง
ที่เชียงรายที่วัดพระเจ้าเม็งราย หนองคายที่วัดหลวงพ่อพระใส ที่สะเดา
จังหวัดเลย ที่อุบลราชธานี ที่ตรงช่องเม็ก ซึ่งแต่ละครั้งมีประชาชนมาร่วม

หลายร้อยคน หากผู้ว่าฯ ทิศราชการ ท่านจึงกรุณาส่งรองผู้ว่าฯ มา
แรก ๆ จะคล้ายที่ท่านรองวิษณุฯ ที่พูดเอาไว้ รู้สึกว่าท่านเอกอัครราชทูต
ท่านอธิบดีของ กต. ไม่ค่อยคุ้นเคย ไม่รู้ว่าจะคุยอะไรกับท่าน ผู้ว่าฯ หรือ
ตัวแทนหน่วยงานในส่วนจังหวัดดี เพราะว่าทั้งชีวิตเจอชาวต่างประเทศ
มากกว่าคนไทยในการทำงาน ไม่รู้ว่าจะเริ่มถามอะไร เจออุตสาหกรรม
จังหวัดไม่รู้ว่าจะถามอะไร ถามว่าท่านกำลังทำอะไรอยู่ ก็น่าเกลียด ไม่
กล้าถาม เกรงจะเสียมารยาท เลยไม่รู้ว่าจะเริ่มคุยว่าอย่างไร ทางด้าน
จังหวัดก็เหมือนกันจะถามว่ากงสุลใหญ่ทำอะไร ก็รู้สึกว่ายกถ้าจะไป
ถาม หรือเอกอัครราชทูตทำอะไรบ้างในด้านการเป็นผู้แทนของพระ
ประมุข ในตัวแทนด้านการปฏิบัติงานของท่านนายกรัฐมนตรีก็ดูจะ
ว่าเชย

เพราะฉะนั้นเราจึงพยายามจัดให้มีโครงการ การทูตเพื่อ
ประชาชน หรือบัวแก้วสัญจรมาโดยตลอด เพื่อให้นโยบายเรื่อง Local
Link – Global Reach สามารถเป็นรูปธรรมได้ ฉะนั้น สิ่งที่ผมดำเนิน
การมาตลอดจนเข้าปีที่ 4 ได้มาถึงจุดที่เข้าสู่ความสำเร็จอันหนึ่ง คือ เป็น
โอกาสทางประวัติศาสตร์ที่ท่านผู้ว่าฯ ตัวแทนหน่วยงานต่าง ๆ และท่าน
เอกอัครราชทูต ไม่ใช่แค่ประเทศชายแดน แต่เป็นประเทศที่เกี่ยวข้อง
กับนโยบายหลัก ๆ ที่สำคัญ มีอินเดีย จีน เนปาล ศรีลังกา บังคลาเทศ
มาร่วมด้วย และท่านกงสุลใหญ่ในเมืองต่าง ๆ นอกเหนือจาก
เอกอัครราชทูตมาพบกัน ผมถือเป็นโอกาสที่ดีมาก ที่จะมีการปรับ
ทัศนคติ ปรับ attitude เพราะจริง ๆ แล้วผมทราบดีว่าท่านรักกัน หลัง
จากพบกัน และคุ้นเคยกัน ท่านผู้ว่าฯ ก็เป็นเจ้าภาพ และพาไปเที่ยวใน
ที่ต่าง ๆ สถานที่ต่าง ๆ พอท่านผู้ว่าฯ ไปเยี่ยมเมืองต่าง ๆ ท่านทูตก็พา
ไปเที่ยวดูก็สนิทสนมกันเป็นอย่างดี อย่างท่านทูตรัฐกิจ เข้าใจว่าคุ้นเคย
กับผู้ว่าฯ หลายจังหวัดมาก และเชื่อว่าท่านผู้ว่าฯ รองผู้ว่าฯ ตัวแทนหน่วย
ราชการเดินทางไปก็คุ้นเคยกัน มีอะไรก็ยกหูโทรศัพท์พูดกันได้เป็นอย่างดี
ผมอยากจะใช้เวลาสักเล็กน้อยย้ำถึงนโยบายหลักที่เกี่ยวข้องกับท่าน
ผู้ว่าฯ ซึ่งความจริงเราเคยได้พบกันแล้วในการประชุมสัมมนาที่หัวหิน

สิ่งที่ท่านจะเกี่ยวข้องด้วยมี 2 ลักษณะ อันแรก คือ ครอบคลุม
ร่วมมือทางยุทธศาสตร์พหุภาคี หรือหลายฝ่ายนั่นเอง อันที่สอง คือ ครอบคลุม

ของทวิภาคี หรือ สองฝ่าย ในกรอบนโยบายหลัก ๆ ทั้งหมดจะมุ่งให้เกิด
ความสันติสุข เกิดความร่วมมือทางด้านความมั่นคง เกิดความช่วยเหลือกัน
ในด้านการพัฒนา

กรอบแรก ท่านรองวิษณุได้พูดไปหลายครั้ง ในเรื่องของ ACD หรือ
Asia Cooperation Dialogue หรือเวทีการประชุมความร่วมมือของเอเชีย
ซึ่งเป็นการคิดริเริ่มของฯพณฯ นายกรัฐมนตรี ขณะนี้เรามีสมาชิกถึง 25
ประเทศ ในการประชุมรัฐมนตรีต่างประเทศของ ACD ครั้งที่ 3 ที่เมืองชิง
ต่าว ประเทศจีน เมื่อไม่นานมานี้ ที่ท่านนายก ฯ ได้รับเชิญไปเปิดร่วมกับ
ท่านนายก ฯ เหวินเจียเป่า ของจีนนั้น เราได้รับสมาชิกเพิ่มอีก 3 ประเทศ
เพราะฉะนั้น ACD เป็นเวทีแรกของโลก ที่เป็นเวทีของประเทศในเอเชีย
เอเซียนั้นมีเวทีของอนุภูมิภาค เช่น อาเซียน หรืออาเซียน +3 คือ จีน เกาหลี
ญี่ปุ่น หรือเวทีที่เรียกว่า SAARC คือเวทีของกลุ่มประเทศเอเชียใต้ และขณะ
เดียวกันเราก็มีเวทีที่เอเชียร่วมกับประเทศในภูมิภาคอื่น เช่น APEC คือ
เอเชียกับประเทศในแปซิฟิก ไม่ว่าจะเป็นอเมริกา แคนาดา รัสเซีย แต่เวที
ของเอเชียแท้ ๆ เพิ่งมีเป็นครั้งแรก จากความคิดริเริ่มของ ฯพณฯนายก
รัฐมนตรี เพราะฉะนั้นเราได้รับการตอบสนองเป็นอย่างดี ACD นั้น ได้รับความ
สนใจถึงขนาดที่ว่าตัวแทนของสหภาพยุโรป ซึ่งถ้าจะเรียกเป็นภาษา
ง่าย ๆ ก็เหมือนรัฐมนตรีต่างประเทศของสหภาพยุโรป ซึ่งยังไม่มีตำแหน่ง
นี้ เรียกกรรมการการต่างประเทศของสหภาพยุโรป และตัวแทนของ
สหภาพยุโรปได้เขียนบทความลงในหนังสือพิมพ์ต่างประเทศ และพูดถึง
ความสำคัญของ ACD เป็นครั้งแรก

ในการประชุมอาเซียนกับคู่เจรจาที่จาการ์ตา เมื่อ 2 อาทิตย์ที่ผ่านมา
ในการประชุม ACD ที่ชิงต่าวมีประเทศต่าง ๆ ต้องเรียกกันว่า แย่งกัน
ขอเป็นเจ้าภาพรายต่อไป หลายท่านไม่ทราบว่ามีพื้นฐานเป็นผู้ประสาน
งาน ท่านรัฐมนตรีประเทศจีนเป็นประธาน ต้องช่วยกันตะล่อมกันนาน
กว่าจะตกลงกันได้ว่าปีถัดไปจะเป็นประเทศใด และมีคนเข้าคิวกันอีก 4-5
ประเทศ ให้เวลาในการหารือกันว่าประเทศใดจะเป็นเจ้าภาพอยู่เกือบ 1
ชั่วโมง ก็ตกลงกันว่าปีหน้าจะเป็นปากีสถาน ถัดจากปากีสถานจะเป็น
ประเทศการ์ตา แล้วมีเข้าคิวกันอีกมากมาย แล้วค่อยไปคุยกับผู้ประสานงาน
ต่อไป ที่เรียนตรงนี้ก็เพื่อจะแสดงให้เห็นว่า ACD นั้นได้ขับเคลื่อนไป

ข้างหน้าแล้ว เวลานี้มีประเทศในกลุ่มเอเชียตะวันตก เช่น การ์ตา บาห์เรน สหรัฐอาหรับเอมิเรตส์ โอมาน คูเวต และมีประเทศในเอเชียกลาง คือ คาซัคสถาน และมีประเทศในเอเชียใต้ คือ ปากีสถาน อินเดีย บังคลาเทศ ศรีลังกา เราก็มีประเทศอาเซียน คือ เอเชียตะวันออกเฉียงใต้ อีก 10 ประเทศ เรามีประเทศในเอเชียตะวันออก คือ จีน เกาหลี ญี่ปุ่น และมีมองโกเลียเพิ่มขึ้นมา ในเอเชียตะวันตกก็เอเชียกลาง เราก็มีอิหร่าน เพิ่มขึ้นมามีด้วย เพราะฉะนั้น ACD มีอยู่ 25 ประเทศ ท่านผู้ว่าฯ ผู้แทนหน่วยงานทั้งหลาย ท่านก็ต้องไปดูว่า ACD ที่มีโครงการร่วมมือ 18 โครงการนั้น เขาทำอะไรกันบ้าง ประเทศไทยเป็นหัวหน้าโครงการอะไร

วันจันทร์นี้ เรามีการจัดประชุม working group หรือคณะทำงาน ด้านการท่องเที่ยวที่เชียงใหม่ 25 ประเทศ โดยไทยเป็นหัวหน้าคณะทำงาน ด้านการท่องเที่ยว เรื่องความร่วมมือทางการเงินนั้น ประเทศไทยก็เป็น หัวหน้าคณะทำงาน ที่ท่านได้ยินบ่อย ๆ ท่านนายกรัฐมนตรีพูดถึงตลาด พันธบัตรเอเชีย ไทยก็เป็นคนริเริ่ม เป็นหัวหน้าคณะทำงานในเรื่องนี้ ทาง บังคลาเทศ เวียดนามเป็นหัวหน้าคณะทำงานในเรื่องการเกษตร เกาหลีใต้เป็นหัวหน้า คณะทำงานด้าน ICT สิงคโปร์เป็นหัวหน้าคณะทำงานเรื่อง SME เพราะ ฉะนั้นเรื่องต่าง ๆ จึงเกี่ยวกับทั้งจังหวัดภาคเหนือ และจังหวัดอื่น ๆ ด้วย ผมไม่มีเวลาลงไปในรายละเอียด แต่เป็นสิ่งที่ผมเห็นด้วยกับท่านรองวิษณุ อย่างยิ่งว่า ท่านผู้ว่าฯ ทั้งหลาย ท่านเอกอัครราชทูตเองด้วย ซึ่งผมได้พูด กับท่านทูตมาหลายครั้งแล้ว จะต้องไปตามดูว่า 18 โครงการนี้ ว่าด้วยเรื่อง อะไรกันบ้าง และจากผลการประชุม working group ที่เคยประชุมกันไป แล้วเรื่อง tourism ที่ภูเก็ต และที่จะประชุมกันใหม่ในวันจันทร์ที่เชียงใหม่ ก็ดี ใครจะทำอะไรกันบ้าง เพราะฉะนั้น พอถึงเวลา มาถึงระดับจังหวัดแล้ว เป็นผลของความตกลงภายใต้ ACD ถ้าทางจังหวัดไม่ทราบเรื่องเดินไม่ถูก ก็เสียหาย และขณะเดียวกันบางเรื่องทางจังหวัดจะมี input จะมีข้อมูลใส่ เข้าไปว่า เรื่องนี้ไม่น่าจะเป็นลำดับต้น ไม่น่าจะเป็น priority น่าจะเป็นอีก เรื่องหนึ่งมากกว่าเรื่องการท่องเที่ยว และมีการเชื่อมด้านอารยธรรมอะไร อย่างไร เหล่านี้ท่านต้องทราบเรื่อง ท่านจะได้ใส่ input เข้าไปในคณะ ทำงานนั้นได้ เพราะฉะนั้นกระทรวงการต่างประเทศจะทราบแต่กรอบ เรา

เป็นแค่ผู้ประสานงาน ทุกหน่วยงานและผู้ที่เป็นหัวหน้าของหน่วยงานทั้งหลายในพื้นที่จำเป็นต้องรู้เรื่องของพวกนี้

กรอบที่สอง ในเรื่องของหลายฝ่าย คือ เรียกกันว่า GMS คือ Greater Mekong Sub region หรือที่เรียกกันว่า ความร่วมมือในเขตประเทศลุ่มแม่น้ำโขง ไทย ลาว พม่า จีน กัมพูชา เวียดนาม ท่านผู้ว่าฯ คงคุ้นเคยกันดีอยู่แล้ว มีโครงการที่เริ่มกันมานานและรัฐบาลนี้ได้เร่งรัดให้มีความคืบหน้า และใกล้จะเห็นความสำเร็จชัดเจน อย่างกรณีโครงการที่เรียกกันว่า East-West Corridor เป็นทางเชื่อมกันระหว่างตะวันตก - ตะวันออก เราได้เร่งรัดถนนสายที่ 9 ที่เชื่อมมุกดาหาร-สะหวันนะเขต จะมีสะพานข้ามแม่น้ำโขง ซึ่งท่านนายกรัฐมนตรีได้ไปวางศิลาฤกษ์แล้ว การก่อสร้างได้เริ่มไปเยอะแล้ว คงไม่เกิน 2 ปีคงเสร็จ จากสะหวันนะเขตไปลาวบาว ซึ่งเป็นเมืองที่อยู่ เป็น border town ระหว่างลาวกับเวียดนาม แล้วไปถึงเว้ ไปถึงดานัง ผมได้ไปดูมาแล้ว ถนนสายที่ 1 จากเว้ไปดานังจะเสร็จแล้ว ป่านนี้คงเสร็จแล้ว อุโมงค์ที่ลอดภูเขาที่ทำเสร็จแล้ว ถนนสายที่ 9 ที่อยู่ในลาวก็ได้รับเงินกู้จากธนาคารเพื่อการพัฒนาเอเชียเรียบร้อยแล้ว ในเวียดนามก็เรียบร้อยแล้ว เพราะฉะนั้นต้องดูแล้วว่าตรงมุกดาหารกับจังหวัดรอบๆ ช้างนั้น เศรษฐกิจเป็นอย่างไร จะเริ่มเดินอย่างไร ทางด้านพม่าหลักการได้ตกลงกันแล้ว ท่านคงได้ฟังกันมาแล้วจากแม่สอดไปเมียวดีเกาะกะเรด พะอัน ซึ่งเราจะให้กู้ ผสมกับเงินให้เปล่า อันนี้ก็เรื่อง East - West Corridor ส่วนเรื่อง North - South Corridor ก็คือการเชื่อมกัน เหนือ - ใต้ ท่านคงทราบคืออยู่ว่า จีน พม่า ลาว ไทย จะเชื่อมกันอย่างไร ทางด้านพม่าได้ทำถนน จากท่าขี้เหล็กไปเชียงตุง แล้วขึ้นไปรอที่จีนตอนใต้แล้ว เราจึงทำสะพานข้ามแม่น้ำสายที่ 2 ซึ่งเสร็จแล้ว คงทำพิธีเปิดเร็ว ๆ นี้ เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวและการค้าขาย แต่ขณะเดียวกัน เรามีทางเลือกอีกทางหนึ่ง ในการที่จะเชื่อมจีนตอนใต้ที่ขึ้นไปถึงเชียงรุ่ง และคุณหมิง คือ การทำถนนที่เรียกกันว่า R3 จากเชียงของ จังหวัดเชียงรายไปที่ห้วยทรายแขวงบ่อแก้ว หลวงน้ำทา บ่อเต็น ไปทางจีนตอนใต้ ซึ่งขณะนี้เรากำลังมีนโยบายที่จะสร้างสะพานแห่งที่ 3 ตรงเชียงของ เชื่อมกับหลวงน้ำทา ท่านนายกรัฐมนตรีได้ให้ความเห็นชอบแล้วว่าไทยจะออกครึ่งหนึ่ง อีกครึ่งหนึ่งนั้นจะให้ทางประเทศลาวไปขอเงินกู้จากธนาคารเพื่อการพัฒนาเอเชีย ซึ่งผมได้พูดกับธนาคารเพื่อการพัฒนาเอเชียไปแล้ว เขาก็เห็นด้วย แต่ขณะเดียวกัน

ถ้าลาวอยากได้แบบให้เปล่า เราได้ไปพูดกับประเทศจีนแล้ว ประเทศจีนได้ให้ความสนใจเพราะฉะนั้นโครงการนี้จะเป็นโครงการถัดไป ที่จะเป็นการทำสะพานเชื่อม จะทำได้พร้อม ๆ กับถนน R3 และจะทำให้ North-South Corridor มีทางเลือก 2 ทาง คือ ผ่านพม่าขึ้นไปยังจีน และผ่านทางลาวขึ้นไปยังจีน

ส่วน South – East Corridor เราเริ่มทำถนนที่จะเชื่อมกับกัมพูชา เพื่อจะเชื่อมต่อไปยังเวียดนาม ในส่วนของไทยเริ่มให้เงินกู้ เงินให้เปล่า ผสมกันที่จะทำถนนจากเกาะกง เส้นทาง ตราด-เกาะกง-เซอัมเบอ ในอนาคตจะไปถึงท่าเรือน้ำลึกที่กัมพูชา เหล่านี้เป็นเรื่องในกรอบ GMS

กรอบที่สาม ท่านนายกรัฐมนตรีได้คิดค้น ริเริ่มขึ้น เมื่อปีที่แล้ว ที่เรียกกันว่า ยุทธศาสตร์ความร่วมมือทางด้านเศรษฐกิจ หรือ ECS (Economic Cooperation Strategy) ซึ่งตอนหลังเมื่อนำมาพบกันในเดือนพฤศจิกายน ที่เมืองพุกาม ประเทศพม่า มีแถลงการณ์ร่วมพุกาม Bagan Declaration เปลี่ยนชื่อเป็น ACMECS A ย่อมาจาก อายาวดี ซึ่งคือแม่น้ำอิรวดี C จากเจ้าพระยา M แม่โขง Economic Cooperation Strategy คือ ยุทธศาสตร์ความร่วมมือทางด้านเศรษฐกิจของประเทศ ที่อยู่เขตแม่น้ำ 3 สายนี้ ซึ่งเป็นเรื่องสำคัญมาก เรามีความร่วมมือร่วมกันทั้ง 4 ประเทศ 42 โครงการ มีความร่วมมือทวิภาคีระหว่าง ไทย พม่า ลาว กัมพูชา ไม่ใช่กับไทยอย่างเดียว ลาวกับพม่า ลาวกับกัมพูชา พม่ากับกัมพูชา อีก 200 กว่าโครงการ ขณะนี้เวียดนามได้ขอเข้ามาร่วมใน ACMECS นี้ เราได้ตอบรับแล้ว แล้วจะมีการประชุมระดับรัฐมนตรีเกิดขึ้นประมาณเดือนตุลาคมนี้ ความร่วมมือ 5 สาขา ภายใต้ ACMECS เป็นสิ่งที่ท่านผู้ว่าฯ ต้องช่วยกันติดตามในระดับพื้นที่

เรื่องแรก คือ การอำนวยความสะดวกด้านการค้า การลงทุน เราบอกว่าจะลดภาษีให้กับสินค้าต่าง ๆ ของเขาเข้ามาในประเทศไทย เราได้ทำทันที หลังจากเดือนพฤศจิกายนที่มีการประชุมผู้นำ เช่นน้ำมันหุง และเราจะทำต่อไปในเรื่องของการอำนวยความสะดวก เช่น แก้ไขกฎระเบียบทั้งหลาย เพราะฉะนั้น อะไรที่เป็นกฎในระดับพื้นที่ ที่ท่านผู้ว่าฯ สามารถที่จะประสานกับท่านทูต ท่านกงสุลใหญ่ให้ทราบ ในเรื่องเกี่ยวกับปัญหา อุปสรรคต่าง ๆ ได้ บางครั้งนโยบายของรัฐบาลกลางที่ผมพูดอยู่ตรงนี้ ตกลงกันไป

แล้ว สั่งการไปแล้ว ทางนั้นก็ช้า กว่าที่จะลงมาถึงพื้นที่ ทางเราก็อ้าก่า
ลงพื้นที่ ตกกลงดภาชีให้แก่กันแล้ว แต่กว่าจะลงไปถึง ตม. กว่าที่จะลงไป
ถึงศุลกากร กว่าผู้ว่าฯ จะรีบทราบไปตรวจตรวจว่าเป็นเช่นนั้นหรือเปล่า
เขาม่าบ่นในระดับรัฐมนตรี บ่นในระดับผู้นำ ซึ่งในระดับรัฐบาลกลางก็
ยากที่จะทราบปัญหา อุปสรรคเหล่านี้ แต่ท่านผู้ว่าฯ CEO ท่านทูต CEO
ท่านกงสุลใหญ่ ท่านจะทราบปัญหาที่รบกวนกันมาแต่ละฝ่าย แล้วบางเรื่อง
เป็นเรื่องที่สามารถแก้ไขได้ในระดับพื้นที่ ไม่ใช่เป็นเรื่องที่จะต้องไปแก้ไข
ในระดับรัฐมนตรี ซึ่งทำให้ความร่วมมือต่าง ๆ สะดวกขึ้น

ในสาขาอีกอันหนึ่งของ ACMECS คือ เรื่องของความร่วมมือทาง
ด้านการเกษตรและอุตสาหกรรม การที่เราจะไปตั้งการนิคมในเมือง
ที่จะเป็นเมืองคู่แฝดทางด้านนิคมอุตสาหกรรม การมี contract farming
สนับสนุนให้ภาคเอกชนเราปลูกพืชต่าง ๆ ในพื้นที่ตรงข้ามจังหวัดของ
ท่านทั้งหลาย ท่านจะต้องช่วยกรุณาดูเรื่องพวกนี้ อำนวยความสะดวกให้
เกิดขึ้น

ในเรื่องของ Transport Linkages การเชื่อมโยงกันทางด้าน
คมนาคม หลาย ๆ อย่างที่เคยได้พูดไปแล้ว เมื่อเริ่มเกิดขึ้นจะต้องช่วยกัน
ดูในเรื่องนี้ ในเรื่อง Tourism การท่องเที่ยวก็เป็นอีก sector หนึ่งที่อยู่ภาย
ใต้ ACMECS สุดท้ายเป็นเรื่อง การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์

กรอบความร่วมมือสำคัญอันหนึ่ง ที่เรียกว่า BIMST-EC เป็น
ความร่วมมือทั้ง 7 ประเทศ มีบังคลาเทศ อินเดีย พม่า ศรีลังกา ภูฐาน
เนปาล และประเทศไทย เดิมมี 5 ประเทศ เมื่อเดือนกุมภาพันธ์ มีการ
ประชุมระดับรัฐมนตรี เราับสมาชิกเพิ่มอีก 2 ประเทศ คือ เนปาล กับ
ภูฐาน ที่สำคัญ ในวันที่ 31 กรกฎาคมนี้ ในอีก 2 อาทิตย์ข้างหน้า
จะมีการประชุมระดับผู้นำของกรอบความร่วมมือนี้เป็นครั้งแรกใน
ประวัติศาสตร์

BIMST-EC นี้ ประเทศไทยเป็นคนแรกที่ริเริ่มขึ้น เดิมไม่ค่อยก้าว
หน้าเท่าไรนัก เพราะเจอวิกฤตการเงินพอดี แต่ระยะหลัง ๆ เราเข้ามา
กระตุ้น ยกกระดับขึ้นเป็นรัฐมนตรีต่างประเทศ ได้มีการตกลงกันระหว่าง
รัฐมนตรีการค้า ว่าจะมีเขตการค้าเสรีของ 7 ประเทศนี้ แล้วมีความร่วม
มือกันหลายเรื่องที่น่าสนใจ และเกี่ยวข้องกับท่าน ความจริงได้เรียนท่าน

รองวิษณุ ว่าเกี่ยวข้องกับลามาไปถึงจังหวัดภูเก็ต ระนอง ด้วยซ้ำ ยกตัวอย่าง เช่น ในเรื่องของการท่องเที่ยว มีการตกลงกันเหมือนกันว่า เราจะส่งเสริมการท่องเที่ยวทางเรือในอ่าวเบงกอล หรืออย่างภูเก็ตกับ พอร์ตแบร์ ที่เป็นเมืองหลวงของเกาะอันดามันกับนิโคบาร์ กำลังลงนามเป็น twin city กัน ท่านไชเนีย คานธี มาร่วมประชุมเอตส์โลก ได้พบ ฯพณฯ นายกรัฐมนตรี ผมได้ไปพบท่านที่โรงแรม มีการคุยกันในเรื่องนี้ว่าทำอย่างไรให้เป็นรูปเป็นร่าง เป็นจริงเป็นจังขึ้นมา เพราะฉะนั้น BIMST-EC จะมีทั้งเรื่อง ประมง ท่องเที่ยว พลังงาน คมนาคม ไม่ใช่อินเดียอย่างเดียวที่ทำถนมนร่วมมือกับพม่าเข้ามาที่ไทย บังคลาเทศเอง จากเมืองที่เรียกว่า คอกซ์บาซา อยากทำถนนเข้ามา และจะเข้ามาที่เชียงใหม่ด้วย ไม่ใช่เข้ามาทางแม่สอด อันนั้นเป็นโครงการที่ดูกันอยู่ แล้วโครงการจากบังคลาเทศน่าสนใจเหมือนกัน เพราะเป็นเมืองท่องเที่ยวของเขา เราได้เน้นสิ่งที่เรียกว่า coastal shipping คือการเดินทางเรือเลียบตามชายฝั่ง ซึ่งท่านเห็นจากแผนที่ได้ว่า จากไทยไปพม่า ไปบังคลาเทศ อินเดีย ศรีลังกา ตรงนั้นมันคือ กรอบของการเดินทางเรือ คือกรอบของการทำการประมงร่วมมือกัน เพราะฉะนั้น การประชุมผู้นำในปลายเดือนนี้เป็นโอกาสอันดีที่ผู้นำจะ endorse หรือให้ความเห็นชอบต่อข้อเสนอต่าง ๆ จากเวทีของรัฐมนตรีต่างประเทศ และเวทีของรัฐมนตรีการการค้า ผู้นำทั้งหมดจะมาร่วม โดยนายกรัฐมนตรีเป็นประธาน เป็นกรอบที่อยากให้ท่านติดตามอีกครั้งหนึ่งว่ามีอะไรบ้างว่าจะเกี่ยวกับทั้งทางบก ทางน้ำ และทางอื่น ๆ ด้านวิชาการด้วย

อีกสิ่งหนึ่งที่ท่านจะต้องติดตาม คือ กรอบของทวิภาคี เอาแค่ใกล้ ๆ ตัว ซึ่งมีกรอบอีกมาก ในเรื่องทวิภาคี ท่านจะต้องติดตามสาระสำคัญหลายอย่าง เช่น ผลของการประชุม คณะรัฐมนตรีร่วมไทย-กัมพูชา ผลของการประชุมคณะรัฐมนตรีร่วมไทย-ลาว ผลของการประชุมคณะรัฐมนตรีร่วมไทย-เวียดนาม มีหัวข้อในเรื่องทางด้าน การเมืองความมั่นคง เศรษฐกิจ สังคม ด้านสังคม ก็จะมีทั้งวัฒนธรรม การศึกษา การศึกษาเน้นในเรื่องการฝึกอบรม ในจังหวัดชายแดนการฝึกอบรมที่คนจะเข้ามาในมหาวิทยาลัยที่อยู่ในจังหวัดชายแดนหรืออยู่ต่างจังหวัดทั้งหลาย ไม่ใช่จะพูดแต่ในกรุงเทพฯ เท่านั้น ผู้ว่าฯ ให้ติดตามผลประชุม ถ้ามีปัญหา ท่านกับท่านทูตก็จะได้พูดกันเลย บางครั้ง บางประเทศเหล่านั้นได้บอกว่าคุณ

รัฐมนตรีทั้งสองได้ตกลงกันแล้ว พอติดต่อกับไปจังหวัดยังไม่ได้ทราบเรื่อง บางที่เขาไปพูดกับทูตของเรา หรือบางที่ผู้ว่าฯ ของเราก็มายกบอกว่าเรื่องนี้ นายกฯ เขาตกลงกันมาแล้วทำไมประเทศเขาไม่ยอมทำสักที ท่านจะได้พูดกับทูต ทูตก็จะได้ติดตามเรื่องนี้ ว่าผู้ว่าฯ เขาโทรมาแล้ว เรื่องนี้ตกลงกัน อยู่ทางจังหวัดเขาพร้อมแล้ว บุคลากรพร้อม นโยบายพร้อม ทำไมยังไม่ทำสักที เพราะฉะนั้นเรื่องต่างเหล่านี้สามารถทำได้ ในระดับของผู้ว่าฯ ท่าน เอกอัครราชทูต โดยไม่ต้องขึ้นมาถึงรัฐมนตรีต่างประเทศ ทำหนังสือมาถึง รัฐมนตรีต่างประเทศ เราหรือนายกฯเขาทำหนังสือมาถึงนายกฯ เรามาทวงกัน หรือนายกฯเราทำถึงนายกฯ เขา กรอบมันชัดแล้วก็สามารถเดินไปได้เลย เรื่องพม่า ลาว กัมพูชา จีนตอนใต้ มีอะไรหลายอย่างที่จะต้องทราบ

จีน อินเดีย ที่เรามีเขตการค้าเสรี (FTA) อินเดียเราตกลงกันได้แล้ว 82 รายการ เมื่อวันที่ 1 กรกฎาคม เป็นไปตามเป้าหมาย และจะขยายไปอีก ในเรื่องการลดภาษีให้แก่นัก กับจีนเราจะขยายสาขาเพิ่มออกไปเนื่องจาก ผักและผลไม้ ปัญหาต่าง ๆ ในเรื่องการนำเข้าส่งออก ผัก ผลไม้ ในจังหวัด ภาคเหนือทั้งหลาย รวบรวมกันมา อันไหนท่านตกลงกันได้ ในระดับจังหวัด ตกลงกันไปเลย อันไหนตกลงกันไม่ได้ส่งขึ้นมา ผมเห็นด้วยกับท่านรองวิษณุ ด้วย ควรมี focal point บางอย่าง ที่จะต้องเอาไปรวมกันและนำไปปัญหา ทั้งหมดที่ตกลงกันไม่ได้ ขึ้นไปสู่หน่วยงานกลาง ไม่อย่างนั้นท่านต้องส่งไป กระทรวง ทบวง กรมของท่าน อาจจะใช้เวลาสองอาทิตย์ก็จะไปถึงรัฐมนตรี ท่านรัฐมนตรีมาถึงผมอาจใช้เวลาสองอาทิตย์ ในที่สุดปัญหาที่ควรจะแก้ได้ ภายในสองวัน สามวันใช้เวลาเป็นเดือน ซึ่งในที่สุดก็จะแก้ไม่ได้ เพราะอาจจะส่งกันลงไปใหม่ อาจใช้เวลาเป็นเดือน เพราะพวกเขาทั้งขำขันกันดีว่า หนังสือราชการใช้เวลาในการเดินทางกันขนาดไหน ถึงแม้จะมี fax เข้ามา เกี่ยวข้องก็ตาม

เรื่องพม่า ลาว กัมพูชา มีประเด็นเยอะมาก ไม่ว่าจะเป็นเรื่องการส่ง แรงงานต่างด้าว กับความร่วมมือด้านการปราบปรามยาเสพติด การเข้าไป เยี่ยมนักโทษ การช่วยเหลือพวกที่ถูกจองจำอยู่ การแก้ปัญหาในเรื่องที่ไม่เข้า ใจกัน และการส่งเสริมความร่วมมือ ในเวลานี้ ไม่มีเวลาที่จะไปพูดถึง detail ก็ขอให้พวกท่านไปดู

เรื่องจีนตอนใต้ในเวลานี้ เป็นครั้งแรก ที่เราตั้งคณะทำงาน โดยมี

อธิบดีกรมเอเชียตะวันออก ดร.อภิชาติเป็นประธาน ร่วมกับอธิบดีกรมวิเทศสัมพันธ์ของมณฑลยูนนาน ของประเทศจีนเขา เป็นครั้งแรกที่อนุญาตให้มณฑลมีคณะทำงานร่วมกับประเทศอื่น ๆ ซึ่ง คือ ประเทศไทย ผมได้ไปเปิดการประชุมร่วมคณะทำงานมาแล้วที่คุนหมิง เพราะฉะนั้นเรื่องต่าง ๆ ที่เป็นจีนตอนใต้ กับประเทศไทยตอนเหนือ จะเข้าไปอยู่ในคณะทำงานเพื่อแก้ไขปัญหา ซึ่งหลายท่านทราบแล้ว หลายท่านยังไม่ทราบ เพราะฉะนั้นกลไกต่าง ๆ เหล่านี้ มันมีวิธีที่เราจะสื่อถึงกัน แน่นอนผมจะนำเข้าคณะรัฐมนตรีกระทรวงมหาดไทย กระทรวงที่เกี่ยวข้องคงส่งกันไปตามลำดับ แต่ผมเชื่อว่าอะไรมากมาย ๆ อย่างที่ลงมาจากคณะรัฐมนตรี เมื่อลงไปถึงพื้นที่แล้วอาจจะมีความไม่ชัดเจน หรือใช้เวลานานมาก หรือบางเรื่องผมยังสงสัยอยู่ว่าเรื่องลงไปถึงที่พื้นที่หรือเปล่า ผมพบกับท่านผู้ว่าฯ หลายท่าน บอกว่าน่าจะทำอย่างนั้นอย่างนี้ ผมบอกว่าได้ตกลงทำไปแล้วเมื่อ 3 เดือนที่แล้ว ท่านก็ว่าถ้าอย่างนั้นดีมาก ถ้าทราบอย่างนั้นจะได้บอกพี่น้องประชาชน จะไปประสานทางฝ่ายเขา อันนี้เป็นธรรมดาที่ยังลงไปไม่ถึง เราต้องลงไปตามกัน

ผมคงใช้เวลาเรียนในเรื่องนโยบายหลัก ๆ ที่ท่านทำงานร่วมกันระหว่างท่านทูต CEO ท่านกงสุลใหญ่ ท่านผู้ว่าฯ CEO ในส่วนนี้เท่านั้น ผมอยากเรียนนิดหนึ่งว่า สิ่งหนึ่งที่เราจะช่วยได้ คือ การที่กระทรวงการต่างประเทศ จะมีหลักสูตรแลกเปลี่ยนประสบการณ์ด้านการต่างประเทศ ไม่ว่าจะเป็นเรื่องความมั่นคง เรื่องการเปิดด่าน เรื่องการทำ MOU หรือบันทึกการช่วยจำ บางครั้งระหว่างท่านผู้ว่าฯ กับเจ้าแขวงก็ดี ท่านผู้ว่าฯ กับเจ้าเมือง บางจังหวัดกับกัมพูชา อาจจะมีการทำ MOU กัน ท่านจะต้องทราบว่าสิ่งที่ท่านเห็นไปผูกพันแค่ไหน ผูกพันรัฐบาลหรือเปล่า จะต้องเข้า ครม. โหม หรือเป็นสิ่งที่ท่านทำได้ในฐานะผู้ว่าฯ CEO สิ่งต่าง ๆ เหล่านี้ เราพร้อมที่จะเข้ามาช่วย รวมทั้งพิธีการทูต พิธีการทูตต่างจากพิธีรีตอง พิธีการทูตมิใช่พิธีรีตอง แต่พิธีการทูตหมายถึง สิ่งที่เราจะต้องดูแล ให้เกียรติบุคคลทางการทูตของเขา ผมได้รับคำร้องมาเรื่อย บางครั้งบุคคลของคณะทูตอีกประเทศหนึ่งเดินทางทางรถยนต์ผ่านเข้ามา พอผ่านด่านของเราจับเขาตรวจ เรียกว่า ล่อนจ้อน ขนาดนั่งรถทะเบียนทูตมา ยังบอกให้ลง เพราะว่าไม่รู้จักทะเบียนทูต อ่านไม่ออก ไม่รู้ว่าทูตคืออะไร ซึ่งเป็นการขัดกฎหมายระหว่างประเทศ ขัดอนุสัญญากรุงเวียนนา บางทีถือ passport ทูต passport ราชการมาบอก

ไม่ต้องมี visa แต่ทางฝ่ายเราไม่เข้าใจ หรือที่เจอบ่อย คือ เรื่องการตรวจ ซึ่งถูกร้องเรียนกันมาตลอด บางที่ฝ่ายเราไป ทางเขาไม่รู้จัก เกิดปัญหาขึ้นมา เพราะฉะนั้นการทำหลักสูตรแลกเปลี่ยนประสบการณ์เป็นเรื่องสำคัญ หรืออย่างเรื่องการเปิดด่าน เรามีหน่วยงาน 7-8 หน่วยงาน ที่พิจารณาเรื่องเปิดด่าน ยกระดับ ด้านสากล ด้านชั่วคราว ด้านถาวร บางครั้งการเปิดด่านไม่เปิดด่าน เป็นการเจรจาต่อรองอยู่เหมือนกัน เพราะฉะนั้นจำเป็นที่จะต้องฟังนโยบายจากฝ่ายรัฐบาลด้วยว่ามีประเด็นอื่นนอกเหนือจากประเด็นที่อยู่จากจุดที่มองเห็นอย่างไร หรือไม่

การจัดตั้งสำนักงานต่างประเทศในบางจังหวัด อันนี้เป็นสิ่งที่เราพูดคุยกันมา และผมสนับสนุนที่จะให้มีเทศสัมพันธ์ประจำกลุ่มจังหวัด โดยเราจะคัดคนที่มาอยู่ประจำอย่างถาวร ให้คนนั้นมีอนาคต มี career path ของเขา ไม่ใช่มา 3 เดือนกลับไป แล้วไม่รู้เรื่องกันอย่างที่เข้ามา แต่ให้มาอยู่ มาช่วยท่านผู้ว่าฯ ทั้งเรื่องพิธีการทูต ทั้งเรื่องนโยบายต่าง ๆ เหล่านี้

สุดท้ายนี้ผมอยากจะฝากข้อคิดสัก 6-7 ประการสั้น ๆ สำหรับการประชุม สัมมนากันในวันนี้

ประการแรก การทำงานร่วมกันระหว่างท่านผู้ว่าฯ กับท่านเอกอัครราชทูต CEO โดยเฉพาะประเทศเพื่อนบ้าน ต้องคำนึงถึงยุทธศาสตร์ของรัฐบาลในการดำเนินความสัมพันธ์กับต่างประเทศควบคู่ไปด้วย นั่นคือเป้าหมายอันดับแรก ในการสร้างความไว้เนื้อเชื่อใจกัน เราไม่ต้องการอะไรมาก นอกจากให้พี่น้องไทยในเขตติดต่อกับประเทศต่าง ๆ นั้นมีสันติสุข เมื่อมีความไว้ใจกันแล้ว มีความสัมพันธ์ที่ดีกันแล้ว สามารถดำเนินนโยบายความสัมพันธ์ในมิติอื่น ๆ ได้ดีขึ้น เราต้องสร้างความเข้าใจ ความไว้ใจว่าเราไม่เข้าไปก่อกวนประโยชน์ เรามีความจริงใจ สิ่งที่เราต้องการที่สุด คือ ต้องการให้ประเทศเพื่อนบ้านแข็งแรง และสามารถที่จะร่วมมือแก้ไขปัญหาอุปสรรคต่าง ๆ ไปได้

ประการที่สอง ในการดำเนินความสัมพันธ์ทั้งหลาย ก็พูดถึงตัวพวกเราเองด้วย คือ ส่วนกลางเองต้องมีเอกภาพ ในส่วนกลางนี้คงต้องฝากท่านรองวิษณุด้วย ว่าเราต้องมีกลไกในการประสานงานที่เป็นระบบ คือ ระดับกระทรวงในส่วนกลางเอง ประสานนโยบายด้านต่างประเทศที่เป็นเอกภาพ แล้วระดับพื้นที่เองก็ต้องประสานนโยบายให้เป็นเอกภาพ เพราะมิฉะนั้น

แล้วจะเกิด เหมือนกับปัญหาเอกอัครราชทูตที่เดิมยังไม่เป็น CEO คือ ผู้ว่าฯ มีนโยบายอย่างหนึ่ง ตัวแทนหน่วยงานราชการที่อยู่กับท่านมีนโยบายอีกอย่างหนึ่ง กระทรวงในส่วนกลางมีนโยบายอีกอย่างหนึ่ง

ในที่สุดแล้วจะเป็นในลักษณะที่ท่านรองวิษณุฯ พุดไปเมื่อสักครู่ คือ ถึงเวลาไปคุยกับเขา มาคุยกับคนนี่ทีหนึ่งบอกว่าเน้นเรื่องนี้ พอมาคุยกับคนนั้นบอกว่าเน้นอีกเรื่อง พอมาคุยกับคนนี้ก็มาเน้นอีกเรื่องหนึ่ง เป็นตัวอย่างที่เห็นอยู่ เพราะฉะนั้นเราต้องมีการประสานงานที่เป็นระบบ เราอย่าออกไปแย่งตลาดกัน ตัวอย่างที่พุดเมื่อสักครู่ก็มีจริง ๆ บางจังหวัดไปโปรโมทของของตนเองไม่เป็นไร แต่ไปบอกว่าอีกจังหวัดหนึ่งของไม่ดีพอ คุณภาพไม่ดีพอ ซึ่งในที่สุดกลับมาที่ผมแล้วบอกว่า ตกลงจะให้ชื่อจากไทย หรือให้ชื่อจากประเทศอื่น อันนี้เป็นสิ่งที่เราต้องมาทำความเข้าใจกันในระดับรัฐบาลก่อน การติดต่อกับเมืองหลวง ถ้าท่านจะให้ เป็นประโยชน์ ท่านจะไปปักกิ่ง ท่านจะไปเซี่ยงไฮ้ ท่านจะไปเมืองสำคัญ เอกอัครราชทูต กงสุลใหญ่ ยินดีที่จะได้รับการติดต่อจากท่านอำนวยความสะดวก ช่วยประสานงานติดต่อกับรัฐบาลต่างประเทศ เพื่อให้การเดินทางของท่านผู้ว่าฯ เป็นประโยชน์และมีประสิทธิผลให้ได้มากที่สุด

ประการที่สาม คือ เราต้องเข้าใจว่าในแต่ละประเทศนั้นมีการบริหารภายในที่แตกต่างกัน อินเดียเป็นประเทศที่มีการปกครองของแต่ละรัฐค่อนข้างจะเป็นเอกเทศ มีมุขมนตรี มีรัฐบาลกลาง เพราะฉะนั้นเรื่องบางเรื่องเป็นเรื่องที่ต้องคุยกับรัฐบาล บางเรื่องต้องคุยกับเจ้าแขวงของลาว ผมจำได้ว่าบางช่วงมีคนมาบอกว่า เจ้าแขวงนัดยากเหลือเกิน ปรากฏว่า เจ้าแขวงคือผู้ว่า CEO ตัวจริง สำหรับลาว เจ้าแขวงเทียบเท่ากับรัฐมนตรี คนเป็นรัฐมนตรีว่าการฯ มาแล้วก็กลับมาเป็นเจ้าแขวง คนที่เป็นเจ้าแขวงมาแล้วก็กลับมาเป็นรัฐมนตรี เพราะฉะนั้นเวลาที่เจ้าแขวงมาที่กรุงเทพฯ ฯ ผมก็จะบอกกับกระทรวงการต่างประเทศ และกรมพิธีการทูตว่า ต้องรับเขาเทียบเท่ากับรัฐมนตรี เหมือนที่เรารับคนที่เทียบเท่ากับรัฐมนตรี คือผู้ช่วยรัฐมนตรี หรือ Vice Minister ขึ้นไป เพราะฉะนั้นท่านต้องเข้าใจด้วยว่า ส่วนหนึ่งเขาเป็น counterpart กับท่าน เป็นเจ้าแขวง เป็นผู้ว่าฯ CEO แต่ในส่วนหนึ่ง ในระบบของเขา เขามีสถานะเป็นเลขาธิการพรรคของแขวงนั้น ๆ เทียบเท่ากับรัฐมนตรี เพราะฉะนั้นเราต้องเข้าใจว่า เราอาจจะต้องให้เกียรติมาก

เป็นพิเศษในฐานะที่เป็นเสมือนรัฐมนตรี ท่านอย่าไปรู้สึกอะไรมากทำไมต้อง
ดูแลมากเป็นพิเศษก็ผู้ว่าฯ เหมือนกัน อันนี้เป็นสิ่งที่เราจะต้องเข้าใจในประเทศ
เพื่อนบ้าน หรืออย่างเจ้าเมืองของพม่า ภาคเอกชนหลายคน ทำไมเราไม่จัด
สักทีการพบกันระหว่างผู้ว่าฯ กับเจ้าเมืองพม่า ให้ไปตกลงอะไรกันก็ได้ อันนี้
ไม่ได้ เพราะไม่เหมือนกับลาว ลาวเจ้าแขวงเขามีอำนาจเต็มที่ เก็บภาษีได้
เก็บเงินไว้จำนวนหนึ่ง สั่งการตำรวจ ทหารได้ ได้อำนาจมากกว่าท่านด้วยซ้ำ
แต่ว่าพอถึงพม่า พม่าบอกเลยว่า ไปคุยกับทางเจ้าเมืองเขาไม่ได้ เพราะว่าคน
ที่มีอำนาจจริง ๆ ของเขาคือ แม่ทัพภาค แต่ขณะเดียวกัน แม่ทัพภาคเป็นผู้มี
อำนาจตัดสินใจ อนุมัติโครงการต่าง ๆ ได้ก็จริงอยู่ แต่ในหลาย ๆ เรื่อง พอไป
คุยกับแม่ทัพภาค เขาให้ไปคุยที่ย่างกุ้ง เพราะฉะนั้นท่านที่จะย้ายกันไป ย้าย
กันมา หรืออยู่กับจังหวัดที่พอดีติดกับทั้งสองประเทศ ท่านต้องเข้าใจการ
บริหารภายในประเทศ เพราะว่ากฏเกณฑ์ต่าง ๆ ไม่เหมือนกัน แต่ขณะเดียวกัน
ทางกัมพูชามีความคล้ายคลึงกับเรามากที่สุด ผมเองส่งเสริมให้มีการแก้
ปัญหาในระดับพื้นที่ แต่เราต้องเข้าใจเขาด้วยเพราะในบางครั้ง การที่เราไม่
เข้าใจเขา ทำให้เป็นเรื่องที่อ่อนไหว

ประการที่สี่ ผมอยากจะฝากไว้หนึ่งวันหนึ่งว่า ทางกระทรวงมหาดไทย
และกระทรวงการต่างประเทศเองมักช่วยเหลือเกื้อหนุนกันให้มีการจัดทำ
ความตกลงบ้านพี่ เมืองน้อง หรือที่เรียกกันว่า เมืองคู่แฝด แต่ถ้าให้ผมสังเกตดู
การจัดทำบ้านพี่ เมืองน้อง หรือเมืองคู่แฝด (Twin City/Sister City) คอนเซ็ปต์
จะเป็นไปตามความสนใจของท่านทูต และโดยเฉพาะอย่างยิ่งด้วยความ
เคารพของท่านผู้ว่าฯ ผู้ว่าฯ ท่านหนึ่งท่าน active มาก ท่านก็บอกว่าจะ
เป็นเมืองคู่แฝดกับเมืองนี้ ประเทศ A พอผู้ว่าฯ ท่านถัดมาบอกว่า ท่านไม่รู้
อะไรเลยด้วย เมืองคู่แฝดที่ตั้งป้ายกันไว้ อะไรกันไว้ก็หายไปเลย ผู้ว่าฯ คนหนึ่ง
สนิทกับเมืองนั้น จัดฟุตบอลประเพณี ไปเยือนเขา เขามาเยือนเรา มีกิจกรรม
วัฒนธรรม ผู้ว่าฯ อีกคนมาถึง 3 ปี ก็ไม่มีอะไรเลยในเรื่องเมืองคู่แฝด เพราะ
ฉะนั้นเรื่องแบบนี้ เป็นเรื่องนโยบายที่กระทรวงมหาดไทย ท่านรัฐมนตรี ซึ่งผม
พูดกับท่านโกคินไปแล้ว ต้องรับรู้ ว่า ท่านผู้ว่าฯ ท่านนี้จะทำเมืองคู่แฝดกับ
เมืองนั้น เมืองนี้ กับประเทศนั้น ประเทศนี้ ไม่จำเป็นต้องเป็นเมืองหลวง ก็ต้อง
เป็นนโยบายของกระทรวงมหาดไทย และเป็นแล้วก็ต้องต่อเนื่อง เพราะมี
ฉะนั้นแล้ว ในด้านความสัมพันธ์ระหว่างประเทศนั้นเขาจะนึกว่า ประเทศไทย

นี่อย่างไกรกัน คนหนึ่งมา active มากเรื่องเมืองคู่แฝด คนหนึ่งมาสองเมือง สามเมือง สี่เมือง ผู้ว่าฯ อีกคนหนึ่งมาบอกว่าไม่มีกิจกรรมเลย เป็นปี ๆ สองปี พออีกคนหนึ่งมามีกิจกรรมอีกแล้ว ทูตก็เหมือนกัน เราต้องมีความต่อเนื่อง ถ้ามีเมืองคู่แฝด มีกิจกรรม มีความสนใจ มีความเชื่อมโยงวัฒนธรรมกัน ท่านต้องมาชี้ท่านผู้ว่าฯ คนนั้นให้ได้ว่าที่ท่านไปทำเอาไว้ เมืองนี้กับเมืองนี้ต้องทำต่อ อันนี้เป็นเรื่องที่อยู่ยากจะฝากเอาไว้

ประการที่ห้า เรื่องที่อยู่ยากจะให้ผู้ว่าฯ ได้กรุณาติดตามผลการเยือน การหารือ ของท่านนายกฯ ท่านมีแขกมาเสมอ ผู้นำประเทศนั้น ประเทศเพื่อนบ้าน อย่างผู้นำบังคลาเทศ บางทีปีหนึ่ง จะเจอกัน 2-3 ครั้ง ผู้นำลาว เวียดนาม กัมพูชา เจอกันเสมอ ยกหูโทรศัพท์พูดกันเสมอ ผมเองมีการประชุมที่เรียกว่า คณะกรรมการมาธิการร่วม หรือ joint commission อยู่เสมอ ๆ หรือ ทุกหน่วยงานเข้าไปร่วมด้วย บางครั้งเดี๋ยวนี้ telephone diplomacy ใช้ได้ดี โทรศัพท์ 4 ทุ่ม 5 ทุ่ม มา นึกว่าลูกชายโทรมาจากอังกฤษสมัยที่เขายังเรียน ปรากฏว่าเปล่า รัฐมนตรีประเทศเพื่อนบ้านโทรมาทวงงาน ค่อนข้างจะเร็ว หลายอย่างที่ตกลงกัน ผมรีบมา de-brief ข้าราชการกระทรวงฯ ต้องมีระบบที่ข้าราชการกระทรวงการต่างประเทศ และทูตของเราสามารถให้ท่านผู้ว่าฯ ได้รู้ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ประเทศเพื่อนบ้าน ประเทศภายในกลุ่มความร่วมมือ BIMST-EC , ACD ก็ดี ว่าตกลงเรื่องนี้ปรับเป็นอย่างนี้แล้ว ผู้ว่าฯ ท่านจะได้เดินถูก ท่านจะได้สั่งการตัวแทนหน่วยราชการที่อยู่ภายใต้กำกับของท่านได้ ถูกต้อง โดยเฉพาะที่สำคัญที่สุด ที่ท่านนายกฯ พูดหลายครั้ง หลายหน คือ สิ่งที่ท่านนายกฯ ได้ตกลงไว้กับหัวหน้ารัฐบาล ไม่ว่าจะเขามา หรือเราไป ทุกหน่วยงานต้องนำไปปฏิบัติ ท่านนายกฯ ได้ คาดโทษกันไว้หลายครั้ง ท่านรองวิษณุตอนที่ท่านได้กำกับกระทรวงการต่างประเทศอยู่ ได้ชี้เรื่องนี้มาก ซึ่งท่านรองสุวัธน์ คงจะต้องทำหน้าที่ชี้เรื่องนี้ถัดไป

ประการที่หก ในจังหวัดต่าง ๆ ของท่าน มีกงสุลใหญ่ในต่างประเทศ เข้ามาประจำการอยู่ด้วยซึ่งวันนี้เป็น session ที่เปิด ผมมอยากให้ท่านผู้ว่าฯ มีความมั่นใจว่า กระทรวงการต่างประเทศอยู่ข้างหลังท่านเต็มที่ ถ้าท่านไม่แน่ใจว่ากงสุลใหญ่ของประเทศนั้นๆ มาคุยกับท่านเรื่องนั้น เรื่องนี้ ท่านจะต้องตอบเขา รับเขา หรือไม่ตอบอย่างไร ให้ท่าน check กับเราก่อน แล้วถ้าท่านคิดว่าจำเป็นอยู่ยากจะให้กระทรวงการต่างประเทศไปนั่งอยู่ด้วย ซึ่งอันนี้

มีวิเทศสัมพันธ์กลุ่มจังหวัดจะช่วยให้เร็วขึ้น แต่แม้กระทั่งไม่มี ขอให้บอกมา เพราะได้รับทราบมาหลายแห่งที่มีกงสุลใหญ่ของต่างประเทศนำนโยบายสำคัญของประเทศเขา แล้วมาดักคุยกับท่านผู้ว่าฯ ขอให้ท่านให้ความร่วมมือ 1,2,3,4,5 ซึ่งบางครั้งเป็นกรณีที่กระทบต่อความสัมพันธ์ของประเทศไทยกับประเทศเพื่อนบ้าน หรือประเทศเพื่อนบ้านทั้งที่มีพรมแดนติดกัน กับที่ไม่มีพรมแดนติดกัน ขณะนี้เราอยากจะเรียนว่า เราพร้อมที่จะให้การสนับสนุนท่านเต็มที่ ว่าเรื่องไหนท่านรับได้ เรื่องไหนไม่ต้องรับ หรือครั้งไหนท่านให้พบได้ ครั้งไหนท่านไม่ให้พบ หรือว่าท่านควรจะมิกิจกรรมที่จะส่งเสริมความเข้าใจกับเขา อย่างไม่ คือ เส้นอยู่ตรงไหน เราพร้อมที่จะช่วยท่าน ผมเห็นใจท่าน เพราะว่า กงสุลใหญ่ของประเทศไทยสำคัญ ๆ นี้ยังไม่นับกิตติมศักดิ์ กงสุลใหญ่ประเทศไทยสำคัญมาพบ ท่านก็ให้พบ กรณีเขาหยิบยกเรื่องอะไรขึ้น เขาไม่ได้บอกเราไว้ ก่อนท่านจะปฏิเสธไปเลยเกรงจะกระทบความสัมพันธ์ แต่พอรับไปก็ยิ่งกระทบความสัมพันธ์มากกว่า คือ ไม่กระทบความสัมพันธ์กับเขา แต่กระทบความสัมพันธ์กับผู้อื่น อย่างนี้เป็นต้น อันนี้อยากจะฝากไว้

ประการสุดท้าย อยากจะเน้นเรื่องของ การแก้ปัญหาในระดับพื้นที่ ที่ผมได้พูดไปแล้ว ปัญหาหลายอย่างผมอยากให้แก้ในระดับพื้นที่ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง เมื่อท่านเป็นผู้ว่าฯ CEO แล้ว เวลานี้ปัญหาประเทศเพื่อนบ้านหลายอย่างขึ้นมาถึงระดับผม บางครั้งขึ้นมาถึงระดับท่านนายกฯ ยกตัวอย่างเช่น นาย ก. ถูกกักอยู่ที่ด่าน เสร็จแล้วนำเงินเข้ามาไม่ถูกกฎหมาย เงินนั้นถูกยึดไป 7 วัน แล้วยังไม่คืน จะทำอย่างไร ถ้าเรื่องแบบนี้มาถึงรัฐมนตรีต่างประเทศหมด แย่แน่ ซึ่งผมพยายามช่วยประสานกับท่าน ผบ.ตร. บ้าง ท่านผู้บัญชาการ ตม. บ้าง ท่านผู้ว่าฯ หลายท่านไปบ้าง แต่เรื่องอย่างนี้ถ้าท่านประชุมกับเจ้าแขวง ผู้ว่าฯ หรือผู้บัญชาการทหารของพม่า หรือใครก็ได้ แต่ที่เป็น counterpart ของท่าน พยายามให้เรื่องแบบนี้สามารถจบลงไปได้ในพื้นที่ เพราะท่านมี authority อยู่แล้วอย่างที่ท่านรองวิเชษฐบอก จะทำให้ความสัมพันธ์เป็นไปอย่างราบรื่นแล้วการแก้ปัญหาจะทันเหตุการณ์มากกว่า

ท้ายที่สุดนี้ผมต้องขอขอบคุณทาง ก.พ.ร. อีกครั้งหนึ่ง ที่ได้จัดให้มีการประชุมในวันนี้ ซึ่งผมอยากเห็นมานานแล้ว ผมพยายามทำมาที่จะให้ท่านทูต และท่านกงสุลใหญ่ กระทรวงการต่างประเทศ ซึ่งต้องกลับไปเป็นทูตบ้าง อยู่ที่กรุงเทพฯ บ้าง ได้มาพบปะกับพี่น้องประชาชน กับข้าราชการในต่างจังหวัด

นี้มาตลอด ในโครงการการทูตเพื่อประชาชน การดำเนินการเหล่านั้นจะสำเร็จ
ไม่ได้เลย ถ้าเราไม่ได้รับความเข้าใจ ความร่วมมือกันอย่างลึกซึ้ง ระหว่าง
ท่านทูตกับท่านผู้ว่าฯ เพราะฉะนั้นต้องขอขอบคุณท่านผู้จัด และท่านรองวิษณุ
ที่ได้กรุณามาเป็นประธาน ทำให้โอกาสนี้เป็นจริงขึ้นมาได้ ซึ่งหวังว่าไม่เป็นครั้ง
แรก แล้วคงจะมีผู้ว่าฯ กับประเทศกับจังหวัดอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง กับประเทศ
เพื่อนบ้าน หรือประเทศอื่น ๆ ขึ้นอีก และแม้กระทั่งจังหวัดในภาคเหนือเราเอง
ด้วยความที่ว่าคุณสัมพันธ์กับประเทศเพื่อนบ้าน ผมใช้คำว่า multi-
dimensional คือ หลายมิติเหลือเกิน จะเรียกได้ว่าครบทุกมิติ ทั้งในเรื่องของ
ประชาชนต่อประชาชน ทั้งเรื่องนักรการเมือง และข้าราชการ ทั้งเศรษฐกิจ
สังคม ความมั่นคง มีพร้อมไปหมด ซึ่งแสดงว่าเป็นสิ่งที่ดี ที่มีความไว้วางใจ
กันหลากหลายมิติ หลากหลายเรื่องในขณะนั้นเราอาจจำเป็นต้องพบกันอีก
เป็นระยะ ๆ เพื่อให้แน่ใจว่า สามารถปรับความเข้าใจในเรื่องต่าง ๆ กันได้ เรา
อยากเห็นความใกล้ชิดกันระหว่างประชาชนตามแนวชายแดน ความเป็น
ครอบครัวที่เอื้ออาทรต่อกัน เป็นชุมชนเดียวกัน มีสภาพแวดล้อมที่สามารถเอื้อ
อำนวยต่อความคิดริเริ่มใหม่ ๆ ของท่านนายกฯ ของกระทรวงการต่างประเทศ
ได้ ไม่ว่าจะเป็นเรื่องของการพัฒนา การสร้างความเจริญ ความมั่งคั่งทั้งหลาย
ผมต้องขอขอบคุณท่านผู้ว่าราชการจังหวัดเชียงใหม่ และหัวหน้าส่วนราชการ
ที่เกี่ยวข้อง ที่ได้อำนวยความสะดวกต่าง ๆ ขออวยพรให้การสัมมนาประสบ
ความสำเร็จ และขอขอบคุณทุกคนอีกครั้งหนึ่ง ขอขอบคุณครับ

คำกล่าวมอบนโยบายการดำเนินงาน ของผู้ว่าราชการจังหวัดแบบบูรณาการ

โดย ผู้ช่วยรัฐมนตรีประจำกระทรวงมหาดไทย (นายสุรจิต บันทมนตรี)

ท่านรองนายกรัฐมนตรี (นายวิษณุ เครืองาม) ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศ (นายสุรเกียรติ์ เสถียรไทย) ท่านเอกอัครราชทูต ท่านผู้ว่าราชการจังหวัด ท่านผู้นำภาคเอกชน ท่านสื่อมวลชน ท่านผู้มีเกียรติ และผู้เข้าร่วมสัมมนาทุกท่าน

ตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว และพระราชวงศ์ ได้ทรงเจริญสัมพันธไมตรีกับประเทศต่างๆ ทรงทำงานในเชิงรุกมาก่อน โปรดเกล้าฯ แต่งตั้งเอกอัครราชทูตไปประจำเมืองต่างๆ

หลายรัฐบาลที่ผ่านมาใช้เรื่องการทูตเพื่อการประสานราชการโดยทั่วๆ ไป เพื่อประโยชน์ของประเทศไทยในภาพรวม แต่มา ณ วันนี้ รัฐบาลโดย ฯพณฯ พ.ต.ท.ดร.ทักษิณ ชินวัตร ใช้แนวคิดให้เอกอัครราชทูตใช้ศักยภาพที่มีอยู่แล้วให้เต็มกำลัง เพื่อเป็นพลังร่วมกันแก้ไขปัญหาต่างๆ

ของชาติ ทั้งเรื่องความยากจน ความมั่นคง ที่รัฐเราประเทศไทยให้
บรรเทาและหมดไป โดยบูรณาการการทำงานให้เชื่อมโยงทั้งในประเทศ
และต่างประเทศ (Local link Global reach) เพื่อให้สามารถอยู่ในโลก
แห่งการแข่งขันได้อย่างมีศักดิ์ศรี ซึ่งระยะที่ผ่านมาของรัฐบาลชุดนี้
ทุกท่านคงจะเห็นแล้วว่า เราไม่เพียงแต่แข่งขันได้เท่านั้น แต่ยังโดดเด่น
ในเวทีระหว่างประเทศอีกด้วย เพราะเป็นรัฐบาลที่มีวิสัยทัศน์ และมุ่งมั่น
ทุ่มเทที่จะสร้างความมั่นคง มั่งคั่งให้กับพี่น้องชาวไทยอย่างยั่งยืน โดย
เฉพาะปัญหาความยากจน และความมั่นคงพร้อมๆ กัน

รัฐบาลได้ดำเนินยุทธศาสตร์เชิงรุก และมีจุดยืนที่สง่างามในการ
แข่งขันของโลกปัจจุบัน เช่น นโยบายครัวไทยสู่ครัวโลก การส่งเสริม
การค้า การลงทุน การส่งเสริมธุรกิจ SME การยกระดับการท่องเที่ยว
การพัฒนาสินค้า OTOP เพื่อพัฒนาและยกระดับศักยภาพของประเทศ
ไปสู่การเป็นประเทศที่พัฒนาแล้วให้ได้

วาระแห่งชาติ และนโยบายของรัฐบาล จึงเน้นให้ภาครัฐมีความ
สามารถสูง เพื่อเสริมสร้างศักยภาพในการแข่งขันระหว่างประเทศ และ
สนับสนุนภาคเอกชนให้มีบทบาทในเชิงธุรกิจอย่างแข็งแรง

ฯพณฯ นายกรัฐมนตรี ได้สร้างหุ้นส่วนยุทธศาสตร์และพันธมิตร
ร่วม มีการลงนามในปฏิญญา ข้อตกลงความร่วมมือกับประเทศต่างๆ
ดังที่เราทั้งหลายได้ทราบในเบื้องต้นมาพอสมควร ได้กำหนดรูปแบบ
บริหารแบบบูรณาการหรือ CEO ซึ่งกระทรวงมหาดไทยรับหน้าที่เชื่อมโยง
กับทุกกระทรวง ทบวง กรม ทุกภาคส่วนภายในประเทศ ที่จะสร้าง
ความมั่นคง มั่งคั่งภายในประเทศอย่างยั่งยืน เชื่อมโยงไปต่างประเทศ
โดยกระทรวงการต่างประเทศรับหน้าที่ต่อต่อเชื่อมโยงต่างประเทศมายัง
จังหวัดต่างๆ ในทุกภูมิภาคของประเทศไทย สร้างหุ้นส่วนยุทธศาสตร์
ความร่วมมือ และพันธมิตรร่วมกันให้บรรลุเป้าประสงค์ ลดทุกข์ เพิ่มสุข
ขยายโอกาส สร้างศักยภาพ ชีตความสามารถเกิดความมั่นคงมั่งคั่งอย่าง
ยั่งยืน และได้เริ่มมาระยะเวลาหนึ่งแล้ว คงจะเห็นจุดอ่อน จุดแข็ง ที่จะ
ดำเนินการดังกล่าว

สำหรับกระทรวงมหาดไทย เรามีพันธกิจที่สำคัญ เพื่อขับเคลื่อน
สู่เป้าประสงค์ที่กล่าวมา คือ ประสานสนับสนุนและเสริมสร้างหุ้นส่วน

ยุทธศาสตร์ความร่วมมือในการบริหารจัดการจังหวัดแบบบูรณาการกับทุก
กระทรวง และทุกภาคส่วน การอำนวยความสะดวกเป็นธรรม การรักษาความ
มั่นคงภายในการพัฒนาเศรษฐกิจฐานราก การพัฒนาเมืองและชนบทให้
น่าอยู่ควบคู่กัน

กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน “กลุ่มล้านนา” กำหนดวิสัยทัศน์ว่า
“ประตูทองของการค้าสู่โลก โดดเด่นวัฒนธรรมล้านนา น่าอยู่ทุกถิ่นที่”
ซึ่งต้องดำเนินยุทธศาสตร์แบบบูรณาการที่มีการเชื่อมต่อกับโลก
รัฐบาลจึงได้กำหนดบทบาทให้ทูต CEO เชื่อมต่อผลักดันไปสู่ Global Reach

การสัมมนาระหว่างผู้ว่าฯ CEO กับ ทูต CEO ที่มีรองนายก
รัฐมนตรี มาเป็นประธานในวันนี้ เพื่อหารูปแบบการทำงานร่วมกันที่มี
ประสิทธิภาพสูงสุด เพื่อเป็นแนวทางการทำงานร่วมกันและเป็นคู่มือการ
ทำงานที่มีมาตรฐานที่ทุกกลุ่มจังหวัด และทูต CEO สามารถนำไปใช้ให้
เกิดผลเป็นรูปธรรมได้ จึงได้เชิญทุกส่วนราชการที่เกี่ยวข้อง ภาคประชาชน
ได้แก่ หอการค้า สมาอุตสาหกรรม องค์กรประชาชน และสื่อมวลชน
มาร่วมวิพากษ์ร่างรูปแบบแนวทางการทำงานร่วมกันระหว่างผู้ว่าฯ CEO
กับ ทูต CEO ที่กระทรวง 2 ครั้ง

เมื่อวานนี้ วันที่ 16 ก.ค. 47 ผู้ว่าราชการจังหวัด เอกอัครราชทูต
CEO กระทรวงมหาดไทย กระทรวงการต่างประเทศ สำนักงาน ก.พ.ร.
และ สกว. ซึ่งเป็นผู้วิจัยผลการปฏิบัติใน ช่วงแรก ได้มาคุยกันไปส่วน
หนึ่งแล้วถึงแนวทางที่จะทำงานร่วมกัน ได้ข้อสรุปหลายประการที่สะท้อน
ปัญหาอุปสรรค และได้ร่วมกันหามาตรการที่คิดว่าทุกฝ่ายรับที่จะไปปฏิบัติ
ได้ เช่น ศูนย์ประสานระหว่างกระทรวงการต่างประเทศกับกระทรวง
มหาดไทย จุดที่ผมคิดว่ากระทรวงมหาดไทย คงจะต้องเน้นย้ำให้ความ
สำคัญพันธกิจต่างๆ โดยเฉพาะเรื่องดังต่อไปนี้

1. การสร้างหุ้นส่วนยุทธศาสตร์และพันธกิจร่วมกับกระทรวง ทบวง
กรมต่างๆ ตลอดจนยุทธศาสตร์จังหวัดและกลุ่มจังหวัด เช่น ระบบฐาน
ข้อมูล เป็นปัญหาที่กระทรวงการต่างประเทศได้ยกขึ้นมา กระทรวง
มหาดไทยจะทำ POC (Provincial Operation Center) โดย CIO CFO
CBO และอื่นๆ เป็นผู้รับผิดชอบความจริงน่าจะมียู่แล้ว แต่ไม่ต่อเนื่อง
ความจริงภาคเอกชน หอการค้า สมาอุตสาหกรรม ผู้ประกอบการทั้งหลาย

ได้ใช้ประโยชน์ในการวางแผนในกิจกรรมต่างๆ ด้วย POC จะต้องมีให้หมด
ทั้งของภาคเอกชน ผลการวิจัยต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง จึงจะทำให้ยุทธศาสตร์
ต่อเนื่อง แม้จะเปลี่ยนผู้บริหาร ยุทธศาสตร์และนโยบายหลักก็จะเหมือน
เดิม ระบบแผนที่เส้นทางคมนาคมต่างๆ GIS การท่องเที่ยวต้องร่วมกัน
เป็นกลุ่มจังหวัด จุดแข็ง จุดขายร่วมกัน

2. การเรียนรู้ทำความเข้าใจเรื่องของกระทรวงการต่างประเทศ
หลักการทูต และเรื่องของกระทรวงที่เกี่ยวข้องกับการทำงานของทูต CEO
ให้ต้องแท้

3. ทำความเข้าใจกับผู้ประกอบการภาคเอกชนให้เข้าใจ และ
ร่วมมือกันอย่างจริงจัง สร้างความสมานฉันท์ ก้าวเดินร่วมกันบน
ยุทธศาสตร์เดียวกัน หมั่นสัมมนา เสวนาในจังหวัด/กลุ่มจังหวัดอย่าง
ต่อเนื่อง เก็บเรื่องต่างๆ ไว้ใน POC ให้หมด

4. เราเป็นพี่เลี้ยงให้เอกชนขึ้นต่อสู่บนเวที ต้องมีความใส่ใจที่จะ
สนับสนุนด้วยความจริงใจบริสุทธิ์ใจ สร้างกัลยาณมิตร หากมีปัญหาต้อง
ร่วมกันแก้ไข

5. สร้างพันธมิตรร่วมเดินทาง roadshow ไปแสดงวิสัยทัศน์ ร่วม
กับเอกอัครราชทูตตามความจำเป็นและเหมาะสมอย่างต่อเนื่อง

6. ควรติดตามศึกษาปฏิญญา ข้อตกลงระหว่างประเทศ รวมทั้ง
แนวทางที่คณะรัฐมนตรี นายกรัฐมนตรี รองนายกรัฐมนตรี และรัฐมนตรี
ว่าการกระทรวงมหาดไทยให้ไว้ในโอกาสต่างๆ

7. ติดตามประเมินผลอย่างใกล้ชิด ทำความเข้าใจกับผู้ร่วมงาน
อย่างต่อเนื่อง จนเป็นที่แน่ใจว่ามีศักยภาพในการขับเคลื่อนอย่างแท้จริง
และผมคิดว่าในหลายๆ เรื่อง คงมีความจำเป็นที่จะต้องทำความเข้าใจกับ
ประชาชนในจังหวัดของตัวเอง โดยเฉพาะแผนการค้า การลงทุน รวมถึง
การเป็นเจ้าของภาพต้อนรับนักท่องเที่ยว การเข้าใจยุทธศาสตร์จังหวัดและกลุ่ม
จังหวัด การหารือเมื่อวานนี้ คงจะเหลือภาคส่วนเดียว คือ ผู้ประกอบการ
ทั้งหลาย ซึ่งมีพันธกิจเป็นผู้ต่อสู่บนเวที พลังหลักในการพัฒนา

ด้วยความหวังของนายกรัฐมนตรี และรัฐบาลขอให้ทุกฝ่ายช่วย
กัน ผมเชื่อว่าปัญหาอุปสรรคมันเกิดขึ้น ก็คงต้องปรับปรุงแก้ไข รัฐมนตรี
ว่าการกระทรวงมหาดไทยและกระผมพร้อมทีมงานทุกคนขอเป็นกำลังใจ

และขอเปิดใจกับทุกกระทรวง ทุกภาคส่วน กระทรวงมหาดไทย มีความพร้อมตลอด คือ เป็นพันธกิจที่สำคัญอย่างยิ่งยวด ที่จะเป็นส่วนก้าวเดินไปด้วยกัน

กระผมขออนุญาตท่านประธานและที่ประชุม รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย ได้กรุณาอบให้กระผมไปเป็นประธานเปิดการสัมมนา และบรรยายพิเศษ โครงการเสริมสร้างเครือข่ายประชาชนรักสุจริตเพื่อชีวิตที่ดีในเขตจังหวัดนำร่องของประเทศ คณะกรรมการเพื่อทำหน้าที่สนับสนุนติดตามการดำเนินงานด้านการป้องกันและปราบปรามการทุจริต เสร็จภารกิจจะย้อนกลับมาอีกครั้ง ขอขอบคุณครับ

คำกล่าวมอบนโยบายของปลัดกระทรวงมหาดไทย

(นายเสริมศักดิ์ พงษ์พานิช)

ท่านรองนายกรัฐมนตรี (นายวิษณุ เครืองาม) ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศ (นายสุรเกียรติ์ เสถียรไทย) ท่านผู้ช่วยรัฐมนตรีประจำกระทรวงมหาดไทย (นายสุจิต นันทมนตรี) ท่านเอกอัครราชทูตท่านผู้ว่าราชการจังหวัด ท่านผู้นำภาคเอกชน ท่านสื่อมวลชน ท่านผู้มีเกียรติ และผู้เข้าร่วมสัมมนาทุกท่าน

วันนี้ นับเป็นโอกาสอันดีที่ผู้ว่าราชการจังหวัดในกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบนได้มีโอกาสพบปะแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับท่านทูตจากหลายประเทศ ซึ่งที่ผ่านมาหลายท่านได้รู้จักคุ้นเคย มีการติดต่อเชื่อมโยงและเยี่ยมเยียนกันบ้างแล้ว อาจจะเป็นลักษณะที่ไม่มีรูปแบบที่ตายตัวแต่ขึ้นอยู่กับวาระและโอกาส

กระทรวงมหาดไทยตระหนักดีกับปัญหาต่างๆ ที่เกิดขึ้นและพยายามหาทางแก้ไขมาเป็นระยะและเพื่อให้การแลกเปลี่ยนความคิดเห็นในวันนี้เกิดประโยชน์สูงสุด กระทรวงมหาดไทยได้จัดประชุมผู้ว่าราชการจังหวัด 8 จังหวัดภาคเหนือตอนบนเพื่อรับทราบทิศทางและนโยบาย และได้จัดประชุมร่วมกันท่านทูตทุกท่านเพื่อกำหนดท่าทีในการทำงานร่วมกัน

ในบางเรื่อง รวมทั้งได้มีการรับประทานอาหารเย็นร่วมกันเพื่อเสริมสร้างความสัมพันธ์ที่ดีต่อกันไปแล้วเมื่อวาน (วันที่ 16 กรกฎาคม 2547) สำหรับในส่วนของการทบทวนมหาดไทยได้มีการเน้นย้ำการทำงานร่วมกันของผู้ว่าราชการจังหวัดกับท่านทูตในต่างประเทศ ซึ่งสรุปสาระสำคัญได้ ดังนี้

1. ผู้ว่า CEO จะต้องมีความรู้/ความเข้าใจเกี่ยวกับช่องทาง/พิธีการทูต ว่าควรติดต่อประสานงานกับบุคคลหรือหน่วยงาน/องค์กรใดในต่างประเทศ เพราะมีผลต่อความสำเร็จในการทำงาน หากใช้ช่องทางไม่ถูกต้องก็อาจไม่บรรลุผลสำเร็จและก่อให้เกิดความเข้าใจผิด/เสียหายได้

2. จังหวัด/กลุ่มจังหวัด CEO จะต้องรวบรวม/ศึกษาวิเคราะห์ยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด/กลุ่มจังหวัด CEO รวมทั้งแผนงาน/โครงการที่เกี่ยวข้องกับกิจการต่างประเทศ พร้อมทั้งศึกษารอบความร่วมมือระหว่างประเทศและประเทศที่เกี่ยวข้อง เพื่อเชื่อมโยงยุทธศาสตร์การพัฒนา โดยมีการจัดเตรียมฐานข้อมูลศักยภาพด้านต่างๆ (CIO) และประเด็นความต้องการให้พร้อม สำหรับ present กับทูต CEO และต่างประเทศ

3. ในการดำเนินการค้ากับต่างประเทศ ควรทำในลักษณะ two way คือต่างฝ่ายต่างเป็นคู่ค้าซึ่งกันและกัน เพื่อให้เกิดประโยชน์ร่วมกันทั้ง 2 ฝ่าย

4. ในขณะที่สถานการณ์ของประเทศเพื่อนบ้านไม่สงบ จังหวัด/กลุ่มจังหวัด CEO ต้องใช้กลยุทธ์การส่งผ่านข้ามไปยังประเทศอื่นๆ

5. บางประเทศอาจไม่มีความสัมพันธ์ทางการทูตกับประเทศไทย แต่อาจมีการติดต่อค้าขายระหว่างภาคเอกชนด้วยกัน ดังนั้นรัฐบาล/กระทรวงการต่างประเทศควรกำหนด/จำแนกประเภทของเรื่อง/ประเด็นหรือกรอบอำนาจที่จังหวัด CEO สามารถติดต่อกับต่างประเทศได้โดยตรงกับเรื่อง/ประเด็นที่จำเป็นต้องประสานงานติดต่อกันในระดับรัฐบาล

6. ควรกำหนดรูปแบบ/วิธีการทำงานร่วมกันระหว่างผู้ว่าราชการจังหวัด CEO และทูต CEO ที่จะเสริมศักยภาพและเชื่อมโยงยุทธศาสตร์ซึ่งกันและกันได้อย่างไร

7. ควรปรับแนวคิดและวิธีการทำงานระหว่างผู้ว่าราชการจังหวัด CEO และทูต CEO ให้เป็นไปในทิศทางเดียวกัน ประสานสอดคล้อง ทั้งนี้ เนื่องจากทูต CEO จะมีความละเอียดอ่อนและคำนึงถึงความสัมพันธ์ระหว่างประเทศมากกว่าผู้ว่าราชการจังหวัด และควรเน้นการทำความรู้จัก สร้างความคุ้นเคย และความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างกันโดยใช้รูปแบบง่ายๆ ไม่เป็นทางการ

8. ต้องพัฒนารูปแบบ/ระบบวิธีการทำงานร่วมกันระหว่างผู้ว่าราชการจังหวัด CEO และทูต CEO อย่างต่อเนื่องโดยบูรณาการ/ประสานงานกันแบบ matrix ไม่ผ่านระบบราชการที่ล่าช้า และควรมีการประชุมร่วมกันทุกระยะ

9. ควรมีการจัดประชุมร่วมกันระหว่างหน่วยงานของสถานเอกอัครราชทูต หน่วยงานส่วนกลาง และจังหวัด/กลุ่มจังหวัด CEO เพื่อระดมความคิดเห็น/แลกเปลี่ยนข้อมูล/ความรู้/ประสบการณ์ และสร้างกลไกการทำงานเพื่อประโยชน์ในการบูรณาการการทำงานร่วมกัน

เนื่องจาก ในช่วงเดือนสิงหาคม-กันยายน 2547 ซึ่งเป็นช่วงระยะเวลาของการติดตามผลความก้าวหน้าและสรุปผลการดำเนินงานประจำปี ขอให้ผู้ว่าราชการจังหวัดงดการเดินทางไปต่างประเทศไว้สักระยะหนึ่ง ขอขอบคุณครับ

ต้นฉบับไม่มีหน้านี้

ต้นฉบับไม่มีหน้านี้

การนำเสนอยุทธศาสตร์ กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน

โดย ผู้ว่าราชการจังหวัดเชียงใหม่ (นายสุวัฒน์ ตันติพิพัฒน์)

ยุทธศาสตร์เชิงรุก

ยุทธศาสตร์เชิงรุกเป็นยุทธศาสตร์ ที่มุ่งสร้างฐานเศรษฐกิจใหม่โดยมุ่งเน้นความเป็นศูนย์กลางการบินของภูมิภาค การพัฒนาประตูการค้าเชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้าน และการพัฒนาอุตสาหกรรมใหม่ สำหรับการเป็นศูนย์กลางการบินของภูมิภาคนั้นจะใช้ศักยภาพการเป็นศูนย์กลางการบินของจังหวัดเชียงใหม่เพื่อนำไปสู่การพัฒนาเป็นศูนย์กลางด้านการค้า การลงทุน การท่องเที่ยว การศึกษา และการบริการทางการแพทย์เชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้าน โดยเตรียมความพร้อมที่จะรองรับ เช่น การจัดตั้งศูนย์ประชุมและศูนย์แสดงสินค้านานาชาติจังหวัดเชียงใหม่ การพัฒนาบริการทางการแพทย์ การพัฒนาการศึกษานานาชาติ การพัฒนาด้านกีฬา เช่น กอล์ฟ การจัดตั้งนิคมอุตสาหกรรมในพื้นที่ รวมไปถึงการพัฒนาเมืองแฝดเชียงใหม่ลำพูน เพื่อเป็นศูนย์กลางทางธุรกิจและการบริการแห่งใหม่ ในส่วนของการพัฒนาเป็นประตูการค้ากับประเทศเพื่อนบ้านนั้น มุ่งเน้นที่จะพัฒนาจังหวัดเชียงราย น่าน พะเยา และ แม่ฮ่องสอน เพื่อเป็นประตูการค้าและการลงทุนสู่กลุ่มประเทศ GMS และเอเชียใต้ โดยมีแนวทางการพัฒนาที่สำคัญ เช่น การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเพื่อรองรับการค้าและการท่องเที่ยว โดยพัฒนาเส้นทางน้ำเชียงแสนเชียงรุ่ง รวมทั้งการพัฒนาท่าเรือเชียงแสนจังหวัดเชียงราย ปรับปรุงเส้นทางเพื่อการค้าและการขนส่งสายเชียงของ น้ำทา เชียงรุ่ง ปรับปรุงเส้นทางเพื่อการค้าและการขนส่ง ท่าซี้เหล็ก เชียงตุง เชียงรุ่ง คุณหมิง เชื่อมโยงเส้นทางจังหวัดน่าน หลวงพระบาง และจากแม่ฮ่องสอน ตองยี มณฑลพะเยา การพัฒนาสนามบินนานาชาติจังหวัดเชียงรายให้สามารถใช้งานได้เต็มศักยภาพ การพัฒนาพื้นที่เศรษฐกิจพิเศษจังหวัดเชียงราย และการจัดทำผังพื้นที่รองรับการค้าชายแดนจังหวัดน่าน พะเยา และแม่ฮ่องสอน การพัฒนาส่งเสริมอุตสาหกรรมใหม่ด้วยเศรษฐกิจฐานความรู้โดยมีสถาบันการศึกษาใน

พื้นที่ เช่น มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ และมหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง เป็นองค์กรรับผิดชอบดำเนินโครงการที่สำคัญ เช่น พัฒนาจังหวัดเชียงใหม่เป็น IT City เชื่อมโยงกับจังหวัดในกลุ่ม โดยมีโครงการที่สำคัญประกอบด้วย การสร้างอุทยานวิทยาศาสตร์ภาคเหนือ การพัฒนาอุตสาหกรรม software เพื่อสนับสนุนอุตสาหกรรมหลักในพื้นที่และโครงการ e-province เพื่อการบริการประชาชน โครงการพัฒนาไทยล้านนา spa city และบริการทางการแพทย์ และพัฒนาอุตสาหกรรมที่ใช้เทคโนโลยีระดับสูง

ยุทธศาสตร์ปรับตัว

ยุทธศาสตร์ปรับตัว เป็นยุทธศาสตร์ที่มุ่งเพิ่มมูลค่าฐานเศรษฐกิจเดิม โดยการสร้างความหลากหลายและความเข้มแข็งในด้านหัตถอุตสาหกรรม การท่องเที่ยว และการเกษตรเพื่อกระจายรายได้และพัฒนาไปสู่สากล โดยมีแนวทางสำคัญดังนี้ การพัฒนา ส่งเสริมหัตถอุตสาหกรรมโดยนำวัฒนธรรมล้านนามาสนับสนุนเพื่อสร้างเอกลักษณ์ยกระดับสินค้า และสร้างมูลค่าเพิ่มของสินค้า OTOP และ SME ควบคู่ไปกับการส่งเสริมการบริหารจัดการที่มีประสิทธิภาพเพื่อมุ่งสู่ตลาดทั้งในประเทศ และสู่ระดับสากล ภายใต้แนวคิด Lanna Links Global Reach โดยมีโครงการสำคัญเช่น การจัดตั้งศูนย์ออกแบบสินค้าหัตถกรรม พัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขันอุตสาหกรรมเซรามิกส์จังหวัด ลำปาง การสร้างแนวโน้ม fashion สินค้าหัตถกรรมล้านนา โครงการเชียงใหม่เมืองสินค้า โครงการศูนย์ส่งเสริมการพัฒนาและกระจายสินค้า SME ภาคเหนือ ซึ่งการพัฒนาสินค้าล้านนาสู่สากลดังกล่าวจะดำเนินการให้เชื่อมโยงกับบทบาทของทูต CEO อันจะพัฒนาไปสู่การมี Thailand Plaza เพื่อจำหน่ายสินค้าไทยในตลาดโลก การพัฒนา การส่งเสริมการท่องเที่ยวและการบริการเพื่อเพิ่มตลาดการท่องเที่ยวสู่สากล จะเน้นการบริหารจัดการทรัพยากรการท่องเที่ยวที่หลากหลาย ส่งเสริมการตลาดและการสร้างเครือข่ายโดยดำเนินการในเรื่องที่สำคัญดังนี้ การประชาสัมพันธ์โดยใช้เทคโนโลยีสารสนเทศมาสนับสนุน การสร้างสิ่งดึงดูด โดยสร้างเส้นทางการท่องเที่ยวในลักษณะเชื่อมโยง และการสร้างเครือข่ายการท่องเที่ยวภายในกลุ่มและประเทศในอนุภูมิภาคกลุ่มแม่น้ำโขงและเอเชียใต้ เช่น โครงการเชื่อมโยงการท่องเที่ยว 5 เชียง โครงการอนุรักษ์และพัฒนา

เมืองประวัติศาสตร์ เช่น เชียงแสน และเวียงกุมกาม เพื่อเพิ่มตลาดการท่องเที่ยว
สู่สากล และการพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานของโครงสร้างพื้นฐานและการ
บริการ เช่น ที่พัก อาหาร และการคมนาคมขนส่ง นอกจากนี้ยังจะพัฒนาการ
ท่องเที่ยวโดยใช้แนวทางการส่งเสริมการท่องเที่ยว สู่อุตสาหกรรม เพื่อเป็นแหล่ง
เรียนรู้ด้านวิทยาศาสตร์เทคโนโลยี ธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อมแก่ประชาชน
โดยการสนับสนุนจากสถาบันการศึกษาและหน่วยงานทางวิชาการในพื้นที่กลุ่ม
จังหวัด เช่น ศูนย์พฤษศยศาสตร์สมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ และศูนย์การเรียนรู้ตาม
แนวพระราชดำริ เป็นต้น โดยตั้งเป้าหมายที่จะเพิ่มรายได้จากการท่องเที่ยวของ
กลุ่มจังหวัดจากห้าหมื่นล้านบาทในปัจจุบัน เป็นเก้าหมื่นหกพันล้านบาท ในปี
2550 ด้านการเกษตรจะพัฒนาพืชเศรษฐกิจหลักภายใต้แนวทางการพัฒนา
เกษตรประณีตที่มีมูลค่าสูงโดยนำเทคโนโลยีการเกษตรมาพัฒนาคุณภาพ
ภายใต้การสนับสนุนทางวิชาการจากสถาบันการศึกษา เช่น โครงการอุทยาน
วิทยาศาสตร์ภาคเหนือของมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ส่งเสริมการบริหารจัดการให้
มีประสิทธิภาพทางด้านข้อมูลสารสนเทศ การวิจัยและพัฒนาทั้งด้านการผลิต
และการตลาดเพื่อสร้างศักยภาพในการแข่งขัน และพัฒนาไปสู่ตลาดโลก ในที่
นี้ขอยกตัวอย่างการบริหารจัดการเพื่อเศรษฐกิจของภาคเหนือคือลำไย ซึ่งมี
พื้นที่การเพาะปลูกลำไยประมาณเจ็ดแสนไร่ ประมาณการผลิต 170,000 ตัน
คิดเป็นร้อยละ 91 ของปริมาณการผลิตทั้งประเทศ โดยมีแนวความคิดในการ
บริหารจัดการ เช่น กำหนดให้มีผู้จัดการที่มีความเชี่ยวชาญด้านลำไย และ
จัดตั้งคณะกรรมการเป็นการเฉพาะเพื่อเป็นผู้บริหารจัดการลำไยแบบครบวงจร
จัดตั้งกองทุนลำไย และจัดตั้งบริษัทลำไยแห่งชาติ เป็นต้น

ยุทธศาสตร์การพัฒนาที่ยั่งยืน

ยุทธศาสตร์การพัฒนาที่ยั่งยืน เป็นยุทธศาสตร์ที่มุ่งสนับสนุนทั้งฐาน
เศรษฐกิจเดิมและฐานเศรษฐกิจใหม่ให้ยั่งยืน โดยมีแนวทางดำเนินการประกอบ
ด้วย การดำรงฐานวัฒนธรรมล้านนา โดยฟื้นฟูองค์ความรู้ วัฒนธรรมท้องถิ่น
และเชื่อมโยงสร้างความโดดเด่นสู่ตลาดสากล การดำรงความเป็นฐาน
ทรัพยากรธรรมชาติที่สมบูรณ์ทั้ง ดิน ป่า และน้ำ ด้วยโครงการที่สำคัญ เช่น
โครงการพัฒนาการเกษตร โดยใช้เกษตรปลอดภัย โครงการบริหารจัดการ

กลุ่มแม่ข่ายม และกลุ่มน้ำสาขา และโครงการฟื้นฟูพื้นที่ป่าอนุรักษ์ต้นน้ำ รวมทั้งโครงการพัฒนาชุมชนบนพื้นที่สูง เป็นต้น จากยุทธศาสตร์ที่ได้กำหนดไว้โดยเชื่อมโยงคุณค่าล้านนาสู่ความมั่งคั่งและยั่งยืน จึงเชื่อมั่นว่า กลุ่มล้านนาจะเป็นศูนย์กลางทางเศรษฐกิจของภูมิภาค มีวัฒนธรรมล้านนาที่โดดเด่น และเป็นภูมิภาคที่น่าอยู่อย่างแท้จริง

จากยุทธศาสตร์แล้วก็ภาพที่ท่าน ได้เห็นเมื่อสักครู่นี้ คงเกิดไม่ได้เลยถ้ารัฐบาลไม่ได้มีนโยบายให้มีการสร้างกลุ่มจังหวัด แล้วก็ดำเนินการบริหารแบบบูรณาการเพื่อพัฒนาจังหวัด เราก็คงจะบริหารแบบเดิม สิ่งเหล่านี้เป็นสิ่งที่ใหม่ ๆ ที่เกิดขึ้น แล้วก็ได้เดินทางไปเป็นจำนวนมาก ในขณะที่เราได้รับนโยบายจากทางราชการ ก็มีเรื่องที่เราดำเนินการในส่วนสำคัญ ๆ ก็คือ เรื่องระบบราชการที่เราเปลี่ยนแปลงให้มีระบบฐานข้อมูล มี good governance มี POC แล้วก็การบริหารแบบ CEO คือผู้นำ ในส่วนของชนบทเป็นปัญหาที่มีความสำคัญ เพราะว่าจากการขาดโอกาส เราก็ได้เอื้ออาหารและมุ่งเน้นไปที่ประชาชน ที่รัฐบาลได้กำหนดว่า การพัฒนาของเรา และการดำเนินการในลักษณะที่เรียกว่า dual track คือสร้างฐานเศรษฐกิจรากหญ้าเราได้ลงไปตรงนั้น แล้วทำให้ประชาชนได้มีโอกาสแก้ไขปัญหาและพัฒนาให้มีรายได้ ให้มีความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น แล้วก็มีคุณภาพ ไร่เรียกว่าปลอดจากเรื่องยาเสพติดและผู้มีอิทธิพล เป็นต้น อันนี้ก็ทำให้ปลดปล่อยเพื่อให้ชนบทของเรามีศักยภาพ

ส่วนอันที่สาม นี่เป็นการพัฒนาเมือง คือฐานเศรษฐกิจเดิมของเรา ที่มีอยู่กับฐานธุรกิจทางภาคเอกชน ส่วนราชการท้องถิ่น ซึ่งเป็นการค้าภายในต่าง ๆ นี่ให้มีศักยภาพสูงขึ้น แล้วก็มีศักยภาพยิ่งขึ้นในการที่จะค้าขายกับต่างประเทศต่อไป อันนี้ก็เป็นส่วนหนึ่งที่เราได้ดำเนินการ และสิ่งที่เริ่มใหม่มาก็คือในส่วนที่เรียกว่าด้านต่างประเทศ เมื่อก่อนนี้ก็คงมีการค้าขายบริเวณชายแดนกันบ้างนิดหน่อย แต่ว่าจากยุทธศาสตร์รัฐบาลได้ค้าขายและให้โอกาสส่งเสริม สนับสนุนให้จังหวัดต่าง ๆ เราได้มองไปไกลอย่างที่ท่านปลัดกระทรวงได้กล่าวเมื่อสักครู่นี้ เพราะฉะนั้นรัฐบาลก็ได้กำหนดให้ผู้ว่า CEO มองไปยังต่างประเทศ แล้วให้ทูต CEO ต่างประเทศมองเข้ามาข้างใน สอดรับกัน วันนี้จึงเกิดการประชุมร่วมกัน

สำหรับผลการดำเนินการ เมื่อสักครู่นี้ในกลุ่มยุทธศาสตร์ของเราได้มีความก้าวหน้าไปเยอะ ในประการแรกเรื่องการค้า การลงทุน การศึกษา การแพทย์ ที่เราได้มีหลัก ๆ ก็คือ ให้เชียงใหม่เป็น hub มีสายการบินเพิ่มขึ้น แล้วก็ให้เชียงรายเป็นประตูการค้าสู่ภูมิภาคที่จะมุ่งไปสู่ GMS แล้วก็ BIMSTEC นั้น ขณะนี้ทางด้านท่าอากาศยานเชียงใหม่เรามีการเพิ่มสายการบินเป็น 9 สายการบินไปประเทศต่าง ๆ เพื่อนบ้านของเราโดยรอบตั้งแต่ทางด้านลาวมาจนถึงพม่าอย่างกุ่ม เมื่อปี กลายนี้ทั้งปี มีคนขึ้นเครื่องบินมาเชียงใหม่ 660,000 คน ปีนี้ 8 เดือนมีคนเดินทางมา 976,000 คน เพิ่มขึ้น

จากนโยบายเรื่องของความเป็น hub แล้วก็นำไปสู่การที่จะให้มีการค้า การลงทุนกับประเทศเพื่อนบ้าน ส่วนเรื่องการทำให้มีการค้าการลงทุนจังหวัดแม่ฮ่องสอนก็ได้เชื่อมความสัมพันธ์กับพม่ายกขบวนไปที่มณฑลสะเลียง เมืองตองยี แล้วก็สถาปนาความเป็นบ้านพี่เมืองน้องกับเมืองตองยีในโอกาสต่อไป อันนี้ก็เป็นที่จังหวัดในจังหวัดชายแดน และรัฐบาลให้จังหวัดได้ใช้ศักยภาพที่มีอยู่ ดำเนินการ เราก็พยายามทำแต่ว่าเริ่มต้นเรายังไม่ได้มีการประชุมกัน จากการประชุมร่วมมือกันวันนี้แล้ว คิดว่าจะเพิ่มศักยภาพยิ่งขึ้นต่อไป จังหวัดลำปาง นำสินค้าเซรามิกส์ไปสหรัฐอเมริกาหรับเอมิเรตส์ จำหน่ายสินค้าไป 16.5 ล้านบาท แล้วก็ยังมี order อีก 150 ล้านบาท จังหวัดเชียงรายไปคุนหมิงแพร์แล้วก็ส่งเสริมการท่องเที่ยว การค้า กับเมืองคุนหมิง เมืองลิเจียง เมืองต้าลี่ แล้วก็เชียงราย มีการทำ MOU ในการจำหน่ายข่าวสารถึงสองแผนการ ส่วนจังหวัดพะเยาก็ไปที่คุนหมิง แล้วก็ส่งเสริมเรื่องการค้า การท่องเที่ยวด้วย ส่วนจังหวัดเชียงใหม่ไปนครเชียงใหม่ ไปบ้านพี่เมืองน้อง ได้มีความร่วมมือสานต่อเรื่องการแพทย์ การฝังเข็ม การจัดตั้งสถาบันการแพทย์แผนจีน แลกเปลี่ยนทางการศึกษา การท่องเที่ยว แล้วก็เรื่องผลผลิตการเกษตรเรื่องลำไย อันนี้ก็มียอดที่เขาสั่งซื้อ 4,400 ตัน นอกจากนั้นก็ยังมีเรื่องของการตกลงความร่วมมือในเรื่องอื่น ๆ อีก ส่วนการค้าชายแดนของเรา ในรอบ 8 เดือนที่ผ่านมา มีช่องทางอยู่ 7 ช่องทาง มีมูลค่า 5,200 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 69 ของเป้าหมายที่เราตั้งไว้เจ็ดพันล้านบาท ส่วนใหญ่ก็ยังมีอยู่ที่จังหวัดชายแดนซึ่งคิดเป็นร้อยละ 91 เป็นสินค้าเกษตร เครื่องอุปโภคบริโภค และน้ำมันเชื้อเพลิง นอกจากนี้จังหวัดเชียงรายเราก็ได้ตั้งเป็นเขตเศรษฐกิจชายแดน ที่จะตั้งเป็นนิคมอุตสาหกรรมที่อำเภอเชียงแสน การสร้างสะพานต่าง ๆ เหล่านี้เป็นต้น

นอกจากนั้น การพัฒนาส่งเสริมอุตสาหกรรมด้านเศรษฐกิจฐาน
ความรู้ ก็มีเรื่อง software ที่จังหวัดเชียงใหม่ แล้วยัง BOI ภาคเหนือเราก็มี
การส่งเสริมอุตสาหกรรม software ที่จะเข้ามาลงทุน นอกจากนั้นก็มีการ
พัฒนาเรื่องของ ICT City ซึ่งจังหวัดเชียงใหม่เป็นพื้นที่หนึ่งที่ได้รับนโยบาย
จากรัฐบาลใน 3 จังหวัดคือภูเก็ต ขอนแก่น แล้วยังเชียงใหม่ วิธีการนำคนเข้า
มาพื้นที่ ทางด้านสื่อสารโทรคมนาคมก็เป็นเรื่องหนึ่งที่จะต้องติดต่อสื่อสาร
อำนวยความสะดวกให้คนที่เดินทางเข้ามา นอกจากนั้นก็มีเรื่องบริการ
สุขภาพ เรื่องการแพทย์ หัตถกรรม เรื่องสปา นวด แล้วยังสมุนไพร รวมทั้ง
อาหาร แล้วยังครัวไทย แม่ครัวคนเมืองสู่โลกก็มี ก็คิดว่าตรงนี้ก็จะเป็นการ
สร้างรายได้ถึง 2,800 ล้าน

ในประการที่สี่ เรื่องสินค้าหัตถอุตสาหกรรม จังหวัดในภาคเหนือมี
สินค้ามาก เพื่อที่จะให้มีคุณภาพแล้วก็มีมูลค่าเพิ่มในการส่งออกจะต้องมีการ
ตั้งศูนย์พัฒนาการออกแบบหัตถกรรม แล้วยังการที่จะให้มีเอกลักษณ์ของตัวเอง
เรียกว่า ล้านนา trend นอกจากนั้นทางภาคเอกชนในจังหวัดภาคเหนือ
นี้ก็มีการรวมตัวกันเรียกว่าสมาคมหรือกลุ่มหอการค้าในการที่จะร่วมกับทาง
ราชการในการไปทำ roadshow ต่างประเทศ ส่วนเรื่องการท่องเที่ยวนั้นก็มีการ
พัฒนาทั้งแหล่งท่องเที่ยวต่าง ๆ ตามที่ได้ทราบแล้ว อย่างเช่น night safari
แล้วก็มี การที่จะให้ความรู้ อบรมเกี่ยวกับเรื่องภาษา เรื่องวัฒนธรรม ความ
เข้าใจของประเทศต่าง ๆ นอกจากนั้นที่ผ่านมาแล้วนี้เราก็ได้จัดกิจกรรม
ต่าง ๆ ดึงดูดคนเข้ามาทั้งจากประเทศเพื่อนบ้านของเรา เช่นมหาสงกรานต์
ล้านนาอารยธรรม เป็นต้น

ต้นฉบับไม่มีหน้านี้

หน้าว่าง

บทที่ 4

การนำเสนอยุทธศาสตร์ด้านการต่างประเทศ

การนำเสนอยุทธศาสตร์ด้านการต่างประเทศ

โดย เอกอัครราชทูต จากกลุ่มประเทศ GMS และ BIMST-EC

เอกอัครราชทูตฯ จาก 9 ประเทศ ได้สรุปภาพรวมยุทธศาสตร์และศักยภาพรายประเทศที่ตอบสนองยุทธศาสตร์กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ในด้านการค้า การลงทุน และการท่องเที่ยว รวมทั้งข้อจำกัด อุปสรรค และปัญหาในแต่ละประเทศ สรุปดังนี้

พม่า

- มีความร่วมมือการปราบปรามยาเสพติดกับไทย และการช่วยเหลือในโครงการปลูกพืชทดแทน
- ปัญหาแรงงานผิดกฎหมายหลังไหลเข้าไทย
- พม่าเปิดน่านน้ำเพื่อการประมงของไทย (เป็นชาติแรก) หลังจากการประมงหยุดมาสิบปี ได้นำเรือไทยเข้าไปแล้ว 500 ลำ เพื่อทำการประมงในพม่า และจะขยายจำนวนนี้ต่อไป
- เป็นแหล่งพลังงาน hydro power ที่สำคัญต่อการพัฒนาของไทย ในอีก 50-100 ปี ข้างหน้า

จีน

- เป็นประเทศมหาอำนาจทางเศรษฐกิจ เพียงเปิดประเทศไม่กี่ปี ขณะนี้มี GDP 1.4 ล้านล้านดอลลาร์สหรัฐฯ การพัฒนาของจีนจะกระทบไทย และ GMS ต่อไป
- ปรัชญาการพัฒนาของจีน
 - 1.) ส่งเสริมให้มีการเติบโตทางเศรษฐกิจภายใน
 - 2.) ส่งเสริมให้มีการเติบโตทุกระดับทางด้านวิทยาศาสตร์เทคโนโลยี
 - 3.) รักษาคุณค่าของศิลปวัฒนธรรมเก่าแก่ของจีน
- เป็น counterpart ที่สำคัญที่ทางภาคเหนือควรให้ความใกล้ชิด
- ผู้นำจีนมีวิสัยทัศน์สอดคล้องกับผู้นำไทย ส่งเสริมให้เอเชียก้าวไปสู่ Asia Economic Corporation หรือ Asia Economic Community รวมทั้ง FTA กับประเทศต่างๆ

- จีนให้ความสำคัญกับ Pearl River Delta ทางตอนใต้ของจีน 9 มณฑล มาเก๊า และฮ่องกง เพื่อพัฒนาเศรษฐกิจภายในประเทศ และลดช่องว่างของระดับการพัฒนาระหว่างภาคตะวันออกกับภาคตะวันตก
- ใน 5 ปีข้างหน้า ไทยต้องเตรียมความพร้อมรองรับการขยายตัวของจีนที่จะมีมากขึ้น โดยเฉพาะด้านการลงทุน เพราะจะครอบคลุมทั้ง GMS, ASEAN และ BIMSTEC นอกจากนี้ ประเทศเพื่อนบ้านของไทย ก็เร่งรัดที่จะมีความร่วมมือในมิติต่างๆ กับจีนด้วย

อินเดีย

- ตั้งเป้าหมายไว้ในปี 2010 จะมี GDP ร้อยละ 10
- เป็นตลาดใหญ่ของสินค้าไทย เป็นโอกาสของไทยที่จะใช้อินเดียเป็นตลาดระบายสินค้า คนอินเดียมีฐานะนิยมมาท่องเที่ยวในไทย เพียงร้อยละ 10 ของกลุ่มฐานะดี ก็มีจำนวนเป็นร้อยล้านคนแล้ว
- มีความเชี่ยวชาญทางด้านวิทยาศาสตร์แขนงต่าง ๆ โดยเฉพาะทางด้าน ICT และพร้อมจะให้ความร่วมมือกับไทย
- ไทยสามารถช่วยอินเดียในด้านการก่อสร้าง การโยธา และการสร้าง infrastructure ต่าง ๆ
- อินเดียให้ความสำคัญกับการเชื่อมโยงเส้นทางคมนาคม ระหว่างเอเชียใต้กับเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ โดยมีเส้นทางจากอินเดียผ่านพม่าเข้ามาไทย
- สนับสนุนไทยในเวทีระหว่างประเทศ เช่น Asia Cooperation Dialogue และคาดหวังการสนับสนุนทางด้านการเมืองระหว่างประเทศ ความร่วมมือทางด้านความมั่นคง และด้านข่าวกรองจากไทย นอกจากนี้เนื่องจากความคาดหวังด้านการค้า การลงทุน
- มินิโยบาย Look East ต่อภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ซึ่งตรงกับนโยบาย Look West ของไทย ซึ่งจะใช้อินเดียเป็น hub ไปเอเชียใต้ หรือแอฟริกา
- รัฐบาลอินเดียปัจจุบัน ให้ความสำคัญกับประเทศอาเซียน ถือเป็นเพื่อนบ้านใกล้ชิด

- ไทยยังขาดความรู้เรื่องอินเดียอยู่มาก
- ไทยกับอินเดียลงนาม FTA แล้ว และได้กำหนดสินค้า 82 รายการของ early harvest ซึ่งจะประกาศใช้ในกันยายนปีนี้ และจะปรับลดภาษีปีแรกเหลือร้อยละ 50 ปีที่ 2 ร้อยละ 75 และ ปีที่ 3 เหลือ 0 ซึ่งจะช่วยการค้าการลงทุนระหว่างไทยกับอินเดียอย่างมาก

ลาว

- ไทยได้เปรียบดุลการค้าจากลาวตลอด มีมูลค่าการค้าประมาณ 450 ดอลลาร์สหรัฐฯ และเพิ่มขึ้นตลอด เมื่อปีที่แล้วเพิ่มขึ้นร้อยละ 4 ปีหน้านี้นักค้าคาดว่าจะเพิ่มขึ้นถึงร้อยละ 18
- สถานเอกอัครราชทูตฯ พร้อมช่วยอำนวยความสะดวกจับคู่การค้าทุกสัปดาห์จะมีคณะพ่อค้ามาพบเอกอัครราชทูตฯ และที่ปรึกษาฝ่ายพาณิชย์ เพื่อขอข้อมูลการค้า ทางตอนใต้มีสถานกงสุลใหญ่ที่สะพานนะเขต ดูแลเรื่องการค้า การลงทุนด้วย
- เจ้าแขวงของลาวมีบทบาทมากในด้านการค้า การลงทุน มีอำนาจการตัดสินใจในเรื่องการลงทุนเข้ามาในแขวง
- ลาวเข้าสู่ระบบเศรษฐกิจแบบ market economy เมื่อไม่นาน และอยู่ในช่วงปรับตัว
- เป็นประเทศที่ไม่มีทางออกทะเล เป็น land-lock country จึงมีนโยบายกำหนดตัวเองเป็นจุดเชื่อม (land link) ระหว่างพม่า ไทย เข้าไปเวียดนาม จีนตอนใต้ และกัมพูชา
- ส่งเสริมให้จังหวัดที่มีชายแดนติดกับลาวมีความร่วมมือเชื่อมโยงการท่องเที่ยวจากไทยไปลาว

บังคลาเทศ

- บังคลาเทศเป็นประเทศในเอเชียใต้ โดยสภาพแวดล้อมถูกเกือบปิดล้อมโดยอินเดีย มีอาณาเขตติดต่อกับพม่า มีนโยบาย Look East โดยมุ่งมาทางจีน เอเชียตะวันออก รวมถึงอาเซียน เพื่อลดการพึ่งพาอินเดียซึ่งมีอิทธิพลด้านเศรษฐกิจต่อบังคลาเทศมาก

- เป็นสมาชิก SAARC, BIMSTEC
- เป็นประเทศที่ยากจน มีประชากรมากกว่า 130 ล้าน แต่ร้อยละ 10 เป็นผู้มีกำลังซื้อสูง เป็นกลุ่มนักธุรกิจ มีความเชื่อมโยงกับต่างประเทศ
- ชาวบังคลาเทศนิยมมาไทย ชอบเมืองไทย เป็นเส้นทางที่ใกล้ที่สุดที่จะออกมาจากประเทศได้นิยมเดินทางมารักษาพยาบาล ซื้อสินค้า (นิยมผลไม้ไทย) ศึกษาเล่าเรียน ทั้งนี้ บังคลาเทศ มีสินค้าอุปโภคบริโภคมีจำนวนน้อย เพราะตั้งภาษีไว้สูง การค้าเป็นไปอย่างไม่มีระบบ ขาดบริการหลังการขาย มีอุปสรรคด้านระบบสาธารณสุขมาก จึงเป็นโอกาสของไทยที่จะลงทุน หรือขยายตลาดได้ นอกจากนี้ ผู้ที่มาท่องเที่ยวไทย เคยใช้สินค้าไทยดีใจในคุณภาพ และราคาของไทยไม่แพงมากจนเกินไป จึงเป็นโอกาสให้สินค้าไทยจะเข้าไปได้
- ต้องการความร่วมมือด้านเกษตรอุตสาหกรรมจากไทย
- ขณะนี้เปิดให้ต่างชาติลงทุนในสาขาบริการบ้างแล้ว

กัมพูชา

- มีเขตแดนที่ติดต่อกับจังหวัดต่างๆ กล่าวคือ อุดรราชธานีติดต่อกับจังหวัดพระวิหาร ศรีสะเกษติดต่อกับพระวิหารและอุดรมีชัย สุรินทร์ ติดต่อกับอุดรมีชัย นุรีรัมย์ติดต่อกับอุดรมีชัย สระแก้วติดต่อกับจังหวัดบันเตียนเมียนเจย และจังหวัดพระตะบอง จันทบุรีติดต่อกับพระตะบองและกรุงไพลิน ตราดติดต่อกับพระตะบอง โพธิ์สัตว์ และเกาะกง
- ยกตัวอย่างการทำงานแบบ outside in ได้แก่ การจับคู่ระหว่างเกาะกงกับจังหวัดตราด เกาะกงมีคนเชื้อสายไทยมาก พูดภาษาไทยได้ ไม่มีปัญหาวัฒนธรรมหรือทัศนคติ
- เกาะกงกับจังหวัดตราด มีการพัฒนาเป็นเสมือนบ้านพี่เมืองน้อง แต่ไม่ค่อยคืบหน้า
- ด้านเศรษฐกิจ กัมพูชาต้องการความร่วมมือจากไทยในด้านการลงทุน ด้านประมง การส่งเสริมการเกษตร contract farming

- เรื่องผ่านแดน ฝ่ายกัมพูชาอยากเพิ่มระยะเวลายาวนานขึ้น หรือว่าสามารถเดินทางไปได้ไกลมากขึ้น ไม่ใช่เพียงจังหวัดตราด สนับสนุนให้คนไทยท่องเที่ยวที่เกาะกงเพราะมีทัศนียภาพที่สวยงาม ประกอบกับไทยเองได้ช่วยกัมพูชาสร้างถนนไปถึงโหจิมินห์ด้วย ทั้งสองฝ่ายจึงอยากส่งเสริมความร่วมมือด้านการค้า และการท่องเที่ยวให้มากขึ้น
- ด้านสังคม ไทยต้องการแรงงานกัมพูชาตามกฎหมาย ส่งเสริมเรื่องวัฒนธรรมเพื่อที่จะทำให้เกาะกงกับจังหวัดตราดนั้นใกล้ชิดกันมากยิ่งขึ้น
- การจับคู่ระหว่างจังหวัด-สถานเอกอัครราชทูต จะช่วยให้เห็นภาพรวมของศักยภาพในมิติต่างๆ ของประเทศรอบบ้าน ทั้งด้านการค้าขาย การลงทุน การท่องเที่ยว ได้มากขึ้น เป็นประโยชน์ต่อการดำเนินการของศูนย์ปฏิบัติการร่วมในอนาคต

เนปาล

- เป็นประเทศสมาชิก BIMSTEC ล่าสุด
- เนปาลมีกษัตริย์เป็นพระประมุข รัฐบาลล่าสุดตั้งขึ้นเมื่อ 7 ก.ค. 2547 แต่ไม่มีเสถียรภาพทางการเมือง มีกลุ่มต้องการล้มล้างระบบกษัตริย์ มีประชากร 24.8 ล้านคน นับถือศาสนาทั้งฮินดู และพุทธศาสนาอื่นๆ เป็นส่วนน้อย ใช้ภาษาเนปาลีและอังกฤษ ใช้สกุลเงินรูปี เนปาล เป็นประเทศที่ไม่มีทางออกทะเล ตั้งอยู่ระหว่างอินเดียและจีน จึงพึ่งพา 2 ประเทศนี้มาก เป็นประเทศที่ยากจนอันดับ 11 ของโลก และเป็นประเทศที่พัฒนาน้อยที่สุด
- ด้านเศรษฐกิจ กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบนจะใช้ประตูของ BIMSTEC เข้าสู่เนปาลได้ และ เนปาลใช้ BIMSTEC เป็นกลไกเจริญสัมพันธไมตรีกับไทยในมิติต่างๆ ทั้งนี้ สินค้าในประเทศส่วนใหญ่เป็นของจีนและอินเดีย และนำเข้าสินค้าอุปโภคและบริโภคทุกอย่างจากต่างประเทศ แต่การส่งออกสินค้ามีอุปสรรคด้านค่าขนส่งทางอากาศที่สูงมาก หากค่าขนส่งต่ำ ก็เป็นตลาดที่ดีของไทย คนเนปาลส่วนใหญ่รู้จักสินค้าไทยที่มีคุณภาพ ทั้งนี้ ความไม่มั่นคงทางการเมือง ทำให้ไม่เอื้อต่อการทำการค้าด้วย

- สินค้ามีชื่อ ได้แก่ ไบชา ไม้แกะสลัก
- สนับสนุนการมีความร่วมมือร่วมกันด้านการท่องเที่ยวเชิงนิเวศน์และศาสนา ความร่วมมือเชิงวัฒนธรรม ซึ่งจะนำไปสู่ความร่วมมือด้านอื่นๆ
- ชาวเนปาลนิยมมารักษาตัวที่เมืองไทย ที่ รพ. บำรุงราษฎร์ และใช้ ไทย เป็น hub เดินทางไปต่างประเทศ

เวียดนาม

- การเมืองมีความมั่นคง มีรัฐสภาเป็นองค์กรปกครองสูงสุด
- ความสัมพันธ์ไทย-เวียดนาม เป็นพื้นฐานสำคัญที่สุดในการที่จะขยายความร่วมมือทุกด้าน การประชุม ครม. ร่วม เมื่อ ก.พ. 47 ที่ดำนังและนครพนม ทั้งสองฝ่ายได้มีการหารือและกำหนด ยุทธศาสตร์ร่วมกันในการที่จะขยายความสัมพันธ์ทุกด้าน ทั้งด้านการเมือง เศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรม
- เป็นตลาดสำหรับการค้า การลงทุน และการท่องเที่ยวของไทย แม้จะล่าช้าในด้านโครงสร้างพื้นฐาน แต่เศรษฐกิจของเวียดนามกำลังขยายตัวอย่างรวดเร็ว เป็นผลมาจากการที่เวียดนามดำเนินนโยบายปฏิรูปมาตั้งแต่ 1986 เปิดประเทศและรับการลงทุน ปฏิรูประบบเศรษฐกิจจากระบบเศรษฐกิจแบบรวมศูนย์มาเป็นระบบเศรษฐกิจการตลาด รวมทั้ง ได้รับความช่วยเหลือเรื่องการพัฒนาจากประเทศต่าง ๆ และองค์การระหว่างประเทศ เป็นประเด็นสำคัญที่ทำให้เวียดนามพัฒนาอย่างรวดเร็ว
- ต้องการการลงทุนจากต่างประเทศเพื่อพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน ขนส่งคมนาคม สาธารณูปโภค การรักษาพยาบาล การศึกษา และการบริการทุกด้าน ดังนั้น ภาคเหนือจึงน่าจะมีลู่ทางลงทุนด้านการท่องเที่ยวร่วมกับเวียดนาม
- ไทยควรใช้ความใกล้ชิดทางด้านภูมิศาสตร์ เป็นปัจจัยสำคัญในการขยายการค้า การลงทุน และการท่องเที่ยวไปยังเวียดนาม เนื่องจากขณะนี้มีเส้นทางเชื่อมโยงทางคมนาคมระหว่างไทยลาว เวียดนามตั้งแต่ภาคเหนือ-ใต้ (North-South corridor) ตะวันออก-ตะวันตก (East-West corridor) ขณะนี้ มีนักท่องเที่ยวเวียดนามมาไทย 130,000 คน เป็นอันดับ 2 รองจากจีน

- ไทย ลาว แล้วก็เวียดนาม มีการทำความตกลงร่วมมือเป็นบ้านพี่เมืองน้อง ได้ประชุมร่วมกัน เมื่อต้นปี 46 ผู้ว่า 7 จังหวัด 3 ประเทศที่เมืองวินห์ ทั้งนี้ ตั้งแต่มีการเปิดหมู่บ้านมิตรภาพไทย-เวียดนามที่นครพนม ทำให้ชาวเวียดนามมีความรู้สึกที่ดีกับไทยมาก
- ต้นเดือน ก.ค. 47 ลาวกับเวียดนามได้ยกเลิกการตรวจลงตราระหว่างกัน การท่องเที่ยวต่อไปจะขยายตัวมากขึ้น เนื่องจากมีเส้นทางที่เชื่อมต่อไปไทย เวียดนาม ลาว ทางเหนือตั้งแต่เชียงของ บ่อเต็น อุดมชัย เข้าที่เดียนเบียนฟู ทางภาคกลางใช้เส้นทาง East West Corridor ได้
- การผลักดันการขยายเส้นทางคมนาคมทางอากาศจากภาคเหนือ ของไทยไปเวียดนาม จะส่งเสริมศักยภาพของภาคเหนือที่จะเป็นศูนย์กลางในด้านต่างๆ ทั้งด้านการค้า การลงทุน การศึกษา การรักษาพยาบาล
- ภาคเอกชนเวียดนามได้พัฒนาของข้อมูลข่าวสารดีขึ้นมาก มีเอกสารเผยแพร่เป็นภาษาอังกฤษทุกจังหวัด แผนที่ ซึ่งแสดงให้เห็นเส้นทางคมนาคมขนส่ง จะเป็นประโยชน์กับไทยมาก
- ไทยควรนำเสนอโอกาสความร่วมมือด้านการค้า การลงทุน การท่องเที่ยว ในลักษณะ package และมีเอกภาพ ไม่ใช่เป็นของจังหวัดใดจังหวัดหนึ่ง

ศรีลังกา

- ศรีลังกา เมืองหลวง คือ กรุงโคลัมโบ เมืองอื่น ๆ ที่คุ้นหูคนไทย คือ เมืองแคนดี้ ศรีลังกามีประชากรทั้งประเทศ 19.7 ล้านคน เป็นคนเชื้อชาติสิงหล ร้อยละ 74 ทมิฬ ร้อยละ 18 เปอร์เซียนต์ แชนแก้ว ร้อยละ 7 ประชากรทั้งประเทศร้อยละ 70 นับถือศาสนาพุทธ ฮินดูร้อยละ 15 คริสเตียนร้อยละ 8 อิสลามร้อยละ 7 ประชากรทั้งประเทศมีอัตราการรู้หนังสือสูงประมาณร้อยละ 93
- ปกครองในระบอบสาธารณรัฐแบบรัฐสภา มีสภาเดียว ประธานาธิบดีเป็นทั้งประมุขของประเทศและเป็นหัวหน้ารัฐบาล ผลิตภัณฑ์มวลรวมมีมูลค่าอยู่ที่ 18,600 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ อัตราขยายตัวทางเศรษฐกิจร้อยละ 5.9 รายได้ประชาชาติเฉลี่ยต่อหัวประมาณ 945 ดอลลาร์สหรัฐฯ

- สินค้าออกที่สำคัญ คือ ชา สิ่งทอ อัญมณี มะพร้าว มูลค่าการค้าระหว่างไทยกับศรีลังกาโดยทั่วไปยังต่ำ มีปริมาณการค้ามูลค่า 168.3 ล้านดอลลาร์สหรัฐ โดยไทยส่งออกสินค้ามีมูลค่าประมาณ 160 ล้านดอลลาร์สหรัฐ ส่วนศรีลังกาส่งสินค้าออกมาไทยประมาณ 8 ล้านดอลลาร์สหรัฐ
- ทั้งสองฝ่ายต้องการรักษาความสัมพันธ์อันดีระหว่างกัน ทั้งทางด้านการเมือง เศรษฐกิจ การค้า ศาสนา และวัฒนธรรม ตามนโยบาย Look West ของประเทศไทย โดยในด้านเศรษฐกิจ ไทยอาจพิจารณาถ่ายทอดประสบการณ์การพัฒนาประเทศ เพิ่มการลงทุนในสาขาที่ไทยมีศักยภาพ เช่น การก่อสร้าง การประมง พัฒนาระบบสาธารณสุขูปโภคของศรีลังกา ให้ประโยชน์จากกรอบความร่วมมือต่าง ๆ ที่มีอยู่กับศรีลังกา การใช้กลไกการประชุมคณะกรรมการร่วมไทยศรีลังกา การส่งเสริมบทบาทของภาคเอกชน การส่งเสริมบทบาทของสภาธุรกิจไทยศรีลังกา การใช้สถานเอกอัครราชทูตเป็นผู้นำในการเจรจากับฝ่ายศรีลังกา
- โอกาสทางเศรษฐกิจของไทยในศรีลังกาน่าจะมีมากขึ้นเมื่อศรีลังกาสามารถตกลงสันติภาพและมีความปรองดองภายในชาติได้
- ศรีลังกายินดีเผยแพร่เทคโนโลยีการปลูกชาของศรีลังกา
- ศรีลังกามีความชื่นชมประเทศไทย ที่ได้ให้ความช่วยเหลือด้านพระพุทธศาสนามาเป็นเวลานานตั้งแต่ในอดีต และประสงค์จะขอรับความช่วยเหลือจากไทยต่อไป และถาวรวัตถุต่าง ๆ เช่น โรงพยาบาลสงฆ์ เป็นต้น

เอกอัครราชทูตฯ/กงสุลใหญ่ฯ มีความเข้าใจภารกิจของผู้ว่าฯ ซึ่งจะต้องสร้างรายได้ให้จังหวัดมากที่สุด และดูแลให้ประชาชนมีความอยู่ดีกินดี ขณะเดียวกัน เอกอัครราชทูตฯ/กงสุลใหญ่ฯ ขอให้ผู้ว่าฯ คำนึงถึงยุทธศาสตร์ของรัฐบาล โดยเฉพาะยุทธศาสตร์ต่อประเทศเพื่อนบ้าน ที่รัฐบาลต้องการให้ประเทศเพื่อนบ้านมีความเข้มแข็ง และมีสันติสุขด้วย โดยหากเพื่อนบ้านมีความสงบเรียบร้อยแล้ว ปัญหาต่างๆ เช่น แรงงานต่างด้าวผิดกฎหมาย ปัญหาผู้หนีภัย ปัญหายาเสพติด ที่เข้ามาในไทยก็จะทุเลาเบาบางลง ทั้งนี้ เอกอัครราชทูตฯ/กงสุลใหญ่ฯ มีความยินดี และพร้อมให้การประสานกับผู้ว่าฯ เพื่อวางกรอบการทำงานร่วมกันอย่างเป็นรูปธรรมต่อไปในอนาคต

รองปลัดกระทรวงการต่างประเทศ นายพิศาล มาณวพัฒน์

ได้กล่าวถึงปัญหาและข้อเสนอแนะสำคัญในประเด็นต่างๆ ต่อที่ประชุม ดังนี้

- แม้ในการทำยุทธศาสตร์จังหวัดหรือกลุ่มจังหวัด จะได้มีการประสานงานกับหน่วยงานต่างๆ และนำนโยบายต่างประเทศของรัฐบาลมาพิจารณาแล้วก็ตาม แต่จุดมุ่งหมายของยุทธศาสตร์ กลุ่มจังหวัด ยังคงเน้นเรื่องการบรรลุตัวเลขการขายสินค้าและบริการ ซึ่งเป็นสิ่งที่ถูกในแง่ผลประโยชน์ของประเทศ แต่หากได้นำยุทธศาสตร์และนโยบายการต่างประเทศที่ลึกซึ้ง มาผนวกและบูรณาการแล้ว จะทำให้แนวคิดและจุดมุ่งหมายของกลุ่มจังหวัดเป็นเนื้อเดียวกันกับต่างประเทศมากขึ้น โดยเฉพาะกลุ่มจังหวัดของไทยที่ต้องสร้างความไว้เนื้อเชื่อใจกับประเทศเพื่อนบ้าน
- เสนอให้ ก.พ.ร. ประเมินผู้ว่าฯ ซึ่งแม้ไม่มีตัวเลขการค้าสูงขึ้น แต่ชายแดนมีความสงบเรียบร้อย สื่อมวลชนไทยและต่างประเทศชมเชย มีบทบาทธรรมาภิบาลประเทศไทย หรือชมจังหวัด เป็นผลงานที่ดีเยี่ยมที่ตอบสนองนโยบายการต่างประเทศของผู้ว่าฯ โดยไม่จำเป็นต้องมี KPI ด้านเศรษฐกิจ เพียงอย่างเดียวในการประเมินผล ควรคำนึงถึงการสร้างความสัมพันธ์อันดีและความไว้เนื้อเชื่อใจกับเพื่อนบ้านเป็นสำคัญไม่ยิ่งหย่อนไปกว่าการเพิ่มตัวเลขการค้า การลงทุน และการท่องเที่ยว
- โครงการนำสื่อมวลชนไปประเทศเพื่อนบ้าน เพื่อประชาสัมพันธ์ยุทธศาสตร์และศักยภาพของกลุ่มจังหวัด ขอให้นำแนวนโยบาย ยุทธศาสตร์ด้านการต่างประเทศไปบูรณาการด้วย เพื่อให้สื่อมวลชนท้องถิ่นของประเทศเพื่อนบ้านมองประเทศไทยดีขึ้น ชื่นชมรัฐบาลไทย ในประเด็นอื่นๆ เช่น การค้ามนุษย์ ยาเสพติด ด้วย

- ข้อจำกัดด้านโครงสร้างพื้นฐานของไทย เช่น การไม่มีเส้นทางบินตรง กาฐมาณฑุ – ล้านนา จะเป็นอุปสรรคต่อการส่งเสริมให้ชาวเนปาลมารักษาตัวในพยาบาลที่ล้านนา และส่วนแบ่งตลาด ในการรักษาพยาบาลก็จะยังคงอยู่ในกรุงเทพฯ เป็นส่วนใหญ่ การมุ่งเป้าหมายไปยังประเทศที่มีเส้นทางคมนาคมตรงมายังล้านนาได้จะมีความเป็นไปได้มากกว่า เป็นต้น
- การประสานระหว่างส่วนกลางกับภูมิภาคควรมีความความต่อเนื่องและสม่ำเสมอ เพื่อเปิดโอกาสให้ผู้ประกอบการในภูมิภาคได้ไปร่วมงานแสดงสินค้า นอกเหนือจากกลุ่มผู้ประกอบการที่ส่วนกลางมีรายชื่ออยู่เท่านั้น
- นโยบายส่วนกลางต้องชัดเจน เพื่อไม่ให้เกิดการแย่งตลาดขายสินค้าในต่างประเทศของจังหวัดต่างๆ ซึ่งกระทบต่อความสัมพันธ์ระดับรัฐบาล เช่น การขายข้าวระหว่างจังหวัดกับประเทศๆ หนึ่ง ในราคาต่ำ และต่อมากกระทบต่อการขายข้าวในระดับรัฐบาล ซึ่งมีราคาสูงกว่าที่จังหวัดเสนอ เป็นต้น
- นโยบาย OTOP มีหน่วยงานรับผิดชอบ 3 หน่วยงาน ได้แก่ สสว. กรมส่งเสริมการส่งออก และกระทรวงอุตสาหกรรม ดังนั้น การประสานงานและการบูรณาการระหว่างหน่วยงานจึงมีความสำคัญมาก เพราะจะช่วยให้สถานเอกอัครราชทูตฯ/ สถานกงสุลใหญ่ฯ ในฐานะหน่วยงานปฏิบัติสามารถดำเนินการผลักดันให้บรรลุผลสำเร็จตามเป้าหมายรัฐบาล อย่างไรก็ตาม การผลักดันสินค้า OTOP ในบางประเทศอาจจะกระทำไม่เต็มที่ เนื่องจากข้อจำกัดของรสนิยมการบริโภค ค่านิยมของประชาชนในพื้นที่

หน้าว่าง

บทที่ 5

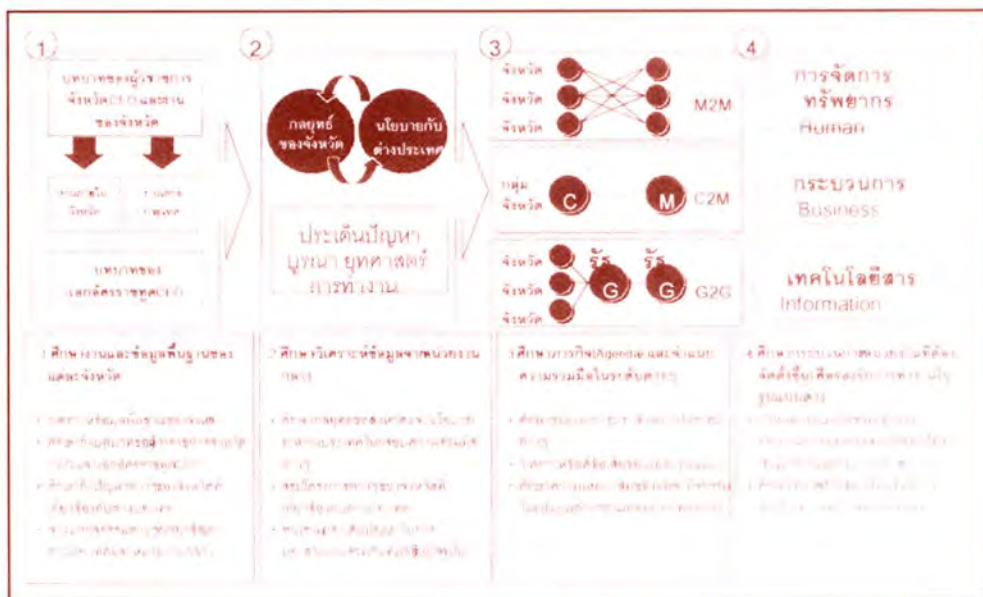
การนำเสนอรูปแบบการทำงานร่วมกันระหว่างเอกอัครราชทูต
แบบบูรณาการและผู้ว่าราชการจังหวัดแบบบูรณาการ

การนำเสนอรูปแบบการทำงานร่วมกันระหว่างเอกอัครราชทูตแบบบูรณาการและผู้ว่าราชการจังหวัดแบบบูรณาการ

โดย นายอภิชัย สมบูรณ์ปกรณ์

ในการวิเคราะห์เพื่อพัฒนาระบบการทำงานร่วมกันระหว่างเอกอัครราชทูต CEO กับผู้ว่าราชการจังหวัด CEO มีการวางแนวทางการศึกษาออกเป็น 4 ขั้นตอน ดังรูปที่ 1.1

รูปที่ 1.1 แนวทางการศึกษา/วิเคราะห์เพื่อพัฒนาระบบการทำงานร่วมกันระหว่างเอกอัครราชทูต CEO กับผู้ว่าราชการจังหวัด CEO

ขั้นตอนที่ 1:

ศึกษางานและข้อมูลพื้นฐานของแต่ละจังหวัด โดยแบ่งการศึกษาออกเป็น 3 หัวข้อ คือในส่วนของผู้ว่าราชการจังหวัด CEO เอกอัครราชทูต CEO และข้อมูลพื้นฐานของประเทศเพื่อนบ้าน การศึกษาในส่วนของผู้ว่าราชการจังหวัด CEO นั้นเริ่มจากการเก็บรวบรวมข้อมูลจากการสัมภาษณ์ที่มืองานของผู้ว่าราชการจังหวัดต่างๆในภาคเหนือตอนบนถึงบทบาทและ

หน้าที่ความรับผิดชอบของผู้ว่าราชการจังหวัด CEO ในการบริหาร
จังหวัด รวมถึงทำความเข้าใจในยุทธศาสตร์ของจังหวัดและพื้นฐานของ
กลุ่มจังหวัด เพื่อนำไปสู่การพัฒนายุทธศาสตร์ของกลุ่มจังหวัด จากนั้น
จึงทำการวิเคราะห์ยุทธศาสตร์ของจังหวัดและกลุ่มจังหวัดโดยแยก
ตามยุทธศาสตร์ที่มีความเกี่ยวข้องกับด้านต่างประเทศและยุทธศาสตร์
ที่มีความเกี่ยวข้องกับในประเทศ รวมถึงการศึกษาถึงโครงการภายใต้
ยุทธศาสตร์นั้นๆ ต่อมาคือการศึกษาถึงบทบาท หน้าที่ ความรับผิดชอบ
ของเอกอัครราชทูต CEO จากการสัมภาษณ์คณะเอกอัครราชทูต
และสุดท้ายคือการศึกษาข้อมูลพื้นฐานของประเทศเพื่อนบ้านเพื่อเป็น
แนวทางในการสร้างสัมพันธ์อันดีระหว่างประเทศ

ขั้นตอนที่ 2:

วิเคราะห์ปัญหาที่เกิดขึ้นในการดำเนินงานร่วมกัน ระหว่าง
ผู้ว่าราชการจังหวัด CEO และเอกอัครราชทูต CEO โดยศึกษา
จากนโยบายด้านการต่างประเทศในกรอบความร่วมมือต่างๆ
ยุทธศาสตร์ และโครงการที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับแผนงานด้านต่างประเทศ
จากเอกสาร รวมทั้งสัมภาษณ์เอกอัครราชทูตประจำประเทศเพื่อนบ้าน
หลังจากนั้นทำการประมวลประเด็นปัญหาในการบริหารงานร่วมกัน
ที่มีอยู่ในปัจจุบัน

ขั้นตอนที่ 3:

ศึกษา/พัฒนา เพื่อให้ได้มาซึ่งรูปแบบการประสานงานระหว่าง
ผู้ว่าราชการจังหวัด CEO และ เอกอัครราชทูต CEO โดยในแต่ละรูปแบบ
นั้นมีทั้งข้อดีและข้อเสีย ดังนั้นการเลือกรูปแบบการประสานงาน
ต่างๆ จึงต้องคำนึงถึงประเภทของภารกิจที่เหมาะสม

ขั้นตอนที่ 4:

ศึกษาถึงกระบวนการและองค์ประกอบหลักในการสนับสนุน
ด้านต่างๆ เพื่อรองรับการพัฒนาระบบการประสานงานระหว่างผู้ว่า
ราชการจังหวัด CEO และ เอกอัครราชทูต CEO เช่นการพัฒนาบุคลากร
การพัฒนาระบบการ และการพัฒนาด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ และ
ศึกษาถึงโครงสร้างอื่นๆ ที่มีความจำเป็น

คณะวิจัยจึงได้ศึกษาแนวทางรูปแบบการติดต่อประสานงาน
กระบวนการทำงานร่วมกันระหว่างผู้ว่าราชการจังหวัดแบบบูรณาการ
และเอกอัครราชทูตแบบบูรณาการซึ่งแบ่งออกเป็น 2 ประเภท ได้แก่
การติดต่อประสานงานแบบเป็นทางการ และการติดต่อประสานงาน
แบบไม่เป็นทางการ ในกรณีของการติดต่อประสานงานแบบเป็นทาง
การนั้นจะอยู่ในระบบการทำงานปกติเป็นส่วนมากซึ่งจะมีระเบียบและ
ขั้นตอนที่มาก ทำให้การติดต่อประสานงานล่าช้า ส่วนการติดต่อ
ประสานงานแบบไม่เป็นทางการนั้นจะเป็นการที่ผู้ติดต่อรู้จักกันและ
ใช้ความสัมพันธ์ส่วนตัวในการประสานงานทำให้สะดวกรวดเร็ว มาก
กว่าการติดต่อประสานงานแบบเป็นทางการ จากการใช้ความสัมพันธ์
ส่วนบุคคลนี้ทำให้งานสำเร็จอย่างรวดเร็ว แต่อย่างไรก็ตามเมื่อเกิด
เหตุการณ์ที่ต้องปรับเปลี่ยนบุคคลที่เคยติดต่อประสานงานไว้แล้วนั้น
อาจเกิดปัญหาเดิม ๆ คือ ความล่าช้าในการทำงานขึ้นอีก ดังนั้น รูปแบบ
การประสานงานควรจะเป็นการติดต่อประสานงานแบบผสม
ผสานที่รวมทั้งการติดต่อประสานงานแบบที่เป็นทางการ และไม่เป็น
ทางการเข้าไว้ด้วยกัน เป็นระบบที่มีการรวมข้อดีของทั้งสองวิธี
คือ ลดขั้นตอนการประสานงาน สร้างระบบการประสานงานเพื่อให้
การประสานงานดำเนินไปอย่างต่อเนื่องแม้จะมีการปรับเปลี่ยนตัว
บุคคลก็ตาม

จากการศึกษาข้อมูลยุทธศาสตร์ของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือ
ตอนบน 8 จังหวัดและสำรวจความคิดเห็นจากผู้ว่าราชการจังหวัด รอง
ผู้ว่าราชการจังหวัด ประธานหอการค้าไทย ประธานสมาคม
อุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย และภาคเอกชนที่เกี่ยวข้องต่างๆ เพื่อจัด
เตรียมเอกสารการศึกษาจากปัญหาและอุปสรรค แนวทางการดำเนิน
การในส่วนที่ต้องมีการเชื่อมโยงจากท้องถิ่นสู่ต่างประเทศ โดยจัดทำ
เอกสารในรูปของ paper for discussion โดยมีรูปแบบการประสาน
งานระหว่างเอกอัครราชทูตกับผู้ว่าราชการจังหวัด 3 แนวทาง คือ
การประสานงานโดยตรงระหว่างเอกอัครราชทูตกับผู้ว่าราชการจังหวัด
(Many to Many) การประสานงานโดยการรวมพลังของกลุ่มจังหวัดกับ
กระทรวงต่างประเทศ (Cluster to Many) และการประสานงานผ่าน

รัฐบาลกับรัฐบาล (Government to Government) ซึ่งทั้ง 3 แนวทางนั้น จะประยุกต์ใช้ตามความเหมาะสมของประเภทสินค้า และลักษณะการบริหารงานของประเทศเพื่อนบ้าน

รูปแบบกระบวนการเชื่อมโยงการทำงานระหว่างผู้ว่า CEO และทูต CEO แบ่งออกเป็น 3 รูปแบบตามภารกิจ คือ รูปแบบที่ 1) M2M : Many to Many คือการเชื่อมโยงกันโดยตรงระหว่างผู้ว่าราชการจังหวัด CEO กับเอกอัครราชทูต CEO 2) C2M : Cluster to Many คือ การเชื่อมโยงกันโดยผ่านกลุ่มผู้ว่าราชการจังหวัด CEO โดยมีตัวแทนประสานงานกับเอกอัครราชทูต CEO และ รูปแบบที่ 3) G2G: Government to Government คือ การเชื่อมโยงกันโดยผู้ว่าราชการจังหวัด CEO ประสานงานผ่านหน่วยงานส่วนกลาง จากนั้นหน่วยงานส่วนกลางโดยตัวแทนรัฐบาลจะประสานงานไปยังตัวแทนของรัฐบาลต่างประเทศ ดังรูปที่ 1.2

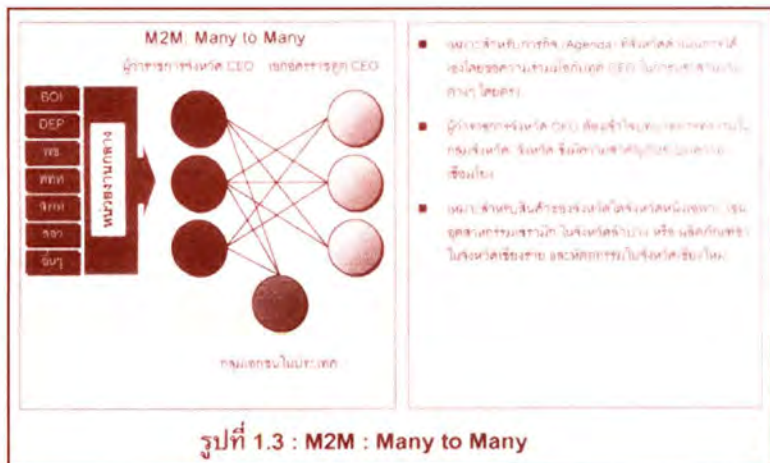
รูปแบบกระบวนการเชื่อมโยงการทำงานระหว่างผู้ว่า CEO และทูต

รูปที่ 1.2 ตารางสรุปรูปแบบกระบวนการเชื่อมโยงการทำงานระหว่างผู้ว่า CEO และเอกอัครราชทูต CEO

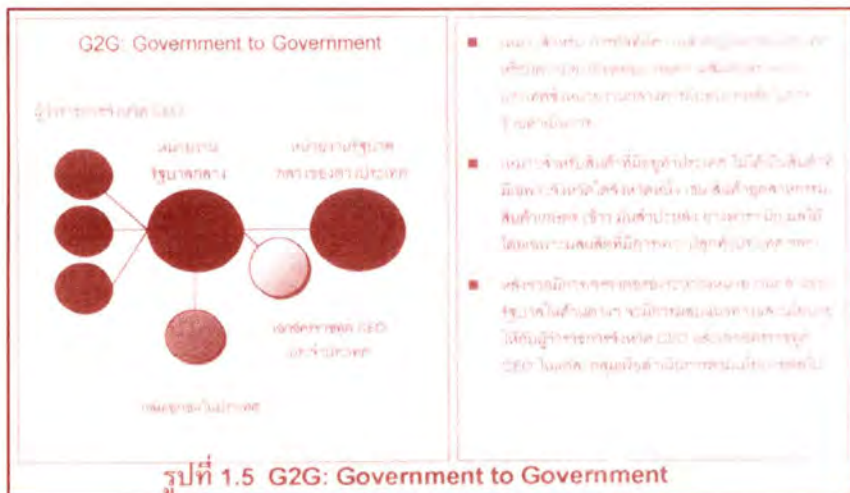
รูปแบบที่ 1) M2M : Many to Many ผู้ว่าราชการจังหวัด CEO สามารถประสานงานโดยตรงกับเอกอัครราชทูตในแต่ละประเทศ เพื่อขอความร่วมมือให้ช่วยประสานงานในด้านต่างๆ ทั้งนี้ ความร่วมมืออาจอยู่ในกรอบที่จำกัด จึงเหมาะสำหรับภารกิจที่จังหวัดสามารถดำเนินการได้เอง โดยขอความร่วมมือกับทูต CEO ในการประสานงานต่างๆ โดยตรง แต่วิธีการประสานงานโดยตรงแบบนี้ อาจจะทำให้เกิดปัญหาในกรณีที่ผู้ว่าราชการจังหวัด CEO ขอความร่วมมือประเภทเดียวกันในเอกอัครราชทูตประเทศเดียวกันซึ่งทำให้เกิดปัญหาในการทำงานที่ซ้ำซ้อน และความล่าช้า ดังนั้นการเชื่อมโยงในการทำงานวิธี M2M นี้ จะใช้ได้ผลดีกับกรณีที่สินค้าหรือบริการเป็นเอกลักษณ์ของจังหวัด เช่นกรณีที่ผู้ว่าราชการจังหวัดลำปางติดต่อประสานงานกับเอกอัครราชทูตในประเทศญี่ปุ่นเพื่อศึกษา และวิเคราะห์ถึงความเป็นไปได้ในการส่งสินค้าเซรามิกส์ ซึ่งเป็นสินค้าที่เป็นเอกลักษณ์ของจังหวัดไปขายในประเทศญี่ปุ่น หรือส่งเสริมให้เกิดการลงทุนด้านเซรามิกส์จากบริษัทในประเทศญี่ปุ่น ดังรูปที่ 1.3

รูปแบบที่ 2) C2M: Cluster to Many เหมาะสำหรับ agenda ที่มีการเชื่อมโยงกันใน กลุ่มจังหวัดแต่ไม่เหมาะที่จังหวัดใดจังหวัดหนึ่งจะดำเนินการเอง จะต้องมีการศึกษาถึงอำนาจขอบเขตในการสร้างความร่วมมือต่างๆ ให้อยู่ภายใต้กรอบนโยบายหลัก วิธีการประสานงานในรูปแบบนี้ต้องใช้เวลาในการเปลี่ยนแนวความคิดของผู้ว่าราชการจังหวัดก่อน เนื่องจากว่าแต่เดิม

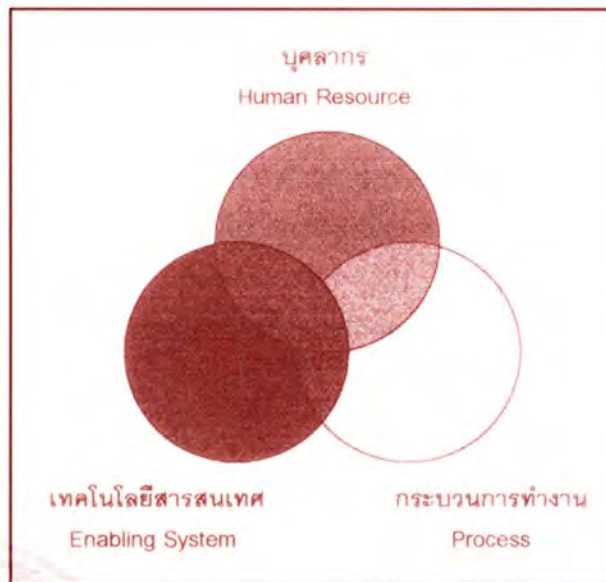
รูปแบบที่ 3) G2G: Government to Government รูปแบบนี้เหมาะสำหรับการเชื่อมโยงความร่วมมือในแต่ละ agenda ที่มีความสำคัญต่างกัน ทั้งนี้อำนาจในการวางแผนและการตัดสินใจจะขึ้นอยู่กับหน่วยงานส่วนกลาง จากนั้นจะถูกมอบอำนาจให้กับส่วนภูมิภาคเพื่อดำเนินการตามกรอบนโยบายระหว่างประเทศที่มีการตกลงกัน รูปแบบนี้เหมาะสำหรับ agenda ที่มีความสำคัญในระดับประเทศซึ่งหน่วยงานกลางควรมีบทบาท ในการดำเนินการ ภายหลังจากการเจรจาต่อรองระหว่างหน่วยงานกลางของรัฐบาลในด้านต่างๆจะมีการมอบแนวทางและนโยบายให้กับผู้ว่าในแต่ละกลุ่มดำเนินการ เช่น ในกรณีการค้าข้าวของประเทศ การรวมกลุ่มในการเจรจาโดยส่วนกลาง จะทำให้ประเทศมีอำนาจในการต่อรองกับคู่ค้ามากกว่าในกรณีนี้จังหวัด แต่ละจังหวัดเจรจาในการค้าขาย และอาจทำให้เกิดปัญหาในการตัดราคาข้าวในระหว่างจังหวัด ดังนั้นการเจรจาในรูปแบบนี้จึงทำให้ประเทศมีเอกภาพในการต่อรองด้านราคา รวมถึงผลประโยชน์ที่ควรได้ด้านอื่น เช่น เวลาการส่งข้าว กับคู่ค้ามากขึ้น ดังรูปที่ 1.5

การทำงานร่วมกันนั้น ระบบการทำงานเดิมมิได้รองรับแนว
ความคิดใหม่นี้ ทำให้การที่จะทำงานร่วมกันเพื่อให้ได้มาซึ่งความสำเร็จนั้น
ต้องอาศัยหน่วยงานกลาง เช่นศูนย์ปฏิบัติการร่วมเพื่อช่วยในการเชื่อมโยง
การทำงานระหว่างผู้ว่าราชการจังหวัด CEO และทูต CEO ในการสร้าง
หน่วยงานเพื่อมารองรับนั้น ในหน่วยใหม่นี้ต้องประกอบด้วย

- 1) กระบวนการทำงานที่มีประสิทธิภาพ
- 2) การพัฒนาบุคลากรเพื่อรองรับการทำงานและ
- 3) เทคโนโลยีสารสนเทศในการทำงานร่วมกัน

รูปที่ 1.6 องค์ประกอบของการสนับสนุนการประสานงาน
ระหว่างหน่วยงานต่างๆ

สิ่งที่ควรจะทำในลำดับต่อไป

- ❖ จัดทำหลักสูตรการฝึกอบรมร่วมกันเพื่อให้ผู้ว่าราชการจังหวัด CEO และเอกอัครราชทูต CEO เข้าใจในระบบการทำงานซึ่งกันและกันมากขึ้น
- ❖ จัดตั้งทีมบูรณาการประจำกลุ่มจังหวัดเพื่อช่วยในการประสานงานระหว่างภูมิภาคและหน่วยงานกลาง
- ❖ จัดตั้งศูนย์ปฏิบัติการร่วม โดยอาจจะตั้งในลักษณะขององค์กรเสมือนจริง (Virtual Organization) ที่ประกอบด้วยคณะทำงานจากหน่วยงานต่าง ๆ
- ❖ กำหนดให้มีการสร้างระบบการจัดประชุมที่สม่ำเสมออย่างน้อยปีละ 2 ครั้งเพื่อแลกเปลี่ยนข้อมูลและสร้างความเข้าใจในประเด็นปัญหาและทิศทางที่จะดำเนินการร่วมกัน โดยกำหนดช่องทางโดยตรงในการแลกเปลี่ยนข่าวสารของผู้ว่าราชการจังหวัด CEO และ เอกอัครราชทูตแบบ CEO
- ❖ กำหนดตัวชี้วัดผลการดำเนินงานหลักในลักษณะการวัดประสิทธิภาพการทำงานของทีมเอกอัครราชทูต CEO ในมุมมองของการสนับสนุนจังหวัดให้เกิดการพัฒนาทางเศรษฐกิจ และกำหนดตัวชี้วัดผลการดำเนินงานหลักในลักษณะการวัดประสิทธิภาพการทำงานของทีมผู้ว่าราชการจังหวัด CEO ในมุมมองของการให้ความสำคัญกับความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ เพื่อส่งเสริมให้เกิดการทำงานร่วมกันอย่างแท้จริง

สรุปได้ว่าการสร้างระบบการทำงานร่วมกันระหว่างเอกอัครราชทูต CEO กับผู้ว่าราชการจังหวัด CEO ในขั้นตอนแรก คือ การปรับโครงการในยุทธศาสตร์กลุ่มจังหวัดและจังหวัด กระทรวงนโยบายต่างประเทศ เพื่อให้เกิดความสอดคล้องและสัมพันธ์กับกรอบความร่วมมือต่างๆ โดยอาศัยช่องทาง การแลกเปลี่ยนข้อมูลและความคิดเห็นซึ่งกันและกันจากเอกอัครราชทูต ตัวแทนกระทรวงการต่างประเทศ และผู้ว่าราชการจังหวัด CEO เมื่อนโยบายและยุทธศาสตร์เริ่มมีความชัดเจนแล้ว การเชื่อมโยงระยะต่อไปคือการบริหารกลุ่มจังหวัดและวางกลไก ได้แก่การจัดหารูปแบบการตั้งศูนย์ปฏิบัติการร่วมระหว่างหน่วยงานภูมิภาคและหน่วยงานกลาง รวมถึงการสร้างระบบโครงสร้างการบริหารและประสานงาน พร้อมทั้งการจัดทำตัวชี้วัดร่วมกันเพื่อผลักดันให้ศูนย์ที่ตั้งขึ้นสามารถดำเนินงานได้สมบูรณ์แบบยั่งยืนทั้งในด้านเศรษฐกิจ ความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ

และสุดท้าย คือ การกำหนดให้มีการจัดประชุมเพื่อการสร้างระบบการประสานงานที่เหมาะสม เช่น การประชุมประจำปีระหว่างหน่วยงานกลาง ผู้ว่าราชการจังหวัด CEO และเอกอัครราชทูตแบบ CEO รวมถึงการวางแนวทางการแลกเปลี่ยนข้อมูลของทั้งสองฝ่ายเพื่อเป็นการเสริมสร้างความเข้าใจซึ่งกันและกันให้มากขึ้น

หน้าว่าง

บทที่ 6

ประเด็นสำคัญในการนำเสนอเครื่องมือสนับสนุนระบบการทำงาน
ร่วมกันระหว่างเอกอัครราชทูตแบบบูรณาการ
และผู้ว่าราชการจังหวัดแบบบูรณาการ

ประเด็นสำคัญในการนำเสนอเรื่องมือสนับสนุนระบบการทำงาน ร่วมกันระหว่างเอกอัครราชทูตแบบบูรณาการ และผู้ว่าราชการจังหวัดแบบบูรณาการ

ดร. เมธิ เอกะสิงห์ คณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
หัวหน้าโครงการระบบสนับสนุนการวางแผนจัดการทรัพยากร
เพื่อการเกษตรและบริการระยะที่ ๑ ภาคเหนือตอนบน
ศ.ดร. เกื้อ วงศ์บุญสิน วิทยาลัยประชากรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
หัวหน้าโครงการจัดทำโปรแกรมแสดงผลการเปลี่ยนแปลงประชากร
นายอำนาจ คอรัวณิชย์
ผู้จัดการเครือข่ายวิจัยและพัฒนาระบบสนับสนุนการตัดสินใจ

ระบบสนับสนุนการวางแผนการจัดการทรัพยากร เพื่อการเกษตรและบริการ ระยะที่ 1 :ภาคเหนือตอนบน

ลักษณะพิเศษของพื้นที่การเกษตรในภาคเหนือตอนบน คือ มีขนาดเล็ก กระจายตัวอยู่ในภูมิภาคต่าง ๆ ตั้งแต่ที่ราบระหว่างหุบเขา ที่ลาดลอนคลื่น และที่สูงชัน ดังนั้นระบบนิเวศเกษตรจึงมีความแตกต่างกัน ปริมาณและคุณภาพของทรัพยากรดินและน้ำที่ใช้ในการผลิตจึงมีความแตกต่างกัน เนื่องจากพื้นที่สามารถใช้ในการเกษตรมีขนาดเล็กและอยู่บนดิน และสภาพภูมิประเทศที่อาจมีผลต่อความยั่งยืนของระบบเกษตร ดังนั้น จึงมีความจำเป็นต้องมีการวางแผนการใช้และจัดสรรทรัพยากรเพื่อการเกษตรที่แม่นยำ โดยอาศัยองค์ความรู้และระบบข้อมูลที่ทันสมัย ซึ่งผู้อำนวยช่วยต่อกระบวนการวางแผนการจัดการทรัพยากรและระบบการผลิตแบบมีส่วนร่วมของผู้มีส่วนตัดสินใจในหลายระดับจากหน่วยงานและองค์กรพัฒนาตลอดจนเกษตรกรในพื้นที่เป้าหมาย

ในระยะแรกการพัฒนาจะจะมี 4 โครงการ คือ การใช้ทรัพยากร และระบบสนับสนุนการตัดสินใจ(ระบบกลาง) การจำแนกระบบนิเวศเกษตร และการเปลี่ยนแปลงการใช้ประโยชน์ที่ดิน องค์ความรู้และยุทธศาสตร์ใน

ระบบการผลิตไม้ผล และประสิทธิภาพการใช้ทรัพยากรดินและน้ำขาด
ประทาน(ด้านเศรษฐศาสตร์และสังคม) สำหรับระยะเวลาในการดำเนิน
การโครงการอยู่ในระหว่างปี 2544-2548 โดยในระยะแรกจะเน้นการ
พัฒนาระบบต้นแบบครอบคลุมพื้นที่ 3 จังหวัด คือ เชียงใหม่ ลำพูน
และเชียงใหม่ และระยะต่อไปจะขยายผลไปยังจังหวัดอื่น ๆ ในภาคเหนือ
ตอนบน

ระบบสามารถจะช่วยให้หน่วยงานในส่วนภูมิภาคจะมีฐาน
ข้อมูลเชิงพื้นที่ พร้อมระบบเรียกใช้ที่ผสมผสานองค์ความรู้ที่จำเป็นในการ
วิจัยและพัฒนากการเกษตรและจัดการทรัพยากรธรรมชาติทำให้การแก้
ปัญหาในท้องถิ่นและภูมิภาคร่วมกัน ทำได้อย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น
มีระบบสนับสนุนการตัดสินใจเพื่อการวางแผนการจัดการทรัพยากรการ
เกษตรที่เสนอทางเลือก และผลกระทบที่อาจเกิดจากสถานการณ์จำลอง
ต่างๆ สร้างองค์ความรู้ท้องถิ่นในด้านระบบนิเวศเกษตรและระบบการ
ผลิตที่สำคัญของภาคเหนือตอนบน ซึ่งสามารถนำไปใช้ในการศึกษาได้
หลายระดับ มีระบบสนับสนุนการตัดสินใจที่อาจนำไปใช้เป็นฐานในการ
วางแผนเชิงพื้นที่ในงานพัฒนาอื่น ๆ เช่น ในด้านการท่องเที่ยว การ
บริการสาธารณสุข ฯลฯ ได้ในอนาคต

ในการบูรณาการข้อมูลเชิงพื้นที่เพื่อสนับสนุนงานวางแผนเชิง
กลยุทธ์ของจังหวัดภาคเหนือตอนบน แผนที่เป็นเรื่องสำคัญที่ควรใช้
ประกอบการวางแผนยุทธศาสตร์ สำหรับยุทธศาสตร์ของจังหวัดกลุ่ม
ล้านนามีทั้งยุทธศาสตร์เชิงรุก ยุทธศาสตร์การปรับแผน และยุทธศาสตร์
การพัฒนาอย่างยั่งยืน สำหรับระบบข้อมูลเชิงพื้นที่นี้สามารถจะรองรับ
ยุทธศาสตร์ด้านการปรับแผนและยุทธศาสตร์การพัฒนาอย่างยั่งยืนได้
เนื่องจากข้อมูลเชิงพื้นที่เป็นข้อมูลที่สามารถจะอ้างอิงตำแหน่ง รวมทั้งมี
ลักษณะคำอธิบายข้อมูลต่าง ๆ อย่างมากมาย จังหวัดและกลุ่มจังหวัด
สามารถนำข้อมูลมาใช้ประโยชน์ต่อการวางแผน โดยระบบข้อมูลนี้ได้
พัฒนาในรูปของภาษาไทย และสามารถจะเรียกข้อมูลได้หลายระดับทั้ง
ระดับจังหวัด ระดับอำเภอ และระดับตำบล รวมถึงสามารถจะจัดข้อมูล
เชิงพื้นที่ให้เป็นกลุ่มได้ เช่น ข้อมูลสำหรับอ้างอิงโครงสร้างพื้นฐานทั่วไป
ได้แก่ ข้อมูลเส้นทางคมนาคม ถนน ชุมชนบนที่สูง หมู่บ้าน วัด โรงเรียน

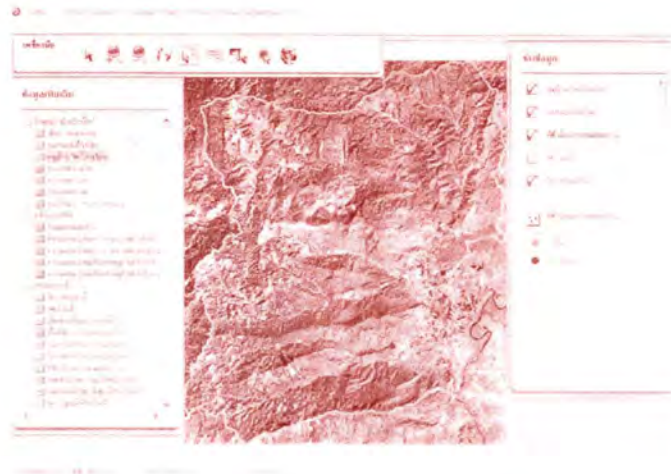
ทรัพยากรดิน ทรัพยากรน้ำ ระบบการปลูกพืช ขอบเขตการปกครองเพื่อใช้ในการวางแผนยุทธศาสตร์และการหารือร่วมกันระหว่างเอกอัครราชทูตแบบบูรณาการและผู้ว่าราชการจังหวัดแบบบูรณาการ ซึ่งการมองแบบ outside in จำเป็นจะต้องมีภาพรวมที่ชัดเจน สำหรับยุทธศาสตร์ของกลุ่มล้านนายยุทธศาสตร์หนึ่ง คือการพัฒนาชุมชนชนบทที่สูง โดยข้อมูลชุมชนชนบทที่สูงสามารถใช้ข้อมูลเชิงพื้นที่และข้อมูลรายละเอียดต่าง ๆ เช่น หมู่บ้าน สภาพภูมิประเทศ ซึ่งระบบนี้สามารถจะเข้าค้นหารายละเอียดในสัดส่วนที่เหมาะสมคือ มาตรฐาน 1 ต่อ 50,000 ได้

(รูปภาพแสดงข้อมูลชุมชนชนบทที่สูง หรืออื่น ๆ)

นอกจากนั้นสามารถจะนำข้อมูลสำคัญ ๆ มาช่วยในการวางแผนได้ เช่น การใช้ประโยชน์ที่ดิน ซึ่งมีข้อมูลที่แปลงมาจากภาพถ่ายเทียม แล้วนำมาทับซ้อนข้อมูลกับสภาพภูมิประเทศ สามารถจะค้นหาระบบการผลิตทางการเกษตรที่สำคัญได้ และจะเห็นเป็นภาพ 3 มิติ โดยการสืบค้นข้อมูลสามารถจะสืบค้นได้จากชั้นข้อมูลที่เลือก เช่น ระบบในระดับของจังหวัด การจะสืบค้นว่าลำไยปลูกอยู่ที่ไหนบ้าง ในจังหวัดเชียงใหม่ ลำพูน และเชียงราย ถ้าเกิดการเปลี่ยนแปลงกับการปลูกลำไยควรจะลดหรือขยายการผลิตลำไย รวมทั้งระบบสามารถนำเสนอได้ว่าพื้นที่ที่เหมาะสมสำหรับปลูกลำไยอยู่ที่แหล่งใด สำหรับข้อมูลลุ่มน้ำระบบสามารถแสดงได้ว่าลุ่มน้ำใดเป็นลุ่มน้ำหลักและลุ่มน้ำใดเป็นลุ่มน้ำสาขา

เช่น กลุ่มน้ำปิงก็สามารถจะแสดงออกมาเป็นกลุ่มน้ำปิงตอนบนและกลุ่มน้ำสาขาภายใต้กลุ่มน้ำปิงได้ อีกทั้งระบบสามารถเรียกข้อมูลเชิงพื้นที่ได้เช่นกัน ไม่ว่าจะเป็นข้อมูลการฟื้นฟูทรัพยากรกลุ่มน้ำ ข้อมูลเชิงพื้นที่ในระดับกลุ่มน้ำที่บอกได้ว่า กลุ่มน้ำไหนควรจะได้รับการพัฒนา ก่อนหรือหลัง โดยสามารถจะเรียกข้อมูลเป็นระดับกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบนหรือภาคเหนือตอนล่างได้

(รูปภาพแสดงข้อมูลกลุ่มน้ำหลักและกลุ่มน้ำสาขา หรืออื่น ๆ)

โปรแกรมแสดงผลการเปลี่ยนแปลงประชากร

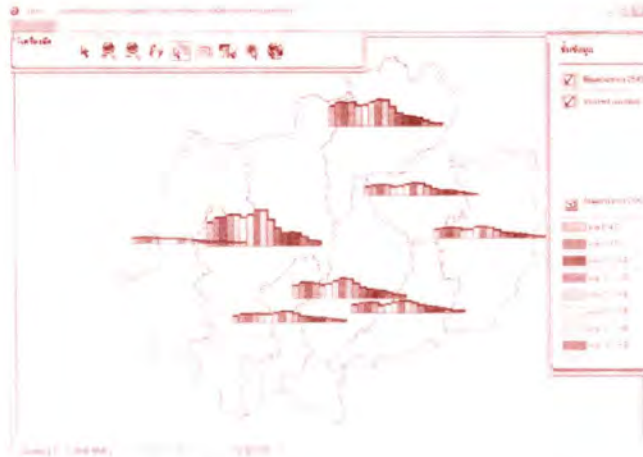
การเตรียมการด้านทรัพยากรมนุษย์ทั้งด้านการศึกษา การอบรม และด้านสุขภาพอนามัยมีความสำคัญต่อประชากรวัยแรงงาน เพราะโครงการของประชากรมีการเปลี่ยนแปลงในลักษณะที่ซับซ้อน และบางลักษณะอาจเกิดขึ้นโดยไม่ได้คาดคิดมาก่อน ดังนั้นการเข้าใจถึงภาพของการเปลี่ยนแปลงของประชากรและข้อมูลโครงสร้างประชากรจะช่วยให้ผู้กำหนดนโยบายทั้งในระดับท้องถิ่นและระดับชาติสามารถกำหนดนโยบายและยกระดับศักยภาพในการแข่งขันจึงเป็นสิ่งสำคัญอย่างยิ่ง สำหรับการวิจัยเรื่องทักษะแรงงานไทยในอนาคตที่พึงประสงค์ มีผลการวิจัยคือภาพรวมของแรงงาน การคาดประมาณประชากรของไทย การคาดประมาณจำนวนนักเรียนตามระดับการศึกษา การคาดประมาณจำนวนแรงงานจำแนกตาม

ระดับการศึกษาที่จบและจำแนกตามภาคการผลิต การปรับฐาน
ทรัพยากรมนุษย์ของไทยและเพื่อเป็นการนำผลการศึกษามาใช้ประโยชน์
ได้ สกว. จึงได้สนับสนุนการจัดทำโปรแกรมการแสดงผลการเปลี่ยนแปลง
ประชากรที่สามารถแสดงผลการเปลี่ยนแปลงประชากรได้ทั้งระดับ
ประเทศ ระดับภาค และรายจังหวัด รวมถึงสามารถแสดงผลการ
เปรียบเทียบในประเด็นต่าง ๆ ซึ่งจะเป็นประโยชน์ต่อหน่วยงานภาค
ปฏิบัติที่เกี่ยวข้องอย่างยิ่ง

โปรแกรมแสดงผลการเปลี่ยนแปลงประชากรสามารถแสดง
ลักษณะโครงสร้างของประชากรที่เปลี่ยนแปลงไปได้อย่างชัดเจนทั้งใน
ระดับประเทศ ระดับภาค และระดับจังหวัด สามารถเปรียบเทียบ
โครงสร้างของประชากรระหว่างสองท้องที่ได้ในหน้าจอเดียวกัน สามารถ
เปรียบเทียบสัดส่วนประชากรที่สำคัญต่าง ๆ ได้ เช่น สัดส่วนวัยแรงงาน
วัยเด็ก วัยชรา สัดส่วนระหว่างเพศ สัดส่วนประชากรจำแนกตามระดับ
การศึกษา หรือสัดส่วนระหว่างประชากรในและนอกเขตเทศบาล
สามารถแสดงการจัดอันดับของท้องที่ตามจำนวนประชากร อัตราการ
เติบโตของประชากรและความหนาแน่นของประชากรได้ มีตารางแสดง
ข้อมูลสรุปค่าทางประชากรที่สำคัญ เช่น จำนวนความหนาแน่นประชากร
จำนวนหญิงในวัยเจริญพันธุ์ เป็นต้น โปรแกรมสามารถระบุความเร็วการ
เคลื่อนไหวของภาพได้ รวมทั้งสามารถกำหนดให้ภาพหยุดการเคลื่อนไหว
ได้ด้วย โปรแกรมใช้ได้ง่ายเพราะอยู่ในรูปแบบของเมนู นอกจากนี้
โปรแกรมยังมีตัวช่วยให้รายละเอียดต่าง ๆ ไปด้วย โปรแกรมสามารถ
ย้อนกลับไปยังเมนูหลักได้ตลอด คำอธิบายต่าง ๆ ส่วนมากยังเป็นภาษา
ไทยด้วย

สำหรับระบบข้อมูลประชากรเป็นโปรแกรมสำเร็จรูปที่ทำนาย
ประชากร สามารถนำข้อมูลมาแสดงเปรียบเทียบระหว่างจังหวัดต่าง ๆ
และแสดงการเปลี่ยนแปลงของประชากรได้ เช่น ข้อมูลวัยเด็ก วัยทำงาน
วัยชรา หรือจำนวนประชากรทั้งหมดเปรียบเทียบระหว่างจังหวัดต่าง ๆ ใน
ภาคเหนือตอนบนโดยการนำเสนอสามารถกำหนดสี และสัดส่วน
ของกราฟให้เหมาะสมเพื่อความสะดวกในการอ่านรายงานได้ เช่น ข้อมูล
การเติบโตของประชากรในวัยต่าง ๆ เปรียบเทียบในกลุ่มล้านนาจะเห็น

ว่าประชากรในแม่ฮ่องสอนกับลำพูนก็จะน้อยกว่าเมื่อเทียบกับเชียงใหม่
และเชียงราย แต่ก็ก็มีข้อมูลแนวโน้มที่น่าสนใจ คือ อีกสิบปีข้างหน้า
เชียงรายจะมีประชากรเพิ่มขึ้น ขณะเดียวกันที่จังหวัดแพร่และลำพูนที่จะ
มีประชากรลดลง

(รูปภาพแสดงข้อมูลที่สำคัญ ๆ และข้อมูลการเปรียบเทียบที่เป็นกราฟ)

สกว. มีเครื่องมือสนับสนุนการทำงานร่วมกันระหว่างเอก
อัครราชทูตแบบบูรณาการและผู้ว่าราชการจังหวัดแบบบูรณาการที่
สามารถจะนำไปใช้ประกอบการตัดสินใจและวางแผนเชิงยุทธศาสตร์
ในเชิงพื้นที่ได้ รวมทั้งระบบนี้เป็นระบบเปิด สามารถนำข้อมูลต่าง ๆ เข้าไป
เพิ่มเติมได้ และเครื่องมือนี้จะช่วยให้การหารือระหว่างจังหวัด กลุ่มจังหวัด
และท่านเอกอัครราชทูตมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลดียิ่งขึ้น

หน้าว่าง

บทที่ 7

สรุปผลการประชุมเชิงปฏิบัติการ

สรุปผลการประชุมเชิงปฏิบัติการ

โดย เลขาธิการ ก.พ.ร. (นายทศพร ศิริสัมพันธ์)

เท่าที่เราได้ประชุมกันตั้งแต่เข้ามาจนกระทั่งถึงนาที่นี้ ใจทย์ของเราก็คือ
ว่า เราอยากเห็นระบบการทำงานร่วมกัน ในช่วงเช้านี้เท่าที่ผมได้นั่งฟังอยู่ เรา
ก็จะเห็นยุทธศาสตร์ล้านนาในรูปแบบที่ 1 ซึ่งเป็นเพียงตัวอย่างเท่านั้น

ระบบการทำงานร่วมกัน

รูปภาพที่ 1: ระบบการทำงานร่วมกันระหว่างกลุ่มล้านนาและประเทศเพื่อนบ้าน

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่สำคัญก็คือว่า ทางกลุ่มล้านนาต้องการที่จะให้
ทางด้านล้านนาเป็น hub เพื่อจะเปิดประตูไปสู่ BIMSTEC แล้วก็ GMS
ประเทศเพื่อนบ้าน โดยมีตัว logistic เป็นเครื่องมือสำคัญในการที่จะให้การ
เป็น hub ประสบความสำเร็จ ทั้งในเรื่องสายการบินก็ดี East-West Corridor
ก็ดี อันนั้นคือประเด็นยุทธศาสตร์ที่หนึ่ง

ประเด็นที่สอง ก็คือวัฒนธรรมแบบล้านนาที่จะใช้ตัวนี้เป็นจุดแข็งให้
เกิดประโยชน์ให้มากที่สุด ทั้งในเรื่องของการท่องเที่ยว การที่จะเป็นศูนย์กลาง
เรื่องการประชุม ในเรื่องกอล์ฟ ในเรื่อง OTOP อะไรต่าง ๆ ก็จะตั้งอยู่บนฐาน
ของวัฒนธรรมล้านนา

และในประเด็นที่สาม ที่ยุทธศาสตร์ล้านนาจะเน้นก็คือจะพยายามไป
ให้ได้กับระบบ knowledge-based society ที่กำลังพัฒนาไปสู่ระบบเศรษฐกิจ

บนพื้นฐานขององค์ความรู้ แล้วที่กลุ่มล้าหน้าพยายามที่จะเน้นในเบื้องต้นก็คือ เรื่อง sector บริการ ไม่ว่าจะเป็นในเรื่องของการที่จะไปสู่ในเรื่องของการเป็น ศูนย์กลางในเรื่องของ software ในเรื่อง IT City ในเรื่องการศึกษา อันนี้ก็สนอง รับกับ KBS หรือ knowledge-based society นอกจากนั้นในเรื่อง sector บริการก็อาจจะเป็นในเรื่องของโรงเรียน ในเรื่องของการแพทย์ เรื่องมา longstay พวก medical service ทั้งหลาย อันนี้ก็เป็นยุทธศาสตร์ที่เราได้ยิน จากทางกลุ่มล้าหน้า

ที่นี้โจทย์ที่สำคัญอีกอันหนึ่งก็คือว่า ทางท่านทูต CEO จะมาช่วยเสริม ยุทธศาสตร์ของยุทธศาสตร์ล้าหน้าตรงนี้ได้อย่างไรบ้าง ก็คือว่า ในส่วนหนึ่งนี้ ก็คือองค์ความรู้ที่ท่านมีอยู่ในประเทศที่ท่านประจำอยู่อาจจะมาช่วยสร้างให้ เกิดมูลค่าเพิ่ม (value added) นั่นก็คือพยายามเชื่อมโยงแต่ละประเทศเข้ามา สู่อุตสาหกรรมของล้าหน้าให้มากขึ้น ช่วยทำให้การเชื่อมโยงระหว่างล้าหน้ากับ กลุ่มประเทศเพื่อนบ้านเป็นไปอย่างรวดเร็ว แล้วก็อาจจะไปช่วยแก้ไขปัญหาซึ่ง กันและกัน ฉะนั้นตรงนี้นี้เราก็จะเห็น model ในการที่จะช่วยทำงานร่วมกัน เพราะทางฝ่ายท่านเอกอัครราชทูตเอง ท่านก็มีแผนยุทธศาสตร์ ท่าน ก็มีแผน ส่งเสริมการค้า การลงทุน การท่องเที่ยว เป็นตัวชี้วัดอะไรต่าง ๆ เหมือนกัน เพียงแต่ว่าขณะนี้เราพยายามจะเอาสิ่งที่ท่านมี มา match กับยุทธศาสตร์ของ ล้าหน้าว่าจะผสมกันได้อย่างไรบ้าง ตามที่แสดงในรูปภาพที่ 2

MATrix การบูรณาการยุทธศาสตร์ทูต

ยุทธศาสตร์ล้าหน้า	ประเทศ							
	พม่า	จีน	อินเดีย	ลาว	เวียดนาม	กัมพูชา	เมียนมา	เวียดนาม
Hub @ BIMSTEC/GMS								
Logistic Corridor								
วัฒนธรรมและภาษา								
นกอพยพ								
ประมง								
GOLF								
OTOP								
KBS / uSims								
Software								
IT City								
resort/SPA								
resort/SPA/Long Stay								
Medical Services								

รูปภาพที่ 2: MATRIX การบูรณาการยุทธศาสตร์ล้าหน้าและประเทศเพื่อนบ้าน

ทางซ้ายมือก็จะเป็นยุทธศาสตร์ที่ผมได้เล่ามา มีในเรื่องการเป็น hub ไปสู่ BIMSTEC ในเรื่องวัฒนธรรมแบบล้านนา มีเรื่องท่องเที่ยว ประชุม กอล์ฟ OTOP แล้วก็ในเรื่อง software City/ IT City เราคงต้องพยายามทำสิ่งที่เรียกว่า mapping เพื่อให้เห็นว่า ท่านทูตแต่ละประเทศถ้าท่านจะมาเกาะเกี่ยวกับยุทธศาสตร์ล้านนาในประเด็นไหนที่แต่ละประเทศคิดว่าน่าที่จะมีโอกาสได้มากที่สุด เช่น สมมติยกตัวอย่างในเวียดนาม เมื่อเช้าก็ได้ยินท่านทูตทักท่านทูตในเรื่องของการที่จะเชื่อมโยงใหม่กับฮานอย เป็นต้น อันนั้นก็ เป็นจุดหนึ่งที่สามารถที่จะทำได้ เพราะฉะนั้นโจทย์นี้ในวันนี้เราอาจจะไม่ได้คำตอบทั้งหมด แต่อย่างน้อยที่สุดผมคิดว่า ถ้าเราเติม frame นี้ให้เต็ม ก็จะเห็นภาพว่า ขณะนี้ท่านเอกอัครราชทูตในแต่ละประเทศในทั้ง 9 ประเทศมี จุดที่จะมาเกาะเกี่ยวกับยุทธศาสตร์ล้านนา ผมจะเสนอในประเด็นไหนได้บ้าง อันนี้ก็จะเป็น frame ใหญ่ที่เราจะได้ทำงานร่วมกัน

รูปภาพที่ 3: รูปแบบกระบวนการเชื่อมโยงการทำงาน ระหว่างผู้ว่าฯและทูตCEO

ในภาพที่ 3 สิ่งทีทางนักวิจัย (คุณอภิชัย) ได้นำเสนอไปก็คือว่า ยกตัวอย่างเช่นเรื่องการท่องเที่ยว model ในการทำงานจะเป็นอย่างไรบ้าง เขาก็วิเคราะห์หมาเบื้องต้นว่ามี 3 model ก็คือ M2M ก็คือตัวใครตัวมัน ต่างคนต่างติดต่อ ซึ่งก็เป็นไปได้ภายใต้ระบบเศรษฐกิจเสรีแต่พลังมันน้อยหน่อย อันที่สองก็คือเป็นในรูปของ C2M ก็คือ cluster to many อันนี้ก็คือทางซีกไทยนี่เกาะตัวกันเป็น cluster แล้วก็ไปเจาะความเป็นปึกแผ่น อันนี้ก็จะได้ประโยชน์เพิ่มมากขึ้น แล้วก็สุดท้ายในรูปแบบ G2G ซึ่งบางเรื่องมันอาจจะใหญ่โตเกินไปที่จะปล่อยให้เป็นการเจรจาในเรื่องของ individual เพราะฉะนั้นประเด็นของยุทธศาสตร์ล้านนา ก็คงจะต้องมีการวิเคราะห์กันต่อยกตัวอย่างเช่น ในเรื่องท่องเที่ยว อาจจะปล่อยเป็น M2M หรือจะเป็น C2M อันไหนจะเกิดประโยชน์สูงสุด อันนี้คงจะต้องมีการ explore กันต่อ แล้วก็ คงจะต้องได้ข้อสรุปกันต่อ หรืออย่างในเรื่อง software อาจจะต้องเป็น G2G หรือเปล่า หรือเป็น G2 อะไรสักอย่างหนึ่ง เนื่องจากตรงนี้อาจจะต้องทำเป็นนิคม software ซึ่งทางผู้ว่าราชการจังหวัดในกลุ่มล้านนาเองก็อาจจะต้องไปประสานกับทาง BOI เพื่อที่จะทำให้ล้านนาได้สิทธิพิเศษอะไรบางอย่างเพื่อที่จะดึงดูดนักลงทุนให้เอาเทคโนโลยี transfer มาลงที่ เชียงใหม่ หรือการที่เราจะเป็น hub ในเรื่องของการแพทย์หรือ medical service คงจะต้องประสานกับกระทรวงสาธารณสุขหรือประสานกับ BOI. ขอเป็นเขตสิทธิพิเศษอะไรต่าง ๆ พวกนี้ อาจจะเกินกำลังที่จะเป็น M2M อาจจะเป็น G2G หรืออะไรต่าง ๆ เหล่านี้เป็นต้น ซึ่งตรงนี้ก็จะเป็นประเด็น ในเชิงยุทธศาสตร์ที่เราคงจะต้องวิเคราะห์เพื่อให้ได้แผนผัง mapping ในการทำงานร่วมกัน

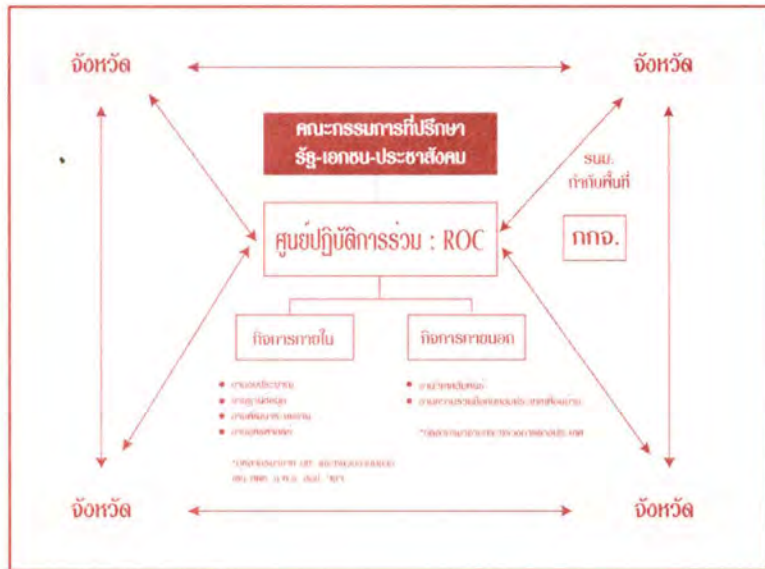
MAtrix การบูรณาการยุทธศาสตร์ทูต CEO -หจว. CEO

ยุทธศาสตร์ล้านนา	ประเทศ									
	กัมพูชา	จีน	อินโดนีเซีย	ลาว	มาเลเซีย	พม่า	เวียดนาม	ฟิลิปปินส์	สิงคโปร์	ไทย
Hub ๑ BIMSTEC/GMS										
Logistic ทรานสิท		✓								
วัฒนธรรมนานาชาติ										
การท่องเที่ยว	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓
ประเพณี		✓	✓						✓	
GOI									✓	
OTOP	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓
KBS / อบรม										
Software		✓	✓						✓	
IT Cits		✓	✓							
เทศกาล	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓
resumno/SPA/Long Stay		✓	✓						✓	
Medical Services		✓	✓						✓	

รูปภาพที่ 4: ตัวอย่างการบูรณาการยุทธศาสตร์ล้านนาและประเทศเพื่อนบ้าน

ในรูปที่ 4 ลองมาดูว่าประเด็นอะไรบ้างที่จินตนาการว่าจะมาเกาะเกี่ยวกับล้านนา ซึ่งเมื่อเข้าก็ได้มีการพูดคุยกันไปแล้ว หรืออินเดียจะมาเกาะเกี่ยวในประเด็นยุทธศาสตร์อะไรของกลุ่มล้านนาได้บ้าง อันนี้ก็อาจจะทำความเข้าใจมากขึ้น แล้วก็อาจจะถกกันต่อว่ารูปแบบที่จะมาเกาะเกี่ยวกันนี้ เช่น ในเรื่องของ software นี้จะเป็นอย่างไร ก็คือว่า จะปล่อยให้เกิดตามธรรมชาติ หรือว่าจะต้องมีรัฐบาลเข้ามาส่งเสริมแทรกแซง กระตุ้นอะไรเล็กน้อยแค่ไหน อันนี้ก็จะเป็นรูปแบบที่จะต้องคุยกันในเชิงระดับยุทธศาสตร์และระดับปฏิบัติการ

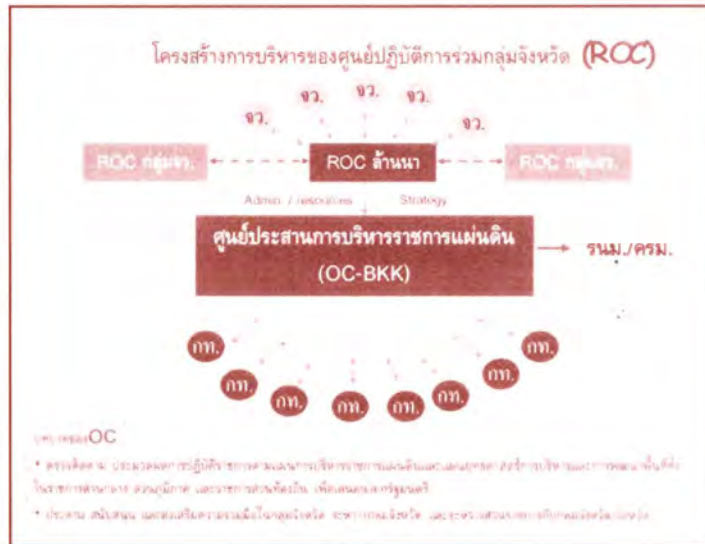
ทีนี้ก็หลังจากยุทธศาสตร์แล้วก็คือการ implementation ของยุทธศาสตร์ว่าจะทำกันยังไงในขั้นตอนต่อไปเพื่อที่จะให้บังเกิดเป็นรูปธรรม เพราะว่ายังมีการบ้านที่ต้องทำกันอีกเยอะ ข้อเสนอประการแรกก็คือว่า คงจะต้องมีคณะทำงานหรือศูนย์ปฏิบัติการร่วม (รูปภาพที่ 5 และ 6) คำว่าศูนย์ปฏิบัติการหรือคณะทำงานร่วมของเราที่ใช้ทำกันมาตั้งแต่เมื่อวาน เรายังไม่ได้ต้องการที่จะสร้างองค์กรถาวรขึ้นในขณะนี้ เท่าที่ผมจับความได้คิดว่าน่าจะประกอบกำลังกันเป็นคล้าย ๆ กับ virtual ไปก่อน ก็เหมือนกับคณะทำงาน แต่ว่าถ้าต่อไปคณะทำงานนี้พอทำงานไปสักระยะหนึ่ง 3 เดือน 6 เดือนถ้าคิดว่าจำเป็นจะต้องมีอะไรถาวรจะไปคิดรูปแบบอะไรได้ก็คงจะเสนอลงขึ้นมา

รูปภาพที่ 5 : ร่างโครงสร้างศูนย์ปฏิบัติการร่วมกลุ่มจังหวัด (Regional Operation Center : ROC)

องค์ประกอบหลัก ๆ ก็คงจะเป็นทั้งสองฝ่าย ทางกระทรวงการต่างประเทศเอง หรือทางกระทรวงมหาดไทยเอง ทั้งส่วนของกระทรวง แล้วก็ส่วนของกลุ่มพื้นที่ด้วย แล้วเราก็คงจะดึงภาคเอกชนแล้วก็หน่วยงานกลางเข้ามา ร่วมกันด้วย จะได้สร้างรูปแบบในการทำงาน แนวทางการทำงานของศูนย์ปฏิบัติการร่วมหรือคณะทำงานร่วมนี่ ก็คงจะต้องออกไปตั้งคณะทำงานย่อยเพื่อที่จะทำงานร่วมกัน ในรายละเอียดเพื่อที่จะทำงานกันในปัจจุบันนี้ ก็จะมีคนทำงานต่อไป แล้วก็แนวทางการทำงานของศูนย์ปฏิบัติการร่วมในครั้งนี้นี้ ก็จะมีการอย่างน้อยที่สุดก็ต้องเอาฐานข้อมูลของจังหวัด ประเทศมาแลกเปลี่ยนกัน เพราะว่าจุดหนึ่งที่ผมรับฟังก็คือว่า ทางท่านผู้ว่าฯ เองก็อยากจะทราบเหมือนกันว่ายุทธศาสตร์ซึ่งสำหรับคนทั่วไปอาจจะรับ แต่ว่าท่านอาจจะเปิดเผยได้บางระดับให้กับผู้ว่าราชการจังหวัดท่านได้ทราบบ้างอะไรต่างๆ เหล่านี้ หรือจะมีการแลกเปลี่ยนกันแต่ระบบจะเป็นยังไงก็คงจะต้องมีการพัฒนาตรงนี้ต่อไป ก็คือสิ่งที่เราคิดว่าคงจะต้องมีอย่างที่ท่านผู้ว่าฯ น่านได้แนะนำไปแล้ว ก็จะมีกลไกอย่างนี้ เข้ามาช่วยทำงาน แต่ที่เราพูดกัน

เมื่อวานนี้ก็ เป็น comment ที่ดี ตรงนี้มันไม่ใช่ยาวิเศษที่จะรักษาทุกโรค
ได้หมด แต่อย่างน้อยมันมีกลไกในการทำงานต่อไป อันนี้ก็ เป็นเรื่องหนึ่งที่เรา
ได้ข้อสรุปกันมาในวันนี้ครับ

รูปภาพที่ 6 : โครงสร้างการบริหารของศูนย์ปฏิบัติการร่วมกลุ่มจังหวัด

ข้อเสนอประการที่สอง ก็คือ จัดให้มีการประชุมร่วมกัน เมื่อวานนี้
แล้วก็ในวันนี้ก็ได้ยินอีกหลายครั้งท่านบอกว่า forum อย่างวันนี้เป็น forum
ที่ดี แล้วท่านก็คิดว่าอย่างน้อยน่าจะมีปีละหนึ่งครั้งหรือปีละสองครั้งก็ได้ดี แต่
ว่าอันนี้ก็ต้องไปนั่งคิดกันว่ารูปแบบจะอย่างไร ทางท่านผู้ว่าฯ ทั้ง 8 จังหวัด
จะไปประชุมกันที่เนปาล หรือว่ากาฐมาณฑุ เพราะเมื่อเข้าท่านสนใจ
อยากจะไปกันหลายท่าน หรือว่าจะไปบังคลาเทศ จะได้ไปเห็นภูมิประเทศ
แปลก ๆ ก็ดีที่เราอาจจะจัดระบบกัน แต่ว่าจะต้องมี dialogue กันอย่าง
น้อยปีละสองครั้ง แล้วก็พูดกันในเชิงยุทธศาสตร์ แล้วก็การทำงานเพิ่มมาก
ขึ้น ส่วนในระดับกระทรวงเขาก็มีเจ้าภาพร่วมกันอยู่แล้วท่านรองปลัดทั้งคู่
แล้วก็ระดับกลุ่มจังหวัดก็สามารถติดต่อกัน direct ได้โดยตรง วันนี้ท่านรอง
วิษณุศักดิ์จะกรุณาย้ำอีกสักครั้งหนึ่งว่า ท่านผู้ว่าฯ กับท่านทูตสามารถติดต่อกัน
direct ได้ บางเรื่องท่านก็อาจจะส่งสำเนาเข้ากระทรวงให้รับทราบด้วย
อันนั้นก็คือการจัดประชุมร่วมกัน

สำหรับข้อเสนอประการสุดท้าย ที่เราได้มีการพูดกันตั้งแต่เมื่อวานจนกระทั่ง ถึงวันนี้ก็คือการที่จะจัดทำหลักสูตรการฝึกอบรมร่วมกัน เช่น สถาบันการต่างประเทศ และสถาบันดำรงราชานุภาพ ก็อาจจะร่วมกันจัดให้มีหลักสูตรทำความเข้าใจกันแต่ละฝ่าย ทางท่านผู้ว่าเองก็จะารู้เรื่อง Foreign Affairs ทางด้านท่านทูตก็จะได้เห็นภาพของการบริหารภายในประเทศมากขึ้น ซึ่งตรงนี้ก็อาจจะไม่ใช่แต่เฉพาะระดับ CEO แต่อาจจะลงไปไล่ตั้งแต่ระดับล่างขึ้นมา เพื่อให้เกิดความเข้าใจในการทำงานร่วมกันในเรื่องต่างๆ ไม่ว่าจะเป็นเรื่องยุทธศาสตร์ในเรื่องวิธีการต่างประเทศ วิธีการทูตต่างๆ เหล่านั้น แล้วก็จะเลยเถิดไปถึงการแลกเปลี่ยนบุคลากรอะไรกันต่อไปในอนาคต อันนี้ก็จะเป็นข้อสรุปหลักๆ ที่ผมได้ยินมาสามประการที่ทางฝ่ายเลขาฯ ได้พยายามนัดการประชุมมาจนถึงนาทีนี้ ซึ่งในช่วงเช้าท่านรองวิษณุก็ได้ให้นโยบายกับพวกเราว่า มาประชุมกันแล้วต้องมีคำตอบ พวกเราก็ตพยายามกันอย่างเต็มที่ที่จะได้ให้คำตอบเพื่อที่จะไปทำงานกันต่อในวันนี้ ผมก็คิดว่าพวกเราได้ใช้เวลากันอย่างเต็มที่ตามสติปัญญาที่มีอยู่ ในการได้คำตอบมาในวันนี้ ก็คิดว่าน่าที่จะเข้าสู่จุดสุดท้ายของการสัมมนาพร้อมซึ่งเป็นครั้งประวัติศาสตร์ในครั้งนี้ได้ ก็ขออนุญาตกราบเรียนเชิญท่านรองวิษณุได้กล่าวให้โอวาทแล้วก็ปิดการประชุมในครั้งนี้ด้วย ขอขอบคุณครับ

หน้าว่าง

บทที่ 8

คำกล่าวปิดการประชุมเชิงปฏิบัติการ

คำกล่าวปิดการประชุมเชิงปฏิบัติการ

โดย รองนายกรัฐมนตรี (นายวิษณุ เครืองาม)

ผมนั่งฟังมาด้วยความสนุก แล้วก็ตื่นเต้น บางครั้งก็สยดสยองบ้าง แต่ก็ได้รับความรู้ ความเข้าใจ แล้วก็เกิดความคิดอะไรหลายอย่างทีเดียว สมกับที่บอกว่าเสวนากับบัณฑิตนี้มันทำให้ได้รู้อะไรต่ออะไรอย่างที่ว่าจริง ๆ ผมมานั่งนึกย้อนไปว่า ผมอยู่ใน ครม. หลายปี โดยสถานะต่าง ๆ กัน ใน ครม. ซึ่งวันนี้มี 36 คน เมื่อก่อนมี 49 คนที่นั่งในคณะรัฐมนตรีก็จัดอย่างนี้ ได้ยินว่าเป็นอย่างนี้ตั้งแต่ครั้งเจ้าคุณมโนปกรณด์ด้วยเข้าไปที่เขาให้คณะรัฐมนตรีมหาดไทยนั่งข้างซ้ายของนายก รัฐมนตรีต่างประเทศนั่งข้างขวา ซึ่งมันเหมือนกับเผชิญหน้ากันแต่ความเป็นจริงนั้น ท่านรัฐมนตรีแต่ละท่านนะเป็นเหมือนวิปซีกซ้ายกับซีกขวา เพราะฉะนั้นผมเคยสังเกตหลายครั้งว่า เมื่อท่านนายกขอความเห็นในที่ประชุม แล้วก็ไม่มีใครให้ความเห็น ท่านจะถามรัฐมนตรีมหาดไทย แล้วก็ถามรัฐมนตรีต่างประเทศแล้วก็สรุปได้ว่าเป็นความเห็นที่ประชุม เพราะว่ามีน้ำหนัก มีความสำคัญมาก เมื่อฝ่ายหนึ่งซึ่งเป็นฝ่ายถือรัฐปศาสโนบาย และอีกฝ่ายหนึ่งซึ่งเป็นฝ่ายที่ถือรัฐวิเทโคบาย ว่าอย่างไรมันก็จบได้แล้ว แล้วผมก็นึกย้อนต่อไปว่า มหาดไทยกับต่างประเทศนะเดิมอยู่ริมคลองหลอดด้วยกัน ที่จริงคลองหลอดมันมีหลายกระทรวง เขาทาบบารมีท่านไม่ไหวหนีไปหมดแล้ว พาณิชยาก็ไปแล้ว ยุติธรรมก็ไปแล้ว กลาโหมนั้นเขาไม่ถือว่าเขาอยู่ริมคลองหลอด เพราะเขาหันหน้าเข้าพระบรมมหาราชวัง แม้ทุกวันนี้จะปรับข้างปืนใหญ่แล้วก็ตาม เหลืออาคารบางส่วนของกระทรวงการต่างประเทศกับกระทรวงมหาดไทยเท่านั้นนะที่เป็นกระทรวงคลองหลอด แล้วก็เพื่อนบ้านกันด้วย

ผมก็นึกย้อนต่อไปถึงสมัยรัชกาลที่ ๕ พระมหาพิชัยมงกุฎ นี้ถ้าใครเคยเห็นใกล้ ๆ จะเห็นว่ามีเพชรฝังอยู่ที่ยอดสองเม็ด รัชกาลที่ 5 เคยรับสั่งว่า กรมตำรวจเสนาบดีมหาดไทยกับกรมเทววงศ์เสนาบดีต่าง

ประเทศเป็นเพชรประดับพระมหาพิชัยมงกุฎสองเม็ดของพระองค์
นี้สะท้อนให้เห็นถึงความสำคัญและความสัมพันธ์ของกระทรวงทั้งสอง
ผมมานึกต่อไปในฐานะที่ผมเป็นนักกฎหมาย ปีนี้ปี 2547 เมื่อ 200 ปีที่
แล้วปี 2347 พระบาทสมเด็จพระพุทธยอดฟ้าจุฬาโลกรัชกาลที่ 1 โปรด
ให้ตรวจชำระกฎหมายครั้งใหญ่ของประเทศ จะเรียกว่าเป็นการปฏิรูป
กฎหมายครั้งแรกของไทยก็ว่าได้ แล้วก็พอชำระสะสางทำเป็นกฎหมาย
เสร็จขึ้นมาฉบับหนึ่ง กลัวคนจะปลอมแปลงเอกสาร ละเมิดทรัพย์สิน
ทางปัญญา ก็ให้ประทับตราสำคัญไว้ที่หน้าปก เป็นตรา 3 ดวง คือ
ตราราชสีห์ คชสีห์ และบัวแก้ว แล้วรับสั่งให้เรียกกฎหมายนั้นว่ากฎหมาย
ตราสามดวง ซึ่งนักเรียนกฎหมายบางคนไปจับต่อเป็นกฎหมาย
ตราสามดาวบ้าง ดาว 3 ดวงบ้าง วันนี้อาจสีห์ก็มาเป็นตราประจำ
กระทรวงมหาดไทย บัวแก้วก็เป็นตราประจำกระทรวงการต่างประเทศ
อย่างที่ท่านรัฐมนตรีสุรเกียรติ์พุดเมื่อเช้า แล้วคชสีห์ก็มาเป็นตรา
ประจำสำนักนายก ก็รวมความแล้วก็คือรัฐมนตรีโกคิน รัฐมนตรี
สุรเกียรติ์ แล้วก็สำนักนายกคือ ก.พ.ร. วันนี้อาจสีห์ คชสีห์ บัวแก้วก็มา
นั่งทำงานด้วยกัน ขาดแต่เพียงน่าจะเซ็น MOU อะไรกันสักฉบับหนึ่งให้
มันเป็นที่ครึกครื้น มัดจำกันได้ แต่เป็นสัญญาตอนที่คิดว่าต่อไปหน่วยงาน
เหล่านี้จะต้องประสานและทำงานร่วมมือกันด้วยความแนบแน่นมาก
ยิ่งขึ้น ยิ่งกว่าที่เป็นมาในอดีต

ฟังมาตั้งแต่เช้าท่านรู้สึกใหม่ ผมอยากพูดเลยออกไปจากโต๊ะนี้
คือท่านที่อยู่รอบนอกนี้ว่า การที่เราให้ผู้ว่าฯ เป็นผู้ว่า CEO แล้วให้ท่าน
ทูตเป็นท่านทูต CEO นี้ ไม่ได้สบายเลย ถ้าต้องทำสิ่งที่เรียกร้องให้ทำ
หรือคาดหมายว่าจะต้องทำ หนักมาก หนักเกินกว่าคนที่สุขภาพไม่ดี
สติปัญญาลดน้อยถอยลง กำลังวังชาลดน้อยถอยลง หรือแม้แต่กระทั่ง
ความรู้ความสามารถลดน้อยถอยลง ยากที่จะทำงานเหล่านี้ให้ประสบ
ความสำเร็จได้ มันไม่เหมือนกับท่านทูตหรือท่านผู้ว่าฯ เมื่อ ๓๐ หรือ ๔๐
ปีก่อนจริงๆ ผมถึงเล่าให้ฟังเมื่อเช้าแล้วว่า ไม่ใช่เป็นเรื่องเกินความจริงเลย
ที่หลังจากที่ท่านนายกฯ ก็ดี ท่านรองสมคิดก็ดี Professor จากต่างประเทศ
ก็ดี มาอบรมผู้ว่า CEO นี้ ที่มีผู้ว่าฯ คนหนึ่งซึ่งเพิ่งวิ่งเต้นได้เป็นหมาด ๆ
นี่ มาถามผมบอกว่า สายไปไหมนี่ที่กลับไปเป็นผู้ตรวจ เพราะว่าท่าน

เกรงว่าท่านจะไม่สามารถ fulfill ท่านใช้คำนี้ สิ่งที่ท่านนายกฯ มี expectation ได้ แล้วในที่สุดก็จะเสียคนเสียประวัติในปลายมือ ผมก็ให้กำลังใจท่านไป อีกท่านหนึ่งมาพูดกับผมเมื่อเร็ว ๆ นี้ เข้าท่ากว่าท่านผู้ว่าฯ เมื่อสักครู่นี้ถอดใจเยอะ ท่านบอกว่า แหมมันหนักนักนะครับ ท่านรอง ไหนจะ responsibility ไหนจะ authority ไหนจะ duties สามดีนี่ผมนะแซกดีเลยนะครับ ก็ต้องปลอบกันไป

ที่ว่าหนัก ๆ อย่างนี้ วันนี้เราทิ้งประโยคหนึ่งไปไม่พูด แต่ท่านผู้หลักผู้ใหญ่ของกระทรวงทั้งสองท่านเอาไปคิด ท่านปลัดมหาดไทย ทั้งท่านปลัดต่างประเทศ หรือแม้กระทั่งรัฐมนตรีทั้งสองว่า การเลือกคนที่จะให้ไปเป็นผู้ว่าราชการจังหวัด และเป็นเอกอัครราชทูตต่อไปนี่ จึงมีความสำคัญมาก ที่จะต้องเลือกคนที่กล้าหาญ มีความคิดริเริ่ม มีสติปัญญา มีกำลังวังชา มีอะไรหลายอย่างที่พร้อมที่จะรับงานที่หนักอย่างที่ว่านี้ได้ แล้วนอกจากนั้นมันยังเลยไปถึงเรื่องของการที่จะต้องมีการอบรม เราไม่หวังว่าทุกคนจะทำทุกอย่างเป็น แต่เราเชื่อว่าความรู้ อาจเวียนทันกันหมด ยกแต่ชีวิตที่กระด้างอ่อนแก่ๆ ไหวนี่ จึงหนีไม่พ้นที่จะต้องขอให้ท่านเหล่านี้เข้ามารับการอบรม ท่านคงได้ยินข่าวว่าผู้ว่าฯ กว่าที่จะมาเป็น CEO อบรมกันหนักเมื่อปีที่แล้วนี้ ว่ากันทั้งเดือนเลย กรุงเทพฯ แล้ว เมืองทองก็แล้ว หัวหินก็แล้ว แล้วยังจะต้องไปต่างประเทศอีก ไป เชียงไฮ้ไปดูของจริง ไปฟูกูโอกะญี่ปุ่น ไปโออิตะ เมื่อเร็ว ๆ นี้ท่านนายกฯ ประารภกับผมว่า เป็นกันมาครบปีแล้วควรจะจัดอบรมอีกหนหนึ่งได้แล้ว แล้วก็สอด้ด้วย แล้วก็ประเมินผลกันด้วยว่าทำอะไรกันไปถึงไหน ท่านผู้ว่าราชการจังหวัดท่านอยู่ในประเทศจะระดมคนทำอย่างไรมันก็ไม่ผู้จะยาก เพราะฉะนั้นโอกาสที่ท่านจะทำตนให้คุ้นกับความคาดหวังและระบบใหม่มีโอกาสมาก แต่ในกรณีของท่านเอกอัครราชทูตนี้ยาก อย่าว่าแต่ว่าจะไปขอเชิญท่านทูตเข้ามารับการซักซ้อม อย่าเรียกว่าอบรมเลย ซักซ้อมนี่ก็ยากเพราะมันมีค่าใช้จ่ายสูงในการเดินทาง แล้วท่านก็ละทิ้งประเทศมายาก อย่างมากก็ทำได้อย่างที่ท่านรองเฉลิมพลพูดว่า ปีหนึ่งเดือนสิงหาก็กี่มาพบกันทีหนึ่ง แต่นั่นก็หนักไปในด้านของการซักซ้อม นโยบายและวิธีการทำงานของกระทรวงการต่างประเทศเอง มากกว่าที่จะมาซักซ้อมวัฒนธรรมการทำงาน หรือฝึกอบรมติวเข้ม ติวอ่อนกัน

อย่างกรณีของผู้ว่าราชการจังหวัด ตรงนี้ผมไม่อยากจะลงในรายละเอียดแต่ทิ้งประเด็นไว้คิดหนึ่ง

ก.พ.ร. กับ ก.พ. นี้ต้องไปคิดว่า คนที่กว่าจะมาถึงขั้นเป็นผู้ว่าราชการจังหวัดนี้ะ เขาอบรมกันมาเยอะเลย เข้าโรงเรียนกันมาสารพัด ผมเป็นประธาน ก.พ. ก่อนหน้านี้ก็เคยเป็นกรรมการ ก.พ. ได้รับเรื่องโอดครวญร้องเรียนจากกระทรวงการต่างประเทศตลอดว่า ข้าราชการกระทรวงการต่างประเทศไม่มีโอกาสที่จะเข้ารับการอบรมเข้าโรงเรียนหลักสูตรต่าง ๆ เพราะว่าถ้าอายุอานามขนาดนี้ seniority แคนี่เขาไม่รับ พอถึงเวลาเข้าก็ออกไปอยู่ต่างประเทศซะแล้ว แล้วทำให้พลาดโอกาสอะไรเยอะ ยิ่งถ้า ก.พ. ไปตั้งเกณฑ์ว่าจะจะเป็นนักบริหารระดับ 8 จะต้องอย่างนั้น 9 ต้องอย่างนั้น 10 ต้องอย่างนั้น กระทรวงการต่างประเทศจะต้องขอยกเว้น เรื่องนี้มาตลอด ซึ่งเราก็พยายามผ่อนคลายหรือผ่อนผัน หรือว่าจัดหลักสูตรเร่งรัดอะไรให้เป็นพิเศษ แต่ก็สังเกตได้ว่า กระทรวงการต่างประเทศไม่ได้ดีด้อยหรือลดน้อยถอยความรู้ความสามารถในส่วนนั้นเลย แล้วข้อนี้ที่ทำให้ข้อที่กระทรวงการต่างประเทศจะพูดอยู่ตลอดว่า เห็นไหมเขาไม่เห็นต้องไปอบรมอะไรกับใคร เขาก็ทำได้ แล้วจริง ๆ ก็ทำได้สินะ วันนี้ผมนั่งฟังท่านเอกอัครราชทูตหรือผู้แทนจาก 9 ประเทศรายงานในช่วงเช้าด้วยความประทับใจ แล้วก็ยิ่งกระซิบกระซาบกันอยู่ตรงหัวโต๊ะนี้ว่า แต่ละท่านมีเทคนิคในการที่จะทำให้คนเข้าใจว่า ประเทศของท่านมีอะไรน่าไป น่าดู น่าลงทุน หรือไม่น่าลงทุน ไม่น่าไป ไม่น่าดู ได้อย่างน่าประทับใจ แต่คงจะปล่อยเป็นอย่างนี้ไม่ได้หรอก ในที่สุดมันคงจะต้องทำอะไรให้มีการติด มีการชักชวน มีการอบรมอะไรกันให้มากกว่านี้

ผมได้พูดทิ้งไว้เมื่อเช้าว่า ความเป็น CEO นี้มันคงจะต้องให้เครื่องมือเครื่องมืออะไรกันไปพอสมควร ไม่งั้นเป็นไม่ได้ บางคนมาแอบบอกว่า แหมท่านมันจะไม่ใช่ CEO มันจะเป็นซี EO แล้วนะครับ เพราะว่าไม่มีอะไรเลย ผมบอกเขาก็ให้ไปแล้วไม่ใช่หรืออำนาจบังคับบัญชา ท่านบอกมันไม่ใช่ ขอคนก็ไม่ให้ ขอเงินก็ไม่ให้ ขอรถก็ไม่ให้ ขอคอมพิวเตอร์ก็ไม่ให้ มันทำอะไรไม่ได้ ตรงนี้เราก็จะพยายามจัดให้ อย่าไปคิดว่าทุกอย่างมันต้องสำเร็จในวันเดียว ในเวลาเดียว ในปีเดียว

วันนี้ได้พยายามแล้วว่าที่จะสำรวจตรวจสอบว่าทรัพยากรมันอยู่ที่ไหน
ขอให้ท่านบอกความประสงค์มาก็แล้วกันที่ท่านขาดคน ท่านขาดเงิน
เงินนี้พยายามอ้างเป็นข้อสุดท้าย เพราะว่าบางทีมันมีอย่างอื่นไป
ชดเชยหรือทดแทนกันได้ ในส่วนผมเองก็พยายามจัดอะไรให้ได้ก็
ประสานอยู่ให้แล้วในอดีต แม้กระทั่งเรื่องรถประจำตำแหน่งหรืออะไร
ถ้าขาดท่านบอกมา แต่อย่าเพิ่งคาดหวังขอมาแล้วจะต้องได้ ก็จะไม่
ค่อยๆ ดูกันไป อันนี้ก็เป็นเรื่องหนึ่งเกี่ยวกับเรื่อง software และ
hardware ทั้งหลายซึ่งต้องจัดให้

เมื่อสักครู่ผมพูดถึงเรื่องการจะเอามาเป็น CEO ทั้งทูตทั้งผู้ว่า
ต้องเลือกคนให้ดี ผมว่าวันนี้ถ้าผมไม่ได้พูดเรื่องหนึ่งก็จะกลับไปด้วยความ
รู้สึกค้างคาใจ และเป็นโอกาสดีที่ผมควรจะต้องพูดต่อหน้า
ท่านทั้งหลาย ในช่วงเวลาที่ผ่านมานี้ท่านคงได้ยินข่าวอยู่ข่าวหนึ่ง
คือข่าวที่มีการปรารภปรึกษาหารือกันใน ก.พ. ว่า ควรจะเปิดทางให้
เอกอัครราชทูตที่ดี ผู้ว่าราชการจังหวัดที่ดี เอาคนจากภายนอกเข้ามา
เป็น คำว่า "ภายนอก" นะต้อง underline เอาไว้ว่าแปลว่าอะไร มัน
แปลสองนัย นัยที่หนึ่ง ก็คือว่า เป็นข้าราชการต่างกระทรวง กับนัยที่
สอง ก็คือเป็นผู้ที่ไม่ได้เป็นข้าราชการเลย นั่นคือเป็นเอกชนเข้ามาดำรง
ตำแหน่ง ผมขอ clarify ตรงนี้ก่อน แล้วก็จะได้เข้าใจตรงกัน แล้วก็
ได้ไม่ต้องพูดกันอีก คือเรื่องนี้เป็นเรื่องที่มีข้อเสนอมาในทางวิชาการ
ก.พ. ได้ตั้ง อ.ก.พ. ชุดหนึ่งมีคุณชายปริดิยาธรเป็นประธานไปศึกษา
แล้วท่านก็กลับมาด้วยข้อเสนอที่ว่า เพื่อให้เอกอัครราชทูตและผู้ว่า
ราชการจังหวัดสามารถปฏิบัติการกิจตอบสนองทั้ง area-based และ
agenda-based บางอย่างได้ ควรจะเปิดโอกาสให้คนนอกมาเป็น ก็จะ
เห็นได้ชัดแล้วว่า เอกอัครราชทูตที่ดี ผู้ว่าราชการจังหวัดที่ดีนั้น
สมัยนี้กระทำภารกิจมากกว่าทูตหรือเจ้าเมืองสมัยก่อนทำเยอะ
เพราะฉะนั้นไม่ควรที่จะผูกมัดกันอยู่ในวงการแคบ ๆ ทูตบางประเทศ
อาจจะทำงานด้าน diplomatic นี้ผมเล่าตามที่ อ.ก.พ. เขาเสนอมา
แต่ทูตบางประเทศทำงานหนักในด้านการค้า เหมือนกับที่ผู้ว่าราชการ
จังหวัดบางจังหวัดท่านอาจจะทำงานหนักด้านการปกครอง บำบัด
ทุกข์บำรุงสุข แต่ในบางจังหวัดหนักไปในด้านความมั่นคง บางจังหวัด

เน้นเรื่องการค้าการลงทุน บางจังหวัดเน้นเรื่องสิ่งแวดล้อม บางจังหวัด
ผู้ว่าฯ ควรจะมีความรู้และความเข้าใจรวมทั้งความตั้งใจเรื่องศิลป
วัฒนธรรม เมื่อมันหลากหลายอย่างนี้โอกาสที่จะเอาคนจากกระทรวง
นั้น ๆ ขึ้นโดยตรงแล้วก็ปิดทางไว้แค่นี้ไม่ให้คนนอกเกี่ยวนี้อาจจะยาก
เราให้ทาง อ.ก.พ. ชุดคุณชายปรีดิยาธรนี้ไปดู ความลับอันหนึ่งที่ทำให้
ไปก็คือว่าลองไปคิดว่าจะทำยังไง เพราะว่าวันนี้เรายังไม่ยากที่จะ
เอาทูตหรือว่าเอาผู้ว่าราชการจังหวัดมาอยู่ที่ท่าเทียบ ยังต้องการฝาก
ไว้ที่กระทรวงเดิมมันแหละ แต่ถ้าหากว่าใจกว้างขยายให้บุคคล
ภายนอกมีโอกาส โอกาสที่จะมาพูดบอกมาให้เอาทูตหรือเอาผู้ว่า
ราชการจังหวัดมาอยู่สำนักนายกฯ มันก็หมดความจำเป็น เพราะว่าอยู่ที่
ไหนมันก็เปิดกว้างได้ แต่ถ้าอยู่ที่กระทรวงเดิมแล้วเปิดกว้างไม่ได้
กระแสเรียกร้องบอกถ้างั้นย้ายกระทรวงซะเถอะมันจะได้เปิดกว้างได้
มันจะมาก เหมือนกับถามว่าทำไมวันนี้เราให้ผู้ว่าฯ เป็นผู้ว่า CEO ความ
ลับอย่างหนึ่ง ก็คือว่า เพื่อไม่ให้ไปถึงจุดที่เรียกร้องให้มีการเลือกตั้งผู้ว่า
ราชการจังหวัดเร็วเกินไป เพราะว่าถ้าผู้ว่าฯ ในระบบเดิมซึ่งไม่ได้เป็น
CEO ทำอะไรก็ไม่ได้ สิ่งอะไรก็ไม่ได้ แต่ประชาชนมี expectation สูง
นี่ แล้วผู้ว่าฯ บอกว่าฉันไม่มีอำนาจฉันเลยทำอะไรให้ไม่ได้นี่ วันหนึ่งเขา
ก็บอกว่าถ้างั้นก็เลือกตั้งซะก็หมดเรื่อง แต่ถ้าวันนี้เราได้ลองแล้วให้ท่าน
มี R. มี A. มี D. แล้วก็ลองไปสักพักหนึ่ง แล้วถ้าสามารถทำสิ่งซึ่ง
ประชาชนคาดหวังว่าท่านควรจะทำได้ กระแสเรียกร้องให้เลือกตั้ง
ผู้ว่าราชการจังหวัดก็จะลดลง หรืออาจจะไม่มีความจำเป็นที่ต้อง
เรียกร้อง อ.ก.พ. ชุดคุณชายปรีดิยาธรก็ไปศึกษาพักหนึ่งก็กลับมาด้วย
ข้อเสนอว่า เอ้ามันเปิดให้คนภายนอกมีโอกาสเป็นได้

กรณีทูตนี่อย่าเพิ่งถึงขนาดจะต้องเป็นทูตเลยนะ เอาอาจจะ
เพียงกงสุลใหญ่ กรณีผู้ว่าฯ อาจจะเป็นรองผู้ว่าฯ ก็ต่อรองให้มีตำแหน่ง
รองลงมาหน่อย นี่พูดถึงว่าเอาคนนอก คนนอกนั้น ก.พ. make it clear
แล้วว่า “ข้างนอก” ในที่นี้หมายถึงข้าราชการต่างกระทรวงทำได้เลยถ้า
อยากจะทำ แล้วก็เคยทำได้อยู่แล้วด้วย แต่ “ข้างนอก” ในที่นี้คือมาจาก
เอกชนต้องมีเงื่อนไขเยอะนะ ก็ให้ อ.ก.พ. ชุดคุณชายฯ ไปทำเงื่อนไขมา
ท่านก็กลับมาบอกว่า เอ้ามันก็ใช้วิธีนาร่อง ถ้าผู้ว่าราชการจังหวัดนั้น

นำร่องอยู่ใน 4 จังหวัด ภูเก็ต นครนายก หนองบัวลำภู และแม่ฮ่องสอน ส่วนทูตนั้นเอา 7 แห่งอะไรบ้างไม่รู้ผมจำไม่ได้แล้ว มีทั้งทูตทั้งกงสุล แล้วก็ข้อเสนอนั้นก็ได้ระบุว่า ประกาศไปเลยเริ่ม 1 ตุลาคม 2547 แต่ตรงนี้ต้องเข้าใจ เพราะว่าพอเป็นข่าวออกมาแล้วหยุดอยู่เพียงแค่นี้ทำให้เกิดความตื่นตระหนกขึ้น เขาเข้าใจจริงนี้ทำไม่ได้หรอกครับ แต่ประกาศนะประกาศได้นะ เหตุที่ทำไม่ได้ก็เพราะเหตุว่า ไม่ได้หมายความว่าทูต 7 ประเทศ หรือแม้แต่ผู้ว่าราชการจังหวัด 4 จังหวัดนั้นจะต้องต้อไปนี้เอามาจากคนนอกคือเอกชน ก็ถ้าท่านยังไม่เกษียณกระทรวงเจ้าสังกัดยังไม่อยากจะเปลี่ยน มันจะ 4 หรือมันจะ 7 มันก็ไม่มี ความหมาย มันก็เท่ากับศูนย์ คือไม่ต้องทำอะไร แล้วก็ไม่ได้หมายความว่าบังคับว่าต้องเอาบุคคลภายนอกเข้ามา เพราะอำนาจแต่งตั้งจริง ๆ มันก็คือรัฐมนตรีหรือปลัดกระทรวงนั่นเอง ถ้าท่านพิจารณาแล้วท่านจะเอาคนในคนที่รอง คนที่จ่อคิวอยู่ ท่านก็เอา แต่ถ้าเราประกาศออกไปว่าคนนอกก็มีโอกาสก็แปลว่าถ้าเผื่อจะมองช้าเลื่องออกไปก็ให้ท่านมอง สิทธิมันก็อยู่ที่ท่าน ซึ่งเราก็ไม่คิดว่าจะมีรัฐมนตรีหรือปลัดคนไหน เริ่มต้นก็คือมองนอกกระทรวงก่อน ในที่สุดมันก็คงจะแข่งกัน หรือไม่ก็ไม่มองนอกกระทรวงเลย แต่พอที่สุดถึงที่สุดจริงแล้ว ก็ทำไม่ได้หรอกครับ มันเป็นเรื่องวาทะในการประกาศเท่านั้น เพราะว่าตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนซึ่งวันนี้ยังอยู่เนี่ย มันระบุเอาไว้ว่าผู้ว่าราชการจังหวัดเขาเรียกว่านักบริหาร 10 เอกอัครราชทูตเขาเรียกว่านักการทูต 10 แล้วคุณสมบัติมันก็มีอยู่ในกฎหมายว่า นักบริหาร 10 ให้แต่งตั้งจากนักบริหาร 9 นักการทูต 9 แล้วนักการทูต 9 ต้องตั้งจากนักการทูต 8 แล้วนักบริหาร 9 ก็ต้องตั้งจากนักบริหาร 8 แล้วก็ถามว่า CP หรือบริษัท Shell หรือบริษัทอะไรก็ตามทูต ๆ กันนี้ มันมาตรงไหน ต่อว่ามันต่อไม่ได้เลย วันนี้ถ้าจะมาก็ก็น่าได้ ถ้าอยากจะมาอยู่กระทรวงมหาดไทยก็มาได้ ก็มาเป็นนักวิชาการ 9 พอมานักวิชาการ 9 ครบ 2 ปีก็ขอเปลี่ยนมาเป็นนักบริหาร 9 พอนักบริหาร 9 ครบหนึ่งปีก็ขึ้นนักบริหาร 10 คือ ผู้ว่าราชการจังหวัด แปลว่าเข้ามาตามตรอกแล้วก็ออกตามประตูด้วย

เช่นเดียวกับทูต ทูตดูดยังจะง่ายกว่าผู้ว่าฯ เพราะว่าพระราชบัญญัติ
ระเบียบข้าราชการพลเรือนปัจจุบันนี้เขากำหนดว่า ให้มีข้าราชการต่าง
ประเทศพิเศษได้ มีอยู่ chapter หนึ่งในกฎหมาย ที่ซึ่งบอกว่า ถ้าเห็น
สมควรรัฐมนตรีต่างประเทศอาจจะเสนอบุคคลภายนอกที่เกิดมาไม่เคย
ทำราชการเลยให้มาดำรงตำแหน่งกงสุลหรือเอกอัครราชทูตก็ได้ เรียก
ว่าเป็นข้าราชการต่างประเทศพิเศษ แต่มันมีลักษณะเหมือนการเมือง
คือให้ดำรงตำแหน่งมีวาระเท่ากับรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่าง
ประเทศผู้นั้น เมื่อรัฐมนตรีตาย ลาออก พ้นจากตำแหน่ง ทูตนั้นก็กรุณา
ตาย ลาออก หรือพ้นจากตำแหน่งไปด้วย มันก็มีของมันอยู่แล้ว chapter
หนึ่งในกฎหมาย ฉะนั้นทั้งหมดที่ว่าเป็นวาทะ มันไม่ได้ทำให้เกิดความ
เป็นจริงอะไรขึ้น แต่อย่างน้อยแสดง commitment อย่างหนึ่งว่ารัฐบาลอยาก
เปิดกว้าง แล้วเราหวังว่าถ้าทำโดยวิธีนี้ psychologically ก็คือจะทำให้
ข้าราชการซึ่งมีสิทธิ์ มีโอกาสอยู่แล้วมีความตื่นตัว แต่ถ้าหากว่าประกาศ
ออกไปแล้วทำให้เกิดความตื่นตระหนก ก็เป็นเรื่องที่คงจะเพล่า ๆ แล้ว
ก็เลิกพูดได้ อันนี้ก็อยากจะชักซ้อมความเข้าใจว่ามันเป็นอย่างนั้น

อยากเรียนต่อไปว่า ข้อเสนอวันนี้ดีทีเดียว เดี่ยวพอถึง
เวลาแถลงข่าว ดร.ทศพร ท่านผู้ช่วยสุจริตคงจะช่วยแถลงว่า ถ้าผู้สื่อข่าว
เขาถามว่าวันนี้สรุปอะไรได้บ้าง ก็สรุปว่าจะมีร่วมอยู่ 3 ร่วม คือ
ศูนย์ปฏิบัติการร่วม ประชุมร่วม แล้วก็หลักสูตรร่วม ซึ่งข้อเสนอที่ท่าน
เสนอมานั้นมันก็ตรงกับความในใจของผมว่า วันนี้เรากำลังจะปฏิรูประบบ
การทำงานของกระทรวงการต่างประเทศและกระทรวงมหาดไทย
ในส่วนของความเป็น CEO วิธีอย่างนี้มันเหมือนกันกับที่รัฐบาลทำเรื่อง
ปฏิรูประบบราชการ คือเรา reform โครง organization แล้วก็มา reform
ตรง performance วิธีทำงาน แล้วก็มา reform ตรง culture ข้อเสนอ 3
ข้อนี้มันเข้าสู่ตรรกะเมื่อสักครู่เลย คือหมายความว่า เราจะทำอะไรต่อไป
ข้อแรกมันคงต้องมีเรื่องการจัดตั้งองค์กรเหมือนกับที่ตอนรัฐบาลปฏิรูป
ระบบราชการก็ตั้ง 20 กระทรวงไซ้ใหม่ ตรงนี้ก็ข้อเสนอนี้ว่า ในแง่องค์กร
นี้เราต้อง set อะไรขึ้นมาสักอย่างหนึ่ง มีผู้เสนอเมื่อเช้ายังทำทำจะเป็น
วิเทศสัมพันธ์จังหวัดอะไรอยู่นี้ ป้าย ๆ ก็ดูจะเป็นสำนักงานแล้ว พอมา
เย็นแล้วเหลือเป็นศูนย์นี้ ผมอยากฝากกระทรวงการต่างประเทศให้

เอาไปคิดว่า วันนี้ท่านมีกรมวิเทศสหการอยู่ ซึ่งตามกฎหมายระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน ท่านจะต้องยุบกรมวิเทศสหการ กระทรวงการต่างประเทศคิดว่าภารกิจมันยังจำเป็นต้องอยู่ ก็อยากจะขอต่ออายุ แต่ถ้าต่อแบบให้มีกรมวิเทศต่อไปนี่มันน่าเกลียด ในเมื่อกฎหมายแสดงเจตน์จำนงว่าต้องยุบภายในสองปี แล้วได้ทราบว่าการกระทรวงการต่างประเทศก็คิดว่าจะมีสำนักงาน ความร่วมมือระหว่างประเทศเพื่อการพัฒนา ท่านลองเอาศูนย์ปฏิบัติการร่วมชายแดนนี้ใส่เข้าไปในกรมใหม่นี้ แล้วมันจะทำให้กรมใหม่นี้มี justification ในการตั้งมากขึ้นทีเดียว เป็นสำนักงาน ซี 9 เป็นกอง ซี 8 อะไรก็ช่าง เป็นศูนย์อะไรก็ช่างเถอะนะ แต่อยู่ในกรมใหม่นี้ แล้วก็ทำงานเกี่ยวกับเรื่องประสานด้านมหาดไทยกับต่างประเทศในเรื่องของชายแดน รอบขวานทองนี้ ตัวนี้จะเป็นงานที่สำคัญ แล้วมันก็จะรับเอาสิ่งที่เมื่อสักครู่ใครต่อใครพูดเรื่องการให้ความช่วยเหลือเข้ามาอยู่ในนี้ด้วย แล้วก็ไม่ใช่แค่นั้นด้วย มันทุกอย่างที่อยู่ใน chart matrix อันนี้ กรมนี้จะต้องรับไปทำ แล้วก็ประสานกัน นี่ก็ข้อหนึ่งที่น่าคิดว่านี่เป็นเรื่องขององค์กร

วิธีทำงาน ตรงนี้ก็สำคัญ เราได้ข้อเสนอจากตรงนี้ว่า ผู้ว่าราชการจังหวัดตามแนวชายแดนต่อไปควรจะสามารถพูดจาติดต่อกับเอกอัครราชทูตในประเทศเพื่อนบ้านได้โดยตรง ผมคิดว่าดี เรื่องนี้แม้เราจะตกลงกันอย่างไรแล้วก็อย่าเพิ่งรีบร้อนทำ เดี่ยวจะผิดพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนมาตราที่ว่าด้วยการข้ามชั้นผู้บังคับบัญชาเข้า ช่วยกรุณาทำเรื่องราวงานเข้าไปในคณะรัฐมนตรี ขอ blessing จากคณะรัฐมนตรี ซึ่งเวลาจะเข้าไปนี้ ก.พ.ร. ก็จะทำให้ความเห็นเสียก่อน แล้วตรงนี้พอออกมาเป็นมติ ครม. นี่มันจะ protect ท่านผู้ว่าราชการจังหวัดได้ แล้วก็ protect ทูตได้ แต่หาอะไรเขียนให้มันรัดกุมชัดเจนเสริมความสมเหตุสมผลไปหน่อย แต่ผมเห็นด้วยอย่างยิ่งเลยทำให้สามารถติดต่อกันได้ ประสานกันได้โดยตรง ในส่วนของวิธีทำงานนั้นท่านรัฐมนตรีสุรเกียรติ์แนะนำเมื่อเช้าว่า เมื่อจังหวัดมีความเดิบบกกล้าที่จะติดต่ออะไรต่ออะไรได้ ช่วยระมัดระวังนิดนึงว่า หลายนอย่างท่านต้องปรึกษาระหว่างกระทรวงการต่างประเทศ อันนี้จำเป็น ในเวลา

ที่ผ่านมาผมได้รับการฟ้องอยู่เสมอที่ผู้ว่าราชการจังหวัดบางจังหวัดไป
เจรจาความเมืองกับต่างประเทศ หรือไปลงนามใน MOU หรือมีเจตนา
ก็ไปทำท่าเหมือนกับจะผูกมัดประเทศไทยทั้งประเทศเข้านี้โดยรู้เท่าไม่ถึง
การ เพราะว่าผู้แทนผู้นำต่างประเทศที่เขาไปเจรจา ไปเยี่ยมท่าน ผมไม่
ได้หมายถึง 8 จังหวัดนี้ แต่ว่าในสภาพการณ์ทั่วไปซึ่งผมได้ยินมาร่วม
สิบปีแล้วมันมี ตรงนี้ก็ต้องระมัดระวังเพราะว่าเรามีชั้นมีต่อนว่าอะไรเข้า
กรม. อะไรเป็นระดับรัฐมนตรี อะไรที่เป็นระดับใครก็ได้ เรื่องอย่างนี้
อย่าว่าแต่เจ้าบ้านเจ้าเมืองท่านจะผลอ ๆ ลืม ๆ เลย ในกรุงเทพฯ ส่วนกลาง
ระดับกรม ระดับกระทรวงหลายหน่วยก็ทำไปเองโดยไม่ปรึกษากระทรวง
การต่างประเทศ หรือไม่ปรึกษาคณะรัฐมนตรี แล้วพอมีเรื่องมีราวขึ้น
นี้มันกลายเป็นเหตุอันไม่พึงปรารถนาขึ้น ในส่วนของวัฒนธรรมการ
ทำงานนั้น วันนี้เราคุ้นเข้าหากันได้มากแล้ว เพราะว่ากระทรวงการ
ต่างประเทศหรือท่านทูตซึ่งเคยถือรัฐวิเทโคบาย วันนี้ท่านก็ต้องลงมาทำ
เรื่องรัฐประศาสนโนบายชะหลายเรื่องแล้ว แล้วท่านผู้ว่าราชการจังหวัดซึ่ง
เคยเป็นผู้ถือรัฐประศาสนโนบายไว้ในมือ วันนี้ท่านก็ถูกเรียกร้องแถมบังคับ
ให้ทำเรื่องรัฐวิเทโคบายแล้ว เพราะฉะนั้นมันจะมีอะไรหลายอย่างที่ผสม
ผสานกันอยู่ กลมกลืนกันอยู่ สิ่งที่เราจะช่วยท่านตรงนี้ทั้งสองกระทรวง
ก็คือว่า ท่านขาดอะไรบอกมา เป็นกฎระเบียบ เป็นอำนาจ เป็นการเงิน
การทองเป็นบุคลากร ที่เขาเรียกกันในภาษาราชการว่ามารทศพลอะไร
ทั้งหลายนี้ hardware/ software ก็ขอให้บอกมา นี่ครับวันนี้เราก็บรรลุ
เป้าหมาย แล้วผมพอใจเป็นอย่างมาก กลับไปผมก็จะกราบเรียนท่าน
นายกฯเป็นส่วนตัว แล้วช่วยทำหนังสือตามเรียนไป

ผมต้องขอบคุณท่านผู้ว่าราชการจังหวัดเชียงใหม่เป็นพิเศษที่
ท่านเป็นเจ้าของภาพที่ดีในการจัดประชุมให้เราเป็นที่ดีที่สุดทีเดียว เรียบร้อย
ท่านมาบอกผมเมื่อตอนเที่ยงว่า ท่านจัดลำไยไว้ 50 ลังที่จะให้ท่านทูต
ใช้ใหม่ ผมคงไม่ได้มั้งเฉพาะท่านทูตนี้ แต่ว่าเมื่อได้ไปแล้วท่านก็อย่าไป
แวะให้บ้านท่านที่กรุงเทพฯ เขาให้ท่านเอาไปประเทศของท่าน ช่วยเอาไป
จำหน่ายจ่ายแจกเป็น sample หน่อย ผมเคยพูดเรื่องลำไยในที่ประชุม
คณะรัฐมนตรี ผมถามว่า ลำไยนี้ภาษาอังกฤษเรียกอะไร ท่าน
บอกเรียกว่าลองแกน ผมถามว่าทำไมเรียกลองแกน ท่านบอกว่าเรียก

ตามภาษาจีน ผมถามว่าลำไยนี้มีที่ไหนในโลกบ้าง ท่านบอกมีที่
เชียงใหม่ เชียงราย ลำพูน แพร่ น่าน อะไรรอบแถวนี้ อย่างมากก็จีนอีก
สักแห่งหนึ่งซึ่งก็น้อยเต็มที เพราะจีนก็ซื้อลำไยจากเรา มาเลยนี่ก็มีบ้าง
แต่น้อยมาก ผมก็ถามว่าถ้าประเทศไทยเป็นเจ้าของธุรกิจลำไยนี้ ทำไม
ไม่เรียกว่า the lamyai ทำไมกวีซึ่งมีเฉพาะที่ New Zealand ถึงต้องเรียก
กวีตามภาษาถิ่น เราไปเรียกลองแทนตามภาษาจีน ถ้าท่านเรียกลำไย
ชะมันก็จะได้หมดเรื่องเพราะมันไม่มีที่ไหน มันไม่ต้องอาศัยศัพท์
พจนานุกรมอะไรทั้งสิ้นอยู่แล้ว เพราะฉะนั้นท่านช่วยกรุณาแบกลังนี้
กลับไปประเทศท่านแล้วบอกเขาว่า the lamyai แล้วก็ผมอยากเรียน
นิดหนึ่งเมื่อสักครู่นี้ผมแหวกสายไปชั่วโมงสองชั่วโมง ไม่ได้ไปนอน ชวนท่าน
รัฐมนตรีประจำไปดูหมีแพนดา คือไปเยี่ยมญาติชะหน่อยเมื่อกี้ที่
สวนสัตว์ เสียหายท่านทูตหลายประเทศไม่มีโอกาสไป ท่านนายกฯ ท่าน
ได้มาประชุมที่ลำพูนเมื่อสองสามอาทิตย์ที่แล้ว ท่านประกาศด้วยความ
ภาคภูมิใจในตัวเลขาฯ หกเดือนของปีนี้มีนักท่องเที่ยวมาเชียงใหม่มาก
กว่านักท่องเที่ยวที่มาเมื่อปีที่แล้วทั้งปี ท่านผู้อำนวยการสวนสัตว์
เชียงใหม่เล่าให้ผมฟังว่า วันนี้มีคนไปดูหมีแพนดาทำรายได้ให้สวนสัตว์
วันละประมาณหนึ่งแสนบาท จากเดิมเดือนละแสน แล้วรายได้ทั้งหมด
ที่ได้จากหมีแพนดาเป็นผู้มีอุปการะคุณ คุ่มแล้วก็พอกับค่าเช่า ค่าซื้อ
ค่ากรง ค่าอะไรก็ไม่รู้ละทั้งหมดที่เราต้องสูญเสียไปแล้ว คือได้มาตั้ง
30 กว่าล้านแล้วนี่

เมื่อเที่ยงที่โต๊ะกินข้าวผมได้เล่าแล้ว ท่านผู้ว่าฯหลายคนไม่ได้นั่ง
ที่โต๊ะ แล้วก็คงจะไม่มีโอกาส ก็เล่าให้ท่านอยากรู้นิดหนึ่ง คราวที่แล้วผม
มาตรวจราชการ ท่านผู้ว่าฯ เชียงใหม่พาผมไปดูเวียงกุมกาม ท่านเคย
ได้ยินไหม ถ้าใครสนใจโบราณคดีจะได้ยินคำว่า “เวียงกุมกาม” ตั้งแต่
เล็ก ๆ แต่ไม่รู้ว่ายูอยู่ที่ไหน ฟังแล้วมันชื่อพิลึกอยู่เหมือนกัน แต่ความเป็น
จริงนั้นเวียงกุมกาม ถ้าท่านนึกไม่ออกว่าเวียงกุมกามคืออะไร ท่านช่วย
นึกถึงปอมเปอีแล้วกัน ว่าปอมเปอีในอิตาลีซึ่งถูกภูเขาไฟพ่นลาวาลงมา
ทับหมด เป็นพันปีแล้วก็มาขุดพบ เวียงกุมกามมีลักษณะอย่างนั้น
slogan ก็คือเมืองใต้บาดาลใช้ไหม นครใต้พิภพหนักเข้าไปกว่าที่ผมพูด
อีก อยู่ตรงนี้ใกล้ ๆ นี้เอง ออกไปไม่ถึงสิบกิโลนี่ เมื่อสักเจ็ดแปดร้อยปีนี่

พระเจ้าเม็งรายท่านปกครองเชียงราย เรียกว่าอาณาจักรโยนก พระนางจามเทวีปกครองลำพูนเรียกว่าอาณาจักรหริภุญชัย แล้ววันหนึ่งพระเจ้าเม็งรายก็ยกทัพไปตีลำพูน เมื่อรวมกันได้ก็ตั้งชื่อว่าอาณาจักรล้านนา คำว่า "ล้านนา" ก็บังเกิดขึ้น แล้วท่านก็เลยสร้างเมืองหลวงที่กึ่งกลางก็คือเวียงกุมกามริมแม่น้ำปิงเป็นมหานครใหญ่ นั่นคือเมืองหลวง แล้ววันหนึ่งเมืองนี้ก็หายไปจากโลก พระเจ้าเม็งรายย้ายไปสร้างเมืองหลวงใหม่ชื่อว่าเชียงใหม่ ห่างกันสิบกิโล เหตุที่ต้องย้ายไปก็เพราะว่าแม่น้ำปิงเกิดมีคลื่น มีตะกอนทับถม แล้วดินก็ถล่มทับเวียงกุมกามทั้งเมือง วันนีไม่กี่ปีมานี้เองไปขุดพบด้วยโกอิซาม ปราสาทพระราชวัง เจดีย์ บ้านช่องห้องหอทุกอย่าง แม้กระทั่งกระเบื้องถ้วยชามรามไหของจีนไปติดอยู่กับฝานี้ แสดงว่าน้ำมันมา บางคนคงกำลังหุงข้าวกันอยู่นี้ จานชามปลิวกระจายไปติดอยู่ที่ฝา วันนีไปขุดพบในลักษณะอย่างนั้น ซึ่งน่าสนใจ

เมื่อสงกรานต์นี้เขาจัดมหาสงกรานต์ล้านนา 8 จังหวัดจับมือกัน คนมากันมีดฟ้ามั่วดิน ซึ่งปีต่อ ๆ ไปเขาจะจัดอีกแต่ให้หมุนเวียนไปจัดที่จังหวัดอื่น ๆ บ้าง ไม่งั้นเชียงใหม่รวบอยู่จังหวัดเดียว อันนี้ก็เล่าให้ฟัง ผมถือโอกาสโฆษณาให้กับ sponsor ของเราด้วย ขอบพระคุณทุกท่านอีกครั้งหนึ่ง ก็ขอปิดการประชุมเชิงปฏิบัติการท่านผู้ว่าราชการจังหวัดแบบบูรณาการกับท่านเอกอัครราชทูตแบบบูรณาการแต่เพียงเท่านี้

หน้าว่าง

1

โครงการวิจัยเพื่อหาแนวทางการทำงานร่วมกัน
ระหว่างเอกอัครราชทูตแบบบูรณาการในประเทศเพื่อนบ้านของไทย
กับผู้ว่าราชการจังหวัดแบบบูรณาการในกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน

หน้าว่าง

ต้นฉบับไม่มีหน้านี้

ชื่อโครงการ	โครงการวิจัยเพื่อหาแนวทางการทำงานร่วมกันระหว่างเอกอัครราชทูตแบบบูรณาการในประเทศเพื่อนบ้านของไทยกับผู้ว่าราชการจังหวัดแบบบูรณาการในกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน
ผู้รับผิดชอบ	สำนักงาน ก.พ.ร.
ระยะเวลา	4 เดือน (15 เมษายน – 14 สิงหาคม 2547)

หลักการและเหตุผล

รัฐบาลได้มีนโยบายให้มีการบริหารราชการแบบบูรณาการในจังหวัดและในต่างประเทศ โดยในจังหวัดนั้นเป็นไปตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยระบบการบริหารงานจังหวัดแบบบูรณาการ พ.ศ. 2546 และในต่างประเทศเป็นไปตามพระราชบัญญัติบริหารราชการแผ่นดิน (ฉบับที่ 5) พ.ศ. 2545

พระราชกฤษฎีกา ว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี พ.ศ. 2546 หมวด 3 ว่าด้วยเรื่องการบริหารราชการเพื่อให้เกิดผลสัมฤทธิ์ต่อภารกิจของรัฐ ได้บัญญัติรองรับการบริหารราชการแบบบูรณาการดังกล่าว โดยให้ส่วนราชการทุกแห่งมีหน้าที่สนับสนุนการปฏิบัติราชการของผู้ว่าราชการจังหวัดแบบบูรณาการหรือหัวหน้าคณะผู้แทนในต่างประเทศ เพื่อให้การบริหารราชการเป็นผลสำเร็จ โดยสามารถให้อำนาจหน้าที่ตามกฎหมายได้อย่างครบถ้วนตามความจำเป็น เช่นการมอบอำนาจ ดังกำหนดไว้ในระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการมอบอำนาจ พ.ศ. 2546

คณะรัฐมนตรีได้มีมติเมื่อวันที่ 6 พฤษภาคม 2546 เห็นชอบให้มีการบริหารงานแบบบูรณาการในสถานเอกอัครราชทูตไทยในทุกประเทศ โดยเริ่มต้นตั้งแต่วันที่ 1 ตุลาคม 2546 เป็นต้นมา รวมทั้งได้มีการจัดทำยุทธศาสตร์ในการบริหารราชการในต่างประเทศแล้วเสร็จ อีกทั้ง มติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ 17 พฤศจิกายน 2546 เห็นชอบกับยุทธศาสตร์กลุ่มจังหวัดทั้ง 19 กลุ่มจังหวัด และได้มีการลงนามในคำรับรองการปฏิบัติราชการระหว่างรองนายกรัฐมนตรีที่กำกับดูแลในพื้นที่กับรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยและผู้ว่าราชการจังหวัด แบบบูรณาการทั้ง 75 จังหวัด

สำนักงาน ก.พ.ร. ในฐานะหน่วยงานหลักในการส่งเสริมให้หน่วยงานของรัฐดำเนินการเป็นไปตามเจตนารมณ์ของการพัฒนาระบบราชการ หลักเกณฑ์และวิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี โดยความร่วมมือกับกระทรวงการต่างประเทศ กระทรวงมหาดไทยและสำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.) เห็นความจำเป็นและความสำคัญของการวิจัยเพื่อพัฒนาระบบและแนวทางการทำงานร่วมกันระหว่างผู้ว่าราชการจังหวัดแบบบูรณาการในกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน 8 จังหวัด ได้แก่ จังหวัดเชียงราย เชียงใหม่ ลำพูน ลำปาง แพร่ น่าน พะเยา และแม่ฮ่องสอนและเอกอัครราชทูตแบบบูรณาการในประเทศเพื่อนบ้านของไทย ได้แก่ ประเทศในกลุ่ม GMS และ BIMSTEC โดยเฉพาะอย่างยิ่งการเชื่อมโยงการทำงานและบูรณาการยุทธศาสตร์จังหวัดเข้ากับยุทธศาสตร์เกี่ยวกับประเทศเพื่อนบ้านของไทย โดยทบทวนสภาพปัญหา ประมวลและรวบรวมความคิดเห็นจากผู้ที่เกี่ยวข้องทุกฝ่ายเพื่อนำมาใช้ประกอบกันเป็นข้อมูลสำหรับเสนอเป็นแนวทางในการจัดรูปแบบการทำงานร่วมกันที่เหมาะสมเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพ การทำงานเป็นสำคัญ อันจะทำให้การบริหารราชการในต่างประเทศและในประเทศ สอดคล้องกับเจตนารมณ์ของพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี พ.ศ. 2546 และความต้องการของประชาชนได้อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล

วัตถุประสงค์

1. เพื่อศึกษาสภาพปัญหาในเชิงการทำงานร่วมกันระหว่างผู้ว่าราชการจังหวัดแบบบูรณาการและเอกอัครราชทูตแบบบูรณาการในปัจจุบัน โดยเน้นในเรื่องรูปแบบของการบูรณาการยุทธศาสตร์ของทั้งสองระดับ (การบริหารราชการในประเทศและต่างประเทศ)

2. เพื่อหาแนวทางและรูปแบบการทำงานร่วมกันระหว่างผู้ว่าราชการจังหวัดแบบบูรณาการและเอกอัครราชทูตแบบบูรณาการที่มีความเป็นไปได้ เหมาะสมและสอดคล้องกับสถานการณ์ในปัจจุบันและอนาคต ผ่านกระบวนการระดมความคิดเห็นจากผู้ที่เกี่ยวข้องทุกฝ่าย

3. เพื่อเสนอผลการศึกษาวิจัยในรูปแบบของ paper for discussion จากการศึกษาสภาพปัญหา และการประมวลความคิดเห็นของผู้เกี่ยวข้อง ในการประชุมเชิงปฏิบัติการพิจารณาปรับปรุงรูปแบบการทำงานร่วมกันให้มีความเหมาะสมยิ่งขึ้นและเป็นแม่แบบในเชิงบูรณาการต่อไป

ขอบเขตการดำเนินการและระเบียบวิธีวิจัย

1. ศึกษา รวบรวม และวิเคราะห์ปัญหาในเชิงการทำงานร่วมกันระหว่างผู้ว่าราชการจังหวัดแบบบูรณาการและเอกอัครราชทูตแบบบูรณาการ โดยเน้นในเรื่องรูปแบบของการบูรณาการยุทธศาสตร์ของทั้งสองระดับ (การบริหารราชการในประเทศและต่างประเทศ)

2. ศึกษาหาแนวทางในการกำหนดรูปแบบการทำงานร่วมกันระหว่างผู้ว่าราชการจังหวัดแบบบูรณาการและเอกอัครราชทูตแบบบูรณาการที่เหมาะสมและสอดคล้องกับสภาพการณ์ในปัจจุบันและอนาคต ตามกรอบนโยบาย Local Link and Global Reach โดย

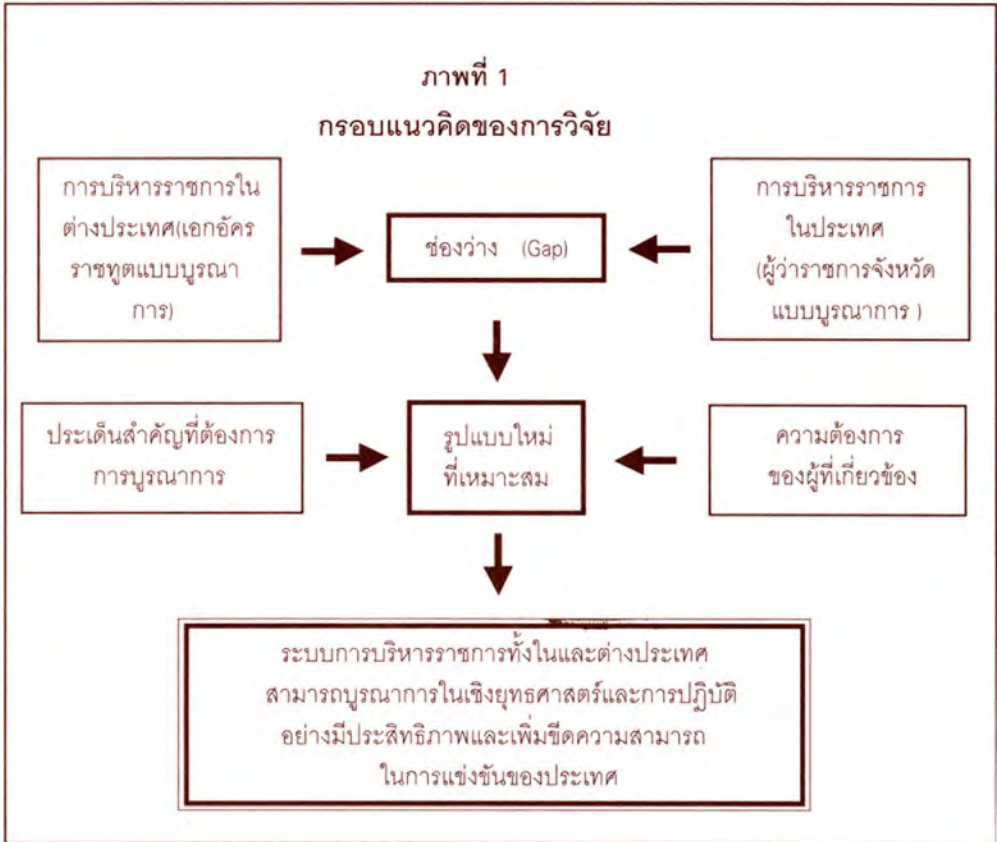
2.1. สืบค้นและทบทวนวรรณกรรม

2.2. สัมภาษณ์ผู้ว่าราชการจังหวัดและบุคคลที่เกี่ยวข้องในกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบนเกี่ยวกับประเด็นสำคัญที่ต้องการให้เกิดการบูรณาการอย่างเป็นระบบ

2.3. จัดประชุมเชิงปฏิบัติการผู้ที่เกี่ยวข้องทุกฝ่าย เพื่อทราบอุปสรรค ปัญหา ความต้องการ และแนวทางการปรับปรุงแก้ไข 1 ครั้ง

3. ทำการวิเคราะห์ผลการศึกษา และผลการประชุมเชิงปฏิบัติการของผู้ที่เกี่ยวข้องทุกฝ่าย เพื่อนำเสนอรูปแบบการทำงานร่วมกันระหว่างผู้ว่าราชการจังหวัดแบบบูรณาการและเอกอัครราชทูตแบบบูรณาการที่เหมาะสมและสอดคล้องกับสภาพการณ์ในปัจจุบันและอนาคต รวมทั้งเพื่อเป็นแนวทางดำเนินงานร่วมกันสำหรับกลุ่มจังหวัดอื่น

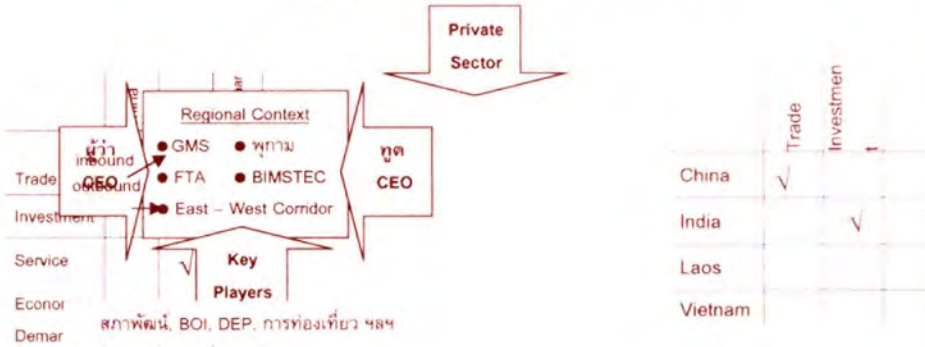
โดยมีกรอบแนวคิดของการวิจัยตามภาพที่ 1 และแนวทางการพัฒนาระบบการทำงานร่วมกัน ตามภาพที่ 2 ดังนี้

ภาพที่ 2

แนวทางการพัฒนาระบบการทำงานร่วมกันระหว่างเอกอัครราชทูตแบบบูรณาการในประเทศ
เพื่อนบ้านของไทยกับผู้ว่าราชการจังหวัดแบบบูรณาการในจังหวัดตามแนวชายแดน

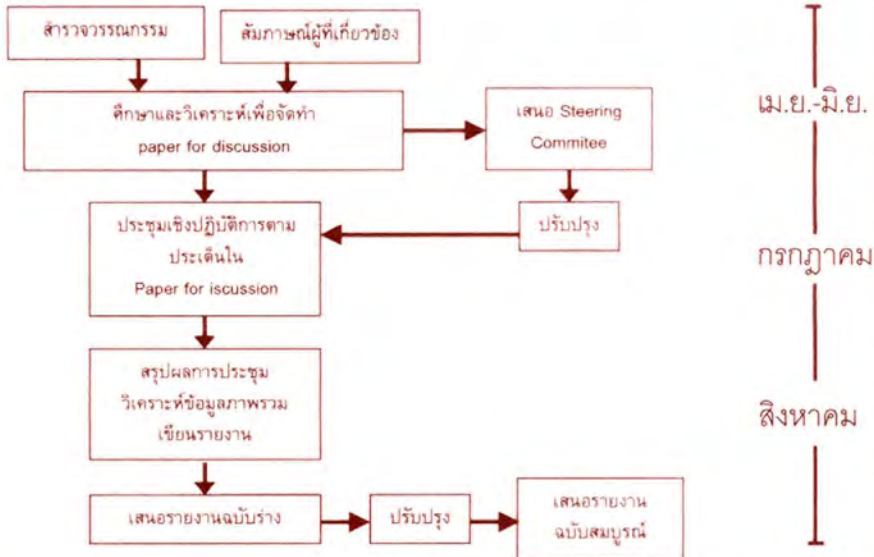
สมาคมธนาคารไทย, สภาอุตสาหกรรม, หอการค้าไทย ฯลฯ

ขั้นตอนการดำเนินงาน

แบ่งออกเป็น 3 ระยะ ดังนี้

ระยะที่ 1 : 15 เมษายน – 14 สิงหาคม 2547 มีขั้นตอนการดำเนินงานดังนี้

ระยะที่ 2 และระยะที่ 3: ปีงบประมาณ พ.ศ. 2548

ศึกษาความต้องการของต่างประเทศ โดยสัมภาษณ์ผู้บริหารระดับสูงของประเทศต่าง ๆ เอกอัครราชทูตและผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องเพื่อทบทวนสภาพปัญหา ความเป็นไปได้ และจัดประชุมเชิงปฏิบัติการร่วมกันระหว่างผู้บริหารระดับสูงของไทยและของต่างประเทศ พร้อมทั้งขยายผลการดำเนินงานไปยังกลุ่มจังหวัดอื่น

แผนการทำงาน

เดือน	แผนงาน
เมษายน 47	จัดทำแผนการปฏิบัติงานเบื้องต้น (Inception Report) โดยแสดงรายละเอียดการศึกษา แผนงานในการดำเนินการ และขั้นตอนการดำเนินงานที่สำคัญ
พฤษภาคม – มิถุนายน 47	จัดทำเอกสารประกอบการประชุมเชิงปฏิบัติการร่วมกับ ทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้อง (Paper for discussion) เพื่อเสนอประเด็นความต้องการในเชิงการบูรณาการด้านยุทธศาสตร์
กรกฎาคม 47 (17 ก.ค. 47)	จัดการประชุมเชิงปฏิบัติการร่วมกับทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้อง (กระทรวงการต่างประเทศ - กระทรวงมหาดไทย) ตามประเด็นใน Paper for discussion
สิงหาคม 47	จัดทำรายงานฉบับสมบูรณ์

ระยะเวลาดำเนินการ

โครงการ 4 เดือน เริ่มตั้งแต่ 15 เมษายน – 14 สิงหาคม 2547

ผู้รับผิดชอบโครงการ

ที่ปรึกษาโครงการ

1. นายสรจักร เกษมสุวรรณ
ผู้ช่วยรัฐมนตรีประจำกระทรวงการต่างประเทศ
2. นายสุจิต นันทมนตรี
ผู้ช่วยรัฐมนตรีประจำกระทรวงมหาดไทย
3. นายทศพร ศิริสัมพันธ์
เลขาธิการคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ (ก.พ.ร.)
4. ปลัดกระทรวงการต่างประเทศหรือผู้แทน
5. ปลัดกระทรวงมหาดไทยหรือผู้แทน

คณะนักวิจัย

1. นายอภิชัย สมบูรณ์ปกรณ์
หัวหน้าโครงการและนักวิจัยหลัก
2. นางสาววิภาดา ฤทธิโรจน์
ผู้ช่วยนักวิจัย
3. นางสาวมนวดี จันทิมา
ผู้ช่วยนักวิจัย
4. ผู้แทนสำนักงาน ก.พ.ร.
5. ผู้แทนกระทรวงมหาดไทย
6. ผู้แทนกระทรวงการต่างประเทศ
7. เจ้าหน้าที่โครงการ

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องของทุกฝ่ายได้มีส่วนร่วมในการนำเสนอความต้องการ
ความเห็นและประเด็นสำคัญในการบูรณาการยุทธศาสตร์ของทั้งสองระดับและการ
ปรับปรุงรูปแบบการทำงานร่วมกัน

2. ได้รูปแบบการทำงานร่วมกันระหว่างเอกอัครราชทูตแบบบูรณาการกับ
ผู้ว่าราชการจังหวัดแบบบูรณาการที่เหมาะสมเพื่อให้เกิดการขยายผลต่อไป

หน้าว่าง

2

กำหนดการการประชุมเชิงปฏิบัติการเพื่อพัฒนาระบบการทำงานร่วมกัน
ระหว่างเอกอัครราชทูตแบบบูรณาการในประเทศเพื่อนบ้านของไทย
กับผู้ว่าราชการจังหวัดแบบบูรณาการในกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน

หน้าว่าง

กำหนดการประชุมเชิงปฏิบัติการเพื่อพัฒนาระบบการทำงานร่วมกัน
ระหว่างเอกอัครราชทูตแบบบูรณาการในประเทศเพื่อนบ้านของไทย
กับผู้ว่าราชการจังหวัดแบบบูรณาการในกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน
ณ ห้อง Imperial Hall 1 และ 2 ชั้น 2
โรงแรมอิมพีเรียล แมปิง จังหวัดเชียงใหม่
วันเสาร์ที่ 17 กรกฎาคม 2547

ช่วงเช้า (08.00 – 12.30 น.)

- 08.00 – 08.45 น. ลงทะเบียน
- 09.00 – 09.10 น. นายทศพร ศิริสัมพันธ์ เลขาธิการ ก.พ.ร. กล่าวรายงาน
และวัตถุประสงค์ของการประชุมเชิงปฏิบัติการ
- 09.10 – 09.30 น. รองนายกรัฐมนตรี (นายวิษณุ เครืองาม) ประธาน ก.พ.ร.
กล่าวเปิดการประชุมเชิงปฏิบัติการ พร้อมมอบนโยบายการทำงาน
ร่วมกันแก่ผู้ว่าราชการจังหวัดและเอกอัครราชทูต
- 09.30 – 09.50 น. รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศ (นายสุรเกียรติ์ เสถียรไทย)
มอบนโยบายการดำเนินงานของเอกอัครราชทูตแบบบูรณาการ
- 09.50 – 10.10 น. ผู้ช่วยรัฐมนตรีประจำกระทรวงมหาดไทย (นายสุจิต นันทมนตรี)
มอบนโยบายการดำเนินงานของผู้ว่าราชการจังหวัดแบบบูรณาการ
- 10.10 – 10.30 น. พักรับประทานอาหารว่าง
- 10.30 – 10.40 น. คณะวิจัยนำเสนอรูปแบบการทำงานร่วมกันระหว่างเอกอัครราชทูต
และผู้ว่าราชการจังหวัด
- 10.40 – 11.00 น. สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัยนำเสนอเครื่องมือสนับสนุน
ระบบการทำงานร่วมกันระหว่างเอกอัครราชทูต
และผู้ว่าราชการจังหวัดแบบบูรณาการ

- 11.00 - 11.20 น. ตัวแทนผู้ว่าราชการจังหวัดกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน
นำเสนอภาพรวมยุทธศาสตร์กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน 8 จังหวัด
- 11.20 – 12.30 น. การเสนอภาพรวมยุทธศาสตร์และศักยภาพรายประเทศ
ที่ตอบสนองยุทธศาสตร์กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ในด้านการค้า
การลงทุน และการท่องเที่ยว โดยเอกอัครราชทูต ทั้ง 9 ประเทศ
- 12.30 - 13.30 น. พักรับประทานอาหารกลางวัน

ช่วงบ่าย (13.30 – 17.30 น.)

- 13.30 - 15.00 น. การแลกเปลี่ยนข้อคิดเห็นในการดำเนินงานระหว่างเอกอัครราชทูต
และผู้ว่าราชการจังหวัด
- 15.00 -15.20 น. พักรับประทานอาหารว่าง
- 15.20 – 16.30 น. แลกเปลี่ยนข้อคิดเห็นเกี่ยวกับการดำเนินงานระหว่างเอกอัครราชทูต
และผู้ว่าราชการจังหวัด (ต่อ)
- 16.30 - 16.45 น. สรุปผลและปิดการประชุม

หมายเหตุ: การแต่งกาย : ชุดผ้าไทย

การถ่ายทอดสดทางวิทยุและโทรทัศน์แห่งประเทศไทย

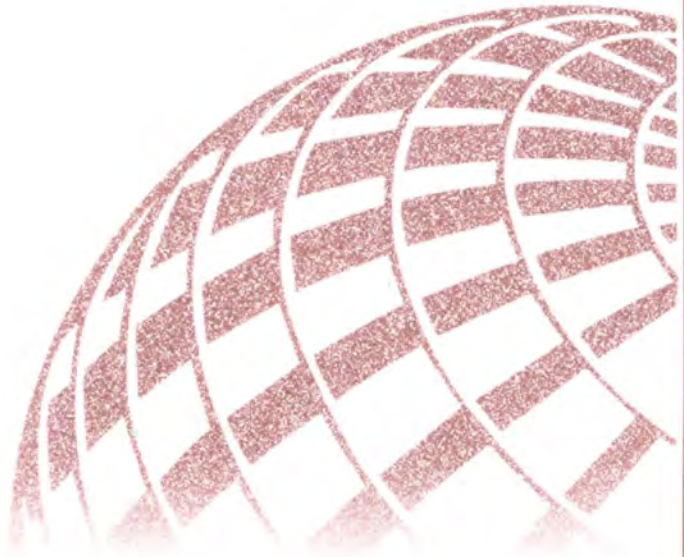
: ตั้งแต่เริ่มต้นการประชุม – 10.00 น.

การแถลงข่าว : เวลา 17.00 – 17.30 น. ณ ห้อง Imperial Hall 1

หน้าว่าง

3

รายชื่อผู้ว่าราชการจังหวัดและเอกอัครราชทูต

รายชื่อผู้ว่าราชการจังหวัดและเอกอัครราชทูต

ผู้ว่าราชการจังหวัด

1. จังหวัดเชียงราย

นายนรินทร์ พานิชกิจ (MR.NARIN PANICHKIT)

Office : ศาลากลางจังหวัดเชียงราย

Tel : 0-5371-1600 Fax : 0-5371-1123

Address : 475 ถ.ธนาลัย ต.เวียงทอง อ.เมืองเชียงราย จ.เชียงราย

Tel : 05371-1788, 0-9850-8939

E-mail : Chiangrai@moi.go.th

2. จังหวัดเชียงใหม่

นายสุวัฒน์ ตันติพัฒน์ (MR.SUWAT TANTIPAT)

Office : ศาลากลางจังหวัดเชียงใหม่ ถ. โชตนา ต. ช้างเผือก

อ. เมืองเชียงใหม่ จ.เชียงใหม่

Tel : 0-5322-1127 Fax : 0-5322-1127

Address : -

Tel : 0-5322-3899

E-mail : Governor@moi.go.th

3. จังหวัดน่าน

นายสุวัฒน์ โชคสุวัฒน์สกุล (MR.SUWAT CHOKESUWATTANASKUL)

Office : ศาลากลางจังหวัดน่าน ถนนสุริยพงษ์ ต. ในเวียง

อ. เมืองน่าน จ. น่าน

Tel : 0-5471-0001

Address : บ้านพักผู้ว่าราชการจังหวัดน่าน เลขที่ 56 ต. ในเวียง

อ. เมืองน่าน จ. น่าน 55000

Tel : 0-5471-0001, 0-1920-1990

E-mail : -

4. จังหวัดพะเยา

นายบวร รัตนประสิทธิ์ (MR.BORWORN RATANAPRASIDHI)

Office : ศาลากลางจังหวัดพะเยา ถ.พหลโยธิน

อ.เมืองพะเยา จ.พะเยา 56000

Tel : 0-5443-1211

Address : -

Tel : -

E-mail : -

5. จังหวัดแพร่

นายสมศักดิ์ บุญเปลื้อง (MR.SOMSAK BOONPLEUNG)

Office : ศาลากลางจังหวัดแพร่ ถนนไชยบูรณ์ อ. เมืองแพร่ จ. แพร่

Tel : 0-5451-1036

Address : บ้านเลขที่ 4 ถนนคุ้มเดิม ต.ในเวียง อ.เมืองแพร่ จ. แพร่

Tel : 0-5451-1001, 0-9850-8944, 0-1922-3874

E-mail : Somsak_ph@thaimail.com

6. จังหวัดแม่ฮ่องสอน

นายสุพจน์ เลาว์ณย์ศิริ (MR.SUPHOT LAWANSIRI)

Office : ศาลากลางจังหวัดแม่ฮ่องสอน ถ.ขุนลุมประพาส
ต.จองคำ อ.เมืองแม่ฮ่องสอน จ.แม่ฮ่องสอน
Tel : 0-5361-2156, 0-5361-2176

Address : 123 ถ.ขุนลุมประพาส ต.จองคำ อ.เมืองแม่ฮ่องสอน
จ.แม่ฮ่องสอน

Tel : 0-5361-2156, 0-9850-8942

E-mail : suphotlaw@hotmail.com

7. จังหวัดลำปาง

นายอมรทัต นิรัตศยกุล (MR.AMORNTHAT NIRATISAYAKUL)

Office : ศาลากลางจังหวัดลำปาง ถ.ลำปาง-เด่นชัย
อ.เมืองลำปาง จ.ลำปาง
Tel : 0-5426-5001

Address : -

Tel : -

E-mail : amornthatn@hotmail.com

8. จังหวัดลำพูน

นายธวัชชัย เสถียรนาม (MR.THAWAT SATIENNAM)

Office : ศาลากลางจังหวัดลำพูน อ.เมืองลำพูน จ.ลำพูน
Tel : 0-5351-1018

Address : บ้านพักผู้ว่าราชการจังหวัด ต.ในเมือง
อ.เมืองลำพูน จ.ลำพูน

Tel : 0-5351-1018, 0-1873-9944

E-mail : -

เอกอัครราชทูต

1. เอกอัครราชทูต ณ กรุงนิวเดลี ประเทศอินเดีย

นายจีระศักดิ์ ธเนสนันท์ (MR.CHIRASAK THANESNANT)

Office : Royal Thai Embassy 56-N, Nyaya Marg, Chanakyapuri
New Delhi- 110021

Tel. (91-11) 2611-5678, 2611-8103, 2611-8104

Fax. (91-11) 2688-3235, 2687-2029

E-mail : thaidel@mfa.go.th

Website : <http://www.thaiemb.org.in>

Address : 56-N, Nyaya Marg, Chanakyapuri New Delhi -110021

Tel. : (91-11) 2611-8102

E-mail : chirasakt@mfa.go.th

chirasakt@saranrom.or.th

2. เอกอัครราชทูต ณ กรุงธากา ประเทศบังคลาเทศ

นายพิทักษ์ พรหมบุปผา (MR.PHITHAK PHROMBUBPHA)

Office: Royal Thai Embassy House No.14, Road No.11
Baridhara, Dhaka 1212

Tel. (88-02) 881-2795-6, 881-3260 (Visa Section 881-3261)

Fax. (88-02) 885-4280

E-mail : thaidac@mfa.go.th

Address : No. NE (B) 1, Road No.71 Gulshan Model Town,
Dhaka 1212

Tel. : (880-2) 881-2794

E-mail : phithakp@mfa.go.th, phithakp@saranrom.or.th

3. เอกอัครราชทูต ณ กรุงย่างกุ้ง สหภาพพม่า

นายสุพจน์ ธีรเกาศัลย์ (MR.SUPHOT DHIRAKAOSAL)

Office : Royal Thai Embassy No.73, Manawhari street,
Dagon Township, Yangon

Tel. (951) 224647, 224550, 224507

Fax. (951) 225929

Address : 91 Pyay Road, Yangon

Tel. : (951) 221713, 221715 to 6, 2211718

E-mail : suphotd@mfa.go.th , suphotd@saranrom.or.th

4. เอกอัครราชทูต ณ กรุงปักกิ่ง ประเทศจีน

นายจุลพงษ์ โนนศรีชัย (MR.JULLAPONG NONSRICHAJ)

Office : Royal Thai Embassy No. 40,

Guang Hua Lu Beijing 100600

Tel. (86-10) 6532-1749, 6532-1848, 6532-2151

6532-5048, 6532-1903 (Consular)

Fax. (86-10) 6532-1748

E-mail : thaibej@eastnet.com.cn

Website : www.mfa.go.th/rtebej

Address : No.40, Gang Hua Lu Beijing 100600

Tel. : (86-10) 6532-2274

E-mail : jullapongn@saranrom.or.th, julapong@mfa.go.th

สรุปผลการประชุมเชิงปฏิบัติการ เพื่อพัฒนาระบบการทำงานร่วมกัน
ระหว่างเอกอัครราชทูตแบบบูรณาการในประเทศเพื่อนบ้านของไทย
กับผู้ว่าราชการจังหวัดแบบบูรณาการในกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน

5. เอกอัครราชทูต ณ กรุงเวียงจันทน์ ประเทศลาว

นายรัฐกิจ มานะทัต (MR.RATHAKIT MANATHAT)

Office : Royal Thai Embassy Route Phonekheng
Vientiane, P.O. Box 128
Tel. (856-21) 214581-3
(856-21) 223024 (Dir.) [The Regent Centre,
Route Luangprabang] (856-21) 217157
Fax. (856-21) 214580 [The Regent Centre,
Route Luangprabang (856-21) 216998
จากไทย (007 856 21)
E-mail : thaivtn@mfa.go.th

Address : Route Phonekheng Vientiane, P.O. Box 128
Tel. : (856-21) 214584, 223026

E-mail: touchaporn@mfa.go.th,
rathakitm@saranrom.or.th

6. เอกอัครราชทูต ณ กรุงฮานอย ประเทศเวียดนาม

นายกรฤต ไกรจิตติ (MR.KRIT KRAICHITTI)

Office : Royal Thai Embassy 63-65 Hoang Dieu Street,
Hanoi Tel. (84-4) 823-5092 to 93
Fax. (84-4) 823-5088, 733-1326
E-mail : thaiemhn@netnam.org.vn

Address : 23 B Le Hong Phong Street, Ba Dinh District,
Hanoi Tel. : (84 4) 843 - 1931

E-mail: kritk@saranrom.or.th, kritk@mfa.go.th

7. เอกอัครราชทูต ณ กรุงกาฐมาณฑุ ประเทศเนปาล

นางเพ็ญโฉม อินเจริญศักดิ์ (MRS.PHENCHOME INCHAROENSAK)

Office : Royal Thai Embassy 167/4 Ward No. 3, Maharajgunj-
Bansbari Road, P.O. Box. 3333, Kathmandu
Tel. (977 1) 4371410, 43711411
Fax. (977 1) 4371408, 4371409
E-mail : phenchome@mfa.go.th,
phenchomei@saranrom.or.th

8. เอกอัครราชทูต ณ กรุงโคลัมโบ ประเทศศรีลังกา

นายกาญจน์ ชีรานนท์ (MR.KARN CHIRANOND)

Office : Royal Thai Embassy 9th Floor, Greenlanka Towers,
46/46 Navam Mawatha, Colombo Mawatha, Colombo2
Tel. (94-1) 302511-2, 370037-40
Fax. (94-1) 370041
E-mail : thaiemb@sltnet.lk
Address : 10 Sir Ernest de Silva Mawatha, Colombo 7
Tel. : (9411) 257 - 4334, 237 - 0582, 237 - 2154
E-mail : karnc@mfa.go.th, karnc@saranrom.or.th

9. เอกอัครราชทูต ณ กรุงพนมเปญ ประเทศกัมพูชา

นายปิยวัชร นิยมฤกษ์ (MR.PIYAWAT NIYOMRERKS)

Office : Royal Thai Embassy No.196 Preah Norodom
Boulevard, Sangkat Tonle Bassac,
Khan Chamcar Mon, Phnom Penh
Tel. (855) 023 726 306 - 10 (Auto Line)
Fax. (66) 0-2575-0509, (855) 023 726 303
E-mail : thaipnp@mfa.go.th, thaipnp@mail.camshin.net

หน้าว่าง

4

รายชื่อผู้เข้าร่วมการประชุม

หน้าว่าง

รายชื่อผู้เข้าร่วมการประชุม

ทีมรองนายกรัฐมนตรี

1	นายวิษณุ	เครื่องาม	รองนายกรัฐมนตรี
2	นายรณภพ	บัทมะดิษ	ผู้ติดตาม รองนายกรัฐมนตรี
3	พ.ต.ท.บัณฑิต	ตุงคะเศรณี	ผู้ติดตาม รองนายกรัฐมนตรี
4	นางสาวดวงภัทร	ไพริรัตน์งกูร	ผู้ติดตาม รองนายกรัฐมนตรี

กระทรวงการต่างประเทศ

1	นายสุรเกียรติ์	เสถียรไทย	ฯพณฯ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศ
2	นายสรจักร	เกษมสุวรรณ	ผู้ช่วยรัฐมนตรีประจำกระทรวงการต่างประเทศ
3	นายประชา	คุณะเกษม	ที่ปรึกษารัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศ
4	นายชาวันย์	สวัสดิ์-ชูโต	ที่ปรึกษารัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศ
5	นายยงยุทธ	มัยลาภ	ที่ปรึกษารัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศ
6	นางลลิตา	ฤกษ์สำราญ	เลขานุการรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศ
7	นายเฉลิมพล	เอกอุรุ	รองปลัดกระทรวงการต่างประเทศ
8	นายบัณฑิต	โสทธิพลาฤทธิ์	รองปลัดกระทรวงการต่างประเทศ
9	นายอู๋ม	เมาลานนท์	รองปลัดกระทรวงการต่างประเทศ
10	นายพิศาล	มานฉวีวัฒน์	รองปลัดกระทรวงการต่างประเทศ
11	นายเฉลิมพล	ทันจิตต์	เอกอัครราชทูตประจำกระทรวง
12	นางจิตติยา	ปิ่นทอง	เอกอัครราชทูตประจำกระทรวง
13	นายอนุชา	โอสถานนท์	อธิบดีกรมการกงสุล
14	นายอภิชาติ	ชินวรโรจน์	อธิบดีกรมเอเชียตะวันออก
15	นายนาถด	เทพพิทักษ์	อธิบดีกรมเอเชียใต้ ตะวันออกกลาง และแอฟริกา
16	นางสาววิมล	คิดชอบ	อธิบดีกรมเศรษฐกิจระหว่างประเทศ
17	นายวีรพันธุ์	วัชรชาติย์	อธิบดีกรมสนธิสัญญาและกฎหมาย
18	นายปลั่งนน์	เทพรักษ์	รองอธิบดีกรมพิธีการทูต
19	พล ท.มงคล	เผ่าพงษ์คล้าย	หัวหน้านายทหารประสานภารกิจทางทหาร
กับกระทรวงฯ
20	พล ต.สืบทิศ	อักษรานุเคราะห์	นายทหารประสานภารกิจทางทหารกับกระทรวงฯ

21 นายวรเดช	วีระเวคิน	ผู้อำนวยการกองสนธิสัญญา
22 นายเชิดชู	รักตะบุตร	ผู้อำนวยการกองเขตแดน
23 นายอภิชาติ	เพชรรัตน์	ผู้อำนวยการกองการล้อมวลชน
24 นางพรพิมล	จันทร์ดี	ผู้อำนวยการกองเอเชียใต้
25 นายประสิทธิ์พร	เวทย์ประสิทธิ์	หัวหน้ากลุ่มพัฒนาระบบบริหาร
26 นายธงชัย	ชาลสวัสดิ์	เจ้าหน้าที่การทูต 8 ว.
27 นายดำรง	ไคว่ครวญ	เจ้าหน้าที่การทูต 8 ว.
28 นายกัลยาณะ	วิภาติภูมิประเทศ	ที่ปรึกษาสอท. ณ กรุงย่างกุ้ง
29 นายธวัช	สุมิตรเหมาะ	เจ้าหน้าที่การทูต 7
30 นายจักรกฤษณ์	ศรีวิลี	เจ้าหน้าที่การทูต 7
31 นายพุทธพร	อัฐกสิณ	เจ้าหน้าที่การทูต 7
32 นางมาฆวดี	สุมิตรเหมาะ	เจ้าหน้าที่การทูต 7
33 นายศักดิ์สิทธิ์	พรหมโยธี	เจ้าหน้าที่การทูต 7
34 นางสาวชไมพร	ตันติเวสส	นักพัฒนาทรัพยากรบุคคล 7ว.
35 นายเชิดชาย	ไช้ไววิทย์	เจ้าหน้าที่การทูต 6
36 นายภูบดี	ล่อเงิน	เจ้าหน้าที่การทูต 6
37 นางสาวศศิธร	ตันกุลรัตน์	เจ้าหน้าที่การทูต 6
38 นายไฉลิต	วรทรัพย์	เจ้าหน้าที่การทูต 6
39 นายพลพงษ์	วังแพน	เจ้าหน้าที่การทูต 6
40 นางนันทินี	นิยาโส	เจ้าหน้าที่การทูต 6
41 นายมนตรี	นาทนนันท์	เจ้าหน้าที่การทูต 5
42 นายภาณุทัต	ยอดแก้ว	เจ้าหน้าที่การทูต 5
43 นายอรรถพงษ์	พันธุ์รัตน์	เจ้าหน้าที่การทูต 5
44 นายสมพงษ์	กางทอง	เจ้าหน้าที่การทูต 2
45 นายวชิพน	สรสิทธิ์	เจ้าหน้าที่กลุ่มพัฒนาระบบบริหาร
46 นายรัฐพรชน	ชูดวง	เจ้าหน้าที่กลุ่มพัฒนาระบบบริหาร
47 นายสิทธิชัย	สุวรรณกรณ์	เจ้าหน้าที่กลุ่มพัฒนาระบบบริหาร
48 นายพิสิทธิ์	น้อยวิเศษ	เจ้าหน้าที่กลุ่มพัฒนาระบบบริหาร
49 นายธง	เบญจศีล	เลขานุการโท สอท. ณ เวียงจันทน์
50 นางรังษิยา	นนท์แก้ว	เจ้าหน้าที่ธุรการ 3
51 นายศักดิ์สิทธิ์	ระพาเทพ	เจ้าหน้าที่ช่างภาพ

กระทรวงมหาดไทย

1	นายสุจิต	นันทมนตรี	ผู้ช่วยรัฐมนตรีประจำกระทรวงมหาดไทย
2	นายเสริมศักดิ์	พงษ์พานิช	ปลัดกระทรวงมหาดไทย
3	นายศิระ	แสงมณี	รองปลัดกระทรวงมหาดไทย
4	นายอนุชา	โมกษะเวส	รองปลัดกระทรวงมหาดไทย
5	นายชัยฤทธิ์	ดิษฐอำนาจ	รองปลัดกระทรวงมหาดไทย
6	นายสุจิต	ปัจฉิมนันท์	อธิบดีกรมการปกครอง
7	นายชัยสิทธิ์	โหดระกิตย์	อธิบดีกรมการพัฒนาชุมชน
8	นายณัฐพล	วิเชียรเพริศ	ผอ.สำนักพัฒนาและส่งเสริมการบริหารราชการจังหวัด
9	นายอักรเดช	บุณนาค	ผู้อำนวยการกองการต่างประเทศ สป.
10	นายประวิติ	ธีระแก้ว	ผอ.สำนักนโยบายและแผน สป.มท.
11	น.ส.อรุณี	กุลณรงค์	ผู้อำนวยการกองสารนิเทศ สป.
12	นางมิศรา	สามารถ	ผอ.ส่วนยุทธศาสตร์การพัฒนารัฐบาลจังหวัด สป.มท.
13	นางปรียา	ปาลีโพธิ์	ผอ.ส่วนประสานความร่วมมือภาคีรัฐและเอกชนฯ
14	น.ส.สุตา	กาเดอว์	นักพัฒนาทรัพยากรบุคคล 8ว.
15	นายภาสกร	บุญญลักษณ์	เลขานุการปลัดกระทรวงมหาดไทย
16	นางสุกานดา	วรเชษฐบัญญัติ	เจ้าหน้าที่วิเคราะห์นโยบายและแผน 8ว
17	นายวิรัช	ประเสริฐไสว	เจ้าพนักงานปกครอง 7
18	นายรักกิจ	ศรีสรินทร์	เจ้าหน้าที่เทศสัมพันธ์ 7 ตท.
19	น.ส.รัตนา	นิจกาล	เจ้าหน้าที่วิเคราะห์นโยบายและแผน 7ว
20	นายจักรกฤษ	อ่ำลำยอง	เจ้าหน้าที่วิเคราะห์นโยบายและแผน 7ว
21	นายศรัณย์	ตรีสกุล	เจ้าหน้าที่วิเคราะห์นโยบายและแผน 7ว
22	น.ส.ดวงเดือน	จำปาเงิน	เจ้าหน้าที่วิเคราะห์นโยบายและแผน 6ว
23	นายนิคม	ชูทองคำ	เจ้าหน้าที่วิเคราะห์นโยบายและแผน 6ว
24	น.ส.วิรัชฐา	สงวนเสริมศรี	เจ้าหน้าที่เทศสัมพันธ์ 6 ตท.
25	ร.ต.สรมงคล	มงคละสิริ	เจ้าหน้าที่เทศสัมพันธ์ 6 ว ตท.
26	น.ส.บุษบา	อำพันธ์ุ์	เจ้าหน้าที่วิเคราะห์นโยบายและแผน 5
27	ศิริพล	ถาวรศักดิ์	เจ้าหน้าที่ระบบงานคอมพิวเตอร์
28	นายสมมุง	พันธุ์นิกรแพทย์	ผช.ผต.มท.กท 1

- 29 น.ส.ชมพูนุช อุ่นเสรี นักประชาสัมพันธ์ 6๗
 30 นายไอฟ้าร แสงแก้ว เจ้าหน้าที่ช่างภาพ 5
 31 นายชาติสยาม ศิริเมฆา เจ้าหน้าที่โสตฯ
 32 นายมนัส ปัญญาภาส เจ้าหน้าที่โสตฯ
 33 นายชาญวิทย์ ศุภกิจจานุสรณ์ ศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร

สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย

- 1 ศ.ดร.ปิยะวัติ บุญ-หลง ผู้อำนวยการ สกว.
 2 ดร.ขจิต จิตตเสวี ผู้อำนวยการฝ่าย 1
 3 รศ.ดร.จันทร์จรัส เรี่ยวเดชะ ผู้อำนวยการฝ่าย 2
 4 รศ.สุชาติา ชินะจิตร ผู้อำนวยการฝ่าย 3
 5 ดร.สีลาภรณ์ บัวสาย ผู้อำนวยการฝ่าย 4
 6 รศ.ดร.สุธีระ ประเสริฐสรรพ ผู้อำนวยการฝ่าย 5
 7 ดร.สินธุ์ สโรบล ผู้ประสานงานวิจัยท้องถิ่นประจำ สกว. ภาค / ชุดการท่องเที่ยว
 8 ผศ.ดร.สมคิด แก้วทิพย์ ผู้ประสานงานวิจัยท้องถิ่นเชิงบูรณาการ สกว. มหาวิทยาลัยแม่โจ้
 9 ดร.ยิ่งยง เทาประเสริฐ ศักยภาพของภูมิปัญญาพื้นบ้านด้านการดูแลรักษาสุขภาพ
 10 ผศ.ดร.อาวรณ์ โอภาสพัฒนกิจ ผู้ประสานงานวิจัยเพื่อชุมชน
 11 รศ.ดร.ไชยวัฒน์ คำชู โครงการพัฒนาระบบการบริหารราชการไทย ในต่างประเทศ
 12 อ.ศุภมิตร ปิติพัฒน์ โครงการพัฒนาระบบการบริหารราชการไทย ในต่างประเทศ
 13 ศ.ดร.เกื้อ วงศ์บุญสิน โครงการจัดทำโปรแกรมแสดงผลการเปลี่ยนแปลง ประชากร สกว.
 14 อ.อำนาจ คอวนิช ผู้จัดการเครือข่ายวิจัยและพัฒนาระบบสนับสนุน การตัดสินใจ สกว.

15	รศ.ดร.เมธี เอกะสิงห์	โครงการระบบสนับสนุนการวางแผนจัดการ ทรัพยากร
เพื่อการเกษตรและบริการ ระยะที่ 1 ภาคเหนือ
ตอนบนฯ
16	ผศ.ดร.เดชา สังขวรรณ	โครงการวิเคราะห์นโยบาย มาตรการ และองค์การที่
เกี่ยวข้องกับการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสถียรภาพ
อธิบดีกรมคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพ กระทรวงยุติธรรม
17	ดร.ชาญเชาวน์ ไชยานุกิจ	นักวิชาการยุติธรรม
18	คุณวันรพี ขาวสะอาด	โครงการวิจัยร่วมเพื่อพัฒนารอบยุทธศาสตร์
ความร่วมมือทางวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี ฯ
19	รศ.ดร.วารินทร์ วงศ์หาญเขาว์	โครงการข่าวสารทิศทางประเทศไทย สกว.
20	คุณอนุช อภาภิรม	โครงการเอเชีย - ยุโรปศึกษา สกว.
21	ผศ.ดร.ธีระ นุชเปี่ยม	โครงการสันติไมตรี : ไทย - ญี่ปุ่น สกว.
22	ผศ.ดร.ศิริพร วัชชวัลคุ	โครงการสันติไมตรี : ไทย - จีน สกว.
23	ผศ.ศิริเพชร ทฤษฎานาวดี	สำนักประสานงานชุดโครงการเกษตรอุตสาหกรรม
และอุตสาหกรรมเกษตรในภาคตะวันตก
24	รศ.ดร.ชัชวีร์ นฤทุม	เครือข่ายวิจัยและพัฒนาพืชสวน
25	รศ.ดร.จิ่งแท้ ศิริพานิช	สำนักงานวิจัยและพัฒนาชุดโครงการการใช้สมุนไพร
ในการผลิตสัตว์
26	ศ.ดร.นันทวัน บุญยะประกาศ	สถาบันการจัดการเพื่อชนบทและสังคม
27	ศ.ดร.อภิชัย พันธเสน	โครงการการพัฒนาาระบบสวัสดิการสำหรับคนจน
และคนด้อยโอกาสในสังคมไทย สกว.
28	รศ.ดร.ณรงค์ เพ็ชรประเสริฐ	ชุดโครงการนโยบายและแผนอุตสาหกรรมท่องเที่ยว
สกว.
29	ศ.ดร.ทวีป ศิริรัศมี	ผู้อำนวยการโครงการวิจัยวาระแห่งชาติ : ยางพารา
สกว.
30	คุณวราภรณ์ ขจรไชยกูล	ชุดโครงการนโยบายการเรียนการสอนภาษาต่าง
ประเทศของไทย สกว.
31	ศ.ดร.ปราณี กุลละวณิชย์	โครงการอบรมและวิจัยเชิงปฏิบัติการทาง
ประวัติศาสตร์โบราณคดีและชาติพันธุ์ สกว.
32	รศ.ศรีศักดิ์ วัลลิโภดม	

33	ดร.เทิดชาย	ช่วยบำรุง	ชุดโครงการพัฒนาและจัดการท่องเที่ยวเชิงพื้นที่
อย่างยั่งยืน สกว.
34	ดร.สุจิรา	ประยูรพิทักษ์	ผู้อำนวยการสถาบันวิจัยและพัฒนา
(ผู้แทนอธิการบดีมหาวิทยาลัยพายัพ)
35	รศ.ดร.เทิด	เทศประทีป	รองอธิการบดีฝ่ายวิชาการและวิจัย
(ผู้แทนอธิการบดีมหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง)
36	ดร.นิรันดร์	จิระสันติการ	อธิการบดี วิทยาลัยโยนง
37	ผศ.ดร.จักรกฤษณ์	สำราญใจ	รองอธิการบดีฝ่ายวางแผนและพัฒนา
(ผู้แทนอธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง)
38	คุณเบญจมาศ	ตีระมาศวณิช	เจ้าหน้าที่โครงการอาวุโส
39	คุณปัทมากร	คติธรรมนิตย์	เจ้าหน้าที่โครงการฝ่ายมนุษยศาสตร์
40	คุณอาภา	มณีรัตน์	เจ้าหน้าที่โครงการ สกว. ภาค
41	คุณพัทธิณี	พิเศษพงษา	เจ้าหน้าที่โครงการฝ่าย 1
42	คุณนรินทร์	เชาว์ทอง	เจ้าหน้าที่โครงการฝ่าย 1
43	คุณกุลภา	เสื่อแพร	ฝ่าย 1
44	คุณโอม	เอี่ยมละออ	ฝ่าย 1
45	คุณเปียวารณ	มณฑะจิตร	ที่ปรึกษาฝ่ายประชาสัมพันธ์ สกว.
46	คุณรัตนา	กิตติกร	เจ้าหน้าที่ฝ่ายประชาสัมพันธ์
47	คุณศศิธร	อบกลิ่น	เจ้าหน้าที่ฝ่ายประชาสัมพันธ์
48	นายไพสิฐ	พาณิชกุล	อาจารย์/ผู้ประสานงาน

สำนักงาน ก.พ.ร.

1	นายทศพร	ศิริสัมพันธ์	เลขาธิการ ก.พ.ร.
2	นายอาวุธ	วรรณวงศ์	รองเลขาธิการ ก.พ.ร.
3	นางสาวทัศนีย์	ดุสิตสุทธิรัตน์	ผอ. การกิจการพัฒนาระเบียบราชการส่วนภูมิภาคฯ
4	นางสุพรรณิ	ไพรัชเวทย์	ผอ. การกิจการติดตามและประเมินผลฯ
5	นางจันทร์เพ็ญ	ไขว้พันธุ์	ผอ. การกิจการเผยแพร่ฯ
6	นางสาวดารัตน์	บริพันธ์กุล	นักพัฒนาระบบราชการ 8 ว (รักษาการในตำแหน่ง
ผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้านการพัฒนาระบบราชการ)

7	นางวรรณพร สุทธปรีดา	นักพัฒนาระบบราชการ 8 ว
8	นางปรีเยกา เกสรทอง	นักพัฒนาระบบราชการ 8 ว
9	นายสมใจ สังข์เสตป์	นักพัฒนาระบบราชการ 8 ว
10	นางเยาวลักษณ์ ตั้งบุญญะศิริ	นักพัฒนาระบบราชการ 8 ว
11	นางสาวนภาง ขวัญยืน	นักพัฒนาระบบราชการ 7 ว
12	นางสาวกมลวรรณ จำนงค์สุทธิ	นักพัฒนาระบบราชการ 5
13	นางสาวปิยสุรางค์ ทิมกาญจนะ	นักพัฒนาระบบราชการ 5
14	นางสาวพรรษรัตน์ เพชรมณี	นักพัฒนาระบบราชการ 3
15	นายอภิชัย สมบูรณ์ปกรณ์	คณะวิจัย
16	นางสาววิภาดา ฤทธิโรจน์	คณะวิจัย
17	นางสาวมนวดี จันทิมา	คณะวิจัย

ข้าราชการจังหวัดเชียงราย

1	นายดิเรก ก้อนกลีบ	รองผู้ว่าราชการจังหวัดเชียงราย
2	นายนพพร ต้อนรับ	ปลัดจังหวัดเชียงราย
3	นายพนพ สัตโยภาส	พัฒนาสังคมและสวัสดิการจังหวัดเชียงราย
4	นายสุรพล นิศากรเกรียงเดช	เกษตรและสหกรณ์จังหวัดเชียงราย
5	นางศิรินาถ เข็นต์นันท์	พาณิชย์จังหวัดเชียงราย
6	นายมงคล ลิทธิหล่อ	หัวหน้าสำนักงานวัฒนธรรมจังหวัดเชียงราย
7	นายรัชฎา เอิบสุขสิริ	หัวหน้าสำนักงานจังหวัดเชียงราย
8	นายอาคม วงศ์สว่าง	พัฒนาการจังหวัดเชียงราย
9	นางกฤษนันท์ ธะวิชัย	แทนอุตสาหกรรมจังหวัดเชียงราย
10	นายชนะ เจริญพร	แทน ผอ.ศทก.จ.เชียงราย
11	นายณัฐ กิจจิไว	ปลัดอำเภอ
12	นายสุชาติ ธนะสิทธิ์สมบูรณ์	ผู้อำนวยการสำนักงานการค้าต่างประเทศ เขต 6

ข้าราชการจังหวัดลำพูน

- 1 นางจุไรรัตน์ แพรพพราย ผอ.ศูนย์การท่องเที่ยว กีฬาและนันทนาการ จังหวัดลำพูน
- 2 นางพิมพ์ ปงกองแก้ว พาณิชยจังหวัดลำพูน
- 3 นายบรรจง ไชยรังษี ประธานสภาอุตสาหกรรมจังหวัดลำพูน
- 4 นายไพรัชต์ สุนทรรัตน์ หัวหน้าสำนักงานจังหวัดลำพูน
- 5 น.ส.ศศิธร อินทกุล พัฒนาการจังหวัดลำพูน
- 6 นายสุรเดช ประเสริฐศรี เจ้าหน้าที่วิเคราะห์ 8ว สนจ.ลำพูน
- 7 นายจักรพันธ์ ทองอ่ำ เลขาธิการผู้ว่าราชการจังหวัดลำพูน
- 8 นางจันทร์สุดา รุ่งเรืองดี เจ้าหน้าที่วิเคราะห์ 6ว สนง.เกษตรและสหกรณ์

ข้าราชการจังหวัดเชียงใหม่

- 1 นายปริญญา ปานทอง รองผู้ว่าราชการจังหวัดเชียงใหม่
- 2 นายขวัญชัย วงศ์นิติกร รองผู้ว่าราชการจังหวัดเชียงใหม่
- 3 นายกฤษดาภรณ์ เสียมภักดี ปลัดจังหวัดเชียงใหม่
- 4 นายอุดม มณีขัติย์ พัฒนาการจังหวัดเชียงใหม่
- 5 นายนาคร มุกระ แรงงานจังหวัดเชียงใหม่
- 6 นางวิภาดา ตริสสัย พาณิชยจังหวัดเชียงใหม่
- 7 นายวันชัย พิพัฒน์สมุทร อุตสาหกรรมจังหวัดเชียงใหม่
- 8 นางปิยนารถ สุกุมลจันทร์ หัวหน้าสำนักงานประกันภัยจังหวัด
- 9 นางสาวสุรีย์ จิรัฐติกาลกุล ผอ.สำนักงานการค้าต่างประเทศ (เชียงใหม่)
- 10 นายยุทธพงศ์ จิระประภาพงศ์ ประธานสภาอุตสาหกรรมจังหวัดเชียงใหม่
- 11 นายจุมพล ชูติมา ประธานหอการค้าจังหวัดเชียงใหม่
- 12 นายวันชัย รัชฎาภาส ผู้อำนวยการศูนย์ส่งเสริมอุตสาหกรรม
- 13 นางสาวจิราภรณ์ ตุลยานนท์ ผู้อำนวยการส่งเสริมการส่งออก
ภาคเหนือ (เชียงใหม่)
- 14 นายธนากร อัจฉิตรไพศาล หัวหน้ากลุ่มงานยุทธศาสตร์ฯ
- 15 นายไพบุลย์ เจริญทรัพย์ ประชากรจังหวัดเชียงใหม่
- 16 นายอาคม สุวรรณกันธา หัวหน้าฝ่ายประชาสัมพันธ์ หอการค้าเชียงใหม่
- 17 นายเฉลิมพร รั้งคะวิภา ศูนย์ส่งเสริมอุตสาหกรรมการค้า

18	คุณมาลีย์	ลองพันธุ์สกุล	กลุ่มงานยุทธศาสตร์ฯ
19	นายสมศักดิ์	อ่อนล้น	สำนักงานจังหวัดเชียงใหม่
20	คุณดาริพร	ชาติแสนดี	สำนักงานจังหวัดเชียงใหม่
21	นายชาติวี	ปันติ	สำนักงานจังหวัดเชียงใหม่
22	นางจิต	ศรีसार	สำนักงานจังหวัดเชียงใหม่
23	นายชูชาติ	ผูกชุนาม	สำนักงานจังหวัดเชียงใหม่
24	นายทองพูล	ธนูศิลป์	หัวหน้าศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศ
25	นางสาวดวงดาว	ภูเสื่อ	สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดเชียงใหม่
26	นายวิระญู	วงศ์อรัญ	หัวหน้าโทรคมนาคมจังหวัดเชียงใหม่
27	นางอ่อนศรี	ศรีอัมพร	เจ้าหน้าที่บริหารงานทั่วไป 7
28	นายกฤษณะ	พินิจ	สำนักงานจังหวัดเชียงใหม่

ข้าราชการจังหวัดแพร่

1	นายพิษณุ	สวัสดิ์	รองผู้ว่าราชการจังหวัดแพร่
2	นายอุทัย	สารธรรม	หัวหน้าสำนักงานจังหวัดแพร่(แทน)
3	นางสาวนันทนา	โนมรวงศ์	พัฒนาการจังหวัดแพร่ (แทน)
4	นายจรัญ	อุทธิยา	เจ้าหน้าที่บริหารงานการคลัง 7
5	นายประสาท	พรเจริญผลจันทร์	เกษตรและสหกรณ์จังหวัดแพร่
6	นายสุพจน์	แสงชัย	พาณิชย์จังหวัดแพร่
7	นายสุขสวัสดิ์	บำรุงวงศ์	อุตสาหกรรมจังหวัดแพร่
8	นายประวิทย์	กาญจนะ	นักวิชาการวัฒนธรรม 7 ว
9	นายอุ๋นใจ	ลวดลาย	ผู้อำนวยการศูนย์การท่องเที่ยวฯ
10	คุณศรีสกุล	แสนเสมอ	สภาอุตสาหกรรมจังหวัดแพร่
11	คุณงานลักษณ์	โชติธนานันท์	สภาอุตสาหกรรมจังหวัดแพร่
12	นายชัยรัตน์	ฤติวรสุภ	ประชาคมจังหวัดแพร่

ข้าราชการจังหวัดน่าน

- 1 นายไชยยุทธ เปื้องเวทย์ เกษตรและสหกรณ์จังหวัดน่าน
- 2 นายบพิตร เกตุวราภรณ์ พัฒนาการจังหวัดน่าน
- 3 นายนิพนธ์ รักษ์แดง อุตสาหกรรมจังหวัดน่าน
- 4 น.ส.อภิรดี พงษ์ปรีชา รกท.หัวหน้าสำนักงานจังหวัดน่าน
- 5 นายภานุมาตย์ สุดชูเกียรติ หัวหน้าโครงการชลประทานน่าน
- 6 นายหวล ตริสสัย พาณิชยจังหวัดน่าน
- 7 นายธาดา เสถียรฤกษ์ ประธานหอการค้าจังหวัดน่าน
- 8 นายสถาพร ศรีพลพรรค เกษตรและสหกรณ์จังหวัดน่าน (แทน)
- 9 นายวุฒิชัย โลหะโชติ ศูนย์ประสานงานประชาคม
- 10 นายสิทธิชัย เทพภูมิ เลขาธิการผู้ว่าราชการจังหวัดน่าน

ข้าราชการจังหวัดแม่ฮ่องสอน

- 1 นายสุพจน์ สมานมิตร หัวหน้าสำนักงานจังหวัดแม่ฮ่องสอน
- 2 นางสาวจุไรรัตน์ ศรีตระกูล พาณิชยจังหวัดแม่ฮ่องสอน (แทน)
- 3 ม.ล.ราชันย์ อรุณวงศ์ อุตสาหกรรมจังหวัดแม่ฮ่องสอน
- 4 นายดุริยางค์ โสภา ผอ.ศูนย์การท่องเที่ยว กีฬา และนันทนาการ
- 5 นายรุ่งธรรม นันต๊ะจันทร์ เกษตรและสหกรณ์จังหวัดแม่ฮ่องสอน(แทน)
- 6 นายสมชาย สิทธิสันติกุล ประธานหอการค้าจังหวัดแม่ฮ่องสอน
- 7 นายพูลศักดิ์ สุนทรพานิชกิจ กรรมการที่ปรึกษาหอการค้าจังหวัดแม่ฮ่องสอน
- 8 นายกิจพงษ์ โกลรัตน์ กลุ่มพัฒนาฯ
- 9 คุณครุต ชมภูวิท สำนักงานจังหวัดเชียงใหม่

ข้าราชการจังหวัดลำปาง

- 1 นายอธิคม สุพรรณพงศ์ รองผู้ว่าราชการจังหวัดลำปาง
- 2 นายเกษม แซ่ม้อย ปลัดจังหวัดลำปาง
- 3 นางชุลีวันทน สายสิงห์ทอง หัวหน้าสำนักงานจังหวัดลำปาง
- 4 นายประสงค์ นิลบรรจง ผอ.ศูนย์พัฒนาอุตสาหกรรมเครื่องเคลือบดินเผา

5	นายวิรัชรักษ์	วิทยาลัยลักษณะ	พาณิชย์จังหวัดลำปาง
6	นายมานิตย์	ทองศรีพงศ์	อุตสาหกรรมจังหวัดลำปาง
7	นายอนุศิษฐ์	ภูวเศรษฐ์	ประธานหอการค้าจังหวัดลำปาง
8	นางชนูลี	อินดาวงศ์	พัฒนาการจังหวัดลำปาง
9	นายสมชาย	ติไชย	เลขานุการผู้ว่าราชการจังหวัดลำปาง

ข้าราชการจังหวัดพะเยา

1	นางสาวเรืองวรรณ	บัวนุช	รองผู้ว่าราชการจังหวัดพะเยา
2	ร.ต.ต.อิศเรศฤทธิ์	นิลวงศ์	ปลัดจังหวัดพะเยา
3	ศ.ดร.ปราศรัย	สิพะพรหม	ผู้บังคับการตำรวจภูธรจังหวัดพะเยา (แทน)
4	นายมนตรี	ปานกล้า	พาณิชย์จังหวัดพะเยา
5	นายณรงค์	หล่อใจ	อุตสาหกรรมจังหวัดพะเยา
6	นางกาญจนา	กุลดิลก	พัฒนาการจังหวัดพะเยา
7	นายผดุง	วงศ์ทองคำ	หัวหน้าสำนักงานจังหวัดพะเยา
8	นายทักษิณ	อัศววิชัย	หัวหน้ากลุ่มยุทธศาสตร์การพัฒนাজังหวัดพะเยา
9	นายวรการ	ปัญณะวิชัย	เจ้าหน้าที่วิเคราะห์ 7๖ สำนักงานจังหวัดพะเยา
10	นายศรัณยู	รัตนศักดิ์	เลขานุการ
11	นายวรญาณ	บุญณราช	เจ้าหน้าที่ประจำจังหวัดพะเยา
12	คุณสังการ	วงคพ	เจ้าหน้าที่ประจำจังหวัดพะเยา

รัฐวิสาหกิจ/เอกชน

การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย

- 1 นายเฉลิมศักดิ์ สุรนันท์ ผู้อำนวยการสำนักงานภาคเหนือ
- 2 คุณภัทรอนงค์ ณ เชียงใหม่ ผู้ช่วยผู้อำนวยการสำนักงาน ททท.ภาคเหนือเขต 2

การทำเรือแห่งประเทศไทย

- 1 นายพิเชฐ มั่นคง รองผอ.สนง.ท่าเรือภูมิภาค

บริษัทการบินไทย จำกัด (มหาชน)

- 1 นางสาวประกายดาว ทอวัฒนกุล ผู้จัดการ สนง.สาขาประจำประเทศไทยภาคเหนือ
ตอนบน

บริษัทท่าอากาศยานไทย จำกัด (มหาชน)

- 1 นายสมัย เมฆพัฒน์ ผู้อำนวยการ 7 งบก.

การนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย

- 1 นางสาวฮาภรณ์ ธิบัติ เศรษฐกร 6

ข้าราชการส่วนกลาง

สภาอุตสาหกรรม

- 1 นายปรีชา โกวิทยา ผู้แทน ส.อ.ท.
- 2 นายสมปอง ผลเชิญจิต ประธานสภาอุตสาหกรรมจังหวัดลำปาง
- 3 นายมงคลชัย ดวงแสงทอง ประธานสภาอุตสาหกรรมจังหวัดเชียงราย

หอการค้าไทย

- 1 นายนิยม ไวยรัชพานิช ประธานกรรมการ การค้าชายแดน
- 2 นายสุคินทร์ วงศ์ษา นายกสมาคม NOHMEX

สำนักนายกรัฐมนตรี

- 1 นายจาดูร อภิชาติบุตร ผู้ตรวจราชการสำนักนายกรัฐมนตรี
- 2 น.ส.วรพรรณ เลิศไกร เจ้าหน้าที่วิเคราะห์ 7ว
- 3 น.ส.จริยา แสงงาม เจ้าหน้าที่วิเคราะห์ 6ว

สำนักงบประมาณ

- 9 นายบุญเลิศ เลิศเมธากุล ผอ.สำนักฯ มั่นคง 1
- 10 นางอมรรัตน์ ลิ้มไทย ผอ.ส่วนฯ ภูมิภาค 1
- 11 นางวีรวรรณ ลีอสุทธิวิบูลย์ ผอ.ส่วนฯ กระทรวงการต่างประเทศ
- 12 นางสาวนิรมล พานิชพงษ์พันธุ์ เจ้าหน้าที่วิเคราะห์งบประมาณ 7ว

สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจ

และสังคมแห่งชาติ

- 1 นายสุรพันธุ์ จุ่นพิจารณ์ ผู้อำนวยการ

กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา

- 1 นายภิรมย์ สิมะเสถียร รองปลัดกระทรวง

กระทรวงเกษตรและสหกรณ์

- 1 นายอภิชาติ พงษ์ศรีหดุลชัย หัวหน้าผู้ตรวจราชการ
2 นายวิโรจน์ แสงมารดา นักวิชาการส่งเสริมการเกษตร 8ว

สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร

- 1 นายอุรัชต์ วิศรุตวณิช เจ้าหน้าที่วิเคราะห์ 8

กรมการขนส่งทางน้ำและพาณิชยนาวี

- 1 นาวาตรี บวร บรรเท็ง ผู้อำนวยการสำนักงาน

กระทรวงพาณิชย์

- 1 นายวิฑูร ตูลยานนท์ ผู้ตรวจราชการกระทรวง
2 นายสารุภณ์ โหม่งสูงเนิน นักวิชาการพาณิชย์ 7ว

กรมการค้าภายใน

- 1 นายมนัส สร้อยพลอย ผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้านมาตรการทางการค้า

กรมการค้าต่างประเทศ

- 1 นายกฤษฎา ธนะคุ้มชีพ นักวิชาการพาณิชย์ 9ชช.

กรมส่งเสริมการส่งออก

- 1 นางกัลยา เรืองพงษ์ นักวิชาการเผยแพร่

กระทรวงอุตสาหกรรม

- 1 นางสุปียา ลิมปภัทตน์วัตร์ เจ้าหน้าที่วิเคราะห์ 7ว

สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม

- 1 นายอานนท์ เศรษฐกรียงไกร จนท.วิเคราะห์นโยบายฯ 8ว

สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน (BOI)

- 1 ดร.อรรชกา บริมเบิล ผู้ช่วยเลขาธิการ
- 2 นางศิริพร นุรักษ์ ผอ.ศูนย์เศรษฐกิจการลงทุนภาคเหนือ

สสว. (SMES)

- 1 คุณวิมลกานต์ โกสุมาศ ผู้อำนวยการสำนักส่งเสริมกิจกรรมต่างประเทศ
- 2 คุณวิภาวี บุญส่งประเสริฐ สำนักส่งเสริมกิจกรรมต่างประเทศ

การไฟฟ้าส่วนภูมิภาค

- 1 นางอ้อยอุมา ชัยนัตน์นคร ผู้อำนวยการกองปฏิบัติการการตลาด

สถาบันพระปกเกล้า

- 1 รศ.ดร.นิยม รัฐอมฤต รองเลขาธิการสถาบันพระปกเกล้า

ผู้สื่อข่าว

1 นางสาวนันธิดา พวงทอง	นักข่าวหนังสือพิมพ์คมชัดลึก
2 นางสาวปารณีย์ จันทร์กุล	นักข่าวหนังสือพิมพ์ข่าวสด
3 นางสาวกมลวรรณ ลิ้มทองกุล	นักข่าวหนังสือพิมพ์ผู้จัดการ
4 นางสาววรรธน์ ตานิกูจิ	นักข่าวหนังสือพิมพ์มติชน
5 นายวัชรินทร์ ยอดคำเหลือง	นักข่าว ITV
6 คุณธราทิพย์ กาญจนภา	นักพัฒนาระบบราชการ สำนักงาน ก.พ.ร.
7 คุณสมพร สมผดุง	นักพัฒนาระบบราชการ สำนักงาน ก.พ.ร.
8 คุณลัดดาวัลย์ กรีนวู้ด	บริษัทโอทีวี
9 คุณศิริแซ เมธาวัฒนานันท์	บริษัทโอทีวี
10 คุณขวัญฤกษ์ เม็งตระกูล	บริษัทโอทีวี
11 คุณพิษณุ แป้นวงศ์	สื่อมวลชนอ.ส.ม.ท.
12 คุณพีรพัฒน์ เกื้อวงศ์	สื่อมวลชนหนังสือพิมพ์เดลินิวส์
13 คุณหทัยกาญจน์ ตริสุวรรณ	สื่อมวลชนหนังสือพิมพ์มติชน
14 คุณหัสยา ชาติมนตรี	สื่อมวลชนหนังสือพิมพ์เนชั่น
15 คุณจตุพล สันตกิต	สื่อมวลชนหนังสือพิมพ์กรุงเทพธุรกิจรายวัน
16 คุณวสุ ศรียาภัย	สื่อมวลชนหนังสือพิมพ์กรุงเทพธุรกิจรายสัปดาห์
17 คุณอุมาพร ไทยดี	สื่อมวลชนGG News
18 คุณเบญจมาศ เกกينة	สื่อมวลชนหนังสือพิมพ์บ้านเมือง
19 คุณวรรณภา แก้วทชาติ	สื่อมวลชนหนังสือพิมพ์แนวหน้า
20 คุณปราโมทย์ อิติวศ์ฤทธิ	สื่อมวลชนสำนักข่าว กรมประชาสัมพันธ์
21 นางสาวกิ่งอ้อ เล่าฮอง	ผู้สื่อข่าวหนังสือพิมพ์กรุงเทพธุรกิจ
22 นางสาวอัชฌาย์ก ชาติมนตรี	ผู้สื่อข่าวหนังสือพิมพ์บางกอกโพสต์
23 นางสาวสุภาวรัตน์ ยอดศิริวิชัยกุล	ผู้สื่อข่าวหนังสือพิมพ์เดลินิวส์
24 นายพิเชษฐ ชูรักษ์	ผู้สื่อข่าวหนังสือพิมพ์โพสต์ทูเดย์
25 นายอนันต์ แพน้อย	ผู้สื่อข่าวหนังสือพิมพ์เดอะเนชั่น
26 นายยุทธธรรม วันดำ	ผู้สื่อข่าวหนังสือพิมพ์เดอะเนชั่น
27 นางจรุณี บัวเที่ยง	ผู้สื่อข่าวโทรทัศน์ ช่อง 11

28 นายสุวัฒน์ คำหม่อม	ผู้สื่อข่าวโทรทัศน์ ช่อง 11
29 นางทิพย์สุนันธ์ แสนจิตร์	หัวหน้าฝ่ายรายการ ช่อง 11
30 นางชีเพง ทองม่อ	หัวหน้าฝ่ายรายการ ช่อง 11
31 นางสาวเดือน อินตะ	เจ้าหน้าที่กระจายเสียง สวท.เชียงใหม่
32 นางนิภาพร บริสุทธิ	ผู้ประกาศ สวท.เชียงใหม่
33 นายเรวัต เขาวัวทิพ	ช่างเทคนิค สวท.เชียงใหม่
34 นายปรเมศร มโนวงศ์	ช่างเทคนิค สวท.เชียงใหม่
35 นายชูโชค ทองตะล่อง	ประชาสัมพันธ์จังหวัด
36 นางนันทนา อินหลี	ผู้จัดรายการ สทท.เชียงใหม่
37 นายสีดา อรพา	ช่างเทคนิค สทท.เชียงใหม่
38 นายอาษา นินตาเครือ	ช่างเทคนิค สทท.เชียงใหม่
39 นางอิตตจินดา หงษ์พงษ์	นักประชาสัมพันธ์ 7ว
40 นางทศพร บุญจันทร์	นักประชาสัมพันธ์ 8
41 นายไกรลาส ปสุวัฒน์กุล	ผู้สื่อข่าวหนังสือพิมพ์เชียงใหม่นิวส์
42 นายศุภชัย กัลปสันติ	นักประชาสัมพันธ์
43 นายประสิทธิ์ ศรีสมศักดิ์	ผู้ประกาศ 5
44 นายเอกรัตน์ บาแลว	ผู้สื่อข่าว
45 คุณกัญญารัตน์ อินตระกุล	ผู้สื่อข่าว 7ว
46 คุณสุธิดา สุวรรณกันธา	ผู้สื่อข่าว
47 คุณวสันต์ มีจินดา	เจ้าหน้าที่สารสนเทศ
48 คุณขวัญดาว จิตรพนา	หนังสือพิมพ์กรุงเทพธุรกิจ
49 คุณอัจฉกรณ์ ชวดดี	นักประชาสัมพันธ์
50 นายชัยฤทธิ์ ยิมปพารมณ	ผู้สื่อข่าว สำนักข่าว INN
51 นายสุทธิรักษ์ ปิยรงค์	ผู้สื่อข่าวหนังสือพิมพ์ผู้จัดการ
52 นายมนตรี ตระกูลสมบัติ	ผู้สื่อข่าว T.V.9
53 นายมานพ วรรณวงศ์	ฝ่ายภาพ-ข่าวหนังสือพิมพ์ไทยรัฐ
54 คุณนภาพร ขัติยะ	ผู้สื่อข่าวหนังสือพิมพ์ฐานเศรษฐกิจ
55 คุณจินตนา พันธุ์พิง	ผู้อำนวยการสำนักประชาสัมพันธ์ เขต 3
56 คุณลัดดาวัลย์ เหล่าชัย	ประชาสัมพันธ์ เขต 3

สรุปผลการประชุมเชิงปฏิบัติการ เพื่อพัฒนาระบบการทำงานร่วมกัน
ระหว่างเอกอัครราชทูตแบบบูรณาการในประเทศเพื่อนบ้านของไทย
กับผู้ว่าราชการจังหวัดแบบบูรณาการในกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน

57	คุณจรัส พรหมช่วย	T.V.9
58	คุณพวกเพียร พรรณิลดาลย์	T.V.9
59	คุณชัชวาล วังรียอง	ผู้สื่อข่าว T.V.5
60	คุณสุชาคร บุญปลุก	ผู้ช่วยช่างภาพ T.V.5
61	คุณดวงเดือน จตุตะมัง	ผู้สื่อข่าวหนังสือพิมพ์สยามรัฐ, แปซิฟิก
62	นายมารุต แสงวรรณ	ผู้สื่อข่าวเคเบิลทีวี
63	คุณกิ่งอ้อ เสาธง	ผู้สื่อข่าวกรุงเทพธุรกิจ
64	คุณอัจฉรา อัครฌายกชาติ	ผู้สื่อข่าวหนังสือพิมพ์บางกอกโพสต์
65	คุณสุภารัตน์ ยอดศรีสกุล	ผู้สื่อข่าวหนังสือพิมพ์เดลินิวส์
66	คุณชนวรรณ ชุมแสง	ผู้สื่อข่าวสวท.เชียงใหม่
67	คุณจินตนา ทิวมี	ผู้สื่อข่าวหนังสือพิมพ์มติชน
68	นายศรันย์ วัฒนไพบูลย์	ผู้สื่อข่าว อ.ส.ม.ท.เชียงใหม่
69	คุณกรรณิกา เพชรแก้ว	ผู้สื่อข่าวหนังสือพิมพ์ประชาชาติธุรกิจ
70	คุณภาณุเมศ ต้นรักษา	ผู้สื่อข่าวหนังสือพิมพ์ไทยโพสต์
71	นางชนิษฐา ศรีรัตน์	ผอ.สทท.เชียงใหม่
72	นายมนชัย เตระกา	ผู้สื่อข่าวเชียงใหม่
73	นายชัยพันธ์ ขัติยะ	ผู้สื่อข่าวหนังสือพิมพ์ไทยรัฐ

หน้าว่าง

5

เอกสารประกอบการประชุม

กระทรวงการต่างประเทศ

สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย
The Thailand Research Fund

ก.พ.ร.

สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการ

กระทรวงมหาดไทย

การประชุมเชิงปฏิบัติการเพื่อพัฒนาระบบการทำงานร่วมกันระหว่าง
เอกอัครราชทูตแบบบูรณาการในกลุ่มประเทศเพื่อนบ้านของไทย
กับผู้ว่าราชการจังหวัดแบบบูรณาการในกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอน
บน

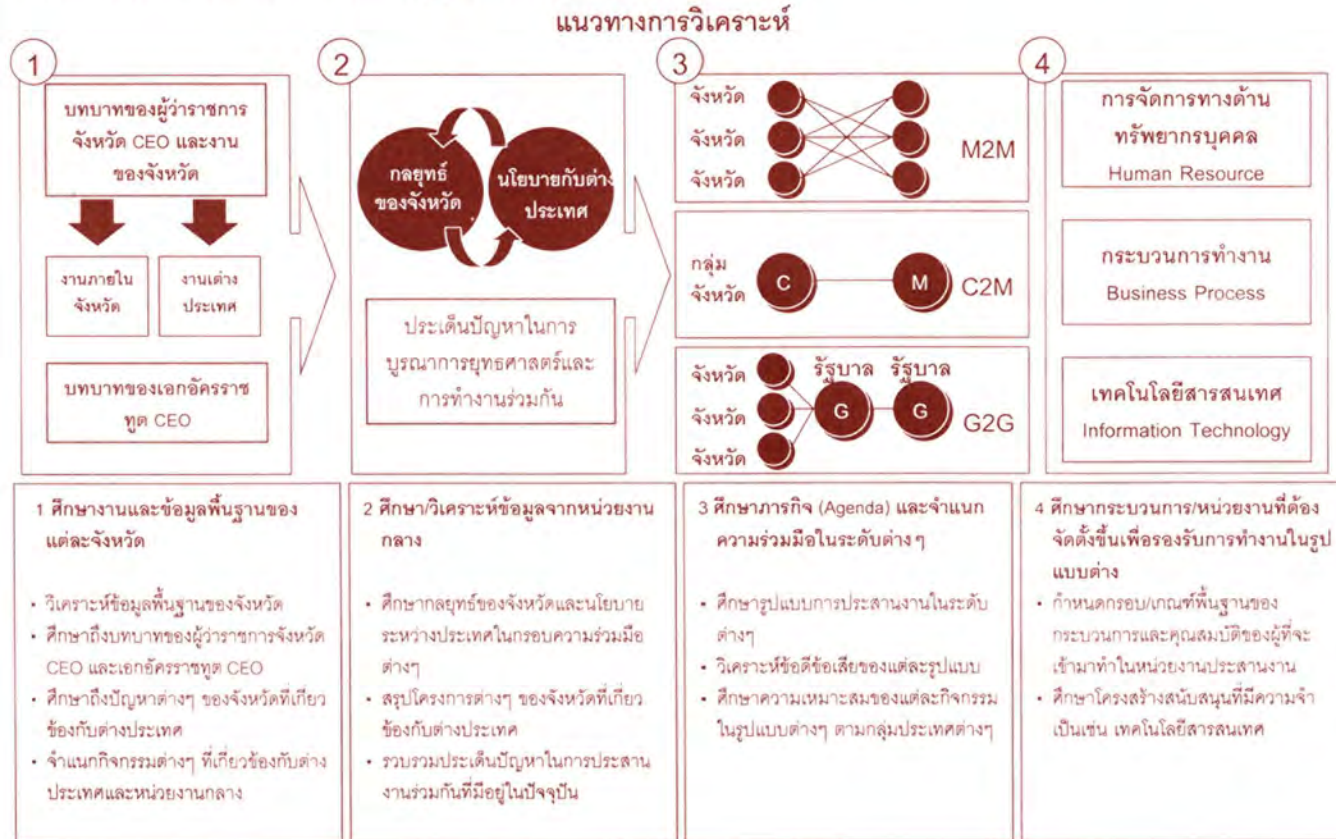
วันเสาร์ที่ 17 กรกฎาคม 2547

ณ โรงแรมอิมพีเรียลแม่ปิง จังหวัดเชียงใหม่

สรุปผลการประชุมเชิงปฏิบัติการ เพื่อพัฒนาระบบการทำงานร่วมกัน
ระหว่างเอกอัครราชทูตแบบบูรณาการในประเทศเพื่อนบ้านของไทย
กับผู้ว่าราชการจังหวัดแบบบูรณาการในกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน

CEO

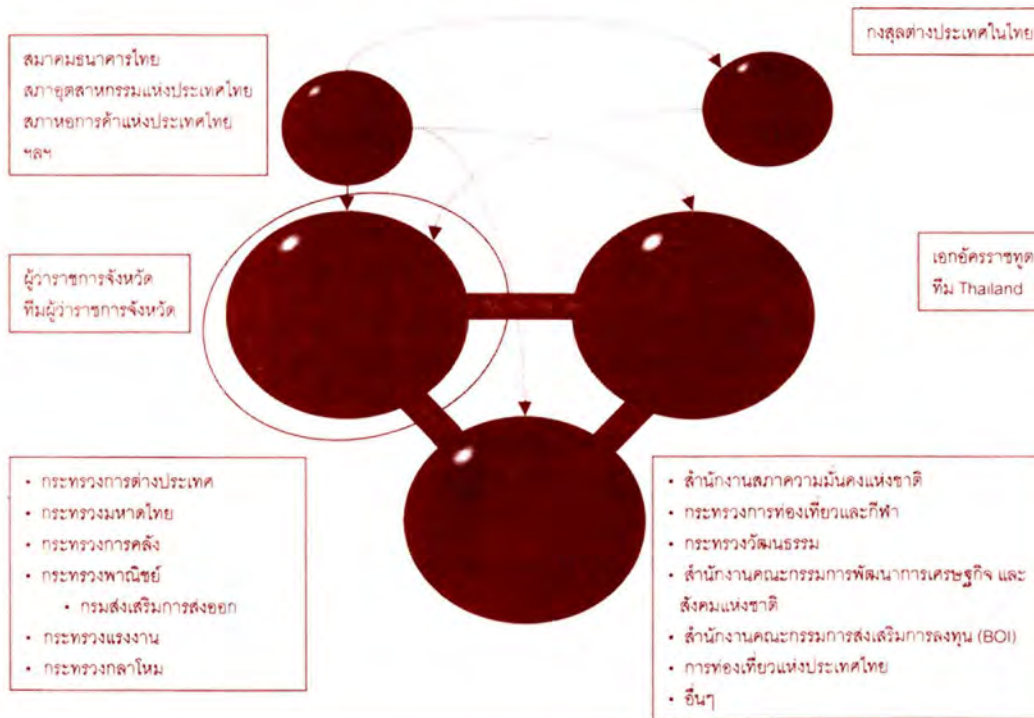
แนวทางการวิเคราะห์เพื่อหาแนวทางการทำงานร่วมกันระหว่างเอกอัครราชทูต CEO ในกลุ่มประเทศเพื่อนบ้านของไทยกับผู้ว่าราชการจังหวัด CEO

การดำเนินงานในแต่ละภารกิจ (Agenda) หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ควรจัดหาแนวทางการทำงานร่วมกันโดยศึกษาจากยุทธศาสตร์หรือเป้าหมายของหน่วยงานต่าง ๆ

การเชื่อมโยงเป้าหมายกับยุทธศาสตร์ระหว่างหน่วยงานต่างๆ

สรุปผลการประชุมเชิงปฏิบัติการ เรื่องพัฒนาระบบการทำงานร่วมกันระหว่างองค์กรราชการกับภาคธุรกิจในประเทศไทย
กับผู้อำนวยการจังหวัดแบบบูรณาการในกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน

แนวทางการเตรียมงานเพื่อประสานงานร่วมกัน

- ① การจัดทำยุทธศาสตร์กลุ่มจังหวัด/จังหวัดที่เกี่ยวข้องกับต่างประเทศควรมีการเชื่อมโยงกับนโยบายระหว่างประเทศ
 - แผนยุทธศาสตร์เฉพาะที่มุ่งตรงในแต่ละประเทศเพื่อให้ภาพรวมความต้องการจากจังหวัดต่างๆ ให้กับเอกอัครราชทูต
 - ยุทธศาสตร์ที่ได้กำหนดไว้แล้ว อาจจะมีการปรับรายละเอียดของโครงการให้สอดคล้องกับนโยบายระหว่างประเทศ
 - แนวทางในการจัดทำยุทธศาสตร์ในอนาคตที่ควรจะมีการเตรียมการวางแผนร่วมกัน
- ② สร้างระบบกระบวนการทำงานร่วมกันทั้งที่เป็นทางการและไม่เป็นทางการ
 - ระบบที่ไม่เป็นทางการนั้นความสำเร็จอาจจะขึ้นอยู่กับตัวบุคคล
 - ระบบที่เป็นทางการในปัจจุบันนั้นมีกระบวนการและขั้นตอนจำนวนมากส่งผลให้เกิดความล่าช้า ไม่คล่องตัว
 - ระบบที่ควรที่จะสร้างให้เกิดขึ้นอาจเป็นการผสมผสานระบบที่เป็นทางการและไม่เป็นทางการมาใช้ โดยไม่ยึดติดกับตัวบุคคล

รูปแบบกระบวนการเชื่อมโยงการทำงานระหว่างผู้ว่า CEO และทูต CEO
แบ่งออกเป็น 3 รูปแบบคือ 1) M2M: Many to Many 2) C2M: Cluster to Many
และ 3) G2G: Government to Government

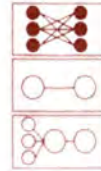
		อำนาจการต่อ รอง	ขอบเขตของ Agenda	ระยะเวลาในการ ดำเนินการ	คำอธิบาย
M2M		 น้อย อยู่ในขอบเขตที่ จำกัด	 น้อย อยู่ในขอบเขตที่ จำกัด	 รวดเร็ว กระบวนการในการ ประสานงานน้อย	รูปแบบเหมาะสำหรับ Agenda ที่จังหวัดดำเนินการได้เองโดยขอ ความร่วมมือกับทูต CEO ในการ ประสานงานต่างๆ โดยตรง
C2M		 ปานกลาง อยู่ในขอบเขตที่ จำกัด	 ปานกลาง อยู่ในขอบเขตที่ จำกัด	 รวดเร็ว กระบวนการในการ ประสานงานน้อย	รูปแบบเหมาะสำหรับ Agenda ที่ มีการเชื่อมโยงกันในกลุ่มจังหวัด แต่ไม่เหมาะที่จังหวัดใดจังหวัด หนึ่งจะดำเนินการเอง
G2G		 มาก	 มาก	 ขั้นตอนกระบวนการ ในการประสานงาน มาก	รูปแบบเหมาะสำหรับ Agenda ที่มีความสำคัญในระดับประเทศ ซึ่งหน่วยงานกลางควรมีบทบาท ในการช่วยดำเนินการ

สรุปผลการประชุมเชิงปฏิบัติการ เพื่อพัฒนากระบวนการทำงานร่วมกัน
ระหว่างเอกอัครราชทูตแบบบูรณาการในประเทศไทยเพื่อนบ้านของไทย
กับผู้ว่าราชการจังหวัดแบบบูรณาการในกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน

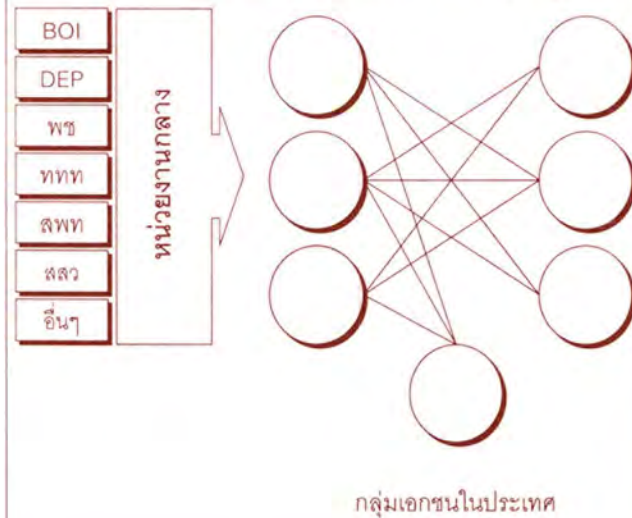

ผู้ว่าราชการจังหวัด CEO สามารถประสานงานโดยตรงกับเอกอัครราชทูตในแต่ละประเทศในการประสานขอความร่วมมือในด้านต่าง ๆ ทั้งนี้ความร่วมมืออาจอยู่ในกรอบที่จำกัด

M2M: Many to Many

ผู้ว่าราชการจังหวัด CEO เอกอัครราชทูต CEO

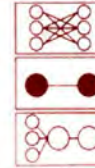

- เหมาะสำหรับภารกิจ (Agenda) ที่จังหวัดดำเนินการได้เองโดยขอความร่วมมือกับทูต CEO ในการประสานงานต่างๆ โดยตรง
- ผู้ว่าราชการจังหวัด CEO ต้องเข้าใจบทบาทการทำงานในกลุ่มจังหวัด/ จังหวัด ซึ่งมีความสำคัญกับระบบความเชื่อมโยง
- เหมาะสำหรับสินค้าของจังหวัดใดจังหวัดหนึ่งเฉพาะ เช่น อุตสาหกรรมเซรามิก ในจังหวัดลำปาง หรือ ผลิตภัณฑ์ชาในจังหวัดเชียงราย และหัตถกรรมในจังหวัดเชียงใหม่

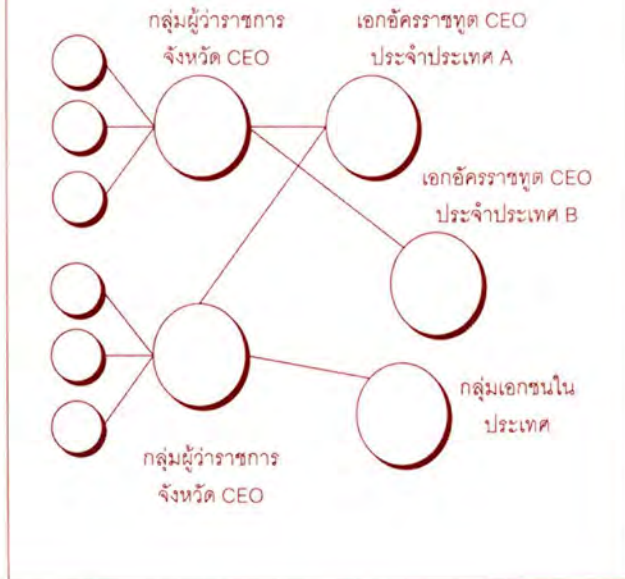
CEO

สรุปผลการประชุมเชิงปฏิบัติการ เพื่อพัฒนากระบวนการทำงานร่วมกันระหว่างเอกอัครราชทูตแบบบูรณาการในประเทศเพื่อนบ้านของไทย กับผู้ว่าราชการจังหวัดแบบบูรณาการในกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน

รูปแบบ C2M เหมาะสำหรับการเชื่อมโยงกันระหว่าง กลุ่มผู้ว่าราชการจังหวัด CEO กับ เอกอัครราชทูต CEO ในการประสานขอความร่วมมือในด้านต่างๆ โดยตรงระหว่างตัวแทนกลุ่มจังหวัดกับทูต CEO

C2M: Cluster to Many

- เหมาะสำหรับ Agenda ที่มีการเชื่อมโยงกันในกลุ่มจังหวัด แต่ไม่เหมาะที่จังหวัดใดจังหวัดหนึ่งจะดำเนินการเอง
- ต้องใช้เวลาในการเปลี่ยนแนวความคิดจากเดิม คือการบริหารเฉพาะภายในจังหวัดไปสู่การบริหารงานแบบกลุ่มจังหวัด
- เหมาะสำหรับสินค้าที่กลุ่มจังหวัดพิจารณาแล้วมีศักยภาพร่วมกันในกลุ่มจังหวัดภาคเหนือ เช่น ลำไย หัตถอุตสาหกรรม หรือ การร่วมมือด้านท่องเที่ยวเป็นกลุ่มจังหวัด
- ควรมีศูนย์ปฏิบัติการร่วมซึ่งมีตัวแทนจากจังหวัด กระทรวงการต่างประเทศ และหน่วยงานอื่นๆ เพื่อประสานงานร่วมกันภายใต้การดำเนินการของกลุ่มจังหวัด

สรุปการประชุมเชิงปฏิบัติการ เพื่อพัฒนาระบบการทำงานร่วมกันระหว่างเอกอัครราชทูตแบบบูรณาการในประเทศเพื่อนบ้านของไทย กับผู้ว่าราชการจังหวัดแบบบูรณาการในกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน

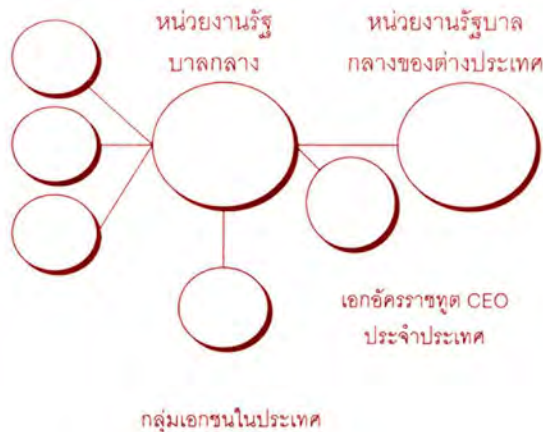
CEO

รูปแบบนี้เหมาะสำหรับการเชื่อมโยงความร่วมมือในแต่ละภารกิจที่มีความสำคัญต่าง
กัน ทั้งนี้อำนาจจะขึ้นอยู่กับหน่วยงานส่วนกลาง จากนั้นจะถูกมอบอำนาจให้กับส่วน
ภูมิภาคเพื่อดำเนินการตามกรอบนโยบายระหว่างประเทศที่มีการตกลงกัน

G2G: Government to Government

ผู้ว่าราชการจังหวัด CEO

- เหมาะสำหรับ ภารกิจที่มีความสำคัญในระดับประเทศ หรือมีความละเอียดอ่อน ต่อความสัมพันธ์ระหว่างประเทศซึ่งหน่วยงานกลางควรมีบทบาทหลักในการช่วยดำเนินการ
- เหมาะสำหรับสินค้าที่มีอยู่ทั่วประเทศ ไม่ได้เป็นสินค้าที่มีเฉพาะจังหวัดใดจังหวัดหนึ่ง เช่น สินค้าอุตสาหกรรม สินค้าเกษตร (ข้าว มันสำปะหลัง ยางพารา ผัก ผลไม้ โดยเฉพาะผลผลิตที่มีการเพาะปลูกทั่วประเทศ ฯลฯ)
- หลังจากมีการเจรจาต่อรองระหว่างหน่วยงานกลางของรัฐบาลในด้านต่างๆ จะมีการมอบแนวทางและนโยบายให้กับผู้ว่าราชการจังหวัด CEO และเอกอัครราชทูต CEO ในแต่ละกลุ่มเพื่อดำเนินการตามนโยบายต่อไป

รูปแบบการให้ความร่วมมือ หน่วยงานต่าง ๆ มีหน้าที่และความรับผิดชอบที่แตกต่างกันไป

หน้าที่ของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในแต่ละรูปแบบของการให้ความร่วมมือ

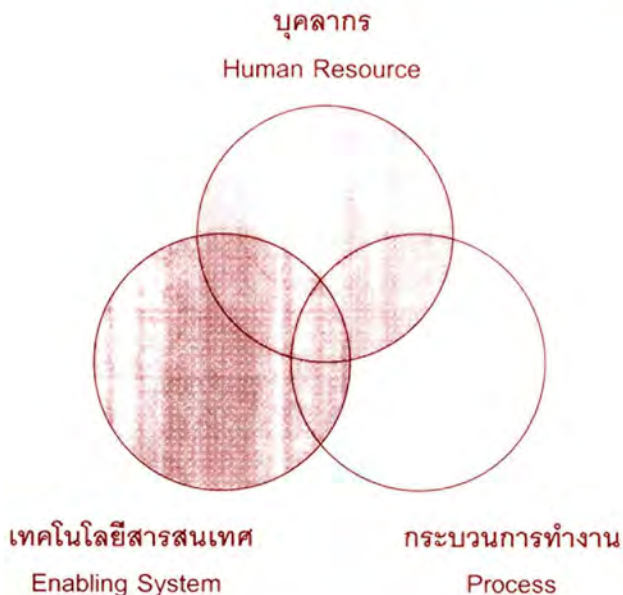
	รูปแบบ	หน่วยงานกลาง	เอกชน	บทบาทผู้ว่า CEO	บทบาท ทูต CEO
M2N		รับทราบ	ประสานงานร่วม	พิจารณาดำเนินการ	พิจารณาดำเนินการ
C2N		รับทราบ	ประสานงานร่วม	ประสานงานร่วมพิจารณา และตัวแทนดำเนินการ	พิจารณาดำเนินการ
G2G		พิจารณาให้กรอบในการดำเนินการ	ประสานงานร่วม	รับทราบนำไปดำเนินการตามกรอบนโยบาย	รับทราบนำไปดำเนินการตามกรอบนโยบาย

สรุปบทการประชุมเชิงปฏิบัติการ เพื่อพัฒนาระบบการทำงานร่วมกันระหว่างองค์กรราชวิทยาลัยการสาธารณสุขสิรินธรราชวิทยาลัยกับภาคีที่เกี่ยวข้อง
 กับผู้ว่าราชการจังหวัดแบบบูรณาการ นักวิจัยร่วมคิดวิเคราะห์ข้อเสนอแนะ

การเชื่อมโยงการทำงานระหว่างผู้ว่าราชการจังหวัด CEO และทูต CEO จะต้องสร้างส่วนงานเพื่อรองรับการทำงานโดยคำนึง 1) กระบวนการทำงาน 2) การพัฒนาบุคลากรเพื่อรองรับการทำงานและ 3) เทคโนโลยีสารสนเทศในการทำงานร่วมกัน

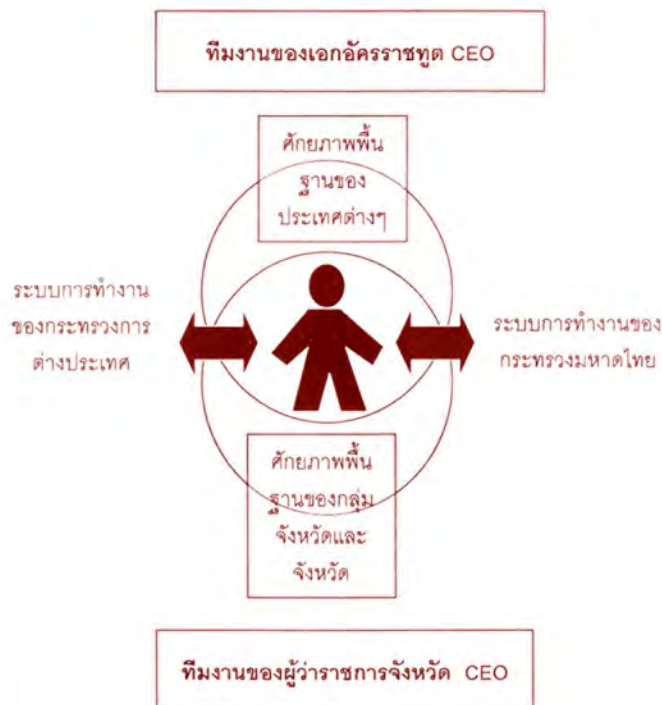

องค์ประกอบในการการสนับสนุนการประสานงาน

- สร้างบุคลากรที่มีความรู้/ความเข้าใจในระบบงานของหน่วยงานต่างๆ โดยเฉพาะการบริหารงานภายในจังหวัด การบริหารงานจากส่วนกลาง และการบริหารงานของสถานเอกอัครราชทูต
- สร้างกระบวนการทำงานในการปฏิบัติงานร่วมกัน
- มีโครงสร้างเทคโนโลยีสารสนเทศรองรับการทำงานระหว่างหน่วยงานในแต่ละส่วน
- อย่างไรก็ตามควรจะให้ความสำคัญในการพัฒนาบุคลากรเป็นอันดับหนึ่ง แม้ว่าจะใช้เวลานาน เพราะบุคลากรเป็นส่วนสำคัญในการขับเคลื่อนและสร้างองค์ความรู้ ส่วนการสร้างกระบวนการและเทคโนโลยีจะเป็นลำดับต่อมาเพื่อการเพิ่มประสิทธิภาพให้รวดเร็วยิ่งขึ้น

บุคลากรเป็นปัจจัยในการทำให้การประสานงานระหว่างหน่วยงานต่าง ๆ อย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น

ลักษณะของทีมงานบูรณาการ

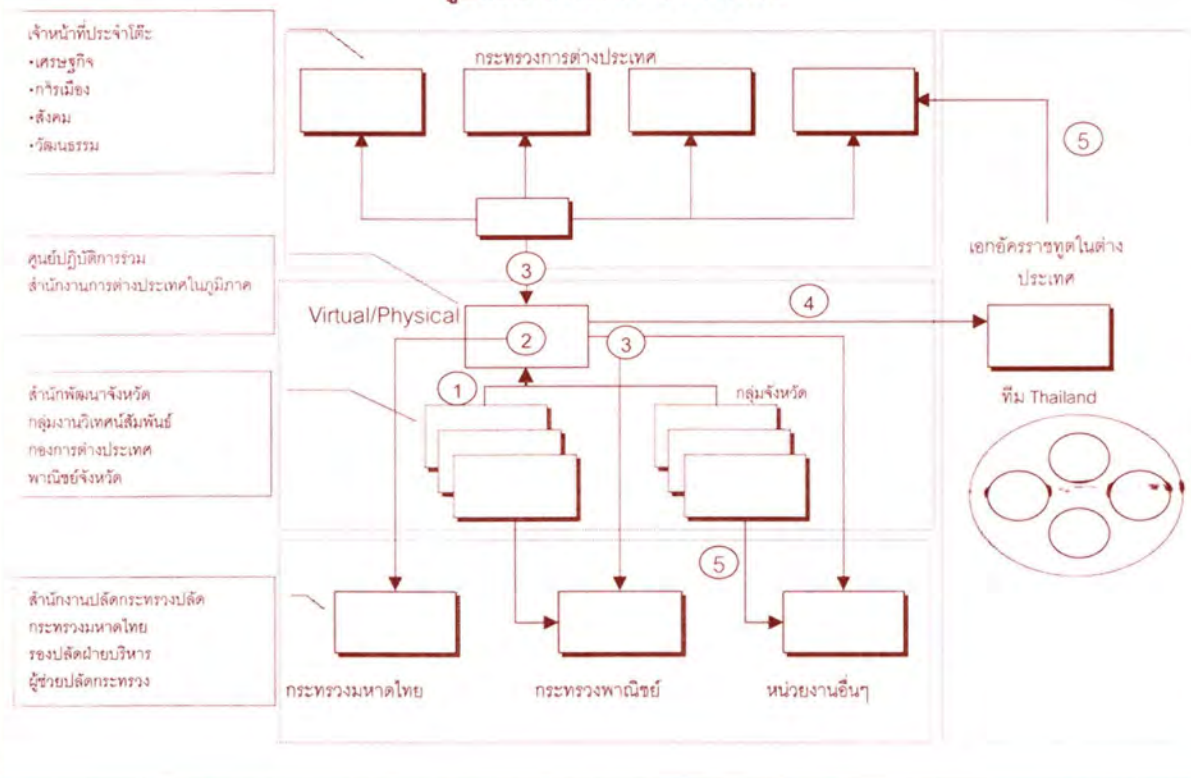
- เข้าใจถึงระบบการทำงานของส่วนกลางโดยเฉพาะ กระทรวงการต่างประเทศและกระทรวงมหาดไทย หน่วยงานของผู้ว่าราชการจังหวัด CEO และ หน่วยงานของเอกอัครราชทูต CEO ในต่างประเทศ
- เข้าใจถึงศักยภาพของกลุ่มจังหวัดและจังหวัดต่างๆ ในกลุ่มที่ได้รับมอบหมาย และ นโยบายด้านต่างประเทศ
- เข้าใจถึงกรอบความร่วมมือระหว่างประเทศเช่น BIMST-EC GMS ACD และ ACMECS
- มีความเข้าใจถึงปัญหาและสามารถพิจารณาถึงรูปแบบ/ระดับความร่วมมือที่เหมาะสม
- เข้าใจในพิธีการด้านการต่างประเทศและพิธีการในประเทศ

สรุปผลการประชุมเชิงปฏิบัติการ เพื่อพัฒนาระบบการทำงานร่วมกัน ระหว่างเอกอัครราชทูตแบบบูรณาการในประเทศไทยเพื่อนบ้านของไทย กับผู้ว่าราชการจังหวัดแบบบูรณาการในกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน

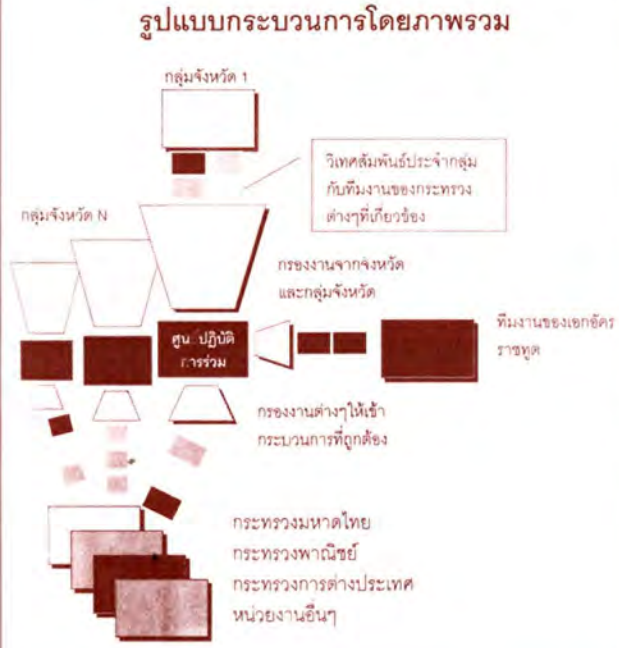

แนวทางการทำงานประสานงานระหว่างทูต CEO และ ผู้ว่าราชการจังหวัด CEO โดยมีศูนย์ปฏิบัติการร่วมประจำกลุ่มจังหวัด

รูปแบบกระบวนการที่นำเสนอ

แนวทางการทำงานในการประสานงานระหว่างเอกอัครราชทูต CEO และผู้ว่าราชการจังหวัด CEO โดยจัดตั้งศูนย์ปฏิบัติการร่วมประจำกลุ่มจังหวัดขึ้น ส่งผลให้เกิดทั้งข้อดีและข้อเสีย

ข้อดี

- จำแนกกิจกรรมต่างๆ ได้ จึงทำให้มีการกระจายงานออกจากส่วนกลาง
- มีหน่วยงานให้คำปรึกษาสำหรับหน่วยงานในภูมิภาค
- ช่วยลดภาระงานของหน่วยงานกลางที่ไม่จำเป็น
- ลดความล่าช้าในการตัดสินใจและพิจารณา

ข้อเสีย

- เพิ่มกระบวนการ/ ขั้นตอนทำให้เกิดการล่าช้า
- เพิ่มกำลังคนเพื่อรองรับการจัดตั้งหน่วยงานข้างต้น
- หากหน่วยงานใหม่มีประสิทธิภาพในการตัดสินใจอาจทำให้ส่วนงานกลางมีภาระเพิ่มเติมและอาจก่อให้เกิดความล่าช้ากว่าเดิม

สรุปผลการประชุมเชิงปฏิบัติการ เพื่อพัฒนาระบบการทำงานร่วมกันระหว่างเอกอัครราชทูตแบบบูรณาการ ในประเทศเพื่อนบ้านของไทย กับผู้ว่าราชการจังหวัดแบบบูรณาการในกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน

สิ่งที่จำเป็นในการดำเนินการในระยะต่อไป Next Steps

- ปรับโครงการ ในยุทธศาสตร์กลุ่มจังหวัดและจังหวัดให้มีความสอดคล้องกับนโยบายต่างประเทศ หรือกรอบความร่วมมือต่างๆ โดยมีการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นจากเอกอัครราชทูต และตัวแทนกระทรวงการต่างประเทศ
- จัดตั้งศูนย์ปฏิบัติการร่วมและวงกลไกการประสานงานระหว่าง 3 หน่วยงาน คือหน่วยงานของจังหวัด สถานเอกอัครราชทูต และหน่วยงานส่วนกลาง
- วางระบบโครงสร้างการบริหารเพื่อช่วยในการประสานงานระหว่างหน่วยงานต่างๆ และ กระทรวงการต่างประเทศ
- กำหนดตัวชี้วัดร่วมในการประเมินศักยภาพของทีมเอกอัครราชทูตและผู้ว่าราชการจังหวัด ทั้งด้านเศรษฐกิจ และความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ
- กำหนดให้มีการจัดประชุม เช่นการประชุมประจำปีอย่างเป็นทางการและไม่เป็นทางการระหว่างผู้ว่าราชการจังหวัด CEO และ เอกอัครราชทูตแบบ CEO รวมถึงการวางแผนทางการแลกเปลี่ยนข้อมูลของทั้งสองฝ่ายเพื่อเป็นการเสริมสร้างความเข้าใจซึ่งกันและกันให้มากขึ้น

สรุปผลการประชุมเชิงปฏิบัติการ เพื่อพัฒนาระบบการทำงานร่วมกันระหว่างเอกอัครราชทูตแบบบูรณาการในประเทศไทยเพื่อนำเสนอข้อเสนอกับผู้ว่าราชการจังหวัดแบบบูรณาการในกรุงเทพมหานครเหนือสุดอนันท์

แนวทางการดำเนินงานเบื้องต้น

- จัดตั้งคณะกรรมการเพื่อศึกษาการจัดศูนย์ปฏิบัติการร่วมของกลุ่มจังหวัดที่มาจากหน่วยงานต่าง ๆ เช่น กระทรวงมหาดไทย กระทรวงการต่างประเทศ ฯลฯ เพื่อช่วยในการประสานงานระหว่างหน่วยงานต่างๆ กับกลุ่มจังหวัด และ/หรือการปรับกระบวนการเดิมที่มีอยู่ให้มีขั้นตอนลดลงและเพิ่มความรวดเร็วขึ้น
- จัดการประชุมร่วมกันของคณะทำงาน โดยในเบื้องต้นต้องมีการหารือเพื่อปรับเปลี่ยนยุทธศาสตร์และปรับตัวชี้วัดผลการดำเนินงานหลักของจังหวัดและกลุ่มจังหวัดให้สอดคล้องกับนโยบายต่างประเทศ
- ผู้ว่าราชการจังหวัด CEO รวบรวมโครงการหรือยุทธศาสตร์ที่มีความเกี่ยวข้องกับต่างประเทศจากจังหวัดต่างๆ ที่กำลังดำเนินการอยู่เพื่อเป็นข้อมูลสำหรับเอกอัครราชทูต CEO
- ควรปรึกษากับสำนักงาน กพร. ในการปรับตัวชี้วัดของจังหวัดและกลุ่มจังหวัดให้สอดคล้องกับนโยบายของประเทศในภาพรวมด้วย
- จังหวัดควรดำเนินการจัดข้อมูลกิจกรรมที่ดำเนินการกับต่างประเทศ เช่น การให้ความช่วยเหลือของจังหวัดต่าง ๆ กับประเทศเพื่อนบ้าน เพื่อเป็นข้อมูลสนับสนุนให้เอกอัครราชทูต ในการดำเนินนโยบายระหว่างประเทศ เช่น ข้อมูลการให้ความช่วยเหลือด้านการเกษตรกับประเทศเพื่อนบ้าน ข้อมูลการให้ทุนการศึกษาแก่นักเรียนของประเทศเพื่อนบ้าน ฯลฯ

สรุปผลการประชุมเชิงปฏิบัติการ เพื่อพัฒนาระบบการทำงานร่วมกันระหว่างเอกอัครราชทูตแบบบูรณาการในประเทศไทยกับประเทศเพื่อนบ้านของไทย กับผู้ว่าราชการจังหวัดแบบบูรณาการในกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน

CEO

ข้อเสนอแนะเบื้องต้น... ต่อ

- จัดการประชุมแลกเปลี่ยนข้อมูลระหว่างหน่วยงานของสถานเอกอัครราชทูต หน่วยงานส่วนกลางและ จังหวัด และควรมีการกำหนดหัวข้อ ข้อมูลและแลกเปลี่ยนและกำหนดความถี่ในการพบปะ เช่น จากการประชุม และหาแนวทางการและเปลี่ยนข้อมูลโดยเอกสาร
- กำหนดหน่วยงานหลักที่ควรจะเป็นเจ้าภาพในกิจกรรมที่ควรจะดำเนินการ เช่น การศึกษา การส่งเสริมการเกษตร โดยต้องมีการบูรณาการร่วมกันระหว่างหน่วยงานต่าง ๆ เพื่อแก้ไขปัญหาต่าง ๆ เช่น การตัดราคา การเจรจาด้านการค้าระหว่างประเทศ เป็นต้น เพื่อให้เกิดการคำนึงถึงผลประโยชน์ในภาพรวมที่จะได้รับ มากกว่าประโยชน์ของจังหวัดหรือกลุ่มจังหวัดเป็นอย่างเดียว

หน้าว่าง

6

คำแถลงข่าวการประชุมเชิงปฏิบัติการ

คำแถลงข่าวการประชุมเชิงปฏิบัติการ

รองนายกรัฐมนตรี (นายวิษณุ เครืองาม)

การประชุมในวันนี้เป็นการประชุมร่วมกัน เพื่อที่จะซักซ้อมความ
เข้าใจและกำหนดแนวปฏิบัติในการทำงานระหว่างข้าราชการระดับสูง
ของกระทรวงสองกระทรวง คือข้าราชการกระทรวงการต่างประเทศ อัน
ได้แก่ เอกอัครราชทูต และข้าราชการระดับสูงของกระทรวงมหาดไทย อัน
ได้แก่ผู้ว่าราชการจังหวัด จริง ๆ ถ้าเป็นได้นั้นก็อยากจะประชุมร่วมกัน
คือผู้ว่าราชการจังหวัดทั้ง 75 คน และเอกอัครราชทูตทั้ง 66 คนจาก 66
ประเทศ แต่เราไม่สามารถจะทำอย่างนั้นได้ ก็เลยต้องพยายามหาจุด
เกาะเกี่ยวที่มันมีความสัมพันธ์กัน เพราะไม่อย่างนั้นจะตอบไม่ได้ว่าไปเอา
เอกอัครราชทูต South Africa มาประชุมกับผู้ว่าราชการจังหวัดเชียงใหม่
เพื่ออะไร

จุดเกาะเกี่ยวที่สำคัญก็คือการมีพรมแดนประชิดติดกัน ซึ่งก็อาจจะ
ต้องทำงานข้ามกันไปข้ามกันมา หรือประสานกัน หรือแม้จะไม่ติดต่อกันโดย
ตรงแต่มันก็อยู่ในเส้นทางการบิน หรือเส้นทางการติดต่อที่ไม่ห่างไกลเกินไป
นัก พอเราได้สูตรวิธีคิดอย่างนี้เป็นตัวตั้ง ก็เลยคิดว่าคงจะต้องเป็นการ
ประชุมผู้ว่าราชการจังหวัดในแถวจังหวัดชายแดนร่วมกับเอกอัครราชทูต
ของประเทศที่มีพรมแดนใกล้เคียงกัน โดยกำหนดเอากลุ่มล้านนาหรือภาค
เหนือตอนบนเป็นกลุ่มนำร่อง ซึ่งประกอบด้วยจังหวัดทั้งสิ้น 8 จังหวัด
คือจังหวัดเชียงราย พะเยา แม่ฮ่องสอน เชียงใหม่ ลำปาง ลำพูน แพร่ และ
น่าน รวม 8 จังหวัด ขณะเดียวกันก็เชิญเอกอัครราชทูตที่ท่านไปประจำ
ทำการในประเทศซึ่งมีชายแดนประชิดติดกันหรือใกล้เคียงกัน หรือมีความ
ติดต่อกันอยู่เป็นใกล้ชิดสนิทกันเป็นพิเศษมา ซึ่งก็มีทั้งหมด 9 ประเทศ
คือประเทศอินเดีย เนปาล ศรีลังกา บังคลาเทศ พม่า ลาว กัมพูชา เวียดนาม
และจีน อาจจะมีข้อสงสัยว่า เวียดนามอยู่ชุกโน้นเกี่ยวอะไร กัมพูชาอยู่ชุก
โน้นเกี่ยวอะไร คำตอบก็คือว่า เกี่ยวเพราะว่าได้มีการกำหนดเส้นทาง
ยุทธศาสตร์สำคัญที่เราเรียกกันว่า East-West ไม่ว่าจะเส้นทางบินหรือ

เส้นทางการเดินทางก็ตาม นอกจากนั้นก็ยังมีความสัมพันธ์อะไรกันอยู่เป็น
พิเศษ

วันนี้เรานำร่องโดยลักษณะนี้ ซึ่งความจริงกระทรวงการต่าง
ประเทศก็ไม่ได้มาเฉพาะทูต 9 ประเทศ เพราะในบางประเทศท่านก็มีกงสุล
ใหญ่ ถ้าได้ผล ต่อไปก็จะไปจัดผู้ว่าราชการจังหวัดแถวอีสานกับประเทศ
ทางปากน้ำนั้นบ้าง แล้วก็ขยับไปที่ผู้ว่าราชการจังหวัดภาคใต้กับมาเลเซีย
แล้วก็อาจจะเลยไปถึงฟิลิปปินส์ อินโดนีเซียอะไรทำนองนั้นบ้างในโอกาส
ต่อไป

ถ้าถามว่าวันนี้ได้ตกลงอะไรกันบ้าง คุณอะไรกันบ้าง ช่วงเช้า
ก็เป็นการบรรยายหรือให้นโยบายโดยผม โดยท่านรัฐมนตรีต่างประเทศ
โดยท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยซึ่งได้มอบให้ท่านผู้ช่วย
รัฐมนตรีสุจริต นั้นทมนตรีมาปฏิบัติหน้าที่แทน หลังจากนั้นก็เปิดโอกาสให้
ท่านผู้ว่าราชการจังหวัดเชียงใหม่ในฐานะประธานกลุ่มล้านนา 8 จังหวัด
อธิบายยุทธศาสตร์ของกลุ่ม ซึ่งท่านก็ไปช่อมทำกันมาแล้วว่า 8 จังหวัดคิด
อะไร ต้องการอะไร มีจุดขายตรงไหน จุดอ่อนตรงไหน จุดแข็งตรงไหน เสร็จ
แล้วก็เปิดโอกาสให้เอกอัครราชทูตทั้ง 9 ประเทศใช้เวลาสั้น ๆ ประเทศละ
ไม่กี่นาที แต่ท่านนำเสนอได้ดีมาก ว่าในแต่ละประเทศของท่านสภาพ
ภูมิศาสตร์เป็นยังไง รัฐศาสตร์เป็นยังไง การเมือง การปกครองเป็นยังไง ซึ่ง
จำเป็นต้องรู้ เพราะถ้าเราไม่รู้เขาไม่รู้เราบางที่การติดต่ออะไรกันมันก็เกิด
ความเข้าใจผิด อย่างเวลาเรามีผู้ว่าราชการจังหวัดเราก็นึกว่าเราเป็นผู้ว่า
ราชการจังหวัด เราไปติดต่อกับเจ้าแขวงลาว เราก็นึกว่าเขาเท่ากับเรา
พอผิดพลาดเพียง ปรากฏว่าไม่หรอก เจ้าแขวงของเขาในระดับหนึ่งก็เหมือน
กับผู้ว่าราชการจังหวัด แต่ระดับหนึ่งเขาเป็นรัฐมนตรี อย่างนี้ก็ต้องรู้เขารู้
เรา เพราะฉะนั้นท่านเอกอัครราชทูต 9 ประเทศท่านก็อธิบายเพื่อให้รู้เขา
รู้เรา แต่ที่นับว่าช่วงที่สำคัญที่สุดคือการที่ท่านบอกว่า ในประเทศที่ท่านไป
อยู่นี้ ถ้าหากว่าเราต้องการจะไปค้าขายควรจะขายในเรื่องอะไร
หรือประเทศเหล่านั้นอยากได้อะไรจากประเทศไทย เราต้องการฟังว่า
บังคลาเทศอยากได้อะไรจากไทย เราต้องการฟังว่าทำไมคนบังคลาเทศ
หรือเนปาลเวลาเจ็บไข้ได้ป่วยจึงต้องบินเข้ามารักษาโรคในเมืองไทย แล้ว
ชอบโรงพยาบาลไหน แล้วทำไม เราจะได้สร้างโรงพยาบาลหรือบันดาลให้

เกิดโรงพยาบาลทำนองนั้นมากๆ ขึ้นเป็นตัวเลือก หรือเราได้ฟังกันวันนี้ว่าคน
ศรีลังกามาเมืองไทยนี้เขามาซื้ออะไร แล้วกลับไปเขาไปบ่นอะไร แล้วเราจะ
ได้แก้ไขเสีย วันนี้มีผู้แทนภาคเอกชนอยู่มาก ผู้แทนนักวิชาการอยู่มาก เพราะ
ฉะนั้นท่านก็จะได้ไปช่วยกันมองในแง่วิชาการ และมองในแง่ของการค้าการ
ลงทุนต่อไป

ข้อสำคัญในช่วงท้ายๆ นี้หลังจากพูดกันมาทั้งวัน มันก็มาถึงข้อสรุป
ได้แล้วว่า 8 จังหวัดภาคเหนือตอนบนนี้มีจุดขายจุดเด่นอะไรบ้าง เชียงใหม่
มีอะไร เชียงรายมีอะไร พะเยามีอะไร ลำปางมีอะไร แล้วขณะเดียวกันเราก็
ได้มาว่า 9 ประเทศนี้อะไรได้จากเชียงใหม่ อยากได้อะไรจากเชียงราย
อยากได้อะไรจากลำพูน อยากได้อะไรจากลำปาง เจ้าหน้าที่ที่ทำเป็นตาราง
ขึ้นมาให้ซึ่งดีเหลือเกิน ถือตารางนี้รู้เลยว่าเนปาลอยากได้อะไรจากลำพูน
พม่าอยากได้อะไรจากเวียตนาม เป็นคู่มือสั้น ๆ เล็ก ๆ ใบบเดียวเอง นั่น ก็เป็น
ส่วนหนึ่งที่ได้วันนี้ละฮะ ซึ่งถ้าไม่ประชุมกันในวันนี้มันก็ไม่รู้เขารู้เรา เมื่อรู้เขา
รู้เราก็ทำเป็นตารางที่เรียกว่า matrix คือไขว้ไปไขว้มาแล้วรู้กันหมด ส่วนข้อ
สรุปว่าวันนี้สรุปอะไรกันบ้างว่า เพื่อให้การทำงานของกระทรวงมหาดไทยซึ่ง
เป็นผู้ถือรัฐประศาสนโยบาย และกระทรวงการต่างประเทศซึ่งเป็นผู้ถือรัฐ
วิเทศนโยบายสามารถทำงานร่วมกันได้ ควรจะต้องทำอะไรในอนาคต คือก้าว
ต่อไปนี้ ตรงนี้ผมอยากให้ท่านเลขาธิการ ก.พ.ร. ช่วยกรุณาชี้แจง เชิญครับ

เลขาธิการ ก.พ.ร. (นายทศพร ศิริสัมพันธ์)

ขอบคุณครับ ท่านรองนายกรัฐมนตรีที่เคารพ ในการประชุมกันในวันนี้ก็ได้
พิจารณาในสองระดับ ในระดับของตัวยุทธศาสตร์ที่ท่านรองนายกรัฐมนตรี
ได้อธิบายไปแล้ว ก็จะมีการเชื่อมโยงการทำงานกัน จุดที่สำคัญก็คือว่า
ทางท่านเอกอัครราชทูตก็เห็นภาพชัดเจนว่า ในส่วนที่ท่านรับผิดชอบ ท่าน
จะเข้ามาเชื่อมโยงกับยุทธศาสตร์ของกลุ่มล้านนาได้อย่างไรบ้าง ยกตัวอย่าง
เช่น ยุทธศาสตร์ของกลุ่มล้านนาในส่วนที่จะเน้นในเรื่องของ software หรือ
IT City ในส่วนตรงนี้ทางท่านทูตที่อินเดีย ทางกงสุลใหญ่ที่กัลกัตตาก็จะ
เชื่อมโยงในเรื่องของการถ่ายทอดเทคโนโลยี ระหว่างไทยกับอินเดียในจุดนี้
ภาพการทำงานตรงนี้ก็ชัดเจนมากขึ้น หรือเช่นเดียวกับในกรณีของล้านนา
กับเวียตนามก็จะมี การเปิดเส้นทางการบินร่วมกัน อันนี้ก็จะเป็นการทำงาน

ร่วมกันซึ่งทางท่านเอกอัครราชทูตกับทางท่านผู้ว่าราชการจังหวัดในกลุ่ม
ล้านนา ก็จะได้ออกไปจัดทัพเป็นแผนงานโครงการที่จะทำงานร่วมกันต่อไป
อันนั้นก็เป็นที่ในระดับத்துวศศาสตร์ ในส่วนของระดับปฏิบัติการ ก็ได้ข้อ
ตกลงซึ่งท่านรองนายกรัฐมนตรีก็ใช้คำว่าเป็นข้อตกลง 3 ร่วม คือ

**ร่วมที่หนึ่งคือ ข้อตกลงร่วมในการให้มีศูนย์ปฏิบัติการที่จะ
ทำงานร่วมกัน** ซึ่งในขณะนี้เราคิดว่าในระยะแรกก็คงจะยังไม่จัดตั้งเป็น
องค์กรในลักษณะถาวร แต่จะมีลักษณะที่เป็นองค์กรเสมือนจริง หรือที่เรา
เรียกเป็นภาษาอังกฤษว่า virtual organization ในขณะนี้ก็มีคณะทำงาน
ร่วมกันทั้งสองฝ่าย แล้วก็หน่วยงานกลาง เช่น ก.พ.ร. สำนักงบประมาณ
สภาพัฒน์ฯ ที่จะไปร่วมกันออกแบบระบบที่จะให้ทั้งทางฝ่ายผู้ว่าราชการ
จังหวัด และทางท่านทูต CEO สามารถดำเนินการได้อย่างมีประสิทธิภาพ
ต่อไป โดยเฉพาะอย่างยิ่งจุดที่เราคำนึงมากก็คือว่า นอกเหนือจาก
สัมพันธภาพซึ่งการจัดเวทีในวันนี้ทำให้ทางท่านผู้ว่าหรือท่านทูตใกล้ชิด
กันมากขึ้นแล้วนี้ เราคิดว่าเราจะสร้างระบบการทำงานให้เกิดขึ้น คือ
ไม่ใช่ใช้อยู่กับแค่ตัวบุคคล สมรรถภาพส่วนบุคคล ก็จะหาทางดำเนินการ
ที่จะให้มีระบบในการสร้างฐานข้อมูลทิ้งเอาไว้เกิดในกรณีมีการเปลี่ยนทั้ง
ในแง่ของตัวผู้ว่าหรือท่านทูตหรือทีมงาน ระบบก็ยังคงดำเนินการต่อไป
ได้ อันนี้ก็จะมีกรดำเนินการในรายละเอียดโดยเร็ว แล้วก็ให้นำเสนอคณะ
รัฐมนตรีต่อไป

ร่วมที่สองที่เราได้ข้อตกลงร่วมกันก็คือว่าการประชุมร่วมกัน
เพื่อที่จะถกยุทธศาสตร์การทำงานร่วมกันอย่างนี้ เป็นเรื่องที่จะต้องมีการ
จัดอย่างสม่ำเสมอ ก็คิดว่าคงจะต้องมีการจัดกันอย่างน้อยปีละสองครั้ง
ด้วยเหตุที่สภาพการณ์เปลี่ยนแปลงของโลกในยุคโลกาภิวัตน์นั้น เปลี่ยน
แปลงไปเร็วมาก ยุทธศาสตร์อาจจะต้องมีการเปลี่ยนแปลงให้ทันกับ
สถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลงไป ฉะนั้นการพบกันเป็นระยะ ๆ ก็อาจจะทำให้
สามารถที่จะจูนเครื่องเข้าหากันได้ดีมากขึ้น นอกเหนือจากขบวนการที่
ติดต่อกันโดยตรงไปแล้ว ในที่ประชุมก็ได้มีการพูดกันอีกว่า คงจะต้อง
พิจารณาความเป็นไปได้ที่จะให้ทางท่านผู้ว่าฯ กับทางท่านทูตนี้ติดต่อกัน
โดยตรง ซึ่งในเรื่องนี้ทาง ก.พ.ร. ก็รับไปที่จะนำเสนอคณะรัฐมนตรีให้ไม่ขัด
ต่อระเบียบแบบแผนของทางราชการ

ในประเด็นร่วมที่สามก็จะมีการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นในแง่ของ การที่จะมีการฝึกอบรมร่วมกัน ในส่วนตรงนี้ก็จะมีทั้งทางสถาบันการต่างประเทศ และสถาบันดำรงราชานุภาพซึ่งเป็นสถาบันฝึกอบรมของทั้งสอง กระทรวงก็จะร่วมกันจัดหลักสูตรเพื่อจะให้ทางข้าราชการทั้งสองกระทรวง นั้นมีโอกาสที่จะแลกเปลี่ยนความคิดเห็นซึ่งกันและกัน ได้เรียนรู้ซึ่งกันและ กันมากขึ้น นั่นก็หมายความว่าข้าราชการกระทรวงมหาดไทยก็จะได้มี โอกาสเรียนรู้ในเรื่องของการบริหารความสัมพันธ์ระหว่างประเทศเพิ่มมาก ขึ้น ข้าราชการกระทรวงการต่างประเทศเองก็จะได้มีโอกาสเรียนรู้ในเรื่อง ของการจัดการในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการบริหารภายในประเทศเพิ่มมากขึ้น แล้วก็จะนำไปสู่พัฒนาการในอนาคตที่อาจจะมีการแลกเปลี่ยนข้าราชการซึ่งกันและกัน อันนี้ก็จะเป็นข้อสรุปที่สำคัญในเรื่องของ 3 ร่วมครับ

ท่านรองนายกวิษณุ เชิญท่านผู้สื่อข่าวสอบถามได้เลย เมื่อตอน ท้ายผมสรุปให้ฟังบอกว่า ตอนต้นตอน 9 โมงยังทำท่าจะเป็นเจ้าหน้าที่วิเทศสัมพันธ์จังหวัด พอสาย ๆ เข้าก็คงจะต้องให้เป็นสำนักงาน พอบ่าย ๆ เข้า ก็เหลือเป็นศูนย์แล้ว ตอนเที่ยงมีผู้สื่อข่าวมาถามผมว่า เรื่องที่จะตั้ง กระทรวงนี้เป็นยังไง อย่าเพิ่งไปขึ้นนั่นเลย ก็วันนี้ได้ข้อยุติ ว่าเอาเป็น ศูนย์ปฏิบัติการร่วม ก็คือว่า กระทรวงการต่างประเทศส่งคนมาส่วนหนึ่ง มหาดไทยส่งมาส่วนหนึ่ง แล้วเราก็ไปหาคนกลางจากสภาพัฒน์ จากหอ การค้าฯ สภาอุตสาหกรรมฯ แล้วมาเป็นกองกำลังผสมกันอยู่ตรงนี้ แต่ ความหมายก็คือหน่วยนี้จะเป็นหน่วยในการที่จะประสาน อุดช่องว่างการ ติดต่อกันระหว่างผู้ว่าราชการจังหวัดกับท่านเอกอัครราชทูต แต่ผมก็ได้ฝาก การบ้าน ข้อหนึ่งให้กระทรวงการต่างประเทศเอาไปคิดว่า ถ้าศูนย์ปฏิบัติ การร่วมนี้มันจำเป็นต้องมี วันสองวันนี้ก็ตั้งเป็นศูนย์ปฏิบัติการร่วมก่อนก็ได้ เพราะไม่ต้องออกกฎบัตรกฎหมายอะไรทั้งสิ้นเลย เดี่ยวเย็นนี้ 6 โมง 7 โมงก็ตั้งได้แล้ว แต่ว่าได้โยนการบ้านให้ไปคิดว่า วันนี้กระทรวงการต่าง ประเทศเขากำลังจะปรับปรุงในกระทรวงของเขาอยู่ ตามกฎหมายเขาต้อง ยุบกรมวิเทศสหการเร็ว ๆ นี้ แต่กระทรวงการต่างประเทศเห็นว่าภารกิจนี้ยัง จำเป็นต้องมี เพียงแต่อาจจะไม่ต้องเรียกว่าวิเทศสหการ อาจจะตั้งเป็นกรม ใหม่ หรือสำนักงานใหม่อะไรสักอันหนึ่ง เกี่ยวกับการประสานงาน หรือการ ให้ความช่วยเหลือต่างประเทศ สมัยก่อนเราตั้งกรมวิเทศสหการเพื่อรับ

ความช่วยเหลือจากต่างประเทศ วันนี้เราให้ความช่วยเหลือต่างประเทศมากกว่ารับความช่วยเหลือ ทีนี้การให้ความช่วยเหลือที่เราคงไม่ไปให้เพื่อนบ้านไปจนกระทั่งถึงแคนาดา อเมริกา เราก็ให้อยู่แถว ๆ นี้ ภูฏาน เนปาล ศรีลังกา ลาว พม่า อะไรแถว ๆ นี้ ถ้าอย่างนั้นมันก็ถือว่าเป็นการติดต่อระหว่างประเทศเพื่อนบ้านกับไทย ก็อาจจะเอาศูนย์ปฏิบัติการร่วมนี้ยกระดับขึ้นมาเป็นหน่วยอะไรขึ้นมาที่ถาวรแล้วก็ใส่เข้าไปในสำนักงานนั้นก็ได้ แต่ว่านี่เป็นการบ้านให้ไปคิด วันนี้ไม่มีข้อยติเพราะว่าค่อนข้างใหม่สำหรับที่ประชุมตรงนี้ รวมความก็คือว่า วันนี้พุงนี้จะต้องตั้งศูนย์ปฏิบัติการร่วม อังคารนี้อาจจะเข้า ครม. ได้ด้วยซ้ำไป ซึ่งมันก็ไม่มีอะไรมาก มันไม่ต้องออกกฎบัตรกฎหมายอะไร ทดลองสักระยะหนึ่ง อย่าไปสับสนปนเปอะไรกัน

เรื่องที่ผมเรียนว่า ท่านนายกฯ ได้ปรารภเมื่อวาน ในที่ประชุมคณะรัฐมนตรีว่า ทุกวันนี้ตามชายแดนซึ่งท่านก็ไม่ได้หมายถึงชายแดนแนวภาคเหนือ แต่ท่านบอกว่าในชายแดนนี้ยังมีเรื่องการข้ามชายแดนไปข้ามมายังมีเรื่องแรงงานเถื่อนทะลักเข้ามา ยังมีเรื่องยาเสพติด ยังมีเรื่องเกี่ยวกับสินค้าหนีภาษี เพราะฉะนั้นก็อาจจะต้องมีการตั้งหน่วยหนึ่งขึ้นมาไปดูแลในเรื่องนี้ทั้งระบบ ซึ่งก็ผมรับการบ้านนั้นไปดูต่างหาก ถ้าหากว่ามันสามารถเอามาผสมกับ ตรงนี้ได้ก็จะผสม ถ้าผสมไม่ได้ก็แยกกัน แต่อย่าเป็นถึงขนาดที่ผู้สื่อข่าวคนหนึ่งมาถามว่า ตกลงกระทรวงการข้ามชายแดนนั้นจะไปถึงไหน ไม่ได้ไปไหนไม่มีใครคิดจะตั้งเลย ศูนย์ปฏิบัติการร่วมเกิดก่อน แต่ถ้าอย่างอื่นจำเป็นต้องมีก็อาจจะเอาศูนย์ปฏิบัติการเข้าไปรวมด้วยกัน แล้วจัดให้เป็นหน่วยถาวร เรื่องศูนย์ปฏิบัติการ นี้วันนี้ได้ข้อสรุปแล้วเรื่องที่ว่าถ้ายุทธภพวิเทศแล้วจะเปลี่ยนกรมวิเทศเป็นอะไร กระทรวงการต่างประเทศเอาไปคิด แล้วค่อยมาเจอกัน

ผู้สื่อข่าว เรื่องข้อเสนอที่นักวิจัยของ สกว. เขาเสนอแนวทางการปฏิบัติงานเป็น ๓ ระดับ ไม่ทราบที่ประชุมสรุปหรือว่านำไปใช้ได้หรือไม่

เลขาธิการ ก.พ.ร. ในส่วนนี้ ก็คงจะต้องมีการพิจารณาต่อไป ในอีกระดับหนึ่ง อย่างที่ผมยกตัวอย่าง ถ้าเกิดว่ามีความร่วมมือกันระหว่างไทยกับอินเดียในเรื่องของการที่จะพัฒนา software แล้วก็ IT City ในกลุ่ม

จังหวัดล้านนา ก็จะต้องมานั่งคิดรูปแบบต่อว่าจะจะเป็นรูปแบบไหน ซึ่งขณะนี้ทางนักวิจัยของ สกว. ก็ให้แนวทางมาว่ามันมี 3 อย่าง M2M C2M แล้วก็ G2G อันนี้ก็จะต้องไปวิเคราะห์ต่ออีกทีว่า ในเรื่องของ software หรือ IT City นี้รูปแบบไหนจะเหมาะสมมากที่สุด ซึ่งในวันนี้ไม่มีเวลามากพอที่จะลงรายละเอียดในจุดนี้ ก็คงจะเป็นหน้าที่ของคณะทำงานร่วม แล้วก็ทางท่านทูตและท่านผู้ว่าฯ ก็จะได้ปรึกษาหารือกันต่อไปในรายละเอียดต่อไป

ท่านรองนายกวิษณุ ผมขยายความเกี่ยวกับวันนี้เล็กน้อย แต่เกี่ยวกับเมื่อเช้า ตั้งแต่ตอนรายการวิทยุนายกฯ ทักซิณพบประชาชนจะเข้าใจอะไรมากขึ้น มันสืบเนื่องมาจาก ครม. เมื่อวานนี้ที่ไปประชุมกันที่นครศรีธรรมราช ก็ได้มีมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวานนี้ว่า เนื่องจากว่าผู้ว่าราชการจังหวัด CEO นี้ท่านต้องเซ็นสัญญากับรัฐมนตรีมหาดไทยอยู่แล้ว 75 คน ตราบใดที่ไม่มีการเปลี่ยนผู้ว่าราชการจังหวัดท่านก็อาจจะไม่ต้องเซ็นอีก วันแต่ตกลงว่าปีหนึ่งเซ็นที ซึ่งก็ยังคงคิดกันอยู่นะ แต่ว่าได้ข้อสรุปจากมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวานว่า ในการเซ็นสัญญาครั้งใหม่ต่อไปนี้ จะเอาสิ่งซึ่งเรียกว่า GIS ซึ่งคือเท่ากับภาพถ่ายแผนที่ทางอากาศมาใช้ โดยจะให้องค์การที่เขาทำเรื่อง GIS ถ่ายภาพจังหวัดทุกจังหวัดโดยทางดาวเทียม แล้วต่อไปเมื่อเวลาผู้ว่าราชการจังหวัดคนไหนได้รับการแต่งตั้งใหม่ไปอยู่จังหวัดนี้ไม่ว่าจังหวัดใดจะต้องเซ็นสัญญากับรัฐมนตรีมหาดไทย ก็จะแนบแผนที่ GIS แนบท้ายว่า ก่อนที่ท่านจะเข้ารับหน้าที่ในจังหวัดของท่าน สมมติว่าเพชรบุรี หรือเชียงใหม่ หรือยโสธร หรือชัยนาท สภาพป่าเป็นอย่างนี้ ภูเขาเป็นอย่างนี้ ดันไม้ อย่างนี้ ห้วยหนองคลองบึงเป็นอย่างนี้ ป่าชายเลนเป็นอย่างนี้ แล้ว 3 เดือน 6 เดือนผ่านไปนั้น GIS ก็จะมาถ่ายภาพซ้ำอีกครั้งหนึ่ง แล้วเอามาเทียบกันว่าตั้งแต่ท่านมาเป็นผู้ว่าราชการจังหวัดนี้ป่ามันหายไปเพราะอะไร ชายเลนมันหายไปเพราะอะไร แผ่นดินทรุดไป แผ่นดินทลาย ซึ่งมีรายงานว่าตั้ง 30 กว่าจุดทั่วประเทศ ท่านได้แก้ไขอะไรยังไง ซึ่งตรงนี้ดีเพราะทำให้ผู้ว่าราชการจังหวัดมีสิ่งที่เราเรียกกันว่าข้อมูลอยู่ในมือ ซึ่งก็ตรงกับข้อเสนอ สกว. สกว. ต้องการให้ผู้ว่าฯ มีข้อมูลเรื่อง GIS ข้อมูลเรื่องประชากร เราก็จะพยายามจัดตรงนี้ให้ วันนี้ผู้ว่าฯ กับรัฐบาลเถียงกันอยู่ ผู้ว่าฯ บอกท่านครับผมมาป่ามันหมดอยู่แล้ว รัฐบาลก็ไม่รู้จะไปบอกยังไงว่าใช่หรือไม่ใช่ต่อไปนี้มันมีแผนที่ GIS แล้วไม่ต้องพูดอะไรมาก คุณมาเป็นผู้ว่าวันที่เท่านี้

แผนที่มันแนบทำอย่างนี้ แล้วคุณอยู่ไป 6 เดือนตรงเฉียว ๆ ทำไม่มันเป็น
สีน้ำตาลไปแล้ว ก็ต้องตอบว่าเพราะอะไร อันนี้ก็คือสิ่งที่ท่านนายกฯ พูดเมื่อ
เช้า แล้วก็ ก.พ.ร. จะเป็นคนไปประสานเรื่องนี้ต่อไปกับ GIS

เลขาธิการ ก.พ.ร. ซึ่งวันนี้ระหว่างการประชุมทาง สกว. ก็ได้
เอาโปรแกรม GIS ที่มีข้อมูลอย่างที่ท่านรองนายกฯ ได้พูดถึง เอามาให้ท่าน
ผู้ว่าฯ และท่านเอกอัครราชทูตได้ดูแล้ว

ท่านรองนายกฯ วิชาญ มีคำถามอีกไหมครับ ถ้าไม่มีก็ขอยุติ เพียง
เท่านี้ ขอบพระคุณมาก

หน้าว่าง

7

ภาพการประชุม

สรุปผลการประชุมเชิงปฏิบัติการ เพื่อพัฒนาระบบการทำงานร่วมกัน
ระหว่างเอกอัครราชทูตแบบบูรณาการในประเทศเพื่อนบ้านของไทย
กับผู้ว่าราชการจังหวัดแบบบูรณาการในกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน

CEO

สรุปผลการประชุมเชิงปฏิบัติการ เพื่อพัฒนาระบบการทำงานร่วมกัน
ระหว่างเอกอัครราชทูตแบบบูรณาการในประเทศไทยเพื่อนบ้านของไทย
กับผู้ว่าราชการจังหวัดแบบบูรณาการในกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน

CEO

สรุปผลการประชุมเชิงปฏิบัติการ เพื่อพัฒนาระบบการทำงานร่วมกัน
ระหว่างเอกรักราชทูตแบบบูรณาการในประเทศเพื่อนบ้านของไทย กับ
ผู้ว่าราชการจังหวัดแบบบูรณาการในกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน

ร่วมกันพัฒนาระบบ ยกกระดับการบริการ
เพื่อรอยยิ้มของประชาชน

ก.พ.ร.

สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ

สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ

ถนนพหลโยธิน เขตจตุจักร กรุงเทพฯ 10300 โทรศัพท์ 0-2356-9999 โทรสาร 0-2281-8169 www.opdc.go.th

ISBN : 974-9771-12-5

9 789749 771129